

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Александр Каврицкий Визит Олега Веровис

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμός Πρωτ. 41633
Αριθμός Τυπογρ. 2
Ταχυμετρικός Αριθμός 090 67 764

ΕΛΛΗΝ. ΟΒΣΟΣ

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΟΥΝΙΟΥ
ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΤΗΠΙΚΟΥ
ΕΝ ΕΚΑΣΤΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ.
ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Πάρις Θεοδοσίῳ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων,
1812

ΜΗΝΤΑΙ ΕΣΤΕ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

И О Л А И И М

THE END OF THE

WITH THE BLOOD OF THE

10/20/50 10:00 AM

И Л И Т Е И Е

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εχων ημερας λ.

Η ημερα εχει ωρας ιε. η η νυξ, ωρας θ.

1. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Ἰσίδωρ, καὶ πάντων σωτῆρι.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τῷ ξύλῳ σε νεκρόν.

Οπῇ, ἀγνωσίας ὁ κυρμός, πᾶσαν ἐπεκράτα τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρεαῖς ἐχθρῶν, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν ἐδῶλων πληθύς, τότε ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζέσαι θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκινῶντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τῷ τῷ ἰδίου Αἵμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βασιλεὺς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαρίτων σωτῆρι, Θεὸς Ἰσίδωρος τε καὶ ὁ Εὐέλπιτος, καὶ Ἰεραὺ ὁ εὐδοξος, σολὴν δὲ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρῶσαντες καὶ σολισάμενοι, αἷμα τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἐν τοῖς Οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οπῇ ἐπινύσσει Θεὸς, πρὸς τὰς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθαρόμενον ἀπαρησησάμενοι, τότε θέναι ῥωνύμενοι, τῷ Παντοδυνάμει, πῦρ ἐκ ἐπότηθι, δ' ἐξίφη πέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν ἀνέναντον, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξαοτε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὐ αὖ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρά, σὺ αὖ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ

ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προσοία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τῷ ἐχθρῷ, λύτης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυοδάμεν πάντες, οἱ ἀνδρημῶντες σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πόνος, ὑπομάνασα πολλὰς, ἐν τῇ τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ σου, σταυρώσει ἀχραντῇ, ἔσχατος δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα, οἶμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάχης; πάντας θέλων ῥύσασθαι, τὰς δὲ Ἀδάμ γηγενῆς· ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσαι.

Τροπάειον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης καὶ τῶν Ἀγίων.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Μαρτυρικαῖς, ἡγλαῖσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίσταντε, Μάρτυρες βήματι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβύοντες.

Οἱ ἀσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικῶς πρὸ βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθάλον, τὴν πλάνην τῷ βελίῳ θένει τῷ Πνύματος.

Δι' αἰκισμῶν, διὰ μαζίγων καὶ θλίψεων, οἱ ἀσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χρυσὴν βασιλίαν, ἐν ᾗ σεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται.

Θεοτοκίον.

Κατοικταρῶν, σὺ τῶν χαρῶν τὸ πλα-
σάργημα, ὃ ἐν ἐλέει πλάσιος, μή-
τραι κατώκησας, ἀπαρὰνδρος Παρθεύου,
ἡ ταύτῃ προσάσιν ἡμῶν ἀνέδαξας.

Ωδὴ γ. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Επιδόμα Χειρῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σε, προφέ-
ρων ἀνδρείως ἀντεκατῆς, Ἰσθῖνε τῷ δικά-
ζοντι, ἀνομιᾶν παρανόμως σε προσάττοντι.

Χρὸς Θεολαμπῆς στρατὸς Θεόλεκτος,
Ἁγίων Μαρτύρων Ἁγίος δῆμος, ἀ-
θραιθῆς νῦν κατεπάλασε, δυσμενεῖς ἀ-
σωμάτους μετὰ σώματος.

Πὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι,
ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τῷ
αἰώνιον ἀπόλαυσιν, ἡ τῷ μέλλουσιν δό-
ξαν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν σινέλαβες,
ἡ τίκτης ἀφράσως σεσαρκωμένη, ἣς
ὄν βλέπαν ὁ πολὺς αἶ, ἔραν ἡ αἰ Δυ-
νάμεις Ἀπαράσιν.

Οἱ Εἰρήμους. Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.
Κάθ. Ηχος α'. Τῷ λίθῳ σφραγιδοῦντος.

Ισθῖνος Χαρίτων Πέων Εὐέλπιτος, Χα-
ρίτων ἡ Ἱεράξ καὶ ὁ Βαλλεμανός, οἱ
φωστῆρες οἱ φαιδροί, οἱ καταυγάζοντες τὰ
πληρώματα, τῆς γῆς ταῖς φρυκτωρεῖαις
τῶν αἰῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, ἀφ-
μάδωσαν πάντες, Χειρῶν πρεσβύοντες,
ἣς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον. Τῷ Γαβριὴλ φθεγγόμενος σοι.

Σταυροθεοτοκίον. Οὐτός.

Οὐ τὴν σὴν προσάσιν κεκτημένοι Ἀχραν-
τε, ἡ ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τῶν δανῶν ἐκ-
λυτρώμενοι, τῷ Σταυρῷ τῷ Υἱῷ σε, ἐν
παντὶ φρεσῶμενοι, καταχρέως σε πάντες,
ἀσεβῶς μεγαλιώμενοι.

Ωδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ισθῖνος Χαρίτωνος, ἡ Χαρίτων ἡ Πέω-
νος τῶς ἀθλῆς, τῶν Ἀγγέλων τίγμα-
τα κατεπλάγησαν.

Ευντελόμενα σώματα, ταῖς αἰκισμοῖς,
τῷ θάνατον προεξεία, ταῖς γεννησιό-
ταις μακαριότητι.

Εὐέλπιτε Ἱεράκος, τῶν ἀκλινῶν Μαρ-
τύρων, τῷ ἀνδρείῳ οἱ τῷ σκότει, ἀρ-
χόντες ἐπότηθησαν.

Θεοτοκίον.

Ασπώμει σε Ἀχραντε, ἡ τὸν Θεὸν
ἀσπόρως συλλαβῆσα, τῷ αἶ πρεσ-
βύαν ὑπὲρ τῶν δούλων σε.

Ωδὴ ε. Οὐ τῷ φωτὶ χορηγός.

Πνύματος θείας πληθῆς, τῆς πονηρίας
τὰ δανὰ πνύματα, ταῖς ὀχετοῖς, Μάρ-
τυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰσθῖνε, ἀπέ-
πνιξας μακάρι, ἀθλήσας σερότητα.

Χαριτωμένος, χαρίτων ἐμπλεως Θεὸς
γενόμενος, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθ-
μένη σαφῶς τὸ ἄφρονες, ἡθλήσε νομί-
μως, ἡ δόξης ἡξίωται.

Χαριτωθῆς τῷ ψυχῇ, ὁμολογίας
ἱεραῖς ἡμβλυνας, τῷ παλαιῷ, ἐχ-
θρῶ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλήται, θείων
ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Εοὶ τῇ τεκνύῃ Χειρῶν, τὸν τῷ παντὸς
Δημιουργὸν κράζομεν. Χαῖρε Ἀγνή,
χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀντάλασα ἡμῖν. Χαῖρε
ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ωδὴ ς. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν δεξάμενος, ὥσπερ ὁ
θεοπέσιος Παῦλος θεόσοφε, ἀθρο-
μήσας αἰετα, Μαρτυρεῖς τὸς αἰδῶν ἡνυσας.

Ακυμαύτως βασιλεύων τὸ πέλαγος, θείας
κυβερνήτης διήλθετε Μάρτυρες, καὶ
πρὸς λιμένα εὐδῶν, τῆς Χειρῶν βασιλείας
ἐφθάσατε.

Απλανῆς ὡς ἀσέρες ἐμπρέποντες, τῷ
τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ σερεώματι,
τῷ οἰκισμῷ ἀπασαν, φωταυγείας τῶν
ἀθλῶν φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απαρὰνδρος Παρθεῖς ἐκύησας, ἡ δια-
νύξας Παρθεῖς ἐμφαίνουσα, τῆς ἀλη-
θῆς Θεότητος, τῷ Υἱῷ ἡ Θεὸς σε τὰ σύμβολα.

Οἱ Εἰρήμους. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μὴν Ἰσθῖνος. Ἐχὼν ἡμέρας, λ'. Ἡ ἡμέρα
ἔχα ὥρας ιε'. ἡ ἡ νύξ ὥρας θ'.

Εἰς τῷ Α'. Μνήμη τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρος
Ἰσθῖνος τῷ Φιλοσόφῳ.

Στίχος. Ἰσθῖνον κώνιον ἦρεν ἐκ βίβ.

Ὡς ἔθε πρῶτον τὰς πᾶν δειωκότας.

Πρώτη Ἰσθῖνος ἐλβερίξα Ἰσθῖνον.

Οὐτὸς ὡς ἀπὸ φλαβίας τῆς Σουρίας, Υἱὸς
Περίσσε τῷ Βακχίῳ. Ἐλθὼν δὲ ἐν
Ῥώ-

Ρώμη, Ἀντωνίῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν ἐδώλων, ἡ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν Πίσεως ἡ ὁμολογίας λιβέλλης ἐπιθέδωκε, τὴν μὲν κρατυῶν, τὴν δὲ καθαιρῶν γραφικαῖς ἀποδείξεσι. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τῷ φιλοσόφῳ Κρήσκεντος, ἀναιρῆται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος διὰ τὸ καθαρὸν τῷ βίῳ ἡ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἐμπλεως γεγωνῶς, τῆς τε θαύτης καὶ ἀνθρώπινης, καταλέλοιπε πᾶσι τοῖς Πιστοῖς σπουδαγμένα πάσης σοφίας ἡ ωφελείας γέμοντα. Ὑπερφύη γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντάλλοις παρέχουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτῆς, Εὐελπίου, Γέρακος, Πέωνος, ἡ Βαλλερίανος.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἠδύλησαν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωσίκῳ τῷ Ἐπαρχῷ, ἡ μετὰ πολλὰς βασάνους, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ πρὸς τῆς ἐκτομῆς ἅπαν τῷ Ἀγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν ἑπαρχὸν, εἰ οἶεοδε αἰναιρεθῶντες, εἰς Οὐρανὸς ἀνελθῆναι, ἀγαθὰ τινὰ ληψόμενοι; Τὸν δὲ μὴ οἶεοδε ἅπαν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχον, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρῆσαι τινες ἀντιδόσεις ἡ φιλοφροσύνη ἐκδέχονται, ἡ ὅτω τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἀγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανῷ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίσιν συλληφθεὶς, ἀγεται πρὸς μάγον, ἡ μὴ παθεῖς σπονδὰς προσκυνεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς μασιζέται νύκτοις, ἡ ἀναρτηθεὶς ξέεται, ἡ ξυρῶ τὸ νεῦρα περνεται, ἡ ὄξαρθεῖται τὰς ἀρμονίας, ἡ τὴν κοιλίαν ἡ τὰς κνήμας ἡ τὰς μηρὸς μαχαίραις καταπέμπεται, ἡ λίθοις βάλλεται, καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, ἡ τὸν σῶμα προσκυνεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτ. Θεοπεσίῳ.

Οὗτος μὲν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρῳ τῷ Βασιλεῖ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλικίῳ ἀρχόντῳ Καππαδοκίας, Καππαδῶξ ὢν καὶ αὐτὸς, ἀγεται ἐπὶ τὸν πῶν εἰδώλων ναὸν θυσιῶν προσκυνεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ

παθεῖς ἐν, ἀλλὰ ἡ μᾶλλον μυκτηρίσας τὰ εἰδῶλα, κρεματοῖς ξέεται, ἡ εἰς κλίβανον πυρωθῆναι ἐμβάλλεται. Τῇ δὲ Χριστῷ χάριτι ἀβλαβὴς διαμείνας, ἀγεται πάλιν εἰς τὸν πῶν εἰδώλων ναὸν, εὐδαθυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληες, ἡ πλησιάζας τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα ἐν εἰς τήνανον ἐμβάλλεται πεφυρακτωμένον, ἐλαῖω ἡ πίστῃ ἡ σῆατι μεσόν, καὶ ἐπὶ θυσιῶν ἡμέρας ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ὄξερχεται ἀβλαβὴς, μὴδ' ὅτις καὶ σῶμα ἐν τῷ σώματι ἔχον ἡ πολλὰς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίσιν μετήγαγε διὰ τὸ τοῦ θαύματος μέγεθος. Ἐξάγα ἐν αὐτὸν ἔξω τῆς Πόλεως, ἡ τῇ τῷ θανάτῳ καταδικάζει τομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Εὐρύλου, ἡ Στρατονίκου.

Τελῆται δὲ ἡ αὐτῶν συνάξις ἐν τῷ Ἀκτῆρι οἴκῳ τῷ Ἀρχαγγέλῳ Μιχαὴλ ἐν τῇ Οὔσῃ, καὶ ἐν Φυρμπούλῃ, καὶ ἐν τοῖς Σπεδαῖς, πλησίον τῷ Ὀρφανοτροφείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίῳ Ἐπισκόπῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ἐπάτης βυθὸν, πῶν αἱμάτων ποταμῷ ἀποξηρανῶντες, κρενὲς θαυμάτων ἀνεβλύσατε, κατασβευνύοντες ἀνθρώπους, Μάρτυρες θανάτων παιδημάτων, πῶν βοώντων ἐκάστοτε· Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεῶ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν πῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πᾶσας προσκυνῶν τὴν Τελεῖαν, ὁρθοδόξως κραυγάζοντας· Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνδύω πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλιν κακίας, γενναιοφρόνως κατεφλέξατε, ἡ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμψαντες, πάντων πῶν βοώντων καρδίας, ἀσεβῶς ἐφωτίσατε· Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρα τῷ Σινῇ πυρπολαμείνῳ Ἀγνῇ, προεθεώρη τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄσβεστον αἴγλιν τῆς ἀρρήτου εὐσίας, ἐνῶσθης πα

χύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων
ὑποστάσεων.

Ὡδὴ ἦ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ως ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασιλῶν
καρτερώς δοκιμασθέντες, ἀθλοφόροι
Κυεῖς ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βοῶν-
τες ἠσράψατε, αὐμνολογοῦντες, Χειρὸν
εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὼ Ἰεσίνῳ τῷ σοφῷ, αὐμνάσω Χαι-
τῷ Πέων Χαιτῶν, καὶ Ἰέραξ ὁ μέ-
γας, σὺ τῷ Βαλλεμανῷ, ἀθλήσαι τὴν
πλαύην μαώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέ-
λων, χοραῖς συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπαγόμενοι σο-
φοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ
ξίφει, ἐν ὁμονοίᾳ ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκ-
λίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ
προσαναχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μῦρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν
Χριστὸν κυφορῶσα, δωδιάσας κόσ-
μον, ἐν Θεοπνύσει οὐραῖς διόσοι τὸ χαῖ-
ρε κραυγάζομεν, ἢ ὑπερυψώμεν.

Οἱ Εἰρήμος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Θεῶ λαμπόμενοι δόξῃ, τὸν κυρτὸν τῆς
ἀπάτης, ἐλύσατε γενναῖοι ἀθληταί·
ἢ κοινωνοὶ χρηματίσαντες, ἱερῶν παθη-
μάτων, τῷ σάρκα εἰληφότες δι' ἡμᾶς, σὺν
αὐτῷ αἰώνως, εἰς ἔρανὸς ἀγάλλεσθε.

Τὴν Ἰεσίνῳ σοφίαν, Χαιτῶς τὴν αὐ-
δράν, Χαιτῶνος τὴν τόλμαν ἀλη-
θῶς, Πέωνός τε ἢ Ἰέρακος, τὰς γενναῖας
ἀγῶνας, καὶ Βαλλεμανῷ πρὸς τὰ θανά,
τιμὴ πολλὴν καρτερίαν, οἱ Ἀγγελοι ἐ-
δάμασαν.

Ωσπερ ἐν ἄρματι Θεῷ, ἐπιβαίντες ἐν-
δόξως, τῷ ἁματι ὑμῶν πρὸς Οὐρα-
νόν, χαρμονικῶς ἀνεδράμετε, καὶ χαιρὶ
ζωηφόρῳ, τῆς νίκης ἐκομίσασθε σοφοί,
τὰς σεφαῖδας ἀπαύσως, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσ-
βόοντες.

Θεοτοκίον.

Εωμπαυδαῖς ἀπορρήτως, ὅς ἀγνῶν σε αἰ-
μάτων, ὡς Ἡλῖος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πά-
να· Μήτηρ ἀνύμφατε, τῶν αἰώνων ἀπαύ-
των, ὁ πρὶν Πατεὶ σιμναάρχος Υἱός, καὶ
τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

2. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφά-
ρου Πατεράρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, ἢ τῆς Πίσεως ἐ-
ρασμα, καὶ δογματῶν πρόβολον σὲ
γινώσκωμεν, τῆς Δοσεβάας συνήγορον, ἀγ-
ναῖας τε σκήνωμα, ἢ δοχᾶον ἐκλεκτὸν, δω-
διάς τῷ Πνύματος, ἢ παμμέγιστον, Θε-
σαυρὸν διδαγμάτων ἢ κρηπίδα, τῷ Χειρῷ
τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Θεοπνύσε.

Αποδόλων διάδοχον, Ἀθλοφόρων ὁμό-
τροπον, Ἀσκητῶν ὁμόζηλον ἀφημε-
μένῳ σε, ἢ Διδασκάλων ἐκσφραγίσμα, ἢ
θαῖον ἐκτύπωμα, ἢ Χειρῷ μυσαγωγόν,
Ἱεράρχα μακάριε, ἢ Θεόρρυθτον, ποταμὸν
ἱαμάτων τὰς ἀνόμους, ἢ βλασφήμους δια-
νοίας, κατακαλύπτοντα πᾶν σοφεί.

Ὁμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ τίλαντον, πλεονάσας
πανόλβιε, τῆς χαρᾶς ἡξίωσαι τῷ Κυ-
εῖου σε, πεποικιλμένους τῇ χάριτι, τῆς
θαῖας ἐλλάμψεως, ἢ τῇ αἴγλῃ νοητῶς, ἀ-
ποσίλβων τῷ Πνύματος, νυῖ παρίσασαι,
δέξιᾳ ζωηφόρῳ λαμπηδόσιν, Οὐρανίοις ἀεν-
νάως, κατὰ στραπτόμενος εὐδόξε.

Δόξα, ἢ νυῖ. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μακαρίζω σε Πάναγνε, τιμὴ βροτᾶς
ἀφαρπάσασαν, ἐκ βυθῶ κακίας καὶ
ἀπογνώσεως ὑμνολογῶ σε Θεόνυμφε, τὴν
ἀεμακάρισον, ἢ δοξάζω σε σεμνὴ, τιμὴ
ἀπόρρητον κύησιν, ὅτι ἔτεκες, τὸν Σωτῆρα
τῷ Κόσμῳ, καὶ κατάρας, ἡλιδέρωσας
Παρθενεί, προγονικῆς τὸ ἀνδρώπινον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἢ Παρθενός ἢ Μή-
τηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ὅξε-
πλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι
αὐταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπο-
λαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με
μόνῳ εἰσῆς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον
ἀναστῆναι, σιμωνιστῶν τὰς προπάτορας.

Τροπάρ. Ἦχος δ'. Κανόνα πίσεως, ἢ ἀκόνα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἢ σιμνήσης Στιχολογία
οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῷ Ἀγίῳ,

ὁ ἡ ἀκροσυχίς· Τὸν Νικηφόρον ὡς Νικηφόρον ἄσματος μέλπω. Θεοφανῆς.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Πρὸ πρᾶξιν τῆς θεωρίας ἐδεξας, σαφῶς ἐπίβασιν· τὴν γὰρ ψυχὴν ῥυθμίσας, πρακτικῶς, Νικηφόρε πανόλβιε, πρὸς θεωρίαν ἄριστον, τὴν ἀκροπύλιν ἀνεπτέρωσας.

Ο λόγος ὠραῖσμενός πράξεις, ὁ βίος λόγῳ δὲ, κεκοσμημένος ὡφθη σε λαμπρῶς, Νικηφόρε Θεόληπτε· διὸ ἐπὶ τοῦ θρόνου σε, τῷ ὑψηλῷ Χειρὸς ἀνέθετο.

Η οσῆσας τῷ Μαμωνᾷ τὴν αἵρεσιν, Λέων ὁ δάλαιος, καὶ τῇ γερῇ σε πέτρᾳ προσβαλὼν, Νικηφόρε στυπτελεῖται, καὶ θαυμασὴ τις γέγονεν, ἡ συμφωνία τῆς σοφίας σε.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν σωτηρίαν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκέσας τῷ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγυντας πτώματι, τῶν Προπατόρων Θεοτύμωλε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σε, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γινόμενος, Χειρὸς τὴν πανίερον Ποίμνιν ἐποίμανας.

Η θεορρήμων, καὶ πυρίνη σε γλῶσσα καὶ εὐθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, ταῖς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἰρέσας Θεόσοφε, Πάτερ αἰοῖδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρᾶν σε, καὶ δογματῶν σε πλοκαῖς, τὰς ἀθετάντας εἰκόνα Χειρὸς, τρανῶς ἀπηγχοήσας, ἀξιοθαύμασε.

Θεοτοκίον.

Ο μολογῶντες, τὸν Πατρί πρὸ αἰώνων συναράχον, ἐπ' ἐχάτων ἐκ τῆς σῆς, Γαστρός τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ διωάμα.

Κάθισ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Χοροὶ Πατερχῶν, τὴν ἀγίαν σε μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι· προσθήκην γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σε τὴν εὐδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλυνέσας, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλανθρώπον.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η τέρα σε Θεοῦ ἱκετάλομεν πάντες, Παρθεῖον ἀληθῶς, καὶ μετὰ πόκον ὀφθαῖσαν, οἱ πόθῳ καταβάλλοντες πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προσάσιαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν παρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ο ρῶσά σε Χειρὸς, ἡ Πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυρῷ, ἡπλωμένον ἐβόα· Τίέ με συναίναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σε αὐτῇ, δι' ἧς ἐσωσας, τὸ πῶν ἀχραντῶν χαρῶν σε, σοφὸν δημιούργημα;

Ὡδὴ δ'. Επαρθάντα σε ἰδεῖσα.

Εὐμή τῇ θεᾷ ταῖς μύλας ἱεροφαντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ γερῷ σε λόγῳ, τῶν τροπώσαμενος, καὶ σέβαν ἐδίδας, Θεῶν τῷ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ο μολογία τὴν θεῖαν ἱεροσυνῶν, περιφανῶς ἐφαίδρυας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, περιουζόμενος, μύσα τῶν ἀρρήτων Θεόληπτε.

Η εανικῶς προΐσάμενος Νικηφόρε, τῶν ἀσεβῶν δογματῶν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σε, τὰς λύκας ἐδίωξας, Πίσιν τὴν ὁρθὴν κατηλάοντας.

Θεοτοκίον.

Εσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκέσας, Λόγον Θεῶν Πανύμνητε κεχαριτωμένη, Κόσμον ἀνέκαίνισας· διὸ σε Θεόνυμφε, Πίστα ὁρθοδόξῳ γεραίρομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ με φῶς.

Η ἔχων καθαρὸν, Οὐρανὸς ἐμβατᾶντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον αἴθος, ἐδρέψω Παμμακάρισε.

Κ αὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωὴν ἔχων ἀληπτον, ὡς ἥλιος ἔξασράπτων, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπριώης τὸ σερέωμα.

Θεοτοκίον.

Η λύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς Προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβέσας, τὸν ἡμᾶς ἀλογίας, ταῖς θεαῖς σεφανώσαντα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωτὸς.

Φ ωσφόρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐκλάμπων τῷ Πνύματι, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρων,

αὐεδάχθης σύλος ἑρανομήκης, ἡ νεφέλη, πρὸς κληροχίαν ἄγων Οὐραίνον.

Ολίω σε, τὴν ζωὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, ἐπὶ πᾶσαν ἀρχὴν τὴν οἰκουμενίῳ, καπεσάθης, Ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Πήγνυσι, τὰς πλοκάς τῶν ἀθέων αἰρέσεων, σὺ ὁ Θεοπνύτης λόγος, τῷ διζόμενῳ ξίφει τῷ Παρακλήτῃ, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδίδουσι.

Θεοτοκίον.

Οἱ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύονται, ὅτι Παρθενὸς νυνὶ τίκται, ἡ Σουλᾶνα Κόρη ἀπαρογάμως, συλλαβῶσα, τὸν τῶν ἀπάντων Κτίστην ἡ Κύριον.

Ο Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως. Κοντάκ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πὸν τῆς νίκης σέφαναν, ὦ Νικηφόρε, ἑρανόθεν σήμερον, ὡς ἀληθῶς παρὰ Θεῶν, σῶζε τὰς πίσι τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρχην ὁμῶς ἡ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ Μὴν Β'. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς ἡμῶν Νικηφόρῳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ὁμολογητῇ.

Στ. Τῷ Πατριάρχῃ, Πατριάρχῃ πλησίον, Θεῷ γέροντος Ἀβραάμ Νικηφόρος.

Δοξολογία Νικηφόρος ἡς Ἐδὲμ εὐρατο μοίρην.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τῷ δυοσεβδῷ Κοπρωνύμῳ, γέννημα ἡ θρέμμα τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων· πατέρες δὲ αὐτῷ ἄλλοι πατριῶν, ἡ περιωνύμων, Θεόδωρος ἡ Εὐδοκία. Οὗτος ὁ Θεόδωρος γέγονεν ἀπογραφῶς τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων, ἡ διαβληθείς ὡς προσκυνητὴς τῶν θείων εἰκόνων, μάλιστα καταξάνεται, ἡ ἐπὶ Μίλλασαν σέλλεται τὸ δανότατον φρέμιον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθείς, ἡ μὴ ἄξας τοῖς βασιλικοῖς προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νίκαιαν ὑπερορῶνται, καὶ καὶσε διαρκέσας χρόνος ἔξ ἐν κακῶσι πολλῇ, τὸν βίον καταλιμπάνει. Ὁ δὲ τότε παῖς ὁ τίμιος Νικηφόρος, τὸς τῆς ὁρθοδοξίας σεφάνης ἄλλοι τῆς λογιᾶς ἐναλίεσται, ἡ ἀσεβείας γάλακτι τρέφεται, ἡ τὸ νηπιῶδες παραμαψάμενος, ἡ καλῶς παιδείας, ἡς τὸς συγγραφῆς καταπίπτεται. Ἐπειτα σκύβαλα πάντα ἡ ὡς ἀράχην λογιτάμενος, ἀναχωρῶ τῆς

Πόλεως, ἡ τὴν Προποντίδα τῷ ἄσπερος καταλαμβαίνει· καὶ καὶσε μόνος μόνῳ Θεῷ προσανῆχε πλάσις πόνοις ἡ παλαιπωρίαις προσομιλῶν. Ἐπὶ δὲ Ταρασίος ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς ἀπεβίω, Νικηφόρος ἔτος ὑπὸ Νικηφόρῳ Ἀνακτορ βιαθείς, καὶ παρακληθείς, τὸν θρόνον ὑπαστέρχεται Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ μετὰ μικρὸν τῷ αὐτῷ Βασιλέως ἀναπαυσάμενος, ἡ Σπυρακίς τῷ αὐτῷ διαδεξάμενος τὴν Βασιλείαν, ἡ αὐτῷ τὰ χιόν ἀποβιώσαντος, Μιχαὴλ ὁ Ἀσεβέστατος τῆς Βασιλείας τὰ σκήπτρα διαδέχεται. Τῶτον δὲ καθελὼν Λέων ὁ θηρώνυμος τῆς Βασιλείας, ἡ ταύτης ἐγκρατὴς γινόμενος, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκόνων χωρῇ, ἡ κατὰ τῆς ἀσεβείας ἡμῶν Πίσεως. Ὅσα δὲ ἡ ὅποια ὁ σεβάσμιος Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόρος τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον, διεξήλθε παρρησιασάμενος, ἀδύνατον λέγειν ἡ γράφειν. Ὁ δὲ Θεομιστὴς παραιτίκα καθελὼν αὐτὸν τῷ θρόνῳ, ἡ ὑπερορῶντας, ἡ ἀρκτῇ τῶτον ἀπορρίψας, μηδὲ μιᾶς παραμυθίας παρ' οἰουδήποτε προσάττα τῶτον μεταλαβῆν. Καὶ ἔτι διήρκεσεν ὁ γενναῖος παλαιωρῶμενος μέχρις αὐτοῦ ὁ δαίαιος ἔτος τὴν ψυχὴν ἀπερρήξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραις μελεθὼν κατακοπῆς, ἐν τῷ τῷ Φάρῳ νεῶ. Ὁ δὲ μακάριος ἔτος, χρονίαις παλαιωρίαις καὶ κακοπαθείαις καταπονηθείς, ἐβδομηκοσὸν περὶ χρόνον πληρώσας, ἡς χάρας Χειρῶν τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέθετο, ἐννεα ἐν τῇ Ἀρχιερωσιῇ διατελέσας χρόνος, δεκατῆς δὲ ἐν ἔξορῃ.

Ταῖς αὐτῷ ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν σε ζῶντα, Θεῷ τῷ ζῶντος ἐπιστάμεθα, εὐδὸν ὡς λυχνία ἔχοντα χρυσουργῆς, τῆς Τριάδος τὴν ἐπίγνωσιν· ἀλογημένος ἡ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σε Κύριε.

Αἱρετιζόντων, τὰς γλωσσαλγίας καταλέλοιπας, πάθων τὴν εἰκόνα σέβαν τὴν τῷ Χειρῶν, Νικηφόρε τὸς κραυγάζοντας· ἀλογημένος ἡ ἐν τῷ Ναῷ.

Εοφίας πλῆστον, καὶ πολιτείαν ἔχων εἰς Θεον, πᾶσαν διαβάς τὴν αἰδοῦσιν νοερῶς, τῷ Χειρῶν νυνὶ προσομιλήσας· ἀλογημένος ἡ ἐν τῷ Ναῷ.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιρῶντες, τὰ ὠμώμενα μηδὲ συγχεύοντες, εὐὰ τὸν Χεῖρὸν δοξάζομεν τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθεῖτα Λόγον κράζοντες· ἀλογημεῖν σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ ἡ. Παῖδας ἀγαῖς.

Αἵματι Χεῖρδ λελυτρωμένος, τῇ γνώμῃ τὸν δι' αὐτὸν ὑπέστης θάνατον· τῆς γὰρ συναθήσεως ἡνεγκας μαρτύριον, ὁμολογίας χάριτι καταλαμπόμενος, καὶ Κύριον ὑμνᾷτε κραυγάζων, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Γῶμα ἢ ψυχὴν κεκαθαρμένος, τῷ Λόγῳ τῷ παντεπόπτῃ λόγον πέδικας, τῆτον πρὶν ἀσώματον, ἀρχὸν δακνύοντα, ἢ συμπαθῶς γεύομενον ἀνθρώπου ὕσερον, ἢ Κύριον ὑμνᾷτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψῶτε.

Εὐὰ κληροχίας εὐρανίης, ἢ δόξης ἀδιάδοχης τύχης εὐδοξέ, δόξαν τὴν δὲ μάραντον, Πάτερ καταλέλοιπας, ὑπεροχίας ἀπασαν φέρων πικρότητα, ἢ Κύριον ὑμνᾷτε κραυγάζων, ἢ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνῳ καθαράν ὁ καθαρὸς σε, Νύμφιός ὁ νοητὸς ἄνθρωπος Πανάμωμε, κρίνον ἁγνός, ἀνδρὸς ὠραιότατον, ἢ φωτοφόρον θάλαμον, Νύμφῳ προσήκατο· διό σε τὴν Παρθεῖον ὑμνῶμεν, ἢ ὑπερυψῶμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Εἰρμός. Παῖδας ἀγαῖς ἐν τῇ καμίνῳ. Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχαρότμητος.

Εὐρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξελεθόντων τῶν ἐσώπτρων, ἢ τῆς ἀληθείας φανήσεως, τῇ θεωρίᾳ τῶ ἀκηράτου κάλλους· ἔπερ νῦν ἐμφορέμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Αράνακα κυκλῶντες τὴν θάαν, τῷ Θεοφύλῳ Νικηφόρῳ, δεῦτε χρυσοφόροι προθύμας, ὡς νικηφόρον τῆτον ὑμνήσωμεν, καὶ τὴν αὐτὴν πανήγυριν, μετ' ἀφροσύνης ἑορτάσωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἔξασκήσας, ἐπὶ τῷ τέλει τῶν ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ σέφει, Ἱερομάρτυς ὡφθης κοσμήμενος· ὃ καθαροαῖζόμενος, τῷ σὺ Δεσπότη νῦν παρίσασαι.

Θεοτοκίον. Π.

Ως ῥίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ σε Παρθεῖν, πάντες οἱ Πιστοὶ πεπασμένοι, ταῖς ἀφημίαις καταγεραίρομεν. Σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανάσιαν ἡμῶν ἐβλυσας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

3. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Λακιλλιανῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγ. προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανδύημοι Μάρτυρες.

Πῶν κυριοκτόνων σε θανοὶ, παῖδες προδεδώκασιν, φθόνῳ τῇκόμενοι εὐδοξέ, ἢ ἀνδραγάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσῳ ἁληφας, ὃ Λακιλλιανὲ τὴν ἀπόλαυσιν. Διὸ ἐκέταδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἑρμιῶν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι Πατρί, ὡς περ παρθεῖντες σοι, σὺν σοὶ ἀθλάσι σεβρότατα, καὶ ἡ αἰοδιμος, ἢ Ὅσια Παῦλα, Μάρτυς ἀξιάγαγε· μεθ' ὧν νῦν κατοικῆς τὰ Οὐράνια. Χεῖρὸν ἐκέταδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τάσεων νόματα ἢ σὴ, θῆκη τοῖς προτρέχουσιν, ἀναπηγάξα ἐκάστοτε, Μάρτυς πολυαθλε, ἢ ἐκπλῦναι πᾶσιν, ἢ βυθίζε φάλαγγας, δαιμόνων συνεργῆς τῷ Πνεύματος. Διὸ ἐκέταδε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἑρμιῶν, ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εμὲ τὸν κατὰ κριτον ἐμὲ, τὸν ἀναπολόγητον, τὸν ἀπώσμενον ἢ ἀθλιον, Ἀγνή ἐλέησον, καὶ μὴ καταχυνῆς, ἀλλὰ πύχως πρόφιδασον, ἢ ῥύσαι ὅταν μέλα ὁ Κύριος, κελῖναι τὰ σύμπαντα, ἢ κολάσεως ἔξαρπασον. Ὅσα θέλεις Σεμνὴ ἢ γὰρ διῶσαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ρομφαία διήλθεν ὃ Τίε, ἡ Παρθεῖνος ἔλεγεν, ἐπὶ τῷ ξύλῳ ὡς ἐβλεψε, Χεῖρὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαραττα Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα ἢ δέλω σε δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, ἢ τῷ Ἁγίῳ, ὃ ἡ ἀκροστιχίς Λακιλλιανῷ Μάρτυρι μέλπω κλέος.

Ωδὴ

Ὡδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγραὺ διοδάσας.

Αὐγασε τὸ Θάσ θεράπλυν, Μαρτύρων δὲ κλέος, αὐμυνῶ Λακιλλιανέ. Διό μοι πρεσβείαις σε παράχες, τὸν ἱλασμόν τῶν κακῶν καὶ τὴν ἰάσιν.

Ολὴ διανοία τε καὶ ψυχῇ, ὅλος ἀνέκράδης, τῇ ἀγάπῃ τῇ τῷ Χριστῷ, καὶ τῆς τῶν ἐδώλων ἑξαπατῆς, καὶ ἀόθενιάς σοφὴ κατεφρόνησας.

Υπὲρ πάντων δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν διὰ βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀγῆρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν Οὐρανίων περπνῶν κατετρύφησας.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἦν ἐώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἰ Θεοτόκε. Διὰ σὲ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος σιωπήθη καὶ πρὸ ὕψος, τὴν τῶν βρωπῶν ἐσίαν ἄλκυσεν.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἰ τὸ σερέωμα.

Ιᾶς προδεδώκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν Κύριον, Θεοκτόνοισι, σὲ δὲ νυνὶ ἀνόμοις, Ἰσδαῖοι προδίδωσιν.

Αὐγοῖς σε ὁ βόσκανος, ἑξαπατῶν θωπείαις περιώμενος, ὥφθη τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντὶ λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Αύχνος φαινότατος, ταῖς συναθροισί σοι γέγονας, φωταγωγῶν ἐν ταῖς θάλαῖς τείβοις, τῆς ἐκὰς ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Ιλέων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρησίαις, τὸν ἐκ σὲ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κείσεως.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἰ τὸ σερέωμα.

Καΐδισμα. Ἦχος α'. Τὸν παῖδόν σε Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, ἑδαμῶς κατεφλέχθης, ὦ Λακιλλιανέ, Ἀθλητὰ γενναῖόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τῷ Θεῷ ἀναψύχσας. Ὁ Θεὸς ἰωύσας, τῆς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπιῶν Ἀγίων μεθ' ὧν ἡμῶν μνησθῆτι.

Θεοτ. Ὁμοιον. Μητέρα σε Θεῷ, ἐπισάμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ορῶσά σε Χριστῷ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυρῷ, ἡπλωμένον ἐβόα. Τίέ με συνανάρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφάτος, οἰκονομίας σε αὐτῇ, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχραύτων χαρῶν σε, σοφὸν δημιούργημα;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Απασράπτης τοῖς λόγοις σε, καὶ φωταγωγῆς τὸν Κόσμον τοῖς ἁθλοῖς σε, τῶν Τυραννῶν δὲ τὴν ἐνίστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκας ἀνυπόστατον.

Νέος ὥφθης ἐκ Πίσεως, Ἀβραάμ ὡς πάλαι δικαιοδῆς ἐν Χριστῷ, ἐπιγνώσει γὰρ τῷ Κτίστῃ σε, ἀπηρνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετήρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλογανῶν παθῶν ἰατῆρά πεισοῖ, κεκτημένοι Μάρτυς ἐνδόξε, ἐντροφώμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νῦν τὸ μυσημένον, τῆς κυοφορίας σε Μητροπάρθενε. Ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβῆσα Θεόν, ἀνέκφραστον λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρὲ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντάλλεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὁδὴν μεθεράπλυσον.

Ανδρὸς ἱερὸν, γεωργίᾳ τῇ τῷ Πνεύματι, ἀνεδάχθης Μάρτυς ἐνδόξε, τὴν ἀκαρτίαν ἐν τοῖς ἁθλοῖς προβαλλόμενος.

Ερήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος σοφῇ, τῶν Τυραννῶν τὰ θωπάματα, τῇ σῇ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Μεῖχος ἀρράγες, καὶ λιμνὴ καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομήτωρ Ἀγνή, καὶ θῆον ὄπλον, κεκτημένοι σε σφύζομεθα.

Ὡδὴ ς'. Ἰλαδίητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σε νοητῶς, τὸν Θεόν τῆς ψυχῆς ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θάρρῶν ἠτομολήσας, καὶ δρόσῳ τῷ Πνεύματος, σὺ παισὶν ἐθάλφθης, ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Εῷθῆσα Μάρτυς σοφῇ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σε, ὑπερίστατο καρτερῶς, κατὰ τῷ ἀλάστορος, καὶ σέφανον ἤρατο, τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τῷ ἀθλοθέτῃ Χριστῷ.

Ορῶν σε τὸ ἀκλινές, ὡς ὅρος Σιών ἀσάλατον, ἐκ ὕψους ὁ ἐχθρὸς, ἀλλ' ὅλος αἰχμύεται, καὶ πρὸς γῆν πατάμενος, ὑπὸ σὲ Θεόφρον, ἐν τῷ σκάμματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον .

Ευνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τὸν ὑπερφυῶς, Πανάχραντε πέτοκας· ὃν λίταις ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τὰς δούλῃς σου.

Ὁ Εἰρμός. Ἰλαοθήτί μοι Σωτήρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Γ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρος Λακιλλιανῷ, Παύλῃ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Ὑπατίῃ, Παύλῃ, καὶ Διονυσίῃ.

Στίχ. Λακιλλιανὸς καὶ Παῦλα σὺν νηπίοις, Αἵματι ὠνούσαντο Μαρτύρων σέφη.

Τῇ δὲ τρίτῃ Λακιλλιανὸς Σταυρῷ τεταίνυτο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λακιλλιανὸς ὡς κατὰ τὰς χρόνας Αὐρηλιανῷ τῷ βασιλέως, Ἰερεὺς τῶν εἰδώλων τὸ πρότερον, γηραιὸς τινὶ ἡλικίᾳ, καὶ τινὶ τέλει λάκος, τινὶ οἰκῇσιν ἔχων ἑ πόρῳ τῆς Πόλεως Νικομηδείας. Μεταπεθεὶς δὲ πρὸς τινὶ εἰς Χερσὸν Πίειν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ παθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χερσὸν, καὶ τινὶ προτέρῳ ἐλεῖσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόνας, καὶ τυπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κακῶς παιδία τετα διὰ τινὶ εἰς Χερσὸν Πίειν πεθεῖται ἄρῳν, μετ' αὐτῶν αὐθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμύων τῇ εἰς Χερσὸν Πίειν, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἀνωθεν δὲ ἐπιχευόμενος ὁμβρῶν, καὶ τῆς φλογὸς σβεδίσσης, ἔξέρχονται ἀβλαβῆς. Καὶ δεξιόμενος ἅμα τοῖς παισὶ τινὶ ἀπόφασιν, ἤχθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τῷ Κόμητι προσάξαντος. Καὶ τὰ μετὰ παιδία ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λακιλλιανὸς Σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τῷ Θεῷ παρέδωκε τινὶ ψυχῇ, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπάρσης, καὶ κατὰ τινὶ ὁδὸν τῶν μωλώπων αὐτῷ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ πελειωθῆναι τῶν Ἀγίων τὰ λείψανα παραγαγῆς· ὡς γὰρ ἐκ προγόνων πίει, καὶ τὸ τὸ ἔργον ἐποιᾶτο, ἐν ταῖς φυλακαῖς ἡσυχάζει, καὶ τὰς ὑπὲρ Χριστοῦ πάχοντας θραπέειν καὶ ἰατρεύειν καὶ διατρέφειν. Ἦτις καταχευθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Κόμητι, καὶ μὴ παθεῖνσα θῆσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἰμῶσι τυπτεται, ἔτα ῥάβδοις.

Ενθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωβηθεῖσα, ἐπιστάσια Ἀγγέλῳ καδίσταται ὑγιῆς, καὶ θαρσοποιᾶται πρὸς τὸ μαρτύρειον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τῷ σώματος τυπτεται εἰς αὐτὸν ἔξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἔξελπιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀβλαβῆς ἔξῃλθε καὶ ἀφλεκτος. Δεξαμένη δὲ τινὶ διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τινὶ τῷ Κόμητι προσάξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τόπον, εὐθα ὁ Ἅγιος Λακιλλιανὸς ἐπελαώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αὐχένα ἐτμήθη, καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίστατο σέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σιμῶσις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τῷ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὁξείᾳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλῃ ἐβόας, ἑ χωρίσμε Μάρτυς ἐκ τῆς ἀγάπης Χερσῷ, ἑ κίνδυνος ἑ λύπη, ἑ ξίφος ἑ λιμός πε· διὸ καὶ ἀνέκραυγάζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς ἑ.

Εν τῇ Πέτρᾳ ἐρέσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τὰς θείας πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδάχθης, τῷ σάλῳ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνέκραυγάζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς ἑ.

Θεοτοκίον.

Πυτρωθήμεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων καὶ περιστάσεων, καὶ νόσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἀλογητὸς ἑ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Παρά τὰς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτλάδας τῆς Πίσεως Κυρία, ξύλον ἀνεδάχθης, παμμακάρε ζωηφόρον.

Ωραιοδόντες οἱ ἀδελφαὶ ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χερσῷ σεπτῆς ὁμολογίας, σέφος ἑρανόθεν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακληιδεῖτα τοῖς ἀλγανοῖς καὶ πτωθεῖσι, διανύσῃσάν με Θεομήτορ· ὅπως με δοξάζω, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Ὡδὴ

Ὡς δὲ Ὁ. Μεγαλιώμεν σε.

Ποιῖς λαμῶνας, αὐτὴ βλέποντες,
Χεῖρ δ' αὐδίζατα, τὸς Μάρτυρας
σήμερον, τιμῆς μεγαλιώμεν.

Εὐσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῆς Ἐκκλη-
σίας, Χεῖρ τὸ Θεῶ, οἱ Μάρτυρες
λάμπουσι, τῆς Ὁμολογίας τὸ φῶς.

Οδυῖας παθῶν, ταῖς ἀχαῖς τῶν ἀδελ-
φῶν, ἰώμενος νῦν, καὶ δ' ἐραπύ-
σον, τὸ ἄλγος Φιλαύδρωπε.

Θεοτοκίον.

Εὐ καὶ τῆχος καὶ σκέπῃ, καὶ ἀχάμασον
λιμένα, Πανάμωμε, οἱ Πιστοὶ κεκτῆ-
μεθα, δι' ὧν καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

„**Μ**εγαλιώμεν σε τιμὴ Μητέρα τὸ Θεῶ,
„καὶ δοξάζομεν σε Θεοτόκε Παρθένε,
„ὡς Σωτῆρα πεῖσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

4. Τὸ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητρο-
φάνης Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Ἐσπέρως Στιχολογούμεν τὸ ἅ. Ἀντίφωνον,
τὸ, Μακάριος ἄνθρωπος. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέ-
κράξα, ἰσῶμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλο-
μεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πῆς Τεμάδος τὸν πρόμαχον, ἀσεβείας
τὸν πρόβουλον, ὄργανον τῆς χάριτος
τὸ θεοπνύον, τῶν Ἀποστόλων διάδοχον,
Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τὸ Χρι-
στῶ, ἀκολούθως θεμέλιον, ἀρραγέστατον,
Ἱεράρχην τὸν μέγαν Μητροφάνην, ἱεραῖς
ἐν ὑμνοῖς, ἀνδρημῶσιν σήμερον.

Ὁμοιον.

Οτε σκῆπτρα Βασιλεία, ἡ τῶν Πόλεων
Ἀνασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ γέμματα ἀνέ-
δεξάτο, τότε σὺ πρῶτος ὑμνοίησε, παμ-
μάκαρ Μητροφάνης, θεῖα ψήφῳ τὸ Χρι-
στῶ, Ἱεράρχη θεόφρονος, προεξάρχοντος,
τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας καταλήλως τῇ ἐν-
θέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Ὁμοιον.

Υπὲρ ἡλίου ἔλαμψας, ταῖς ἀκτῖσι τῆς
χάριτος, πάσσοφε Μητροφάνης καὶ λαμ-
πρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογματῶν σου, τῶν
θεῶν καὶ ἀπαντᾶς, κατεφώτισας λαὸς, ἐκ-
διδάσκων τράνωτα, ὁρθῶς σέβειν, ὁ-

μοῖον κράτος τῆς Τεμάδος, καταιχύνων
τὰς Ἀράς, ἐρεχελίας τῆς ἀφρονος.

Ἐπερὰ Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος Πλ. β'.

Ὁλῳ ἀποδέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος ἐδάχθης,
χρίσμα θεῶν ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνύ-
ματι περιλάμνων, καὶ φαιδρῶς πάντοτε,
προχωρῶν Ὅσιε, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἀ-
γία, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεαρχι-
καῖς ἀσραπτόμενος, καὶ χάριτι μυέμενος,
τὰ σωτηριώδη μυήματα, ὡς Ἱερομύσης, ὡς
ὄντως Ἱεράρχης ἀκλεῆς, καὶ παρρησία θεό-
μενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ησραφεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμ-
πρότησι, παμμάκαρ Μητροφάνης, καὶ
τῆς πλάνης ζόφῳ διέσκέδασεν. ἀλη-
θῶς ὡφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλίου, Ἱεράρ-
χα παμμάκαρι, καὶ νῦν ἐκλιώσας,
εἶδα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, Τίος ἡμέ-
ρας χάριτι, Πνύματος Ἁγίου γενομέ-
νος ὅθεν σε τιμὴ μνήμῃ, τιμὴ θείαν καὶ
φωσφόρον καὶ σεπτικὴν, ἐπιτελόντες Μητρο-
φάνης, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ὁμοιον.

Ονδὲρ σε ταῖς νύκτεσι, ταῖς πρὸς τὸ
Θεῶν θεόφρων, πίσει καλλυνόμενος,
καὶ λαμπρῶς θεόμενος παναοίδιμε, ἐν
συνῆτῳ σώματι, καὶ φθαρτῷ παύσοφε, ἀφ-
θαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκλήσατο τὴν
τῶν Ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἐ-
ξω γενομένος, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ κοσμέμενος,
Πάτερ Ἱεράρχα, Μητροφάνης λαμπρότατε
φωστῆρ, καὶ πρεσβυτάτῳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τῶν μακχευόντων σε.

Δόξα. Ἦχος β'.

Πρὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγέλον βίον σου, Ἀγ-
γελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, Ἱε-
ραῖς καὶ μονάζοντες ὑπολαβήθησαν, Βασι-
λεῖς τε καὶ Ἀρχόντες ὑπόβηθησαν, Θεὸς δὲ
ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σὺ δοξασιῶν ὅν
νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τῆς ζύλης νεκρὸν.

Μέγας ἀνεδάχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρ-
χιεραῖς τῆς Ὑψίστης, τῆς Ἐκκλησίας
φωστῆρ, ἔρεσμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος
ἀσείστου, ἀσεβῶν περιτάχισμα, ἀκλόνη-
τος

τος φύλος, Κανὼν ἀκραιβέστατος, Ἀρχιερέων Χειρὶς· ὅθεν Ἀσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τιμὴν σὺν πανίερων μνήμῳ, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυεῖς ὁ Θάνατος.

Γὰ καταχρέως ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανδκλεῆ Ἑορτῇ, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σε, πιστὸς Ἀφραίνουσα, καὶ λαὸς διεγέρουσα, πρὸς δόξαν Κυεῖς, καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τῷ σέ δοξάσαντος, Λόγος καὶ Θεὸς ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτρωθῆναι, τὰς αὐτὴν πελῶντας πανσεβάσμιε.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πύμῳ τῆς Ἀρεῖς δυοσεβῆς, πάνσοφε αἰρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν καὶ βρύεσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ ὁρσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις Ἀσεβῶς τιμὴν Τεράδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίστω, πρὸς τιμὴν ἀμαρτίαν ἀνδισάμενος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Εἡμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τῷ Ἱεράρχῃ καὶ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τὸς πιστὸς Ἀσπιδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλάουσα τοῖς Ἐκκλησίαις, πρὸς Ἀφροσύλῳ μυσικῷ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ χάριτος νέμων πνευματικῆς, ὁ μέγας φωστὴρ, Χειρομύτης Μητροφανῆς, ὁ λαμπρὸς ἐν τῷ Κόσμῳ Ἀσεβῆας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας, τῆς Ἀρείου μαρίας, ἐκ τῆς ὑψὺς τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐπεθῇ, τῇ αὐτῇ προμηθεῖα, τοῖς αὐγὰς ζέαςραπτον τῆς χάριτος· ὃ γὰρ ἔδα τὸν λυχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν καταχρέως αὐμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τῷ θρόνῳ κοσμήτορα, καὶ πρεσβόλοντα ὑπὲρ πῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἢ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τὸ μέγα τῆς Τεράδος Μυσήμιον κηρύττων, τιμὴν ἐν Χειρὶ οἰκονομίαν διετραύσας πᾶσιν, ὡς ποιμνὴς ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τὰς νοητὰς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τέτων, φθοροποιῶν λύμης σφάσας βοῶντα· δόξα τῷ δεδοκῶτι σοὶ ἰχύν·

δόξα τῷ σέ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιῶντι διὰ σῆς, πίσιν τὴν ὁρθόδοξον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τῷ Γαβριὴλ φθεγγαμένῃ σοι. Εἰς τὸν Ὁρθρον, καὶ αὐτὰ καὶ εἰς τὸν Θεὸς Κύριος, ἡ συνήθης Στιχολογία. Μετὰ δὲ τὴν α'. Στιχολογίαν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θάσας Πίσεως.

Λόγμα εὐθεῶν ἐπικρατυίας, ἐπεσήμεξας τιμὴν Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες κατακρυψάς τὸν Ἀρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῦσον, ἀνακηρύξας πιστὸς ἐβεβαίωσας· Πάτερ Ὅσιε, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἱκέταδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θείας φύσεως ἐκ ἐχθελίῃ, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρίσῃ, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμνήκει, ὁ μετὰ τὸν Μῆτέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τῆς τοῦ φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέταδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τιμὴν β'. Στιχολογίαν Κάθ. Ὁμοιον.

Θεὸς γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίσεως ἐπὶ τῷ ὄρει, τῆς μυσηκῆς Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τιμὴν Ἀσεβῆαν, τῷ τῆς Τεράδος μυστηρίῳ Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τιμὴν μνήμῳ σε, αἰτῶντες διὰ σῆς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θεὸς γέγονας σκηνὴ τῷ Λόγῳ, μόνη Παρθενὸν Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλες ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεὶν γενόμενον, ρεφυπαμείον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρτον πρεσβείας σε, τοῖς εὐθείοις νόμασι, παρέχουσα σὺ μὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ'. Τιμὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας πῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχελίῃς Θεοπρεπῶς, καὶ τιμὴν Βασιλεύσαν, ὁρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας διῆρας, αἰρέσεων Ὅσιε, βακτιρία λόγων, πῶν θείων Θεόπνευσε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀπελόγητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες·

διὰ

14
διὰ τοῦτο βοῶμεν σοι, πρέσβυλε Χειρῶν
τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεστὶν δωρη-
σασθαι.

Δίς.
Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὸς Οὐρανίον Πύλιν καὶ Κιβωτὸν, τὸ
πανάγιον Ὅρος τῶν φωταίνων, Νεφέ-
λιν ὑμνήσωμεν, Βάτον τῶν ἀκατάφλεκ-
τον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς
Εὐαγγελίας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης,
τὸ μέγα Καμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐ-
τῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἀφες, τῶν
ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν
αὐτῇ· πρέσβυλε Χειρῶν τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἀφεστὶν δωρησασθαι, τοῖς προσ-
κυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν ἀσπορον τόκον σου.
Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τῷ δ'.
Ἦχος. Προκείμενον. Ἦχος α'. Τὸ σῶμα με-
λαλήσει σοφίαν. Στίχος. Ἀκούσατε ταῦτα
πάντα τὰ ἔθνη. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγ-
γέλιον ζήτη εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν'. Δόξα.
Ταῖς τῷ Ἱεράρχῃ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς
Θεοτόκου. Εἶπα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς
ἦχον β'. Τὸν ἐν σαρκὶ Ἰσαγγελλον. Ζή-
τη εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον,
ιβ'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρ-
μῶν εἰς ζ'. καὶ τῷ Ἀγίῳ οἱ δύο εἰς η'. Ὁ
Κανὼν τῷ Ἀγίῳ, δ' ἡ ἀκροσυχίς, ἀνὰ
τῶν Θεοτοκίων· Τὸν ἀρχιδύτιον Μητρο-
φανίον αἰνέσω.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ σῶμα μου.

Πρὸς Θεὸν τῷ Πνύματι, χαίρειν ζεῦ ὑ-
ψος παράχου μοι, Θεῷ Λόγε ἀναρ-
χε, φωτίζεσάν με τὸν νῦν, διφρημασίσε,
τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον
Πατρὶ κηρύξαντα.

Ο βίος σου ἐν Θεῷ, ὁ τρόπος δὲ σου Θεόλη-
πτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σε-
μνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης
Θεόφρων· ὅθεν ἀναδέδασαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Μαὸς ἐχρημάτισας, τῆς Τελοσηλίας Θεό-
τητος, καὶ Πόλις σὺ ἐμψυχος, δι-
φρανομένη Θεῷ, ὡς περ ὕδασι, τοῖς δόγ-
μασι παμμακάρι· δι' ὧν κατεπαίδρυνας
Κόσμον τὰ πέριτα.

Ανοίξας τὸ σῶμα σου, λόγῳ Θεῷ Πνεῦμα
ἐλάυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆς αἰ-
νίας ζωῆς, καὶ ἐνέφρωσας, ἐνώπιον Συνόδου,
πίστιν τῶν ὁρῶν δόξαν, σοφὴ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος ὁ ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συν-
νοόμενος, καὶ τῷ Θεῷ Πνύματι, νῦν
ἐπ' ἐχάτων ἐκ σου, σὰρξ γεγενήται, καὶ
ἐν ἡμῖν δι' οἶκτον, ἐσκέλευσεν Ἀχραντε,
ὡς περ ἠυδόκησεν.

Ἐπερος Κανὼν τῷ Ἀγίῳ, δ' ἡ ἀκροσυχίς·
Μέγιστον ὕμνῳ τῷ Μητροφανὶ κλέος.

Ὡδή α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπάρῳ πεζύσσας.
Μετὰ τῆς αὐτῆς χορείας ὡς Ἱεράς, ὡς
Θεῷ Διάκονος, παρὲς ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐκτενῶς ἐκέλευε τυχεῖν αἰωνίων ἀγαθῶν,
Πάτερ Μητρόφανες.

Εκλελεγμένος Κυρίῳ ἱερουργῶν, τὸ σε-
πτὸν μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτῷ, εἰς
Θεοῦ ἐπίγνωσιν λαῶς, παρανέεισι σο-
φαῖς, Πάτερ ἐπέσρεψας.

Ενώσιν τῶν θεῶν πλαστήσας λόγον ζω-
ῆς, ἐκ καρδίας ἐβλυσας, καταρδύον-
τα ψυχὰς, χερσὼν δέσας πᾶσι σοφῇ,
Ἱεράρχα τῷ Θεῷ, Θεομακάριε.

Θεοτοκίον.

Ερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προε-
δήλως πόρρωθεν, ἐσομένην σε Θεῷ, ἀ-
ληθῆ λοχάτεϊαν Ἀγνῇ, ἀνώτεραν Χερ-
βίμ, καὶ πάσης κτίσεως.

Ὡδή γ'. Τὰς σεὺς ὑμνολόγους.

Εντόρων ἀπάσας φλυαφίας, διέλυ-
σας μάκαρ ταῖς σεβραῖς, ἐνστάσεις
τῶν λόγων σου, καὶ ἀδρανῆς ἀπέδασας, ἰχθυῖ
τῇ θεόθεν σοι, χορηγηθῆσαι Θεόσοφει.

Χειρὶς ὁπαδὸς γεγενημένος, καὶ τούτου
τὸν θρόνον ἐπὶ γῆς, ἐκλήρωσεν Μη-
τρόφανες, πρῶτος εἰς Πόλιν Ἀναοσαν, Πα-
τριαρχῶν δακνύμενος, ἀξίως Θεομακάριε.

Εδῶν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶ-
τος Ἀνάκτωρ Δισεβῶν, τῷ Θεῷ ἐφε-
πόμενος, βουλήματι Μητρόφανες, Πατριαρ-
χῶν σε πρόκετον, θεῶν Συνόδῳ ἀπέφλυε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμ-
πυσαν χάριν τῶν ἐν σοὶ, δωρημά-
των τῷ Πνύματι, τῇ θεῶν ψήφῳ Ὁ-
σι, Θεῷ καὶ τῇ τῷ Ἀνακτοῦ, ἀκολαθῆ-
σαι δοξάζουσε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἡξιώθης, Μαρία
Κυρία τῷ παντός, ὡς τὸν Θεόν
ἐγεννήσασα, ἐν σαρκὶ ὑπὲρ ἐννοίαν, τὸν
ἐν

ἐν ταυτῷ σὲ δέξανται, Παρθένον ἢ Θεομήτορα.

"Αλλος. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος.

Γαλαῶν θῆον γλυκασμόν, ἐκ χαλέων σσ Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀδείας, ἀπέξη-
ραναι κρυῖς, ποτίσας τὰς ἄσεβας, θῆον ὕδωρ, μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Πῆ θάα ψήφω προκεταῖς, Ἱεράρχης ἐχέουθης, ἀναιμάκτες θυσίας, ἀναφέρων τῷ Θεῷ, τυθύντι ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε Πάτερ Ἱερώτατε.

Ο πάφος εἴδα τὸ σεπτὸν, σὲ κατὰκει-
ται σῶμα, ἄωδιαν ἐκπέμπα, ὡς Παράδεισος ἡμῖν, ἄωδιάζων Θεῷ, Ἱεράρχα εἵδοξε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ηοᾶν τῷ τόκῳ σσ Ἀγνή, τὸ ἀπόρρητον βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμῶν, ἐν γαστρί σσ, ἔσφωσεν τὸν ἀνθρώπον.

Κάδισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τῷ Σοφίαν.

Αποστόλων τὰς τρόπας ἢ τὰς φωνάς, ἐκμιμέμενος ὡφθῆς παναληθῶς· ὡς Πέτρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Σινδόου ἐκήρυξας, τῷ Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοῦ-
σιον, Ἰωάννης πλατήσας, θεοφθογγὰ ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ Παῦλος, τῷ ψυχὴν ὑπὲρ ποιμένης, πέδακας αἰοῖδιμε, κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθόμενον ἔδαξας. Διὸ πρέσβευε σὺ αὐτοῖς τῷ Χειρῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τῷ ἁγίῳ μνήμῳ σσ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον. Παναγία Παρθενέ Μη-
τηρ Θεῷ, τῆς ψυχῆς μὲ τὰ πάθη.

Ωδή δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Υψωθεῖς ἐπὶ καθέδρῳ, ἀκροατῶν ἐ-
κάδισας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ πειρανῶς ἐχρημάτισας, ὑμνολογῶν καὶ δοξάζων, τὸν Δεσπότην σσ, ἐκβοῶν αὐ-
τῷ· δόξα Χειρὶ τῇ δυνάμει σσ.

Πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τῷ Χειρῷ
φωνῶν· Ὅσι· ἐν τῇ σῇ γὰρ πέτρᾳ
τῆς ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας
τὰ βάθρα, ἧς ἐδέποτε, κατιχύσαι πύλαι
τῷ ἁδὲ διωθήσονται.

Ηδρησκεία τῶν ἁδῶλων, διδασκαίς ταῖς
ἐνθέοις σσ, ἧς Θεῷ λατρίαν, Πά-
τερ προφανῶς μετεκλύεταί, τὰ ἁδῶλα δὲ

τέτων εἰς ναὺς σεπτῆς, μεταβέβλωται,
θαῖαν σολῶν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απορρήτως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπαύ-
των γεγενήκας· ἢ περὶ τῶν
Κόρη ἀπαρθευσας ἑμνας, ἢ Θεοτόκος ἐ-
δάχθης κατ' ἀλήθειαν· ὅθεν Δέσποιναν,
σὲ τῷ παντὶ καταγγέλλομεν.

"Αλλος. Χειρὸς μὲ δυνάμεις.

Υπάρχων ἐμπλεως, τῷ Θεῷ Πνύμα-
τος, Ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρὰ, πνύμα-
τα ἀπήλασας, ἢ Θεῷ οἴκῳ τὰς βρο-
τῆς, διδασκαίς σσ ἀπετέλεσας.

Ηονάδα ἀκτίσων, ἐθεολόγησας, ἐν τελ-
σὶ χαρακτῆρσι διαιρετῶν, ἀτμητον
ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τὰς ἄσεβας ἱε-
ραῖς θεολογίαις σσ.

Ηεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήμα-
τα, ἐγκρατεῖα ἢ πόνοις καὶ προσά-
χαῖς, Θεῷ ἐχρημάτισας, Ἱερουργὸς τοῦ
πλασουργῷ, Ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ως πύλῳ φέρεσαν, πρὸς θαῖαν ἁσο-
δον, ὡς Παράδεισον θῆον ὡς νοητὸν,
τόπον ἁγιάσματος, ὡς καλλονῇ τῷ Ἰα-
κώβ, τῷ Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ωδή ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ηυκτὶ προσκαθήμενον, ἢ σκότα λαόν
παύσοφε, ἐδωλομανίας τῷ φωτί σσ,
τῶν διδασμάτων ἐφωταγώγησας, ἢ Θεο-
γνωσίας ἀσραπαῖς, πάντας καπεφαίδρυας,
ὡς λαμπτήρ παμφαέστατος.

Ηονάδα τριτάτου, Τριτάδα ὁμοού-
σιον, μίαν Θεαρχίαν ἐν πρωτοποῖς,
τρισὶν ὑπάρχουσιν ἀδιαίρετον, ἀτμητον ἀ-
σύγχυτον ἀπλῶν, πᾶσιν ἀνεκέρυξας, ὁρ-
θοδόξως τρισόλβιε.

Ηλίε λαμπρότερον, ἔξελανψας Μη-
τρόφανες· σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκό-
τος λύας, ἢ δραπετάς ζοφώδας δαίμονας,
νύκτα τῶν παθῶν ἀποσοβῆς καὶ δανῶν
σκοτόμαναν, φυγαδῆς αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Αυτήριον εὔρατο, τὸν τόκον σσ Θεόνυμ-
φε, φύσις γηγενῶν τῆς περὶ κατὰ-
ρας, ἢ ἄλογίας θεοπρεπῆς πλατισμόν·
ὅθεν ἄλογον μὲν σε πισοί, πάντες ἢ δόξα-
ζομεν, Μαριάμ παντάλογητε.

"Αλ-

Ἄλλος. Τῷ θάφ φέγγα σε.

Πά θάα θάως ἐπιτελῶν, ἡ καθαρωπία τῷ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐχημάτων, ἀμεμπτος ἐδάχθης ἱεουργῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότητι καρδίας, Πάτερ Μητροφάνες.

Οἱ τῶν ἐδώλων θεραπεύται, ὡφθησαν Θεῷ καὶ λατρεύται, σὺ ταῖς σептаῖς παρακλήσεις· ὅς ἔξ ἀναξίων ἀξίους ἔξαγαγὼν, θεράπων ἀνεδάχθης τῷ Παντοκράτορι.

Υπὸ τῆς χάριτος προσκληθῆς, ἔλυσας αὐχμὸν ἐδωλικόν, ταῖς ἐπομβείαις τῶν λόγων σε, ἡ κεχερωμένης καρδίας· Ὅσιε, γονίμως ἀπαργάσω Πνύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύκλῳ τὴν φεγκτὴν, ἔμανας Παρθένος ὡς τὸ πρῶν, Θεός γὰρ καὶ τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκάλλων πάντα βελήματι, αὐμόφατε Μαρία Θεοχαρίτωπε.

Ωδή 5. Τὴν θάαν ταύτην.

Πὸ θάον σκευὸς τῷ Πνύματος, τὸν ἀνδρωπὸν Θεῷ τὸν ἐρατὶον, εὐσαρκον Ἀγγελον, ἱεραρχίας ἀγλαΐσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ενημάτων θάων ἡ διώμις, ἡ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σε, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὁρδοδοξίαν πᾶσι μάκαρ κηρύττοντα.

Ο πάντα ἡ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεός ὁ Μητροφάνες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προεγνωκῶς καθηγίασε, ἡ Πνύματος δοχάον σὲ ἀπαργάτατο.

Θεοτοκίον.

Απόρρητός σε ἡ σύλληψις, ἀνέκφρατος ὁ τόκος Θεόνυμφε, ἡ ἀνερμυδία, τὸ τῆς ἀγνείας μυσημον· διό σε πίσσα μόνῃ αἰὶν δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τῷ βίε τὴν θάλασσαν.

Η γλώσσά σου Πνύματι, πεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κόλλαιμος· καλλιγραφεῖ καρδίας τῶν ἐσβεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ θάφ Πνύματι.

Πά θάα μυήμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν ἁγίων ἁγία, μυσαγωγῆς ἐν Πνύματι τῶς πιστοῦς, Τελαῖος τὴν ἐλαμψιν, ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Εοαῖς τῶν δογμάτων σου κατακλύσας θολερὰ, τῆς ἀθείας ὕδατι, ὡς ποταμὸς ὠράθης τὰ ἐσβεβῆ, ἀρδῶν συζηήματα, τῶν πιστῶν ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σε, παχυθῆς ἀνδρσποράς, βροτὸς ὠράθης τέλειος, καινοτομῶν τὰς φύσας θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοχαρίτωπε Κόρη παναμώμητε.

Ο Εἰρμός. Τῷ βίε τὴν θάλασσαν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθῆς.

Πὸν ἱεράρχην τῷ Χριστῷ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοῦσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρον Πατέρων, ἡ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, ἡ προφητάς χάριν ἐκ Θεῷ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυσολέκτης τῶν Θεῷ ἀρρήτων μυσηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας, Παῦλος τὸ ζῶμα τῷ Χριστῷ, πόρρωθεν προβλέπων, τὸ μέλλον προέγραφε, τὸν ἄξιον τῷ θρόνῳ τῆς τῶν Πόλεων Βασιλίδος, τοιοῦτος ἡμῖν φάσκων, ἐπρεπεν Ἀρχιερός, Ὅσιος ἡ ἀκακος, δίκαιος ἡ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν, ἡ λιώμενος τῷ πνύματι, ταῖς ἀνὰ ἑραναῖς, Διωάμεσιν· ὅς ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν ἄστρον τῶν ἁγίων, παρίσταται αἰ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτέμενος δοθῆναι ἡμῖν, ἔλεος καὶ χάριν εὐραν, εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν ἐν χρεωτικῶς ἀνδραγαθίας, ὡς χάριν ἐκ Θεῷ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ Μὴνι Δ'. Τῷ ἐν ἁγίῳ Πατρὶ ἡμῶν Μητροφάνῳ Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχος. Γῆς ἐκείας Μητροφάνες Θεῷ παμμάκαρ.

Εἰα μετῆρας, ὁ Πατὴρ πάντων μέγας. Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἐδὺ χθόνα βωτιάναραν.

Οὗτος καὶ ἐν τοῖς χρόνοις τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ, ἡ πρώτῳ ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανῶν, Τίτῳ ὑπάρχῳ Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος, ἀδελφὸς καὶ Πρόβου τοῦ βασιλέως, ἐγέννησε δὲ δύο Τίτῳ, Πρόβον ἡ

Μη

Μητροφάνω. Οὗτος λογισμὸς σάφρονι τῶν
 πῶν ἀδῶλων θρησκείαν κατανοήσας ὡς πε-
 πλανημένω καὶ ψαδῇ, προσῆλθε τῇ Πί-
 ρῃ τῷ Χριστῷ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη.
 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῶν Τί-
 τω Ἐπισκόπῳ τῷ Βυζαντίῳ, ἀνδρὶ Ἀ-
 γίῳ Θεοφώρῳ ὃς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκ-
 κλησίας ἐνέταξε κληρὸν. Μετὰ δὲ τῶν τῷ
 Ἐπισκόπῳ τελευτῶν, ὁ Δομέτιος καθί-
 ζεται πρόεδρος. Τῶτον διαδέχεται Πρόβος
 ὁ Υἱὸς τοῦ βασιλέως. Καταχὼν δὲ τῶν
 Ἐκκλησιῶν ἔτη ιβ'. πρὸς Κύριον ἐκδημῶν,
 καὶ Ἀδύς Μητροφάνης, ὁ τῷ Πρόβῳ μὲν
 ἀδελφός, τῷ δὲ Δομετίῳ Υἱὸς, εἰς τὸν
 πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον. Ὁν δὲ ὢν
 ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐ-
 πίσκοπον, καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ πῶν τρό-
 πων ἀδελφός, τῶν τε περικαμνύων αὐτῷ ἀ-
 γιωσυνῶν κατανοήσας, εἶχ' ἥττον λέγεται
 δι' αὐτὸν, ἢ διὰ τῶν τῆς Πόλεως θείων,
 ἀφυῶς πρὸς τε κράσιν ὡρῶν ἔχουσιν, καὶ
 καρπῶν ἀφθονίαν, καὶ θαλάσῃ ἀρδουμέ-
 νων, καὶ ἅμα προσκαθημένω τῶν δύο τῆς
 οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ
 τῆς Ἀσίας, ἐραδιωαί τε τῷ χωρίῳ, καὶ
 φιλοτίμως διατεθειταὶ περὶ αὐτὸ, καὶ φά-
 σαθαι μὲν εὐδαιμόνως ἀνάλωματος, ἀνεγῆ-
 ραι δὲ Πόλιν πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων
 γεγονημενίας νικῶσαν, καὶ τῶν ὑπερκαμέ-
 νων, εἰς ἡμῶν τὸ κράτος καὶ τῶν Βασιλείων
 ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης ταύ-
 τῳ μεταγαγών. Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρῶ-
 τῆς Συνόδου συναθροισθείσης, ὁ μὲν μακά-
 ριος Μητροφάνης διὰ γῆρας καὶ νόσον ἀπε-
 λήφθη· καὶ γὰρ ἦδη κλινοπετής, τῷ χρό-
 νῳ τῆς φυσικῆς μαρνανθείσης διωόμενος.
 Τὸν δὲ πρῶτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξαν-
 δρον, ἀνδρα τίμιον ὄξυαπέστατον, ὃν καὶ
 διάδοχον ἀπεφωύατο. Ἐπανελθόντος γὰρ
 τῷ Βασιλέως μετὰ πῶν Θεοφώρων Πατέρων,
 καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεῶν λέγεται
 ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ, τὸν τε Ἀλέξανδρον,
 καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον, ἐπιτηδεύειν ὄν-
 τας καὶ Θεῶν ἀρέσκοντας πρὸς τῶν τοιαύ-
 τῳ διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυ-
 σάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν με-
 τατίθεται. Τελευτᾷ δὲ καὶ αὐτὸς Σιμά-
 ξης ἐν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ
 Gignno.

ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτῷ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλη-
 σίον τῷ Ἀγίῳ Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίῳ
 ἐν τῷ Ἐπιτασκάῳ.

Ὡς δὲ ἔλατράσαν.

Φ ὡς ἀνέταξε τῆς Ἀσεβείας Ὅσιε, πα-
 σι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ ἀδελφῷ και-
 ρῷ, τῆς Ἱεραρχίας σε. Διὸ καὶ ἔψαλλες ὑ-
 περὺ μνητε, ὁ πῶν Πατέρων Κύριος.

Α πεκαλύψας τὰς μέλλοντας τῷ Ἀνα-
 κτι, ἐμπνέσας αὐτῷ, καὶ μέχρι
 τρίτης σοφῆς διαδέξαμείς σε θρόνον καὶ φρό-
 νημα, ἀσεβέστατον, ὡς τῆς Τελαίδος γνή-
 σιος, καὶ πιστότατος θειάπων.

Ν ἔον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνερνισάμενος,
 Θεοφορέμενον, καὶ Ἱεράρχῳ σε, καὶ
 Μάρτυρα ἔδωκε. Σὺ δὲ μιμνήσκου, τῶν
 πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἐσεῖσαι, σε
 διάδοχον προέφη.

Η τῷ Πνεύματι σοὶ χάρις ἐνοικήσα-
 σα, Προφήτῳ ἔδωκε, προβλέπον-
 τα τὰ μακρὰ, καὶ σαφῶς προλέγοντα ὅ-
 θι προεήρηκας, τοῖς αὐτῶν σε, περὶ πολ-
 λῶν Θεοπέσι, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Σύλου βρώσεως γλασάμενοι Προπάτορες,
 ἀπεσερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυ-
 φῆς· ἡμᾶς δὲ γλόμενοι, σαρκὸς τῷ τόκῳ
 σε, Θεοῦ μάλτε, τῶν ἐν Ἐδῇ ἀπόλαυ-
 σιν, καὶ ζῶν κληρονομήμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν.

Φωτιζόμενος τῷ Πνεύματι τῇ χάριτι,
 ταῖς πρὸς τὸ Θεὸν νύσσει, ταῖς με-
 θέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀσῆρ, φωτίζων
 τὰς ψάλλοντας σοφῆ· Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός,
 ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Α γιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐ-
 ναρέτοις πράξεσι, σὺ γειόμενος, ἐ-
 νοικήσαν ἔχεις ἱερῶς, ἐν σοὶ τῶν Τελαίδων
 ἐκβοῶν· Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός.

Ν υσαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπυσάμενος,
 ταῖς θείαις ἐργηγόρσεσι, θείαν ἔλ-
 λαμψιν, ἡσεδέξω Ἀγγελοῦ φωτός, καὶ
 σύλον καὶ ἔρησμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχῳ ἀ-
 ληθῇ ἀποτελεσάμεν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τῷ Γεννήτορι,
 ἀπειργάπτως Ἀχραντε, ἐν τοῖς κόλ-
 ποις σου περιγράφεται σωματικῶς, τῶν
 σῶν

σὺν περικείμενος μορφῇ, διὰ τὸ σῶσαι
τὸν Ἀδὰμ, νέος Ἀδὰμ γεγωνώς.

Ωδὴ ἡ. Παῖδας ἀγαῖς.

Νάμασι τῷ Πνύματος Θεόφρων, ὡς
πλήρης ζωοπαρόχων ἀναβλύσεων, πο-
ταμὸς ὀρέχεται, ἀσεβείας ὕδατα, ψυχὰς
πιστῶν δὲ ἠρδύσας, ψάλλαν διδάσκων αἰ-
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα.

Ἄνὴρ ἐπιθυμιῶν Πνύματος ὥφθης, ἢ
σκευὸς ἐκλελεγμείον ἱερώτατε. "Οθεν
ἐρωτήσαντι, ἱεράρχῃ ἄρηκας, Ἀλεξανδρέων
πρόεδρον, προσπτικῶς μετ' αὐτὸν, τὸν μέ-
γαν Ἀθανάσιον ἄναι, τὸν πολὺν τὰ Θεῶν,
ἢ λαμπρὸν ἀεισέα.

Ἰδύας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὁρ-
μὸν ὁρθοδοξίας γαλιωότατον, οἷα ἐμ-
παρότατος, κυβερνήτης παύσοφε, τὴν αὐτὴν
Πολὶν ἐφθασας, γέρα ληψόμενος, πῶν
πόνων ἢ ἰδρώτων σε μάκαρ, παρὰ τῷ Δε-
σπότη, Χρῆστῃ ἄς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολίω προσλαβὼν τὴν αὐθροπίνην, ἔ-
σίαν ἐκ σὲ σεμνὴ ὁ ὑπερέσιος, ὅλον
με τὸν αὐθροπὸν, ἔσφσε βεβλήματι, ἢ κοι-
νωνὸν ἀνέδαξε νῦν Θεῶν φύσεως. Διό σε
γεγηθότες ὑμνεῖμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν,
Παρθεῖν ἄς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἰπερήφανον ὄφιν τῇ ταπανώσασα, ἐτα-
πάνωσας μάκαρ προσανυψόμενος, ταῖς
πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σε ἐντάξεσιν ὁ-
δοῦ σε τιμῶμεν, ἄς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ραρκωδύντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας,
ἢ λαὸς ἐκ θαλάσσης πλάνης διέσωσας,
τὴν ἠδωλικὴν ἀπελαύνων δυσέβασαν, Πά-
τερ ἱεράρχα, Μητρόφανες, Θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμόζοντα,
καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέ-
ποντα, πλήρης ἡμερῶν γεγωνὸς πῶν τοῦ
Πνύματος, Πάτερ πρὸς τὰς αὐτὰς, μετέ-
βης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Ἀντρωδύντες τῆς πρώτης ἀράς τῷ τόκῳ
σου, παντάλότητε Κόρη Θεογεννή-
τρια, τὴν τῷ Γαβριήλ, φωνῇ σοι ἀνα-
μέλπομεν. Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων
σωτηρίας.

Ο' Εἰρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον.

Ωδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Ἦόμος ὁ γραπτός, παρῆλθε τῆς χάρι-
τος ἐπιφανάσης Χρῆστῃ, ἢ Ἀρααί-
τις δὲ, ἱερωσιῇ τῇ σῇ Μητρόφανες, ἱε-
ραρχία παύσοφε παρχωρῇ ἐμφανῶς, ὡς
Ἡλίου, τηλαυγὸς ἐκλάμποντος τὸ ἀσέ-
λον φέγγος συγκρούπεται.

Εἰρμὴ πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγενήται σοὶ ἱε-
ρώτατε, ἔωραῖοι ἔδραμον, πόδες ἁ-
ρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, ἡρμῶν ὑπερέχου-
σαν, ἅπαντα λόγον ἢ νῦν, καὶ ἡρμῶν,
τόποις ἐνσκινώσαντος, ἢ ἡρμῶν λιταῖς
ἡμῖν νέμοντος.

Εὺν Πατριαρχῶν, ἢ Μαρτύρων τάγμα-
σιν, ὁσίων ἢ Προφητῶν, ἢ ταῖς πῶν
Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παρῆλθε
πρὸς, τῷ θρόνῳ τῷ παντάνακτος ἀπαύσως
πρέσβλε, κραταιῶσαι, ἅπρωτον τὸ κήρυγ-
μα, ἄς αἰῶνας αἰῶνων τῆς Πίσεως.

Ἰπαμβασιλεῦ, Θεὲ Τελουπόσατε ἡ-
μῖν ἀίλατος, γυνὴ ταῖς θάλας λι-
ταῖς, τῷ ἱεράρχῃ ἢ παύσον ἅπαντα, τῆς
Ἐκκλησίας σκανδαλα ἢ τὰ φρυάγματα,
πῶν ἀθῶν, ἐχθρῶν ὀξυφαίνον, ἢ ἡρ-
νῶσον πάντα τὸν Κόσμον σε.

Θεοτοκίον.

Εὼζε παρασμῶν, ἢ παντοίων θλίψεων
Ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τὰς δάλας
σε, ἢ αἰωνίς ρῦσαι κολάσεως, ἢ τῆς χα-
ρᾶς ἀξίωσον τῷ σὲ Τίτῃ ἢ Θεῷ, τὰς ἐκ
πόδῃ, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, ἢ τὴν θάλαν
τιμῶντας εἰκόνα σε.

Ἄλλος. Θεὸν αὐθροπὸς ἰδᾶν.

Εν γῇ πράεων σὺ καπεσκυνώσας, Ἀρ-
χιερεῦ πραῦς ἐν ἀκακίᾳ γεγόμενος, ἢ
τοῖς αὐτῶν σωτήφθης στρατάμασιν, ὅλος
ῥαῖσμικός, θάλας λαμπρότησιν, ὅλος τῷ
φωτὶ πῶν ἀρετῶν περὶχόμενος.

Ἰρῆς Ἀγγέλων θάλας λαμπρότητας,
Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μη-
τρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν Φι-
λαύθροπον, ἄφειν πῶν πταισμάτων, βίβ
διόρθωσιν, "Οστε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς
ἀφημῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Εταγὼν καθάπερ ἡ ἐπεραῖος, τῇ σῇ γα-
ρῇ Παρθεῖν ὑπὸς καταβέβηκε, καὶ
ἐξηράνας τῆς πλάνης τὰ ῥάματα, ὡμβε-
σαι

σεν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦ Θεοῦ κατέλιπε.

Ὁ Εἰρμός. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδῆν.

Ἐξαποσταλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς τριλαμπές, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξάμενος ἀνεδάχθης μέγας φωστὴρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τὰς πίσεις τὸν ἐν Τελαδί, εὐα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχᾶν ἐδάχθης, φωτολαμπὲς Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστροῦ σου, φῶς γὰρ ἀέταλε Κόσμῳ, κατεφώτισε πάντας τὰς ὁδοδόξους, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τὰς Αἶνες, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὅξ ὑψίστη κληθεῖς.

Αναλαβὼν τὴν Χεῖρ σου ἐν πανοπλίᾳ, καὶ περιεσπάμενος τὴν σὴν ὁσφυὴν κραταιῶς, ἐν ἀληθείᾳ δίδυμῇ, δικαιοσύνης, δεῖον δὲ θώρακα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδυσάμενος ὡραίᾳ πόδας σου, εὐαγγελίᾳ τῆς χάριτος, ἐτοιμασίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίσεως, καὶ τὴν τὴν Πνύματος θάλαμν μάχαιραν, ῥῆμα θεῖον Θεόφρον Μητρόφανες, τὸ ἐχθρὸν τὸ πυρφόρον, παντελῶς βέλη κατεσβεσας.

Σεοπρεπῶς σε τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χεῖρὸν μιμῶμενος, δι' ἀσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις, καὶ αὐτοχθόσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγορεύων ὡς εὐθεός, νέος Προφήτης, ἐν γηραιᾷ ψυχῇ φρονήματι· ὅθεν τῆς κραττονος θάλας ἐτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας αἰοῖδιμε, ἱκετῶν σωθῆναι, τὰς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ο ἐπαξίως κομήτης Κωνσταντῖνος, ὡς περ ἐσπερώτατος προκληθεῖς ἀνῶθεν, τῶν χριστωνύμων ὁ πρώτιστος, Ἄναξ Ἀνάκτων, σὲ ὅξ ἐώας ὕψανατάλας, ἄλλον ὡς περ ἥλιον, ἄρῶν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς αἴφωτον, χορὸν Ἀσέρων, θάλας Πατέρων τὸ πρῶτον ἀθροίσμα, ἐν ὑψιθρόνῳ σερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστὸν ἐνεθρόνισε κατευγάζαν ἀκτίσιν, ἀσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

Υπερβαλίον ἄρτον προσκομίζων, θυσιᾶν ἀνάμακτον τῷ Πατοκράτορι, σω-

τὸν ὡς θυμὸν εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱεράρχης, Μάκαρ προσήξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν καὶ ὡσφραῖνθη σε ὡς θυμιάματος, ὁσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν δωδεκῶν, τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων· καὶ νῦν τῷ Θρόνῳ παριστάμενος, τῷ Σωτῆρι θυσιᾶν ἀνάμακτον, παρρησίᾳ προσφέρας, καὶ φωτίζεις τὰς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Μητὸς παμφαῖς, ὡς Μητρόφανες σάφε, τῆς Ἐκκλησίας Χεῖρ σου, Πάτερ Θεοπρόβλητος ἀνεδάχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπῆς μουσικῶς ἐχηρημάτισας, Τίς ἀπάρης προσάγων, τῷ ἀσράτῳ Πατρὶ διὰ πίσεως, πολυτέκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνύματι Ἀγίῳ ἀπεργασάμενος· ὅθεν τὸ δοθεὶς σοι πάλαντον πολυπλασάσας, χαίρων ἀσῆλθες εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν Οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηθόμενος, καὶ πρεσβύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πα Οὐράνια ὑμᾶς σε, κεχαριτωμένη Μητὴρ ἀνύμφα, καὶ ἡμᾶς δοξολογούμεν τὴν ἀνέξιχνιάσοντα γενήσιν. Θεοτόκε πρεσβύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λατρυγίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὡδὴ γ'. καὶ δ'.

5. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυρι Δωροθέῳ Ἐπισκόπῳ Τύρῃ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σε Κύριε.

Πυξίον θάλας Πνύματος, Θεομακάρισε ἐδάχθης Πάτερ, τὰ θεῖα δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων ἐν γνώσει θεῖᾳ ὡς τῇ ἀναπτύξει κατεφώτισας, τὰς τῇ ἀγνωσίᾳ κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβύαις, αἰτησάμενοι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Αιμάτων θείοις ῥόμασι, προσεπιχρώσας σε ἱεροσωμῆς, σολὴν Δωροθέε ἀσῆλθες, χαίρων εἰς τὸν Οὐράνιον Ναόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ Θεῷ ἡμῶν, νέμοντι σεφανῆς τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν κατεκτείνων, ὅπως ἀπάσι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

"Ομοιον.

Ο βίος σε ισάγγελος, ἡ μαρτυρία δὲ λαμπρυσμένη, δι' ἧς ἡξιώσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχορδῆσαι ἐν χαρᾷ, θαύμασι τῶν γλυκῶν Πάτερ Δωρόθεε, θαύμασι κατευγάζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Η δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόχον βλέψασα, ἐπὶ τῷ ξύλῳ προσαναρτώμενον ἐφελσσίως, ἀδυναμένη γοερῶς, αἱ μοι ἀνέβόα ποθανότατον, Τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριτος Ἑβραίων, θέλων με ἀπεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ σωτηρίας Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτηήχης, καὶ τῷ Ἁγίῳ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Δῶρον Θεὸς σε παρμμάκαρ Πάτερ σέβω. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ. Δῶρον Θεὸς παρμμάκαρ, σεαυτὸν προσήξας καθαρῶτατον, διὰ βίαν τελείαν, καὶ σεπτῶς μαρτυρίαν Δωρόθεε.

Ωμνον ὡς περ βότριν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, ταῖς Πισοῖς διδασμάτων προέδρηκας.

Ερήματα τῆς ἀπάτης, ἐσησας Δωρόθεε τῷ ῥέματι, τῆς πανσόφου γλώττης, καὶ πιστῶν διανοίας κατήρδασας.

Θεοτοκίον.

Ο μβερισόν μοι Παρθεῖνε, δέομαι σαγόναν κατανύξεως, τὸν ἐρόντα μοι ῥύπον, ἀποπλυνῆσαι, ὅπως δοξάζω σε.

Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Η ὑπὸ ἀπιδιώξας, τῆς ματαιότητος ἀπασαν, ταῖς ἀσραπαῖς, Πάτερ ἱεράρχα, τῷ πανσόφῳ κηρύγματι.

Θαύμασι ἐσήλξας, καὶ ἱεροῖς σοφὴ δόγμασι, ταῖς τῶν πιστῶν, πάντων διανοίαις, ὡς ποιμὴν ἱερώτατος.

Εχέει σε Κύριε, τῷ ἱερῷ σοφὴ χρίσματι, καὶ τῆς αὐτῆς, θαύμας Ἐκκλησίας, ποιμεναρχίᾳ κατέστησεν.

Θεοτοκίον.

Ο λῶν τῶν καδίων με, τῷ θακῶ φωτὶ λάμπρυνον, Πύλη φωτός, τὸν τῆς ἀμαρτίας, σκοτασμὸν ἐκδιώκοντα.

Ο Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θάας πίσεως.

Θαῖς δόγμασιν αἱ ἐκλάμπων, δῶρον ἄγιον σεαυτὸν προσήξας, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ ἐναθλήσας Δωρόθεε, καὶ κατοικῆσαι νῦν αἱ ἀφραϊνόμενος, τῶν πρωτοτόκων τῶν αὐτῶν Μητροπόλιν. Πάτερ Ὅσιε, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἰκέταδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Θαῖς φύσεως ἐκ ἐχθελόθῃ, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρίσῃ, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμείνηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τῆς πόλεως φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέταδε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἕξ αὐτῆς αὐθύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνησάσα ἐκραύγαζεν· οἱ μοι Τέκνον με, πῶς πάχας θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον;

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψαμένον κατέπτυσας, Ὅσιε χαμῶνος τῆς ἀθεότητος, καὶ τῇ θέρμῃ Θεὸς Πνύματος, ἀβλαβῆς καρδίας σωτηρήσας.

Ενωετρίβῃ Δωρόθεε, μάκαρ πρὸ προσώπου σου Ὁρη βίαια, τῶν δαιμόνων καὶ ἐτόκησαν, δυσμενῶν ἀνθρώπων τὰ φρονήματα.

Εκαρτέρει θλιβόμενος, Πόλεως εἰς πάλιν ἐκδιωκόμενος· μακαρίας ὅσον ἔτυχες, τῶν Μαρτύρων δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Παρασμῶν με διάσωσον, καὶ τῷ ψυχοφθόρῳ τῷ βίου κλύδωνος· ὅπως πίσει μακαρίσω σε, παναγία Κόρη Μητροπάρθεε.

Ωδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Αποσκοπῶν ἐμφρόνως, ταῖς ἀντιδόσεις ταῖς θαύμας Δωρόθεε, τῆς μεγίστης κινδύνους, καὶ τῆς παρασμῆς ἐκαρτέρησας.

Η μοναδικῶς τῶν θαύμα, ἀνάκηρύττων Τεμάδα Δωρόθεε, πολυθέα μανίας, μάταιον διέλυσας φρύαγμα.

Η προσκυνήσας Μάρτυς, ἔργοις χαρῶν ἀνομένων ὑπέμεινας, παρασμούς καὶ κινδύνους, καὶ μαρίγων πόνης Δωρόθεε.

Θεοτοκίον.

Ανατολή Ἡλίου, πρὸ Ἑωσφόρου ἐκλάμψαντος γέγονας, δι' ὃ φῶς οἱ ἐν σκότει, Ἀχραντε δανῶν ἐδεάσαντο.

Ὡδὴ 5. Χιτῶνά μοι παράχ.

Καρδίαν πυρωθῆσαν ταῖς πνοαῖς, ἐκτίσω τῷ Πνύματος, Πατέρων Δωρόδε, ἐναντίων τὸν κρυμὸν διαλύσαν.

Αγίων πολιταῖς ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωτας, Πάτερ θεόπνυλσε, θεὰ γνώσα τιμὴ ψυχῇ φωτιζόμενος.

Ενμάτων σε ὁ φθόγγος ἢ τερπνῶν, δογμάτων ἢ διώμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, παμμακάρισε τιμὴ γλῶσσι θεὰ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Παρθενίῃ ὃν ἐκύησας Θεὸν, αὐθροπὸν γενόμενον, τῶτον ἰκέταδε, λυτρωθῆναί με πυρὸς ἢ κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνά μοι παράχ φωτανόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, Πολυέλεε Χεῖρ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθενός.

Ορθοδοξοῖς δόγμασιν Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον Θεῶν Ἁγίων, σωτὸν προσῆξας τῷ Κτίσει, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, δαίμονα τῷ μαρτυρίῳ σερρώως ἀδρήσας, ἢ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης παρὰ Χεῖρ τῷ Θεῷ.

Τῷ αὐτῷ Μιῶν Ε'. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Στ. Ὁ Δωρόθεος καὶ φραγγέλλωμαι λέγει, Λάμπει πολλά πρὸς τὰ Χεῖρ με πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγαῖσι δαμάσθη.

Ος γὰρ κατὰ τὰς χρόνας Λικινίῃ ἐπὶ δὲ Διοκλητιανῷ, ἢ Μαξιμιανῷ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν καταλιπὼν τιμὴ οἰκίαν, ἢ τιμὴ ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσοπόλῃ. Μετὰ δὲ τιμὴ τέκων καταστροφῇ, κατέλαβε τιμὴ Τύρον, καὶ γὰρ ἰδιωτὴν τὴν αὐτῇ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτῃ. Τότε δὲ πάλιν, τιμὴ Δυσοπόλιν κατέλαβεν, οὗδα συχεθεὶς ὑπὸ τῶν τῷ Ἰουλιανῷ Ἀρχόντων, ἢ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυπύλῳ γήρῃ ἐκομίσαστο σέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάχῃ τὴν ψυχὴν τῷ

Giugno.

Θεῷ παραδόμενος, ἥδη τυγχάνων ἐπὶ ἐκατὸν ἐπτά. Καταλέλοιπε δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἐλλυμικοῖς ἢ ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν. Ὡς γὰρ ἐκατέρων ἐμπαρὸς τῶν γλωσσῶν, σπεῖδῃ συντόνῳ ἢ φύσεως ἐπιτηδεύοντι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὶ ἡμῶν Εὐσταθίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας.

Οὗτος γὰρ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ τῷ μεγάλῳ,

ἢ πρώτῳ ἐν Βασιλεῦσι Χρυσανῳ τῆς

ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας λόγῳ σοφίας πανταχῶς τῆς οἰκουμένης ἐκπέμπων. Ὃς καὶ

παρῶν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τὸ δόγμα τῆς ἀσεβείας διδάσκων, ὅτε

λέγῃ δὲ καὶ ἀνατρέπων τὰς ἐπὶ τῆς

θεῆς φύσεως τομιμὴ ἐπασάγοντας, ἢ τῆς

Πατρικῆς τιμῆς ἢ ἀξίας, τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ

ἀλλοτριῶντας. Διὰ γὰρ τιμὴ εὐθεὶον αὐτῷ

παρρησίαν, ἢ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας Πί

στεως ζῆλον, φθόνον κατ' ἐαυτῷ ἐκίνησεν,

Εὐσεβίῳ τῷ Νικομηδείᾳ, Θεογνῶ τῷ Νι

καίας, ἢ ἐπὶ Εὐσεβίῳ Καισαρείᾳ, καὶ

τῶν λοιπῶν, ὅσοι τῆς Ἀρειανικῆς βλασφη

μίας, ἢ μᾶλλον ἀπᾶν ἀθεΐας ἐτύγχανον

κοινωνοὶ, ἐν χήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπι

σκέψεως, ἢ γὰρ τιμὴ ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα

πορεύαν ἐπλάσαντο, ἢ ἐν Ἀντιοχείᾳ γενο

μένων, ἢ τῷ Ἁγίῳ καταψηφισαμένων κατὰ

ρεσιν, ὅτι δὴ φασὶ γυναικὸν ἐταίρικόν ὑπ' αὐτῶν

ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπαυθεῖν, ἀρτιγε

νὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐ

τοῖς ἐκ σωσεῖας τῷ Εὐσταθίῳ συναληφέ

ναι λέγον, καὶ πετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον

βρέφος. οἱ δὲ ἦσαν γὰρ τῷ τοιαύτῳ δράμα

τος αὐτεργοί, ὅρκῳ τιμὴ κατηγορεῖν μόνῳ

βεβαιώσαντες. Καὶ αὐτοὺς τῷ Ἁγίῳ κατα

ψηφίζονται κατὰρεσιν, ἢ τὸν Βασιλέα πεί

θεσιν, ὅτε οὐκ ἀποφλυῖσθαι κατ' αὐτῷ.

Καὶ ἐπέμψθη διὰ τῆς Θράκης ἄς Φιλίπ

πας, εὐδα ἢ τὸν βίον κατέλυσε. Ἐκατὸν

δὲ χρόνων διαγενομένων, κατὰ τὰς χρό

νας βασιλείας Ζυζώνος ἀνέχθη τὸ Ἁγιον

αὐτῷ λείψανον, ἢ παρεπέμψθη ἄς Ἀν

τιόχην προχυθείς πᾶντος τῷ πλήθους

τῷ ἄσεος, ὡς ἀπὸ μιλίων δέκα, μετ' ὁ

μῶν ἢ φανῶν ὑποδεξαμένων αὐτό. Τῶτον

ὁ μέγας ἢ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις

ἐτίμησε. Λέγεται δὲ τὸ συκοφαντῆσαι τὸν

μέγαν Εὐσάδιον γυνάμιον, νόσφ χαλεπῇ περιπεσῆν, ἢ τινὶ κατ' αὐτὸ πᾶσαν ἔξαγορεύσαι ἐπιβελὴν, ἢ τῶν ὑπερσεμνίων ἕκασον ἔξ ὀνόματος ἔξαγγᾶλαι, καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν αὐτῶν πεισθῆσα, τὴν κατηγορίαν ἔξηνεγκε, τὸν μὲντοι ὄρκον παραλογίσασθαι, ἢ μὴ παντελῶς ψάσασθαι· ὑπὸ γὰρ τινος Εὐσάδιος χαλκῆως συμφθαρείτος αὐτῇ, ἐγεννήθη τὸ βρέφος.

Καὶ μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβερᾶς ἀπαλῆς, ἢ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, ἢ φόνφ μαχαίρας παραδιδόσθαι, ὁ οἰκτίρμων ἢ φιλανθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέος αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μαρκιανῶ, Νικάνορος, Ὑπερεχίος, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδος, Ἀραῖος, Γοργίος, Σελλινιάδος, Εἰρήνης, ἢ Πάμβωνος.

Ὅτι διὰ Χειρὸν, ἢ τὴν εἰς αὐτὸν πίσιον ὑπὸ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῶ ἢ δίψᾳ ἢ κρύα ταλαιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τῆς Μαρτυρίας ἐτέλεσαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐσθρον πολυφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁθλων σε φωτίζαν, ταῖς ψυχᾶς τῶν πιστῶς, Δωρόθιζε βοῶντων· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε.

Μεῖβος Ἀθῆνας διοδῶν, ὑπεξέκλινας τὰ βόαραθρα τῆς πλάνης, ἢ ὁδὸς πρὸς ζωῆς, ὠδήγας τὰς βοῶντας· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐσβεσας ὀμβροῖς τῶς αἱμάτων, παναοίδιμε τὴν κάμινον τῆς πλάνης, ἢ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἐύσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν με ψυχὴν Θεογεννήτωρ, ἢ ἀγαπῇ Θεὸς ὑπόδαξον τελευτᾶν, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες παῖδες.

Βοβαρδόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπανωθεὶς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπάνωσας· Ἀλογητὸς εἰ Κύριε τὸν Κύριον.

Ἐν βαθυτάτῳ σε γῆρᾳ πρὸς ἀγῆρας, ἀναπαυσόμενον τόπος, ὁ πλαστεργὸς κατεσκήνωσεν, Ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Ἰεῖον ἰσάγγελον ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τῆς Δεσπότης Θρόνῳ, ἀναβῶν νυκτὶ παρίσασθαι· Ἀλογητὸς εἰ τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὑψιστάτη Παρθεῖε ἀνεδαίχθης, τὸν ὠραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ὧς ψάλλομεν· Ἀλογητὸς εἰ τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ σὺν τῷ πυρὶ, καὶ τὴν φλόγα καταπατῆντες ὑπέψαλλον· Ἀλογητὸς εἰ τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἰθυνας τὴν ποίμνιν, Χειροῦ Θεοῦ πρὸς λιμνᾶς, ἀβλαβῇ τηρήσας, αὐτὴν χαμώνων ἐναντίων, ὡς πανάρετος Ἱεράρχης καὶ Θεῶν Πάτερ πληρωτὴς σοφῆς προσάξων.

Ὡς ἱεργὸς Ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θαῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσπαστος σύλος, δόξης αἰωνίᾳ Πάτερ ἔτυχες.

Ἐὼς Θεὸν δῶρον, Δωρόθιζε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλεσίᾳ χρηστότητι, τοῖς δεομένοις εἰς πιστῶν ἐναργῇ σωτηρίᾳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Ἡ Θεοφεγγής, μνήμη σε ἀνέταλε Κόσμου, καταυγάζουσα πιστῶς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δᾶξον, Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ Θεᾶς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χειρὸν ἐν χειρὶ φέροντα τὰ πάντα, νύματι τῷ θαύτῳ Ἀγνῇ, αὐτὸν αἰὶν δυνάμει, τῶν χαρῶν ἡμῶν ταῖς ἐπαρσας Ἀδυῖαι, τέττε ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐὼν προδηλωθέντα ἐν ὅρα τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ ἢ βάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀπαρθείας, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλιώμεν.

6. Τῷ Ὁσὶ Πατρὶς ἡμῶν Ἰλαρίωνος,
τῷ νέῳ Ἡγεμονίᾳ τῶν Δαλματῶν.
Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.
Ἡχος δ'. Ἐδωκας σημάωσιν.

Πρίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότη-
τα, καὶ ἀγάπην ἀνιδόλωτον, ἐγκρά-
τειαν ἀμετρον, πανύχιον ζῆσιν, κατανύξιν
θάων, πίσιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπα-
θείᾳ Πατέρ κτησάμενος, Ἰλαρίων μα-
κάριε, βεβιωκὼς ὡς περ Ἀγγελος, ἐπὶ
γῆς μετὰ σώματος, πρεσβότα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Επίγειος Ἀγγελος, καὶ ἐπικραΐος ἀνδρω-
πος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατα-
νύξεως, συμπαθείας ῥῆθρον, πέλαγος
θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία
ὄντως Θεὸς κατὰ καρπὸς, ἐλαίῳ τῶν καρμῶ-
ν σου, καθιλαριῶν τὰ πρόσωπα, Ἰλα-
ρίων μακάριε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ὁμοιον.

Ονὴς σε λαμπόμενος, ταῖς θείαις ἐ-
πινεύσεις, τῶντ' σώματος ὑπερθεῶν, πα-
θῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέ-
ρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ,
τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος
φωταδής, τῇ σπουδαίᾳ τῷ Πνεύμα-
τος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων
ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὶ τὸ καθαρῶτατον, τῷ Βασιλέως πα-
λάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νῦν
μα καθάρισον, κατεσπιλωμένον, πάσαις
ἀμαρτίαις, καὶ καταγῶγιον περπνόν, τῆς
ὑπερθέας Τεμάδος ποιήσον ὅπως τὴν δυ-
νασίαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγα-
λυνῶ σωζόμενος, ὁ ἀχρεὺς ἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὶ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυρῷ ἀνυψάμε-
νον, ἡ τεκῆσα φιλανθρώπε, κραυγά-
ζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελοσίως, πάσας ὑ-
πομενάς, ὁ ἀπαθὴς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς
ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας
τινὶ κατακείμενον, φύσιν βροτῶν κατακεί-
σεως; ἀνυμνῶ σε τινὶ ἀμετρον, νῦν τί ἐ-
συγκατάβασιν.

Τροπάειον. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σιωνήθης Στιχολογία.
Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῷ Ἀγίῳ.

Ὡδὴ α'. Ἡχος Πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Εν φωτὶ αὐτῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατῆ-
φείας, τῶν ἐνυλῶν ἀνδραμῶν, Ἰλα-
ρίων Ὅσιε λιταῖς σε, ταῖς πρὸν τὸν Κύ-
ριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους θηλάσας τινὶ ἀρετῷ, ἐγ-
κρατείας πόνοις, καὶ ἰδρώσιν ἀσκητι-
κοῖς, εἰς ἀνδρα κατλήψας καὶ μέτρον,
πνέυματικῆς ἡλικίας Χρῆς.

Πῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ
ταῖς τρικυμίαις, τῶν θαυμάτων διεκφυ-
γὼν, εἰς λιμένα ὠρμησας ἀβρόχως, τῆς
ἀπαθείας Πατέρ Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Πόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπά-
τορα τῷτον, ἐπ' ἐχάτων Θεανδρικῶς,
ἐκύησας μόνῃ Θεομήτωρ, ὡς ὑπερτέρα πά-
σης Κτίσεως.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Εφλέξας τῷ ἀνδρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως
ἐνδοξε, τινὶ τῶν παθῶν, ἀκανθῶν καὶ
θάλαπας, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Οπλον τινὶ ἐγκράτειαν, καὶ προσά-
χην ὡς θώρακα Ὅσιε, καθοπλισθείς,
ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φά-
λαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, θαυσιλάσμενος Ὅ-
σιε, καὶ ἀρεταῖς, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπό-
τιν, Ἰλαρίων κατώρθωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πά-
ναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρομέ-
νῃ, τῶν θανάτων περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Κάθισ. Ἡχος δ'. Ταχὺ προκατίλαβε.

Θεῷ καδιέρωσας, τινὶ σινὶ παμμάκαρ
ζωῷ, γενόμενος αἰετος ἱερουργὸς ἀ-
ληθῶς, Χρῆς ἱερώτατε ὅθεν μετὰ μυ-
ρίαις, τὰς ἰδρώτας καὶ πόνας, χαίρων εἰς
ταῖς αὐλας, μετετέθης σκηνώσεως, καὶ νῦν
ἀναπηγάξας ἡμῖν ῥῆθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου,
φθαρῆσαι τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν
τινὶ θνητῷ, εἰς αἶν καὶ ἡγαρας, πάντας ἐκ
τῷ θανάτῳ, πρὸς ζωὴν ἀφαιρούσας ὅθεν

σε καταχρέως, μακαρίζομεν πάντες, Πα-
τριε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σπυροδιστοκίον. Ὁμοιον.

Υψόμενος ὑψωσας, τοὺς πεπτωκότας
ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώ-
σει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὁμμάτων μου. Δέ-
χου Ἰέ το πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκσώσας· φέ-
ρε Σπυρὸν τὰς ἡλῆς, καὶ τὸν σπάγγον
τὴν λόγχην· δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χά-
ριν ἐβράβεισας.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυλάδας ἐν τοῖς ὕδασι, τοῖς τῆς ἐγ-
κρατίας Πάτερ μακάριε, κληῖμα
ῶφθης εὐθαλέστατον, ἀσεβείας βότρω
προβαλλόμενον.

Ολος εἴδης γενόμενος, καὶ Πνύματοφό-
ρος ὅλος ἐγνώσθης Θεῷ, Ἰλαρίων
παμμακάρισε. Διὸ μετ' Ἀγγέλων συγ-
χορεύεις αἶ.

Εν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήμα-
τα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλατος διέμει-
νας, προσβολὰς Τυραννῶν μὴ πτοόμενος.

Θεοτοκίον.

Χερσβίμ ὑπερέραν σε, καὶ τῶν Σεραφίμ
ὑμνεῖμεν πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμει-
σιν ἐβάσασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς
ἀγκάλαις σε.

Ωδὴ ε'. Ὁρθεύζοντες βοῶμεν σοι.

Πὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν
ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκα-
ταίγνωστον αἰοίδιμε.

Εἰς ὅρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε,
πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας
ἐπίβασιν.

Πὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πεινήσιν, ἐκ
καρδίας Ἰλαρίων Ὅσιε, πλῆτον Οὐ-
ραίνιον ἄληφας.

Θεοτοκίον.

Πῶς λόγου Κιβωτὸν σε ἀνέδειξε, Θεοτό-
κε, ὁ τῷ Νόμῳ Κύριος· ἐν ᾧ ἀφρά-
σως ἐσκήνωσεν.

Ωδὴ ζ'. Ἰλαοθητί μοι Σωτήρ.

Πὸν ῥοπήν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμε-
νον, ἀόπλωσεν συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσ-
φενδόνισας· καὶ τὰς σπασάμενος, τὰ τῆς
ἡττης ὅπλα, ὡς μέγαν αὐχον ἀπέπεμεν.

Πὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ζήτησας Ἰλα-
ρίωνα, καὶ τὸτε πνύματικῶς, κατ'

ἵχνος ἐπόμενος, ἐγκρατίας, Ὅσιε κορυ-
φαῖος ῶφθης, καὶ τῆς ποιμένης ὑποτύπωσης.

Ιδρῶσιν ἀσκητικοῖς, τὰς αἰσθητικὰς τῶν
βελῶν τῶ ἐχθρῷ, κατέσβεσας ὀλίκως,
καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέσβεσας,
τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἰρέσεων φρυγάματα.

Θεοτοκίον.

Ευνάληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν
μήτρει σε, καὶ τὸτον ὑπερφύως, Πα-
νάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑ-
πὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων σε.

Ο' Εἰρμός. Ἰλαοθητί μοι Σωτήρ.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε.

Περί προσομιλῶν, ἔδαμως κατεφλέχ-
θης· Ἰλάριε σοφέ, ἀθλητὰ γενναῖο-
φρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τῷ Θεῷ
ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἡνυσας τὰς ὑπὲρ φύ-
σιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὅσιων
Θεόφρων· μετ' ὧν ἡμῶν μνήθητι.

Τῷ αὐτῷ Μιῶι ζ'. Τῷ Ὅσιῳ Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἰλαρίωνος τῷ Νέῳ, Ἠγχεμένῳ τῶν
Δαλματῶν.

Στίχος. Ἰλαρὸς ὢν πνύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδίᾳ.

Βῆδ' εἰς Ὀλυμπον Ἰλαρίωνος κέαρ ἀγ-
νὸν ἐν ἔκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῷ Ὅσιῳ Πατρὸς
ἡμῶν Ἀττάλῃ τῷ Θαυματουργῷ.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ἀττάλος τὸν βίον ἀπο-
ταξάμενος, καὶ τὸν μονήρῃ βίον ὑπελ-
θὼν, πᾶσαν ἀσκήσιν ἐπεδάξατο, νηστίαν
καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπά-
θειαν μετιών· καὶ γὰρ ἐπὶ δυσὶ καὶ τρισὶ,
πολλάκις δὲ καὶ διὰ πλείτε τροφῆς μετελάμ-
βανεν· ἔπειθ' ἐπὶ πλῆρῃ, ἢ ἄλλως ὄξε-
πίπτου ἀνεκλήθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος
καὶ ἱστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ
τῶν ὧν πολλὰ ἐκ τῷ Θεῷ ἐδρέψατο
τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πη-
γὰς ἐρεῦθεν ἐπλάττησεν. Οὐ μόνον γὰρ
ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐ-
πεδάκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων ἀψύ-
χων καὶ ἀναισθητῶν, τὸ συμπαθεῖς ἐπεδά-
ξατο. Καὶ τὰς παρόντας προτρέψαμενος
δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, τὴν
ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέδωκε,
καὶ μνήμη, τῶν Ἀγίων πλείτε Παρθε-
νῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν.

Στίχος. Κόρας φρονίμους πέντ' ἔφη Θᾶος

Θεοτοκίον.

Λόγος.

Προϊστορῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐ τῇ χλῶῃ τῆς αὐῶ, βασιλέας τῶν ποιμνῶν Πάτερ θξέδρεψας, ἡ ῥάβδῳ τῶν δογματῶν, τὰς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἔφαλλες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Πῶν θαυμάτων τὴν αἴγλῳ, ἐφαπλώσας σκεδάζεις τῶν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, ἡ ῥώτῳ ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, ἀεξίας κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Εὐ τῇ αὐῶ εὐσηλίδες, νυμφικῇ δ'ωχίᾳ τῷ Βασιλέως Χειρῶ, σολὺν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τῷ καλῶντος. Διὸ ἡ ἀνεκλήθης βοῶν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν ἡ λόγον τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυσφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν ἀκαίρῳ, ἐτοιμάζοντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς Πανάγνε ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπη.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ποῖς τῶν δακρύων ῥάμμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τὰς ἀκαδέκτες, λογισμὰς κατέκλυσας, ἡ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνῳ ἄγων, ἰλαραὶ τὰς βοῶντας· οἱ παῖδες ἄλογαίτε, ἱερᾶς αὐμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ὡς καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σὰς παραινέσεις, ἰλαρίων Ὅσιε, καρδίαν σομᾶμεθα, καὶ τῶν παθῶν τὰς φάλαγγας, τρέπομεν ὡς Ἐθνη, ἡ πιστῶς ἐκβοῶμεν· οἱ παῖδες ἄλογαίτε, ἱερᾶς αὐμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Δι' ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τῶν ἀπάθειαν, ὑποπιασμοῖς δουλαγωγίας ἔδωκας· ἐπλήρωσας Πνύματος τῶν ψυχικῇ ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τείβεις ἐφθασας κράζων· οἱ παῖδες ἄλογαίτε, ἱερᾶς αὐμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Υπὸ τὴν σκέπῳ Δέσποινᾳ, τῶν Ἀγίων περύγων σε, οἱ κεκακωμένοι, πάντες καταφάγομεν, θανοῖς ἀμαρτήμασι, ἡ παρασμοῖς ἡ θλίψεσι· σὲ γὰρ προσάσαν, κεκτημένοι βοῶμεν· οἱ παῖδες ἄλογαίτε, ἱερᾶς αὐμνᾶτε, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Ο' Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέση ἐπὶ τέττ' ὁ ἔρανος.

Πηγὴν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χειρὸς ἀναδάξας μακάριε, τὰς ἀλγαινοὺς, ῥύτους ἐκκαθαίρσας τῶν ψυχῶν, ἡ τῶν σωμάτων εὐδόξε, πόνους κατακλύζσας ἀχερῶς. Διὸ ἡ ποταμὸν σε, ψυχικῶν καθαρῶν, καλοῦμεν πάντες παμμακάριε.

Εὐ ἔξηνθσας ὡς φοῖνιξ πνύματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεῷ παναοίδιμε καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμὸν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἡδυνας, Πάτερ τὰς τῆς ποιμνῆς σε λογικῶς. Διὸ ἡ τῶν σεφῶν, τῆς ἔρανις δόξης, ταύτῳ ἀξίωσον πρεσβείαις σε.

Πεπλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, ἡ τὴν Πίσιν θεόφρον ἐτήρησας, διπλᾶς τε νύ, σεφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς· ὃν ἐν τῇ διαγνώσῃ, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεῷ, νομίμως ἀπολήψῃ, ἡ ἄς τὴν αὐῶ λῆξιν, ἐναπολαύης σὺ Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Εὐ ὅπλον ἐν κινδύνοις ἡ παρασμοῖς, ἡ Διμύνα ἡ Τάχος ἐν θλίψεσι ἡ Θυρεὸν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητὸν, ἡ μέγα ἰλαρήμον, ἐν θανατῇ πταισμάτων ἐπιδρομαῖς. Διὸ σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, ἡ μεγαλιεύομεν τὸν τόκον σε.

Ο' Εἰρμός. Ἐξέση ἐπὶ τέττ' ὁ Οὐρανός.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σιῶνιδες, καὶ Ἀπόλυσις.

7. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτ. Θεοδότῃ Ἀγκύρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσομοία.

Ἦχος α'. Τῶν ἐρατῶν πνευμάτων.

Γαλλομοῖν καρδίᾳ, ἡ σαθρῇ λογισμῷ, πρὸς τὰς ἀγῶνας Μάρτυς, νύτομολήσας ὅπως, μὴ πτήξας τῶν βασάνων, τὰ ἀλγανά, ἐπὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀδελφῶν περφηῶς, ἐσεφαιώσαι Θεοδότε.

Ὁμοίον.

"Ομοιον.

Ποῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατε-
τραυματίσας, τὸς πολεμίους μάκαρ,
ἢ κατέξαντας τέτων, ἐλέγχοις τὰς καρ-
δίας, τοῖς δὲ κρηνοῖς, τῶν χυθύντων αἵ-
μάτων σου, τὰς διεκχύσεις δξηρανὰς παντε-
λῶς, τῆς ἀδείας παρμακάρισε.

"Ομοιον.

Καρπευκῶς ταῖς λαμπᾶσι περικαίόμε-
νος, ἢ ταῖς πληγαῖς τὸν νῶτον, συν-
τριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων
τῆς τῷ Χειροῦ, ἀγαπήσεως ὅλων με, ὅ-
θεν χωρίσῃς ὁ θάνατος ὁ ζῶν, ὅθεν πᾶσα
ἄλλη βάσανος.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον.

Πῶν Οὐρανίων Ταγματῶν τὸ ἀγαλλία-
μα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταῖα
προσασία, Ἀχραντε Παρθενίε, σῶζε ἡμᾶς,
τὸς εἰς σὲ καταβάλλοντας ὅτι ἐν σοὶ τὰς
ἐλπίδας μετὰ Θεοῦ, Θεοτόκε ἀνεδέμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Πανδύφημοι Μάρτυρες.

Γφαγὴν σε τὴν ἀδικὸν Χειρὲ, ἢ Παρ-
θενός βλέπασα, ὁδυρομένη ἐβόασαι,
τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκας,
πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν
κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπης μόνῳ με,
δεργέτα Πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δό-
λην σε δέομαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἢ σιμῆθης Στιχολογία,
ἢ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, ἢ τῷ Ἀγίῳ,
ὁ ἢ ἀκροσιχίς. Θεὸς δόσις πέφυκας ἀκό-
τως μακαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος Πλ. β'. Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζόσας.

Θεολαμπῇ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας
ἢ Ἡλίου, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτῆς, Ἐκκλη-
σίας ἀπάσαν τὴν γῆν, ἀσραπαῖς μάκαρ
τῶν σῶν, ἀθλῶν ἐφιδρυνεν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνὰ τεθᾶς, τῷ Θεῷ
Θεόδοτε, Θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυ-
χὴν ἐφάιδρυνας σαφῶς, ἢ τὸν Κόσμον τοῖς
σεπτοῖς, ἀθλοῖς ἐκόσμησας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς
πλάνης δίκτυα, ἐφαπλάμενα ἐν σῇ,
πανταχῶς διήρχετο ψυχῇ, διδασκαῖς τῶν
ἀσεβῶν σπείρων χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υπερβολῇ ἀσπλαγχνίας τὰς Οὐρανὰς,
κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τῷ Θεῷ,

καὶ ἐκ σὲ σειςάρκωται Ἀγνή, διασώζων
τὸς βροτὲς πλάνης τῷ ὄφει.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Διόλα νάων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς δια-
νοίας, παναοίδιμε Μάρτυς, ἐκ ἡοδᾶ-
νε ταῖς πληγαῖς, τῷ σώματος ὁμιλῶν,
ἢ βασάνοις, πάντοθεν κυκλόμενος.

Οὐδ' ὅλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγα-
νῶν ἐσαλᾶθης, ὁ θωπείας ἀνόμων,
ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῇ, τῆς Πίσεως τῷ Χρι-
στῷ, ἡδρασμένος, εἰδοξε Θεόδοτε.

Ευτρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης
Γαῖκίαις, ἐκ ἰχθύα δὲ ὅλως, σὲ τὸν τό-
νον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία σοργῇ,
τῷ Σωτῆρος, μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ιδὼν σου πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν
θρηγῶρων, μυσηρίε τὸ βάθος, πολυ-
τρόποις ἐν φωναῖς, Θεῷ Μητέρα Ἀγνῶ,
σὲ κηρύττει, Πανάγνε Θεόνυμφε.

Ο' Εἰρμός. Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σύ.

Κάθισ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτῆρ.

Πολύφωτος ἀσὴρ, θαλασσίαις θαυμά-
των, ἢ ἀθλῶν ἱερῶν, καταυγάζων
τῷ κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς
ἐχρημάτισας ὅθεν σήμερον, τῷ φωτο-
φόρον σε μνήμῳ, ἐορτάζομεν, ἐν κατανύ-
ξῃ καρδίας, Χειρὸν μεγαλιώνοντες.

Θεοτοκίον. Μητέρα σε Θεῷ, ἐπισάμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ορῶσά σε Χειρὲ, ἢ πανάμωμος Μήτηρ,
νεκρὸν ἐπὶ Σταυρῷ, ἡπλωμένον ἐβόα,
Υἱέ μου συνανάρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Πνύματι, τίς ἢ ἀφατος, οἰκονομία σου
αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχραντῶν
χαρὼν σε, σοφὸν δημιούργημα;

Ὡδή δ'. Χειρὸς με διδάμις.

Εοφία λόγων σε, ἢ ἔργων χάριτι, τὸν
τῷ σκότειος προσάτιω περιφανῶς, ἡχυ-
νας Θεόδοτε, ἢ νίκῳ ἡρας κατ' αὐτῷ,
ἀκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἀθλῶν σε, σαφῶς ἐνέπρη-
σας, τῷ πολυθέον πλάνῳ, καὶ
ὡς λαμπᾶς, ἐν Ἀγίῳ Πνύματι, Μάρ-
τυς ἀνάψας μυσικῶς, τῷ ὑψηλῶν ἐ-
φώτισας.

Εὐτόπως εἰδοξε, πλάρῃς ξέομενος, καὶ
σφοδραῖς ἀλγηδόσιν ὡς ἀληθῶς, παν-
τοθεν

ποθεν κυκλόμενος, ἀπαρατάλατος τὸν
νῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίσεως.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἀφ' ὅρου, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς
πρὸ τόκου Παρθένον ὁ πλαστεργός,
ἐκησεν ἐν μήτρᾳ σε, καὶ τὰς φθαρύντας τῇ
πλευρῇ, ἐκαινέργησεν ὡς εὐσπλαγχνός.

Ωδή ε'. Τῷ θάφ φέγγα σε.

Υπομονῇ σε Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανο-
μῶν τὰς ὁρμὰς, καὶ τῶν βασάνων
τὴν κάκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσεις σαφῶς
ὑπώεγκας, τὴν θάαν συμμαχίαν περι-
φραζόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν ἀσεβῆ, ταῖς ὁδοί-
ποιαῖς ταῖς μακραῖς, Μάρτυς Θεό-
φρον ἐκέχρησο, καὶ τὰς πλανωμένους πρὸς
φῶς ἐπέστρεφες, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς
ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἷά περ ἄμνος, Μάρτυς
ἐπὶ ξύλῳ σιδηρῶν, ὀνύχων φέρας
σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μα-
καρώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυ-
σάμενος.

Θεοτοκίον.

Γωματοθεύτα τὸν ἀληθῆ, Λόγον τῷ Πα-
τρὶ ἐκ τῶν σεπτῶν, Ἀγνὴ Παρθένε
αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο πελάαις φύ-
σει, μιᾷ δὲ ὑποστάσει Θεοχαρίτωπε.

Ωδή ς'. Τῷ βίβ τὴν θάλασσαν.

Επήλαψας λόγοις σε, ἱεροῖς τὰ ἱερά,
πρὸς τὰς ἀγῶνας γυναικα, καὶ κατελόν-
τα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ ἀνδρείοις παλαισ-
μασιν, ἀφ' ὁμοφρονίας σεφάνους, ἀνέπλέξαντο.

Τχυὶ τῷ Πνύματος, τὴν ψυχὴν περι-
φραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνύματα,
ὑπομονῇ κατέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης δια-
δήμα, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω ἀξιάλασε.

Κρηνοῖς τῶν αἱμάτων σε, τῶν εἰδώλων
τὴν πυρὰν, Μάρτυς Χειρὶ κατέσ-
βεσας, καὶ ὁρσισμῷ τῶν πόγων σε ἀσε-
βῶς, ψυχὰς καπεδρόσισας, ἐκ φλογὸς τῆς
ἀπάτης λυτρώσάμενος.

Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκανα, νοσμεῖν ἀληθῶς, καὶ
ὀρωμεῖν Κτίσεως, μήτραν τὴν σὺν
ὑπέδῳ παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε,
τὰς βροτὰς ἀναπλάττων Ἀπαρθευε.
Οἱ Εἰρμός. Τῷ βίβ τὴν θάλασσαν.

Τῷ αὐτῷ Μὴνι Ζ'. Τῷ Ἀγίου Ἱερομάρ-
τυρος Θεοδότου, τῷ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχ. Χάρ Θεόδοτον, ὡς Θεὸς χάρις ξηραῖν,
Θεῷ δοτὸν τίθῃσι πλήξασα ξίφη.

Ἑβδομάδῃ Θεόδοτος ἐὼν τμήθη ἀπὸ λαίμων.

Οὗτος διαβληθεὶς Θεοδότῳ τῷ Ἡγεμόνι,
ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἀγίων Παρθένων,
τὰ ῥιφεύτα τῇ Λίμνῃ, αὐτὸς ὄξαγαγὼν ἐ-
δαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτόν, καὶ παρήσια-
σάμενος τὴν ἀσέβειαν, τύπεται σφο-
δρῶς. Εἴτα κρεμάται δις ἐπὶ ξύλῳ, καὶ
τὰς πλάρας ξέεται, καὶ διορύσσεται, καὶ
λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς στα-
γόνας στυτεῖβεται, καὶ πρὸς τέτοις τὴν
κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ, καὶ τῶν Ἀγίων
γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητευῶν
Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελῆται δὲ ἡ αὐτῶν συνάξεις ἐν τῷ Ἀγίῳ
αὐτῶν Μαρτυρίῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Λυκαρίωνος.

Οὗτος ὡς Ἰγύπτῳ, Πόλεως Ἑρμοῦ.

Διὰ δὲ τὴν εἰς Χειρὸν Πίσιν συλληφ-
θεὶς, ἄγεται εἰς ὕψιστον. Καὶ παραστὰς
τῷ Ἀρχόντι, ἀναγκάζεται τὸν Χειρὸν ἐ-
ξομολογεῖσθαι. Μὴ παρομείνου δὲ αὐτῷ, ἐν
ζωφώδῃ καὶ δυσωδῆσάτῃ φρενὶ καθαρχθῆ-
ναι προσάσσεται. Μετὰ δέ τινος ἡμέρας ἐ-
ξελεχθεὶς, ξέεται σιδηροῖς, καὶ Σταυρῷ κα-
ταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐ-
κείθεν δὲ ἀποσπαοῦν, σρεβλᾶται καὶ μα-
ρίζεται, καὶ τὰς πλάρας κατακαίεται, καὶ
ῥάβδοις σιδηραῖς πυρωθεῖσαι κατὰ τὸ σῆ-
δος ἐκκαίεται. Εἴτα εἰς κάρμινον ἐκκαυθᾶ-
σαν ἐμβάλλεται. Καὶ διαρκέτας ἐν αὐτῇ
ἡμέρᾳ τρεῖς, ὄξηλθεν ἀβλαβής. Καὶ δη-
λητήρια φάρμακα πᾶν ἀναγκάζεται, καὶ
καταφαγὼν, καὶ ἀνεέργητα φανεῖται, τὸν
ταῦτα κερασάμενον, εἰς τὴν τοῦ Χειροῦ
Πίσιν ἐπεσπάσατο, ὅς καὶ τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη. Οἱ δὲ Ἅγιοι ἐκσπᾶται τὰ νεῦ-
ρα, καὶ ἐν λέβητι ἐκκαεῖντι ἐμβάλλεται, καὶ
ὡς ὄραν ἀφαιρᾶται τῆς κεφαλῆς, καὶ ὅπως
τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες,
Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει πελαῶνται.

Στί-

Στίχος. Ἰωάννῳ πέμψαι σὺν Ταρασίῳ.
Οὐ πρὸς τὸ πέμνον ἐκταραχθείσας ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν ἁ-
ρίῳι πελαοῦται.

Στίχος. Ἐπώνυμος Στέφανος ὁ φορεῖ γέφυρας.
Ὁ πρακτικὴ χάρις ἀρετῶν οἶδε πλέκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος, ἐν
ἁρίῳι πελαοῦται.

Στίχ. Ἀνθίῳ ἐνεγκὼν Ἀνθιμος χρηστὸ βίβ.
Πρὸ τῆς πελάτης ἀρετῶν καρπὸν φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἀγία Σεβαστιανὴ ἐν
ἁρίῳι πελαοῦται.

Στίχος. Σεβαστιανῆς ὡς τὰ λοιπὰ τῶ βίβ.
Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὰ λοιπὰ τῶ βίβ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ ζ. Δροσόβολον μού.

Ω πύρι Θεομακάρισε τῶν πόνων σου,
πυρρὰ ἀδῶλων ἐσβεσας· τῶν αἱμά-
των δέ, τοῖς κρενοῖς ἐβύθισας ἐχθρὰς,
ἀσάρκους Θεόδοτε βοῶν· ἀλογητὸς ἢ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω θυμίαμα δῶδες προσκινῶν, σο-
φὴ τῷ Ἀθλοθέτῃ σε, θάλα χάρι-
τι, τιμὴ δυσώδη πλαῖνι καθελὼν. Διὸ
μελωδῆς περὶ χαρῶς· ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βιωτηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἀ-
γίος, τῷ Θεοφόρῳ Φόρτῳ, ἀποδίδο-
σαι, ἅς νὰ ἀνέγερσιν σεπτῶ, ἅς κάθαρ-
σιν πάντων Ἀσεβῶν, ἅς περιποιήσιν ψυ-
χῶν Μάρτυς Θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόσασιν ἐκύησας, τὸν
Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔ-
χοντα, τὰς θελήσας καὶ τὰ φυσικά, αὐτῶ
ιδιώματα σαφῶς. Θεὸς γὰρ ἐστὶ καὶ βροτὸς,
ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

Ωδὴ η. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Αδιάστατος σύλος, πύργος ἀκλόνη-
τος, ἀπερίτρεπτον τῆχος, βάσις
τῆς Πίσεως, δόσις θεϊκῆς, ἀσεβείας ὑ-
πέρμαχος, πλαυῆς κατωρέτης, ἐδάχ-
θης ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσα τῆς θαλάσσης χάριτος παύσοφε,
τῶν βασιλῶν παρηλθες τὸ μέγα πέ-
λαγος, καὶ τοὺς γαλινοὺς ἀγαλλόμενος
ἐφθασας, εἰδόξε λιμενίας, τῆς αἰῶ Βα-
σιλίας.

Αὐτοῖς ποταῖς καὶ τεύχοις σου κατάδωκε
σαν, πρὸς Χερσὸν τὸν τῶν ὅλων Θεὸν
καὶ Κύριον· ὃ ἐν ταῖς χερσὶ, σὲ τὸ Πνεῦ-
μα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Θεό-
δοτε τελεσμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Επορεύουσα γλῶσσα τῶ μυσηρίου σου,
τὸ ἀπόρρητον βάθος ἅπαν ὁ δυνάται.
Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας,
Παναγνε Παρθένε, ἅς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσις.

Ωδὴ θ. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Τὴν τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκᾶ ἀθλο-
φόρε, τῆς ὁρωμένης χαίρων καπεφρό-
νησας, καὶ θαλά ἐπινύσσα, πρὸς τὰς αἰκισ-
μὰς ἐχώρησας μὴ δαλιάσας, κολασηλείων
ἡδὴ καὶ θαλάπον πικρόν. Ὁδεῖν μετὰ Μαρ-
τύρων ἐσέφθης ἀγωνισάμενος.

Ωράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῇ
Τελαδί, οἰκοδομία πράξεων Θεόδο-
τε, ἐνδεῶν πανολβίως, ἀθλῶν τε λαμ-
πρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· διὸν νὰς
δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θαλά τῶ Πα-
ρακλητῆ δυνάμει σαφῶς κατέσρεψας.

Επαλάζων ὅρος θαλῶν, γλυκασμὸν αἰε-
φάνης, πηγὴ θαυμαίων πέλαγος τε
ἐνδοξε, ἐνδεῶν χαλεσμάτων, ῥᾶθρον
διαυγὲς τοῦ Πνύματος ψυχὰς ἀρδεῦον,
καὶ κατακλύζον πάθῃ καὶ πᾶσι προξε-
νῶν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τιμὴ ἀ-
γαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἀναρχον
Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐνεν τε καὶ
ἐμφυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν
καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τὰς ἀσάρ-
κας, ἐχθρὰς καταβαλόντα, καὶ σώσαν-
τα ἡμᾶς, πάντας τὰς ἀληθῆ Θεοτόκον ὁ-
μολογῶντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Απορεῖ πᾶσα γλῶσσα, ἀφημᾶν πρὸς ἀ-
ξίαν, ἱλιγγίᾳ δὲ νῆς, καὶ ὑπερκόσ-
μιος ὑμνᾶν σε Θεοτόκε· ὁμῶς ἀγαθὴ ὑ-
πάρχουσα τιμὴ πῖσιν δέχῃ· καὶ γὰρ τὸν πό-
θον οἶδας τὸν ἐνδεῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ Χερ-
σιανῶν ἢ προσάτις, σὲ μεγαλιεύομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς πινύθητι, καὶ
Ἀπόλυσις.

8. Τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Θεόδωρῳ τῷ Στρατηλάτῃ.

Ἐσπέρας, ἥς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶ-
μεν Στίχ. 5. ἢ ψάλλομεν Στιχ. προσομοία.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θῆλητὴς γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήτ-
τητος, ἐν Ἁγίῳ Πνύματι ἀναδέδα-
ξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία πῶν
λόγων σε, ἢ πῶν ἔργων σε σοφὴ, καρπε-
ραῖς ἐπιδάξῃ· ὅθεν ἄληφας, τοὺς σε-
φάνες τῆς νίκης καὶ ταῖς αἰῶ, ὀμνηγύρεσι
συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Ὁμοιον.

Καὶ Σταυρῷ ἀαρπώμενος, ἢ ταῖς σάρ-
κας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τι-
τρωσκόμενος, ἢ ἐπὶ ξύλῳ τανόμενος, ἢ
ξίφει πεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς,
ἀλγηδόνων κυκλόμενος, ἀπαράτρωτος, ἢ
ἀήττητος ὡφθῇ τῇ δυναμείᾳ, τῷ Σταυρῷ
προσηλωθείς, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Ὁμοιον.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, ἀσεβείας πανόλ-
βιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμε-
νος, καὶ ἱερῶν ὀλόκληρον, καὶ θῦμα ἀ-
πρόσδεκτον, τῷ τυθεύτι διὰ σέ, καθα-
ρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀ-
γίαν σε μνήμην ἢ θαυμάσιον, θησαυρὸν
σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Θηλητικὸν συζητάμενος ζάδιον, κατὰ
τῆς πλαγίης ἡνδραγάθησας Θεόδωρε,
τῇ περικλυτῇ γλώττῃ σου, κατακλύ-
νας Δικινίαν τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺ
Ἀγγέλοις χορῶν μακάριε, αἰτίσαι Χει-
ρὸν, ὅπως ἰλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡ-
μέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τοῖς δέησας πῶν
δύλων σε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσομοία.

Ἦχος, Πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χειρὸς, ὁ τροπω-
σάμενος ἐχθρὸν τὴν παράταξιν, τῷ
ὀπλῳ τῆς ἀσεβείας, ὁ πῶν πιστῶν σπλην-
μὸς, ὁ πολλὰς βασάνους ὠνησάμενος, Θεὸς
τὴν ἐρατίαν, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἡ χο-

ρῶν, ἢ μεδέξαι θεόμενος, ἢ λαμπόμι-
νος, καθαρῶς διαδόσεις, μέμνησο πῶν τι-
μώντων σε, τὴν μνήμην τὴν εὐδοξον, ἢ
προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν πῶν λαψά-
νων σε λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς
αἰτῶσιν ἄρωσίαν, ἢ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, πῶν ἀθλοφό-
ρων τὸ σεπτὸν ἀκροθιῦν, ὁ κόσμος
τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαρῆς ἐχθρὸς, δω-
ρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτήρ τὴν
ὑψήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. Πύρ-
γος ὁ μέγας, διαμάντας ἀσάλατος, ταῖς
προσρήξεσι, πῶν ἀπέρων κολάσεων· λόγῳ
τῆς καρτείας σε, ὁ κτείνας τὸν Δράκον-
τα, ὁ ἀειδάσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης
ἀήττητος, Χειρὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθιῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Θπλῶ τῷ ζωφόρῳ Σταυρῷ, τὴν πῶν ἐ-
δύλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μασι-
γων ὑπέξης πᾶσαν, ἢ ἐπὶ ξύλῳ παθεῖς,
σπαραγμὸς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας, ὑψί-
ων συντριβόμενος, ἢ λαμπᾶσι φλεγόμε-
νος, Σταυρῷ ὑψώθῃς, τιτρωσκόμενος βέ-
λεσι, ἢ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλέ-
μενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐνα-
θλήσαντα, καὶ οὐρανίων σεφάνων, ἐπιτυ-
χόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθιῦναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Θπλῶ τῷ Θεῷ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ
τῆς αὐτῆς κληρονομίαν μακαριότητος,
πάντες ἀφημῆσωμεν πιστοί, καὶ μακαρί-
σωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον
Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑ-
πέρμαχον· πρεσβῆα γὰρ Χειρὸς τῷ Θεῷ,
ὑπὲρ πῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θαῖ ἐρατρία ὑμνήσε, κεχαριτωμένη Μή-
τηρ αὐμόλυτε, καὶ ἡμᾶς δοξολογοῦ-
μεν, τὴν ἀνέξιχνιάσοντα γέννησιν. Θεο-
τόκε πρεσβῆε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τροπάειον. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθης.

Θτρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τῷ οὐ-
ρανίῳ Στρατηγῷ Βασιλεῖ, περικαλ-
λῆς γεγενῆσαι Θεόδωρε· ὀπλοῖς γὰρ τῆς
πίστεως, παρετόξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξ-
λό-

λόθρδσας, πῶν δαιμόνων τὰ σίφη, ἢ νικηφόρος ὡφθης ἀθλητής. Ὁδὸν σε πίσα, ἀὰ μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἀνάγνωσις εἰς τὸ Μαρτύριον τῶ Ἀγίῳ. Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης εἰς ἡ. καὶ τῶ Ἀγίῳ εἰς ε'. Ὁ Κανὼν τῶ Ἀγίῳ φέρων ἀκροσυχίδα. Μέλπωσε δῶρων εὐθέων ἐπώνυμε. Ἀνδρῶν Θεοτοκίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλωπιζόμενος, καλλωποῖσθαι παρίσταται Χειρῶ, παρ' αὐτῶ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐπώνυμος, πῶν θεϊκῶν Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενδεῖς θωρακισθῆς Θεόδωρε, ὅπλοις τῆς πίσεως, τῶ δυσμενῆς συνέκοψας σέρρῳ, ψυχροθύρου πᾶς φάλαγγας, ἢ νικητὴς γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐξεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπιδεικνύμενος, τῷ δυοσεβᾷ Θεόφρων Βασιλεῖ, τῇ σοφίᾳ πῶν λόγων σου, καὶ τῇ πῶν ἔργων χαρίτι, τοῦτον κατήχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τῶ Πατρὸς βελήματι, ἐκ θαλάσσης Πνύματος, τὸν τῶ Θεῷ συνάληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σὸ ἀπάτορα.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξεν δυοσεβῇ, ὡς στρατηλάτης δυνατὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιῶ δράκοντος, πᾶσας μηχανὰς ἔξεφάυλισας.

Ως πρόσδυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας ἀσπερῆς εὐδοξε, πῶν δυοσεβῶν ὠλεσας, πᾶν νοσηδόμενα σεβάσματα.

Επερότῃσι λογισμῶ, πῶν δυσμενῶν ἐπιφορὰς ἠνεγκας, ζωοποιὸν νέκρωσιν, τῶ ἀγνωστέῳ μιμνήμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐ μόνῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, πῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεῷ γεγενῆς· ὁδὸν σοὶ τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισ. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν ἢ Λόγον.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διωυκῶς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάσθλων παρὰ Θεῷ, ἀξίως ἐπέτυχες, ἀθλοφόρε πολυάθλε· ὡς ὁδὸν

γὰρ θέμενος, τὸ ἄθεον πρόσαγμα, ἐσὺ τὸν βασάνοις, προδύμως ἔξεδωκας· ὁδὸν ὑπομάνας, σπαραγμῶς καὶ σρεβλώσας, Σταυρόν τε ἢ θάνατον, τῷ Χειρῶ σωθεδόξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε. Πρέσβυλε Χειρῶ τῷ Θεῷ, πῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταίζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὶν ψυχὴν μα Παρθεῖν τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τῶ βίᾳ πῶν παρασμιῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πονταμένῳ τῷ κλύδωνι, ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ, ὀφθαῖσαν ὑπεραντλόν, ἢ ἐν πυθμείν ἄδρα, ἐλθᾶν κινδυνώσας, σπεῦσον ἔξελεῖσθαι, τῇ θερμῇ σε πρετβάᾳ, γαλήνῳ παρέχουσα, καὶ πταισμάτων συγχώρησιν· σὺ γὰρ λιμείν προσέδραμον, ὃ Δέσποινα βοήθε μοι, καὶ κολάσεως λύτρωσαι καὶ σῶσόν με· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὃ ἀχράτος οἰκέτης σου.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθεῖτα σε ἰδῶσα.

Ετραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦθαι, ἢ καρπερῶς ἐνστάσας, Μάρτυς ἀνεδάχθης, μέλπων ἐμμελέσασθαι, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις, τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἐξήσας Τετσίμακαρ, μέλπων προδυνμώταται, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραϊώθης τοῖς παιδήμασι τῶ Δεσπότῃ, σὸς τὰ σεπτὰ παιδήματα, πάνσοφῃ συνάψας, ἢ καταξιόμενος, αὐτῷ τῆς λαμπρότητος, ἢ τῆς ποθεινότητος φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Απαρογάμῳ ἐκύησας ὃ Παρθεῖν, ἢ μετὰ τόκον ὡφθης παρθευδύσσα παλιν· ὁδὸν ἀπὸ γήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίσα ἀδισάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κίε μέγας φῶς.

Εντίσματοι σαρκὸς, πῶν αἱμάτων ἀπέλασας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον λύθρῳ, ἀήτητε Θεόδωρε.

Ω γνῶμης ἀσεβοῦς, ὃ γενναίου φρονήματος, ὃ πίσεως θερμότητος, τοῦ σεπτῶ Ἀθλοφόρε, δι' ἧς Θεῷ ἐπέτυχες.

Νοῦν ἔχων τῷ φωτί, τῷ Θεοῦ ἐλάμ-
πομενον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας,
ἀπημαύρωσας ὄφιν, παννύδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Εὖ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προ-
βαλλόμεδα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεδα.

Ωδὴ γ'. Οὕτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ενίκας, προδυμῖα σωτόνῳ τῆς ἀφρο-
νας, ἐπὶ Σταυρῷ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς
ἡλοῖς μάκαρ ἐμπεπαρμένος, ἐκονίζων, τὸ
σωτήριον Πάθος τῷ Κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλῶντι Χειρὸς σοι ὀπτά-
νεται, ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλισμένη,
ἐπαλαίφων οἷα ἀγωνοθέτης, Ἀθλοφόρε,
πρὸς ἐχθρῶν τὰ παλαίσματα εὐδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἁγίαν καὶ ἁμωμον, τῷ
διὰ σὲ ἐκασίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσα-
γαγόντι, προσηγάγω, σεαυτὸν ἀθλοφόρε
Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων και-
νότερον, ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν
τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπαράνδρως,
συλλαβῆσα ἔκ ἐξελχώρησεν.

Ο' Εἰρμός. Οὕτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ αὐτὰ ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τιμὴ πῖσιν θωρακισά-
μενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχῃ χα-
ρυσάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν
Μαρτύρων εὐδοξε Θεόδωρε, σὺ αὐτοῖς
Χειρῶ τῷ Θεῷ, πρεσβύων ἀπαύτως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Ο' Οἶκος.

Πῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος,
δεῦτε πάντες τῶν ὑμῶν τοῖς σεφάνοις
πιστοί, Θεόδωρον κατασέφωμεν· δῶρον γὰρ
Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεται, λάμ-
ψει ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχ-
θρὸν ἐκνικήσας βελίαν ἀθλοῖς σεπτοῖς,
ὀμβρίζῃ ἀντὶ αἱμάτων, ἱερῶν ἱαμάτων τὰ
ῥάματα· σὺ τούτοις δὲ πᾶσι χαίρα Χει-
ρῶ, καὶ δίδωσιν ἁρπύλῳ ἀνέκλαπτον, πρε-
σβύων ἀπαύτως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ. Η'. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ
Λαψάνε τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρος Θεο-
δώρου τῷ Στρατηλάτῃ.

Στιχος. Νεκρὸν μὲν Θεόδωρον ἡ Πατεῖς

δέχσθαι, Ὁν ζῶντα πλαστᾷ, Μαρτύρων Πα-
τεῖς πᾶσα.

Ὁ λβιον ὁ γδοάτη Θεόδωρος σῶμα κομίδω.

Οὗτος ἡ ἐπὶ Λικινίῃς, ἐν Εὐχαρίστῃ μεν-
γεγονώς, καὶ τὸ γένος ἐκᾶθεν ἔλκων,
ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντον καμνή-
ταις διατελεβὰς ποιούμενος, ὥραῖος τὸν σω-
ματικὸν χαρακτήρα, καὶ τιμὴ ψυχῇ ὡ-
ραῖότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σο-
φίᾳ κεκοσμημένος. Ὁδὸν καὶ τινες αὐ-
τὸν, Βρυορήτορα ἀνηγόρευον. Οὗτος διὰ
πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων διελθὼν,
τὸ μὲν μακάριον αὐτῷ σῶμα τῇ γῇ κα-
ταλειποῦς, τοῖς πῖσιν προσιοῦσιν αὐτῷ
τῶν ἱαμάτων ἐκβλύζει ῥᾶθρα· τὸ δὲ Ἁ-
γίον αὐτῷ Πνεῦμα ἐν Οὐρανοῖς ἀνλίζε-
ται· ὅστις τιμὴ καὶ Ἁγίῳ σώματος τιμὴ
μετακομιδῇ εὐραΐζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου τελευτήσης ἐν τῷ Σωδονίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Νικανόρου καὶ Μαρκιανῶ.

Οὗτοι διὰ τιμὴς Χειρὸν ὁμολογίαν, ἐ-
πὶ Μαξίμῃ τῷ Ἡγεμόνῳ ὀξετάθη-
σαν, καὶ φρερᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τῆτο
δὲ πάλιν ἀναγκαζέμενοι ἀρνήσασθαι τὸν
Χειρὸν, καὶ μὴ παθεῖν, ξέονται ὀνυξί-
σπιδροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μεπωρίζον-
ται, καὶ κατακεντῶνται σιδήροις, καὶ πυρὶ
καταφλέγονται, καὶ κατερεχθύντες, ἐπ'
ἀνδράκων πυρὸς ἐφαπλῶνται, καὶ ῥάβδοις
αὐθὺν τύπτονται· καὶ ὀξάλμῃ ταῖς πλη-
γαῖς ἐπιχυθύντες, ὀσράκοις ὀξέσι σιωτεῖ-
βονται, καὶ λίθοις τὰ σώματα καὶ ταῖς ὀ-
ψεις σιωθλῶνται, καὶ ταῖς γλώσσας μα-
χαίρα ἐκτέμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξί-
φους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Καλλιόπης.

Αὕτη ἡ κατὰ τὰς χρόνους Δεκίου τοῦ
Βασιλέως, ὥρα σώματος καὶ κάλλος
ψυχῆς διαλάμπουσα. Συχεθᾶσα ἐν, ἀ-
ναγκαζέται ἀποσιῶναι τῆς τῷ Χειρῷ ἀγά-
πης, καὶ πίσεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης
ἀντάχεται, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὰς μα-
οῖς κόπτεται, ὥς Ἁγγελος ἐπιστὰς ὑγιᾶς
ἀπέδασεν. Εἶτα ἐπ' ὀσράκου κεκοσμημένου
σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς

καταφλεχθίσας σάρκα ἀλατι ἐπιπάσεται, καὶ τεχνίσις ὑφάσμασι κατατείνεται. Εἰδ' ὅτι τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, εἰς δόξαν τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβασίαις.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, ἀβραμιῶσι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς εὐδοξε, ὕλῳ ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσὸς ἀσεβείας ψάλλον γέγονας. Ἀλογητὸς ἢ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως σματὶ γένης, ὡς νυκτὸς καὶ νηφάλλας ἔργῳ, βασιλέα ἀφρονα δυοσεβῆ. Ἐξαπολύσας καὶ ἑδάξας, τῶτον ἀνίχυρον, ἐνχυθῆς τῷ θανάτῳ τῷ Πνύματος.

Νόμος ἡττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φωσιπύταις ἐλαμψας ἀσραπαῖς, Μαρτυρεῖς τῷ Δεσπότῃ σου, βοῶν Θεόδωρε· Ἀλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Πὸ τῷ Ὑψίστῳ, ἡγιασμένον θῆλον Σκήνωμα χαίρει· διὰ σὺ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτοκε τοῖς κραυγάζουσιν· Ἀλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχης Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Χάρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Εν σοὶ πεποιθὼς τῷ δὲ ἐμῇ, Σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομέναντι, Σταυρῷ ἀνῆρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσχομαι τοξόμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κυρίε, ἀνέβας, Μάρτυς ἀδελῶν γενναίῳ φρον Θεόδωρε.

Προσηγάγεθ' θυμῷ καθαρόν, σταντὸν τῷ Κτίστῃ σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας εὐδοξε, Βασιλέαν πρὸς Οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κράζων Θεόδωρε· Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως κέρινον, ὡς ῥόδον νοητὸν, ὁδμαῖς τῶν ἀδελῶν σου, ἀωδιάζεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσώδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν ἀωδεσάτη ψυχῇ· Ἀλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εὐ μόνῃ ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθείε ἀχραιπε, Μήτηρ ἐδάχθης Θεῷ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαιτήμα Πανάμωμε, μὴ φλογισθῆσα τῷ πυρὶ τῷ ἀπο-

σὶτε φωτός· ὁθεν πάντες, σὲ ἀλογεῖμα Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός. Χάρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχαρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χοραῖς, ὡς ἡγλαῖσμένος τοῖς ἀδελοῖς, συναγελαζών καὶ συνηδόμενος, σεφηφορῶν παρίστασαι, τῷ ποσειθεμένῳ σοι Θεόδωρε.

Υψος πρὸς ἐραῖον ἤρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρονήσας, καὶ τῷ ποσειθεμένῳ σου πέλῃς, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, καταληφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνοσε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανόντα, Μάρτυς σε Θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχον, ἐν Οὐρανοῖς σκλυόμενος, Κτίστη τῶν ὅλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Εσαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῳ, ἀγιωτέρῳ πάντων ἀράμενος, καὶ Θεοτόκον ἑδάξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχαρότμητος ὄρεος.

Ἐξαποσηλασμένον. Ἐν Πνύματι τῷ ἱερῷ.

Παῖς παρατάξας τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ δράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ σέφος ἐδέξω, Θεόδωρε Μακάριε, ἐκ χαρὸς τῷ Κτίστῃ σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας, διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τῶν ἀλλοτρίων.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Τεραίρησι τὸν Τόκον σου, Ἀσωμάτων αἰτάς· Τάξας· χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνῃ. Διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ Πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογῶμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξαναπέλῃς ὡς ὁρθρος, ἀνέταλας τῆς ἡμέρας. Εἰ βέλη ἐπ' αὐτὴν Στιχηρὰ, εἰς τὰς Αἰνὰς ἐκ τῶν Στιχηρῶν τῷ Ἐσπερινῷ, ἢ ὅτι οὖν εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος τλ. β.

Τῷ σωτήρι δωρεά, καὶ πλῆθος θάλας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χειρὸς γάρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασε· ἐν ἡ συμφώνως οἱ Πιστοὶ, γενηθότες ὕμνευμεν, τὴν ἀγῶναις τῶν ἀδελῶν σου.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος
 Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολυσις.
 Εἰς τὴν Λατρυγίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῆ
 Κανόνος. Ὡδὴ γ'. καὶ δ'. Προκείμενον.
 Ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν
 Κυρίῳ. Στίχος. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς
 φωνῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Τιμόθεον.
 Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι.
 Ζήτη Ὁκτωβρίῳ καὶ. Ἀλληλῳία. Ἦχος δ'.
 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσεται.
 Στίχος. Πεφυτρωμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.
 Εὐαγγέλιον. Ζήτη Σεπτεμβρίῳ καὶ. Κοι-
 νωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

9. Τὸ ἐν Ἀγίοις Πατρὶς ἡμῶν Κυρίῳ
 λα Παπᾶ Ἀλεξανδρείας.
 Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά.
 Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.
 Φρυκτωρεῖαι τοῦ Πνύματος, ἔλλαμ-
 φθῆς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος
 ἐκρημάτισας, ὡς περ ἀκτῖνας τὰ δόγμα-
 τα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἔξαπέσταλ-
 σάν, καταυγάζων πληρώματα, παμμα-
 κάλει, καὶ δώκων τὸ σκότος Θεοφόρε,
 τῶν αἰρέσεων δυνάμει, τῷ ἐκ Παρθένου
 ἐκλάμψαντος.

Ὁμοιον.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύ-
 ριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίνεται,
 καὶ ἀσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλ-
 λει, καὶ τιμᾶται ἱερῶς, τὴν ἀγίαν μετὰ-
 στασιν, παναοίδιμε, Ἱερέων τὸ κλέος, τῶν
 Πατέρων, κορυφαίε τῆς Συνόδου, τῆς Πα-
 ναγίας ὑπέρμαχε.

Ὁμοιον.

Ῥοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων
 ἅπασαν, φρυγανώδη ἐφλέξας ὕλῃ
 πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι· βυ-
 θίζεται ἑσάδμα, ἀπαθούτων δυσσε-
 βῶν, Ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι,
 καλλωπίζεται μάκαρ, καθ' ἐκάστῃ, τῶν
 πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τι-
 μωσάσῃ.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.
 ἐπ' αὐτοῦ ἀνόρθωσις, πεθνεώπων ἀνά-
 στασις, σὺ ἐδάχθης τέξασα τὸν Υἱόν
 τῷ Θεῷ, τὸν τῷ Πατρὶ συνορέμενον, τὴν
 θάνατε γέννησιν, ἀναχόμενον ἐκ σοῦ, σαρ-

Giugno.

κικῶν ὑποστάσεων· ὃν ἰκέταί, παρασῶν
 καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τὸς ἐν πίσει
 Παναγία, ἀλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μή-
 τηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἔξε-
 πλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι αὐ-
 ταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύ-
 σαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μό-
 νῃ ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπείσῃς
 ἀναστῆναι, στυγαῖων τὸς προπάτορας.
 Τροπάρ. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁρδοδοξίας ὁδηγέ.
 Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σωτήρης Στιχολογία
 οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας,
 οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεωρεῖν Κύριλλος, ἐν-
 θέων λυρά. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.
 Θεόθεν τὴν φωτοδοτίν Κυρίλλε, χάριν
 τῷ Πνύματος, καὶ πληρωγῆς φωστῆρ
 ἀναδαχθῆς, λογικαῖς ἀπασφράπτεις ἡμῖν,
 μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀ-
 ξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήθης τῆς δαδουχίας Κυρίλλε, τοῦ
 Θεοῦ Πνύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύ-
 λαξ τῷ Χριστῷ, τῶν παθῶν καθηράμε-
 νος, τῆς ὑπερθέας γέγονας, ὅντως Τελαδὸς
 ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλῃς καὶ παρρησίας ἐμπλεως, Κύ-
 ριλλε ἐνδοξε, τὰς θεομάχας πάσας
 ἀψάδως, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν
 δυσσεβῶν αἰρέσεων, ὁρδοδοξίας προΐσα-
 μενος.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς
 αὐθροπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκέσας
 τῷ παντὸς, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, κα-
 τὰ ῥαγάθης πτώματι, τῶν Προπατέρων
 Θεονύμφατε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥηγνύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς
 τῆς σχολικῆς δράκοντος, γνώμῃ σεργῶ
 Κύριλλε, ὡς ἰσὺν ἀράχνης διέρρηξας.

Ἰλιὺ παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἔξετινάξω κα-
 τὰ τῆς Κύριλλε, πᾶν λογισμὸν ὑψω-
 μα, κατὰ τῆς Χριστῷ ἐπαιρούμενον.

Ὡς εὐσοχος ἀδελφῆς, Πάτερ ἔξεκλι-
 νας σεργῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρ-
 κὸς ἀπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

C

Θεο-

Θεοτοκίον.

Πὴν μόνῳ ἐν γυναιξίν, Ἀλογημένῳ ὡς Θεὸς σκλιώμα, πανάπρεπῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλίασι δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τῷ Σοφίαν.

Πῷ σοφίαν τῷ θάαν πεπλουτηκῶς, ἔξηρδίζω δογμάτων Πάτερ πηγὰς, πλωσάσας αἰρέσεων, δυσωδέσατον βόρβορον, τῶν πιστῶν καρδίας, ἀρδύσας ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὰς αὐλακὰς Κύριλλε, ἥδη μεθυσκύουσας· διὰ τοῦτό σε πόδι, τιμῶντες τῷ μνήμῳ σε, ἐκπελόμεν Θεόπνυξε, Ἱεράρχα πανάφημε, πρέσβαλε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Πῷ Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβῶσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν Κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔχεις, τὸν πάντα συνέχοντα· τὸν τροφοδότῳ παύτων, καὶ Κτίστῳ καὶ Κύριον· ὃθεν δυσωπώσε, Παναγία Παρθένε, ῥυθιῶμαι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρῆσθαι, προσώπῃ τῷ Κτίστῳ, Δέσποινα Παρθεένε Ἀγνή, τῷ σὴν βοήθῃαι τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ διῶσθαι ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Πὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀρνίς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σάυρωσιν, ἣν περ ὑπομείνεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέος, μακρόθυμε Κύριε, τῷ ἐλέος ἡ ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνέξαντλητος, σπλάγχχνόθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίσι σε, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Ἐπαρθεύτα σε ἰδοῦσα.

Ηενίκηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας τὸς γόνος ἡγαπημένος, τὴν Πατρικὴν τὸ Μάρκο, ἀρετὴν καὶ

τῷ θρόνῳ, γέγονας διάδοχος, τῷ Θεῷ τοῖς ἰχνεσιν, Εὐαγγελιστῷ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστῷ μὲν ὡς πρόβατον ἐποίμας, τῷ Θεῷ, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σοφοῖς, ὡς πόαις καὶ αὐθροῖς, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Θεσαρχομένον τὸν Λόγον ἐκ σῆς Παρθεένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μὲναι Παρθεός· ὃθεν ἀσιγήτοις φωναῖς τὸ χαῖν ρέσοι Δέσποινα, Πίστα ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὅντως σφοδρὸν, πλημμυρῶντος χαμάρρου ὁ σὸς, ὃ Κύριλλε ἐκμιμᾶται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μὴ χαυήματα.

Τῶς τῷ βδελυραῖ, τῷ Ἀραῖς διαίρεσιν, ὃ Κύριλλε μιαρανίτε, Σαβελλίῳ ἐκ βάθρων, συναλοιφῶν καθήρηκας.

Πόγος πλαστοποιῶς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὃ Κύριλλε θησαυρὸς δὲ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τὸς σὸς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῷ.

Θεοτοκίον.

Πίς διῶσθαι τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι μυσηρίον; Πανάμωμε τὸν τῇ Κτίσι, μὴ χωρέμενον πάσῃ, ἐν μήτρῃ σε ἐχώρησας.

Ὡδὴ ς'. Οὕτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ταβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφῆτῃ τὸν αὐθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστῷ δὲ, ταῖς χερσὶ προσηύχας Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θεῆς, πυρὸς λυθρακομένου καθάρσιον.

Θμόρας, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλης ἐκ ἔθρουσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἐπεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὁρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Ευνόδε, θεολέκτε σαφῶς προηγόμενος, τὸ δυοσεβὲς Νεσορίου, χρυσομάχον θράσος Πάτερ καθάλας, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ολίω σε, Περλεραῖ πηλῶν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς ἄρων κελόν, καὶ κοιλάδων ἀνδρος ὃ Θεομήτωρ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκιώωσεν.

Ὁ Εἰρμός. Οὕτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσὸν ἡμῖν δογμάτων Θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν πηγῶν τῆς Σωτῆρος, τὰς αἰρέσεις κατακλύζουσιν μακάριε, καὶ τὸ ποίμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις διασφύσσας· τῶν περάτων γὰρ Ὅσιε, ὑπαρχας κατηγηγῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν. Τῷ αὐτῷ Μὴνι Θ'. Τῶ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλῳ, Πάπα Ἀλεξανδρείας.

Στίχος. Κύριλλον ὑμῶν τῷ Κυρίῳ με φίλον, Καὶ Κυρίως πρόμαχον Ἀπαρθεῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Αὕτη διαβληθεῖσα πρὸς τὸν ἄρχοντα, καὶ δάσασα διὰ τὴν αὐτῆς παρθενίαν, ἐδεήθη τῷ Θεῷ, καὶ περιστάσασα ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς οἰκῆματος, ἐν ᾧ ἀπέθετο ὁ ἄρχων αὐτῷ, καὶ ἀνελθεῖσα ὑπεραίῳ τῷ δώματος, ἔβαλεν αὐτῷ κατὰ τῆς κρημνῆς, καὶ ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν αὐτῆς τῷ Θεῷ. Ταύτῃ ὁ τίμιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε, διὰ τὸ καθεαρόν τῆς παρθενίας αὐτῆς, καὶ τὸ τῆς ἀσκήσεως μέγεθος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιῶνι.

Εν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνώφῳ εἰσδύς, νόμον ἔλεμάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιρῶντα τὸν τῆς γραμμάτων· σὺ δὲ ἀνέπτυσας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τῆς Πνύματος.

Μορφοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν Πάτερ, δεδομένης κάλυξι καλυπτὰ, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τὰς τύπας σαφές αὐται.

Θεοκηρύκων, καὶ Θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τῶν Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνέσας, τοῦ ἐκάνης ἐμφορήσαντος, Πνύματος Κυρίλλε, ἐλικρινῶς ἡμῖν διεσάφισας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ενώσα θεῖα καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ διαιρέσας τρεῖς μὲν Θεολογῶν, ὑποστάσεις ἑφῆς Κύριλλε, ἀπαραλλάκτως δὲ, ἐν ὁσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επὶ τῷ θρόνῳ, τῷ ἐπηρμενῇ ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθεῖε θεοπρεπῆ, ὀρθρῶς ἐπανεπαύσατο, ἀλογημένη σὺ, Θεογεννήτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ὡδὴ ἡ. Χείρας ἐκπετάσας.

Ως κύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἔξεβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀένανσι ἔρρῶσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιτίας σου Πάτερ δογμάτων ἀσπεδῶν, καθὼς προῆπε Χειρὸς· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τῶν πατέρων τὰ θεόλεκτα.

Μορὸς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δαχθεῖς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυσας Ὅσιε, διαθήκας καὶ ὡς ἀγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τὰς σές, ἐχῆσαι λόγους βοᾷ· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίως τὸν Κύριον.

Λόγος σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, τῷ παντελεῖν, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκας ἐνὸς Κυρίλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἐκάτερον τροπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοᾷ· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεὸν, κυρίως Παναγνε, Μήτηρ ἐδάχθης Θεῷ, ἐπαληθεύουσα καταλλήλως τῷ γεννήτορι, Θεωνυμίᾳ οἱ Πιστοί· ὁδεῖν δοξάζομεν Θεοτόκον, σὲ θεοφρόνως Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡδὴ θ'. Εὐα μὲν τὸ τῆς παρακοῆς.

Υψωμα Χειρὸς κατεπαρθεῖν, τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τέτῃς Θεομήτορος Κυρίλλε ἅπαν κατακράτος, καθεῖλες Νεσορίᾳ τὸ ἄθεον, Τίῳν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων καταβέβληκας.

Εῶσα τῶν φρονῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τεμάδα ὁμοῖον, τὸν Τίον σεσαρκωμένον, Θεὸν Θεολογήσας μακάριε, ὁφθαλμοῖς τῆς Θεοτόκος ὑπέρμαχος, ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδοξασται.

Ανωθεν ἡμᾶς ἐποπτεύοις αἰοῖδιμε, τὰς ὑμνοῦντας Πάτερ ἱλεως, Ἀνακτι νίκας Σπουροφόρῳ, βραβδῶν καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέραν καὶ φώτισον, τὰς τὴν σὴν μνήμῃ μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ανδρακα τὸν νοητὸν Ἀγνὴ Πανάμωμε, Ἡσυχίας ἐν τῇδεῖται, φέρεις ἀγκύλαις Θεομήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρᾳ τοῦ

μενον, ἡ Κοσμοῦ τὴν σωτηρίαν βραβδύον-
τα· ὅθεν σε πάντες μεγαλιώμεν.
Ὁ Εἰρμός. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ. Ζή-
τη εἰς Ἱεράρχας· ἡ Ἀπόλυσις.

10. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀλεξάνδρου
ἡ Ἀντωνίνης. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α. Πανδέφημοι Μάρτυρες.

Παίδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς, ἀθλητῶν
πλαστήσασα, ἀνδραγαθῶς ἐνήθλησε,
Θαὸς Ἀλέξανδρος, σὺ τῇ Ἀντωνίῃ, βά-
σανα πολύπλοκα, ὁμῶς διὰ Χειρὸν ὑπο-
μείναντες· ὧ νῦν πρεσβάσσι, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Λιπλὲν σέφος ἔληφας σαφῶς, Ἀντω-
νίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε ἡ ἀθλή-
σεως, ἐχθρῶ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας,
ἡ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν
ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σε. Χειρὸν ἐκέτλε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον.

Εν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χαῖράς τε κο-
πτόμενοι, ἡ ταῖς λαμπράσι φλεγόμενοι,
ἡ σπαθιζόμενοι, ἡ ἐν κατωτάτῳ, λάκκῳ
συγχωνύμενοι, ἡ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μα-
κάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφόροι, ἀξια-
γασοί, τὸν πῶν ὅλων Θεὸν ἐκ ἡγήσαοδε.

Δόξα, ἡ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πανάγιον τέμενος Θεῶ, Οὐρανῶν πλα-
τύπερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώπερον,
Θεοχαεῖπτε, Παναγία Κόρη, τὸν νῦν
μα χαεῖπσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ
ὄμματα, παρεχομένη μοι, Ἀπροσδέκτοις
μεσιταῖς σε, τῶν πταισμάτων τὴν ἄφε-
σιν δέσμαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εφαιώσθαι τὴν ἀδίκον Χειρὲ, ἡ Παρ-
δείδος βλέψασα, ὁδυρομένη ἐβόᾳ σοι·
τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις,
πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γλῶ-
κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λίπης μόνῳ
με, Ἀεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα ἡ
ὀδύνην σε δέσμαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρῶν, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωή-
χα, ἡ τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροσυχίς· Ὁ-
μνοῖς ἐπαινῶ τὴν καλὴν ζωοειδέα. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α. Ἦχος α. Σὺ ἡ τροπαιῶχος.

Υμνοῖς ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προδυμ-
μένην πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι
χορηγήσατε, τὸν σκοτασμόν, σκεδάζοντες
τῆς ἀγνοίας με, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ
αἰ παρειαμένοι.

Μόνα δι' αἰῶνος Ἀθληταί, τὰ διαμέ-
νοντα πῖσα ποθήσαντες, πάντα πα-
ρεδράμετε, τὰ ὁρατὰ, καὶ πρὸς ποινας
ἡ μάστιγας, γνώμη σεῖροτάτη, περιφα-
νῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον αὐθόοντες σεπτοί, τῷ Μαρτυ-
ρεῖς ἀγῶνα τὸν Κύριον, ἔχετε συλ-
λήπτορα, τῶν ἀλγανῶν ὑμᾶς ἐπικουφί-
ζοντα, ἡ κατὰ Τυρανῶν, ἀνδράς ἀπερ-
γαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Οδημιουργήσας ὡς Θεός, τὰς ἀοράτους δυ-
νάμεις βεβλήματι, ἔχων ὡς αἰτίαν σε,
τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρδείε ἀναπλάσεως. Τῷ
τὸν ἐν δυσώπῃ, τὸν Κόσμον σῶσαι Πα-
νάμωμε.

Ὡδὴ γ. Ὁ μόνος εἰδώς.

Τῶν Ἀντωνίνα τὸν Χειρὸν, παθοῦσα
Καλλιπάρθε, τὸ θᾶν τέτις πάσος
ἐξήλωσας· ραπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἠνεγ-
κας, ἐναπορράπίζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσω-
πα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανδέφημε.

Επερὶ τῶς ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ μασιζοδαί
σε πάνσεμνε, προσαιτομὲν γνώμης
σεβλότητι· φρερὰν οἶκάν δὲ καταδικάζει
σε, φρερουμεῖν ἄνωθεν, προσαγαῖς τῷ
Κτίσῃ σε, ὑφ' Ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σε βρονταὶ ἡ ἀστραπαὶ, ὅς ὑψος
τότ' ἐφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη μέγα
Θεόνυμφε, φωνή τε θάλα λαμπρῶς γεγέ-
νηται σε παραθάρρυνόσα, Ἀντωνίνα πάν-
σεμνε, ἡ τροφὴ λογικῇ ἐνιχύουσα.

Θεοτοκίον.

Παρδείος κυήσασα Θεόν, ὠράθης με-
τὰ γέννησιν, ἡ σὺ τὸ θᾶν Ἀχραν-
τε πρόσωπον, χοροὶ Παρδείων νῦν λιπα-
νέσσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἰτησαι, ἰλασμόν ἡ
ἔλεος, ἡ δανῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ μόνος εἰδώς τῆς πῶν βρωτῶν.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν ψάλλοντα Σωτήρ.

Λυὰς ἡ θαυμασὴ, πῶν σεπτῶν ἀδολοφόρων ἐνέγκασα σερρώδεις, τὴν πυρὰν τῶν βασιλέων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τελαδίπρεσβύτῃ, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, τοῖς τῷ εὐδοξόν, αὐτῆς γεραίρῃσι μνήμῃ, δοθιῶναι ἐν Πνέματι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς Χερσιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔπεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτο, σὺ ταῖς αὐτῶν Δυναμίεσι, δῶναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίᾳ τοῖς πίσει καὶ πόδι, ἅλα σε δοξάζουσιν.

Σπυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ησπῖλος ἁμνὰς, τὸν ἁμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρθῶσα, θρηνῶσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξασα· πῶς ἐνέγκω σε, τῷ ὑπὲρ λόγον Τίέμε, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκύσια Πάθῃ, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ὡδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χερσὶ.

Αῖς, καὶ τὰ παλαιάσματά ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χερσὶ, οἱ ὧν ἐτροπώσατε, τίς τῶ ἐχθρῶ πικρᾷ δυνάμει ἐν χερσὶ, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτὰ ἀπεφάνητε.

Τῇσι παγίδας κατὰ σὲ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρῶν δὲ λογισμῶ, καὶ σολισμῶ τοῖς προσαγαῖς, αὐτὰ ἀπηχρήσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν σεμνὴ κατηδάφισας, θάλα χερσὶ σκεπομονῇ θεόσοφει.

Ηόσιν καὶ σῴεσιν Χερσὶ σοὶ χαρίζεται, καὶ ἐκ χαρὸς τῶν δυοσεβῶν, ἁσπῖλον ἁμῶμον ἀγνὴ, λύττρον τε ἐκπέμψας σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καὶ ἀπερ θῆον ὧς ὕψος Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχασα πανύμνητε, ἐχούσε καὶ σήμερισμα, ἡ Ἀντωνίνα καρπερᾷ, τὰ δυσασχθῇ καὶ θλιβερά, καὶ ῥίπτα τὸν τύραννον· καὶ συμπατᾷ, ποσὶν ὠραίοις τῇ χερσὶ, τῶ ἐκ νηδύος σε Λόγε ἐκλάμψαντος.

Ὡδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλπίδι.

Πενόμενος, ἐπὶ ξύλῳ καὶ κατατεμνόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλόμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέστης, σῶζαν δυνάμενον τὸ ὄμμα, τῆς ἰδανείας πανάφῃμε.

Gingno.

Ηεκρέμενοι, ἐν γυμνώσει σωματίων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφ' ἀρσῆς σολῶν καὶ ἀθανάτων, δόξαν ἐκκληρώσαντο, αὐτὶ προσκαίρου ἀτιμίας· ὅθεν καὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τὸς καὶ πολεμοῦντάς με δαίμονας, καὶ ἀπρακτον, τῷ βελῶν αὐτῶν ποίησον Ἀχραυτε, ἀπρωτόν με σώζουσα, τῆς προσδοκίας τέτων Κόρη, ὅπως καὶ μακαρίζω σε.

Ὡδὴ ζ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αγῶνας ἀνδρικούς καὶ πλήρεις θαύματος ἐνδύως διανύοντες, μυριάδας αἰδιόπων νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίως ἐτροπώσατε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν σὺν ἀφραίνετε.

Αμύπομνοι φωτὶ τῷ Θεῷ Μάρτυρες, ἀγνείας ὠραιότητι, ὁμοιώθητε αὐτοῖς Λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότῃν θεραπείσαντες, καὶ πρὸς αὐτὸν, σεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Αγάλλεσθε φρεσὶ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ἡμῶν ἀσράφαντος, καὶ φωνῆς ἐπελεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθέσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανάκλειας, σεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Ηενέκρωμαι ψυχῇ ταῖς παραβάσεσιν, ἐπίσκεψαί με ζώωσον, τῷ ζῶνι ἀποκνήσασα Χερσὶν ὃν οἱ ἀκλεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καὶ ὁμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτῃ ἀβυσσος. Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πῶν Μαρτύρων ἐλαμψεν, ἡ ἀξιεπαγὸς μνήμη, ὑπὸ πιστοῖς πελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες, σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ Μὴνι Γ'. Ἀδελφοὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀλέξανδρε καὶ Ἀντωνίνε.

Στ. Εὐρατο Ἀλέξανδρος ἀμ' Ἀντωνίνη, Τὸν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφῇ φέρον.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κόμης Καρδάμης. Ἡμεῖς ἐν Ἀγία Ἀντωνίνα σιμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγασα ἐτύγγαμε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φίσε, καὶ μὴ παθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χερσὶν, μὴδὲ λατρεῖσαι τοῖς

τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκήματι πορνικῷ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτε διαμανάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταρράγησης, αἱ τὸ οἰκήματος θύραι ἐρράγησαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν ἔρανόθεν γέγονε, προτρεπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβῆναι. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγῶσα, ἔξῃλθεν αὐτῇ παρασιῶσαι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ παροῦσα τοῖς ἐδώλοις θῦσαι, περνιζέται καὶ σπαδιζέται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἶκημα· ἐν ᾧ δὲ ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου ὁ Ἀλέξανδρος ἀσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσαύτων χρόνων ἑκοστοκτῶ,) δόξας ἐπὶ πράξιν ἀσεμνον παραγινέσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἀγίαν τῆς δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλαυδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκάσσε διέμενε. Μετ' ὀλίγον δὲ φανερὸν γενομένης τῆς πράξεως, στρατιωτῶν τιμῶν εἰς τὸ ἐνυβεῖσαι τὴν Ἀγίαν παραγεομένην, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος καὶ πρῶτον μὲν σπαδιζέται, ἅπα συχέθασθαι καὶ τῆς Ἀγίας, ἀμφοτέροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ τῶν χαρῶν ἀποτέμνονται, καὶ ὅπως ἐν βύθρῳ πυρὸς ὅλον τὸ σῶμα πίση ἐπιχειροῦντες ὑγρὰ ἔξωθῶνται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τῷ τῷ μακάριον τέλος δέχονται. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ Μαξιμίᾳ, διακαμένη ἐν Κωνσταντινπόλει, εὐδα κατὰκνται τὰ τίμια αὐτῶν λάβανα, ἔξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμαμάτων ἰάσεως ἀναπηγάξουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου Ἐπισκόπου Πρέσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰσλιανῶν τῶν παραβάτων, τὴν λαχέσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰδιῶν καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρύων δὲ παντοίοις θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τῆς ἐμφωλάοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημι δὴ τῶν βροτοκτόνων καὶ ἀρχαῖς δράκοντος, τὰς τε παρόντας ἀνθρώπους ἀνῆρα, καὶ τὰ κτήνη φυσῆματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄβατον τὴν μετὰ τῆς Πόλεως Πρέσης, καὶ τῶν θερμῶν ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδάκνυε, τῇ ἐπιβολῇ τῶν τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματός, διέρρηξε καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη

δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰσλιανῶν τῶν παραβάτων μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλε, καὶ ἀποσάλευτος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελᾶται δὲ ἡ αὐτῶν συνάξις ἐν τῷ ἁγίῳ τῷ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐνδον τῷ δαυδῶν Ἐκκλήσιᾳ ἐν τῷ Δαυιδῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶ Ὁσίῳ Πατρὶς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τῶ μεγάλου, Θεοδότου καὶ Θεοφανῆς Υἱός, τὰς οἰκήσας ποιεμένων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρᾳ, ἀλαβῶν ὄντων καὶ Θεοφανῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτῶν παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τῶτον ἐν γαστρὶ ἔφερε. Τεχθῆναι δὲ ἀπέχεσθαι τῆς ἀεισεύσεως θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτε δαψιλεσεύσεως τροφῆς ἐνεφορήθη ἡ μήτηρ, εἰδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤππετο ὅλως. Βαπτιστῆς ἔν καὶ ἀπογαλακτιστῆς, καὶ τὰ πρῶτης ἡλικίας παραμαρψάμενος, χαίρειν πᾶσιν ἀπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει. Καὶ μικρὸν αὐτῶν ὑπεσελθὼν, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθάρξας, τῇ προσόχῃ καὶ τῇ νηστειᾷ χολάζων, καὶ ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος βραχυτάτων ὡμῶν λαχάων ἀλλ' ἄλλων ἀπογαλόμενος, διήρκεσε χρόνοις τρισὶ καὶ ἐβδομήκοντα· ἐπὶ δὲ πάντῳ κατὰφορος ὁ τόπος ὑδασι, καὶ τὸ αὐτῶν ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιορκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τέλεις τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, καὶ τῶ πώγωνος. Οὕτως ἔν διαρκέσας ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἔξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶ Ὁσίῳ Θεοφανῆς, καὶ Πανσέμνης.

Οὗτος Ὁσίος Θεοφανῆς, τῆς Ἀντιοχείων Πόλεως ἦν, ἔξ ἀπίων καὶ δυοσεβῶν γεννηθεὶς γονέων· γυναικὶ δὲ ζήλῃ καὶ τρία ἔτη συγῶν, ἐκείνης ἔξ ἀνθρώπων γεγονύας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τῆς Χρυσῆς Ἐκκλησίᾳ, τὸ Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς Πόλεως σενώτατον κελλίον οἰκοδομήσας, καθάρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάντων καθαιρόμενος, ἀπὸς τελευτῆς καὶ τὴν ἄκραν ἀρετῇ συνεπλή. Μαθὼν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης ἔπαυσε καλεμένης, ὅτι πολλοὶς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται, ἀξιάμενος καὶ παρα-
θαῖς

τις, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τῷ Κόσ-
μῳ τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χειρῶ, τῷ
Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ ποιούτῳ σοι, δεδο-
κότι τῷ χάριτι, ὡς ἐνθέω, μαθητῇ καὶ
μυθολέκτῃ, Βαρδολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁμοιον.

Ο τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα εὐδοξε ἔξαπέσταλεν,
ἡς τὰ τῷ Κόσμῳ πληρώματα, συντόνως
ἐλαύνουσιν, ἀδείας τὴν ἀχλύ, καὶ φω-
τίζουσιν ἅπαντας, τὰς καθάροντας, ἐν
νυκτὶ ἀγνωσίας, ὅς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας
κληρονόμους, Βαρδολομαῖε Θεόσοφε.

Ὁμοιον.

Καθυπαίων τοῖς νόμοισιν, ὅ τῷ νό-
ματι ἅπαντα, καθυπαῖα τῶτον δὲ ἐκ-
μιμνήσκων, ὡς ἀληθείας Διδασκαλον,
θανάτου ποτήριον, διὰ πάθος σαυρὸς,
ἀγαλλόμενος ἐπὶ, καὶ παρίσταται, ἐφε-
τῶν ἀκροτάτῃ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις
συγχαράων, Βαρδολομαῖε αἰδοίμε.

Ἐπερ Στιχηρὰ τῷ Ἁγίῳ Βαρνάβᾳ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Εἰληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτ-
τητον, ἔξουσίαν καὶ δύναμιν, Χειρὸς ἐν
ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τῶ σκότους, τῶν ἀ-
πελύνων, καὶ διεκλήλυθας τῷ γλῶ, κα-
ταλαμπρύων κατὰπερ Ἥλιος, καὶ Ῥώ-
μῳ τῷ αἰοδίμῳ, καταλαβὼν πρῶτος
εὐδοξε, τῷ Χειρὸς ἀνεκλήρυξας, τῷ σωτή-
ριον ἐλάσιν.

Ὁμοιον.

Πρώτῳ ἀγαθότητι, καὶ φυσικῶ καὶ ὑπέρ-
θεον, πολιτείαν μιμνήσκων, ἀνὴρ ἐ-
χρημάτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ με-
τῶν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόν-
τως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σε χρησά-
ντι, καὶ τῇ τῷ νόμῳ καθαρότητι, τὰς πρὸς
παρακαλέσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁμοιον.

Οργανον ἀάριστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώ-
μενον, ἐνεργά τῷ Πνύματι, Βαρ-
νάβα γενόμενον, τῶν Ἑθνῶν τῷ κλῆσιν,
σύ κατεπιστάτης, πρὸς τῷ ἐπίγνωσιν
Χειρὸς, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξε-
σι, καὶ ταύτῳ κατεφώτισας, ὁμολογῶν ἀ-
ληθείας, Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, τῷ Σωτή-
ρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντίς.

Βαρνάβα πανάφηνε, τὸ ἔξασράπτον κα-
μήλιον τῷ Ἁγίῳ Πνύματι, ὡς Υἱὸς
παρακλήσεως, ὁ καὶ πρὸ Παύλου τῶν ἐβδο-
μήκοντα Μαθητῶν γενόμενος κορυφή, καὶ
μετὰ Παύλου πάλιν τὸ Εὐαγγέλιον κηρύ-
ξας τοῖς πέρασιν· ὅθεν καὶ τῆς χάριτος τὸν
λόγον, δι' ἔργων πληρώσας, σεαυτὸν προ-
συνέγκας ὀλοκάρπωμα καθαρὸν, τῷ δι-
δασκάλῳ σε Χειρῶ· πρέσβας διὰ παν-
τός, Ἀπόστολε εὐδοξε, ἐν ἀριμύῃ σώζεσθαι,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν θεόμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τετήμερος ἀνέστης.
Μετανοῶν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμε-
τανόητε· τί βραδυῖαι; τοῦ θανά-
του ἡ τορμή, ἐγγίξει καὶ τὸ τέλος, ἐφέ-
σηκεν ὡς κλέπτῃς, τῇ Θεοτόκῃ δράμε
πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ορῶσά σε σαυρόμενον, Χειρὸς ἡ σὲ κη-
σασα, ἀνέβασα, τί τὸ ξανόν ὁ ὄρω, μυ-
σήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκας,
σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανάφηνμοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἔξεδραμε τῷ γῆν, ὑμῶν ὁ
σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστο-
λοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας,
καὶ Χειρῶ προσήγαγες, βροτὸς πεφωτισ-
μαίς τῇ χάριτι· διὸ πρεσβάσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλάθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χειρῶ, σκόλη
καθαρῶτατα, αἰγλῶ τῷ Πνύματι
πάνσοφοι, πίσα χωρήσαντα, Ἐκκλησίας
σύλῳ, Οὐρανοὶ περὶδοχοί, τὴν δόξαν τῷ
Θεῷ διηγέμενοι, αὐτῷ πρεσβάσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγόνται δόξαν.

Εθνη προσηγάγετε Χειρῶ, τῷ Θεῷ μα-
κάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τῷ
ἀδοκῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυ-
ρόν καὶ θάνατον, δελήσει ὑπομάναντος
εὐδοχοί· ὅ νῦν πρεσβάσατε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

πόσολε τῷ Σωτῆρος, Βαρνάβα παν-
νύμφη, τὸ δοχεῖον τῆς Πίσεως, Τίε
κλήσεως, ἡ γαλήνη τῶν χαμαζομέ-
απαύσεως ἐν τῇ μνήμῃ σου, παρρησίαν
ικέταδε, ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τοῖς
αἵς ἡμῶν.

νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.
προθεοτοκ. Ὡς τὴν παραδόξου θαύματος.
καθηλόμενον βλέπασα, ἐν τῷ Σταυ-
ρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐ-
ως Δέσποτα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ,
τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον,
ἰγὰς ἀδίκως, πῶς φέρας ὁ Ἰατρός,
κασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ
φθορὰς, ἀπαντὰς ῥυσάμενος, τῇ δὲ
αγγχνία σου;

παρμεν. Ἦχος γ'. Α' πόσοι Ἅγιοι.
τὸν Ὁρθρον ἡ σωτήριος Στιχολογία
οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων.
ἱμῶν Θεοφανῆς.

δὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέβρωσε.
προγνώσης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς δια-
νοίας σου, θεοαδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
καὶ σὲ σωτηρίσῃς, τῇ χορείᾳ Βαρ-
δολομαῖε παννύμφη, τῇ τῶν Ἀποστόλων
ἐκκλησίᾳ, λαμπρύνεις τὴν καρδίαν σου.

ῥεπὼν εἰς ὕψος ἀναβάς, γλῶσσαν τὴν
πυρίπνοον, πυροπῶς μεμελῆσεν ἐ-
κτίσας, ὡς Χειρὶς Ἀπόστολος, παρε-
κλήσει τὴν Παρακλήτιν πανάγει, τὴν τῆς ἀ-
βασίας ὕψι, δαπανῶσαν καὶ κηφότητα.

τῷ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.
ὡς αὐτὸς ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς πα-
ρακλήσεως, Τίος φανὴς τῆς ψυχῆς
τὴν κάκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας με-
τὰ τὴν ψυχῶλεθρον ἀδυμίαν ἀπέλασον
ὡς ἀφροσύνης ἐμπλεως, γενόμενος,
ἐκτίσας.

ἐδεγμένους μάκαρ τὸ σεπτὸν, φέγγος
τῷ βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τῆς
ἐκείνου πανόλβιε, Χειρὶς τῷ πανταύκτος,
ἀδελφίδος, συγγενείας ὁρμώμενος, τῆς
σωστικῆς, Νόμος μετὰ θεοῖς ἐκέρυξας.

Θεοτοκίον.

ἐφανίδων θάων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτα-
τα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλῶν ἀσματί-
στῃ, Θεοτόκε Δέσποινα, καλῶν ὡραϊ-

ζομένην Θεότητος· τὸν καλλοποιὸν γὰρ
Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Ὡς γ'. Ἐξωύθησεν ἡ ἔρημος.
ὡς πηγὴ προελήλυθας, σωτηρίας νά-
ματος, Βαρδολομαῖε πάντιμε, καὶ
πολύχεν τὸν καρπὸν ὑπεργκας, Ἐθνῶν τὴν
σωτηρίαν ἀξιάγαγε.

Ὡς αἰατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδώλων ἐ-
παυσας, τὴν σηπεδόνα πάνσοφε· τῷ
νοσίμῳ λόγῳ τῆς Πίσεως, τοῖς καρδίαις
ἡδυνῶν τῶν τιμώντων σε.

τῷ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.
ἡ ἐφέλη τὸν ἐκέσπον, ἡμῖν ὄμβρον φέ-
ρσας, ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος,
καθωράθης Βαρνάβα ἐνδόξε, καὶ τρυφῆς
τὸν χαμαρρὲν ποταμίζουσα.

ἡ ἀμπόμνοι τῇ χάριτι, τῷ Σταυρῷ σου
Δέσποτα, οἱ δὲ κλειῆς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίσει προτάγασιν, ὁ Βαρνάβας
καὶ Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

ἐφανίης καθαρότητι, ὡς αἰ κείνον Δέ-
σποινα, τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα,
λαμπηδόσι τῆς παρθενίας σου, ἐν μέσῳ
Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξωύθησεν ἡ ἔρημος.
Κάθισ. Ἦχος δ'. Οὐ ψωθᾷς ἐν τῷ Σταυρῷ.

ὡς Οὐρανὸς περικαλλὲς διηγήσω, Βαρ-
δολομαῖε ἐπὶ γῆς Θεῶν δόξαν, τῆς
τῷ Θεῷ σαρκώσεως παννύμφη, φαινὼν ὡς
περ Ἥλιος τοῖς ἐν ζόφῳ καρδίαις, λύων
τὴν σκοτόμαιναν, τῶν κακίστων δαιμόνων·
ἀλλὰ δὲ χαῖς σε φώτισον ἡμᾶς, σὲ τὴν
φωσφόρον τελευτῶν πανήγυριν.

τῷ Ἁγίῳ Βαρνάβᾳ. Ἦχος Πλ. δ'.
Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὡς νόμος τὴν σκίαν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέ-
φρων, τῇ χάριτι φοιτᾷς, θεοφόρε
Βαρνάβα, κατὰ πόλιν καὶ χώραν, τῷ σω-
ρωθέντος φέρων τὸ ὄνομα, θαύμασι καὶ ση-
μαίσις, τῶν ἀπειθεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν,
καθοδηγήσας ὡφθῆς ἐν Χειρὶ, τῷ Κόσ-
μῳ παρακλήσις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσαχθεὶς μουσικῶς.

Ὡς ἀπερίληπτον Θεὸν Τίον καὶ Λόγον,
ἀνερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ πεχ-
θέντα, Θεοτόκε ἰκέταδε σὺ τοῖς Ἀποστό-
λοις, ἐρῶν τῇ Οἰκμενῇ ἐκκλησίᾳ,

Βρα-

βραβεῦσαι ἢ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τῆς τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας Οὐρανῶν, δι' ἧκρων ἀγαθότητα, ἀξιῶσαι τὰς δόλους σου.

Σταυροθετοκίον. Ὁμοιον.

Πὸν ὅς αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθεύτα, ἢ ὑπὲρ ἐννοίαν ἐκ σοῦ σεμνὴ πεχθεύει, ἐπὶ ζύλῳ κρεμάμενον μέσον τῶν κακῶν, ὁρῶσα τὰ σπλάγχνα ἡλγεις ἢ μητρικῶς, θρηνησά ἐβόας· οἱ μοι τέκνον ἐμὸν, τίς ἡ θάνα ἢ ἀφαιτός, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐξώσας τὸ πλάσμα σου; ἀνυμνῶς σου τὸ εὐσπλάγχχνον.

Ὡδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήργησας, τῷ Σταυρῷ τῷ Κυρίου φραζάμενος, Δαίμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρδολομαῖε πανάρισε, τέτων τιμὴ ψυχῶλεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι. ὥς τῷ Κόσμῳ, τὸ τῆς δόξης τῆς θείας ἀπαύγασμα, Χειρὸς σε ἀνέδαξε, Βαρδολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, Θεογνωσία τιμὴ κτίσιν παμμακάρισε.

Τῷ Βαρνάβᾳ. Ὁ αὐτός.

Επόμενος, προσαγαῖς τῷ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανάρισε, τοῖς πενομενοῖς δικάμας, ὅλῳ σου τιμὴ ὑπαρξιν, ἢ Χειροκλήρῳ ἐγείρε μεγαλόφωνος. ὥς ἡλῖος, διατρέχων τῷ κόσμῳ τὰ πέρι, Βαρνάβα πανείδοξε, ἀκτινοβόλοις ἐλάμψεσι, Παύλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Η τῆς Εὐας, Θεομήτορ κατὰ τῷ τόκῳ σου, λελυται πανάρισε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδῖον, τὸν ἀλογίαις τὸν Κόσμον σεφανώσαντα.

Ὡδὴ ε'. Μεσίτης Θεῶν, ἢ ἀνθρώπων.

Ακτίσω φωτὶ, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανεύει Χειρὸς, πρωτεργῶς ἐμίλησας, τέτρω συγγινόμενος Ἀπόστολε, ἢ ταῖς θείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτῆς λαμπόμενος.

Ως δρόσος Θεῶν, τοῖς ἀνθρώποις ἱαμακομίζεσθαι, ἐν τῷ Κόσμῳ πέφλυας, ὡς Βαρδολομαῖε παμμακάρισε, ἢ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέσρεψας.

Τῷ Βαρνάβᾳ. Ὁ αὐτός.

Ο νόμος σκιαῶν, ὑπερβάς ἢ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐδῶν τὸ πλήρωμα,

ἀγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεοφί Βαρνάβας, τῷ τῷ Χειρὸς κηρύγματι. Ὡς ὡντος φωνή, ἐν ἐρήμοις ἐδνεσιν ἐν νε σοφῇ, τῆς θείας σαρκώσεως, ὑπὲρ κατάληψιν μυσῆριον, ἀναγγέλλων τῷ πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάρισε.

Θεοτοκίον.

Ιδὲ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Παύλαγε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἐχρηκα ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρασεν, ὑπὲρ φύει δὲ τῶτον Θεογεννητορ τέτοκας.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πὸν θαυμάτων τιμὴ χάριτι δεξάμενος, ἢ τῶν ἱαμάτων πλεστήσας ἐνέργειαι Βαρδολομαῖε πανσοφε, τῶν ἐδῶν τοῖς γέλας ἐξώγησας.

Η πυρίνη σου γλῶσσα Πανδύφημε, πᾶσαν τιμὴ ἀπάτην ὥς χορτόν κατεφλέξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καὶ θείας τῷ θεῷ κηρύγματι.

Τῷ Βαρνάβᾳ ἢ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.

Πλὴν πηγῇ τῆς σοφίας διδάσκαλον, τῶν πανοίδιμε, Λόγον τὸν ἀναρχοῖ τιμὴ κοσμικῇ ἐμώρνας, θεοκλήρῳ σοφίᾳ τῇ χάριτι.

Ακατάλας τῷ Κόσμῳ Χειρὸς ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος Δεσποτα ὥσπερ ἀκτῖνας λάμποντας, τὸν Βαρνάβαν ἢ Παῦλον ἐξήστραψας.

Εξοτόμος ἀξίνη γεγενῆσαι, τιμὴ ὑλῶμανήσασαν ἀπάτην πέμψας, τοῦ ὑπὲρ λόγον θαύμασι, πεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσι.

Θεοτοκίον.

Ο ὑρανὸν ὁ ταύσας βεβλήματι, Οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδαξε, σὲ Θεομήτορ ἀχραντε, ἢ ἐκ σοῦ ἀκατάλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντίκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφανῆς σήμερον.

Ω φθῆς μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ διδασμάτων λάμψεσι, ἢ θαύμασι φανερώων, φωταγωγῶν τὰς τιμῶντα σε, Βαρδολομαῖε Κυρίε Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Εμνήθης τῷ Λόγῳ μαθητὰ, τὰς λόγους τὰς ἀγίας, ἢ τὰς πάλαι ἀλογίαις δὲ νῶς καθυπαχθεύτας, τέκνα ἐργάσω τῷ φωτός. Ἠπλώσας εἰς βάδιον ἀγνωσίας τῆς

ρων σепта, ἢ ἱερά σκ δίκτυα, ἢ ἔλαβες τὰ
 ἔθνη ὑπήκοα. Τὰς κεχερσωμένας ἀπάτη
 γέ- διανοίας ἐνέωσας, τῷ θείῳ ἀρότρῳ. Ἐξή-
 τό- ραναις τὸν φλογμὸν τῆς πολυθειᾶς, ὁρο-
 τοῖς σισμῶ σκ τῆς φαιδραῖς θειηγορίας, Τίς
 Θεῷ, τὴς περὶ ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος,
 Βαρθολομαῖε Κυεῖα Ἀπόστολε.

Τῶν αὐτῶ Μιωνι ΙΑ'. Τῶν Ἀγίων Ἀποστό-
λων, Βαρδολομαῖς, καὶ Βαρνάβα.

Στ. Καὶ σὸς μαθητὴς Χειρὲ Βαρθολομαῖος.
Μιμῶμενός σε ἃ φέρων σαυρὸ πάθος,
Εἵν' δεκάτῃ σαυρῶσαν ἐμφρονὰ Βαρθολομαῖον.

Πῶτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος, εἰς
 ὡ τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὁς Ἰνδοῖς
 τοῖς καλουμένοις Ἀδαίμοσι κηρύξας τὸ
 Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐ-
 τοῖς παραδὼς Εὐαγγέλιον, Σταυρῷ πα-
 ραδοθεὶς ἐν Ἀβαρυνπόλει, τελευτᾷ ἐν-
 δόξως, καὶ ἐν μολιβδίνῃ λάρνακι πεθεῖς,
 τῇ θαλάσῃ εὐαπορρίπτεται. Ὑπὸ δὲ
 θαλάσῃς προνοίας μέχρι Σικελίας, ἐν Λι-
 πάρῃ τῇ Νήσῳ κοινοθεῖς, καὶ φανερωθεῖς,
 ἐκὰς θάπτεται, πολλῶν θαυμασίων πηγὰς
 ἐκ τῆς Ἀγίας, καὶ τιμίας αὐτῆς σορὰ ἀ-
 ναδιδόμενων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσε-
 χομένοις, ταχῆαν δίδόντων τιτὸν ἰασιν, καὶ
 πρὸς τὰ οἰκία μετ' Ἀφροσύνης καὶ Συμη-
 δαίας ἐπανιέναι.

Ὁ δὲ γε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσήφ ἐν ταῖς
 πῶν Ἀποστόλων πράττειν ἀναγγέγρα-
 πται, ἃς πῶν ἐβδομήκοντα ὑπάρχων, συ-
 νέκδημος Παῦλος χαροτονᾷται. Ἑρμιωνέ-
 ται τὸ τοῦ ὀνόματος, Τίος παρακλήσεως,
 ἐκ φυλῆς Λαβὶ ὀρμώμενος, κατὰ τιτὸν Κύ-
 πριον δὲ Νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Οὗ-
 τος πρῶτος ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Ῥώμῃ καὶ
 Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ εὐαγγέλιον τῷ
 Χριστῷ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό-
 τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτάνεται,
 καὶ περὶ παραδίδεται. "Ὁν Μάρκος ὁ Ἀπό-
 στολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔδε-
 το ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλάσας αὐτὸν ἔφε-
 στον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγαλεν αὐτῷ τὴν
 τελευτήν Βαρνάβα. "Ἐκλαυσε δὲ αὐτὸν
 Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάρ-
 θαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτὸν γραφεῖν κατὰ
 Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσῴζοντι ἄρε-
 θεῖν μετὰ τῷ ἀποστολικῷ σώματι. Ο-

Δὲν δὲ προνόμιον ἔλαβον οἱ Πισοὶ, μὴ ὑποκαῖσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτῃ τῇ Νήσῳ, ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἐπισκόπου χαροτοναῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ συνάξις τῷ Ἀρχαγ-
γέλῳ Γαβριήλ ἐν τῷ Ἀδαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβύταις.

Ὡδή ζ'. Ἀντίθεον πρῶταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς
 θείας Σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανε-
 ρώσας, τὸ πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάλη-
 πτον, μόνοις δὲ χωρέμενον Πιστοῖς, ἀνερ-
 μιμῶδες ἢ πιστόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἀ-
γνώως κυλιόμενος; τῆς πλάνης τὸ ὀ-
χύρωμα, ἀτόνως κατέσρεψας· τῆς Ἐκ-
κλησίας δέ, ἄρρηκτος δεμέλιος φανείς,
διαφυλάττης ταύτην ἀκράδαντον.

¶ καὶ θείαν ἐμφέρεσαν Βαρδολομαῖε, ἀ-
ρετῶν ἐν χρώμασι, παμμακάρε ἔξω-
γράφησας· ἐν πύθων Ἀπόδολος, θεῖος γε-
νομενος, πᾶσιν ἀνέκhydrας Χειρσῖ, τὴν
παρυσίαν τὴν πολυῦμνητον.

Τὴ Βαρνάβα καὶ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.

Ἁγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἁγίοις, ἐπα-
ναπαύομενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας,
Υἱὸν τὸν σιναῖαρχον, Πατεὶ καὶ σιὴ-
δρονον, αὐθροπὸν γενόμενον ἡμῖν, τῷ
σωτηρίᾳ πραγματεύομενον.

Βολίδες ἀσράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος,
 Βαρνάβας ὁ πάντμος, καὶ Παῦλος
 ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἔξεπορεύθησαν,
 καταλαμπρυνόντες λόγῳ, πρὸ τῆς χάριτος
 Ἐθνῶν, τὴν παγκληρίαν οἱ χειροκῆρυκες.

ΘΕΟΤΟΧΙΟΝ .

Ιθυύεσα Πανάγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς
τὸν σὸν πανδίδιον, λιμένα καθοδήγη-
σον, Θεὸν ἡ κυήσασα, πῶν ἀγαθῶν τὴν
πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα Πιστοῖς, τὴν
ἀφ' ἑαυτοῦ τῆς ἀγαθότητος.

Ὡδὴ ἡ. Κάμινος ποτὲ πυρός.

Μεγάλα ἔξ μικρόν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον,
τὸ τῷ Σωτῆρι Εὐαγγέλιον, πα-
σόφως ἐδίδαξας, τὰ μεγάλα ἔξ παρὰ ὁ-
ξας, συμπετρημέναις ῥήμασι, πᾶσι διανοη-
μαῖνον. Βασιτολομαῖε θεόστοφε,

ὡς ποταμός, Σιών ἐξωρημένος,
τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτί-
ζας

ζεις πανόλβιε, τὸν χαμαῖρρον τῆς θείας τρυφῆς, ὅξέπιες φανώτατα, κράζων ὑπερυψῶτε, πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς.

Θεῶν δωρεῶν, σαφῶς ταῖς λαμπροτάταις, καὶ ταῖς μεγίσταις ὡς Ἀπόστολος, ἐν θείῳ κεκόσμησαι, ὑπερβαῖνα τὸ ἀξίωμα, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν, μάκαρ τὴν ἐν αὐθρώποις, καθορωμένην τῇ χάριτι.

Τῷ Βαρνάβᾳ καὶ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.

Θάλασσαν Ἐθνῶν, παράτταν σε τῆς ἱππεως, ὡς Ἀεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν εὐδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν Θεσπέσιον, τὴν πλωὴν τὴν πολύθεον δόγμασι ζωοδοτα, τῆς Ἀσεβείας διώκοντας.

Εθὺς ὡς Θεός, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντεργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σε, φωστήρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν διώκῃ κηρύττοντας, Τίς περ ἢ Γεννήτορος, κράζοντας· Ἀλογαῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ινα τὴν ἀρὰν τὴν πρώτην ἀφανίσῃς, ἢ τῷ θανάτῳ τὸ κατὰ κρμα, τῆς πάλαι Προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεὸς γεγενῆσθαι, πᾶσι δωρημένος, ἀθανάσιον ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός. Κάμινος ποτὲ, πυρός.

Ὡδὴ δ'. Ἀνάρχος γεννήτορος.

Πρὸς Λόγε γενόμενος, αὐτοπτης καὶ διάκονος, μαθητὴς περ ἢ κηρύξ Θεοπτικώτατος, οὐδα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικᾷς, ὅπως ἡξιώθῃς, ὡς αὐτὸς ὑπέχετο, ἀψάδῳς ὁ ὑπεράγαθος.

Ως νῦν περυσάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη σε, ἢ ἐκάθεν ἀκτῖσι περιλαμπόμενος, ὃ Βαρδολομαῖε Θεόφρον, τῆς ὑμνητῆς, τῆς σε ἐποπτάοις, παθῶν ἐκλυτράμενος, ἢ ποικίλων περυσάσεων.

Υἱὸς διὰ Πίσεως, ἀξιοθαῖς γενέσθαι Θεὸς, πατερικῶν κληρονόμος θησαυρῶν γενοῦν· ὃ μεγαλοδῶρ παλάμης, ὃ δωρεῶν, νῦν ὑπερβαίνουσης, Χεῖρς τῷ δοξάσαντος, σὲ Θεόπτα παμμακάρισε.

Τῷ Βαρνάβᾳ ἢ Παύλῳ. Ὁ αὐτός.

Οὐ φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, ἢ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παρυσάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβδάν, καὶ ταῖς ἡμῶν, σώζαν Ἐκκλησίας, ἃς περ συνωρῆσαοτε, τὸν Δεσπότην ἱκετάσασθε.

Επὶ τῶν δανότητι, σοφίας σε πυρσὺς μαςι, Θεοφαῖτορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαιγασμάτων τῶν τιθε, ὡς τὴν πηγὴν, οὐδὸν κεκτημένος. Διτὴν πανίερον, ἐορτὴν σε μεγαλιώμεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὁρθρος Ἀρέθης πρωῒνος, ἐν τῇ τῷ βίς νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι περιεσράπτισα, τὴν ἀνατολὴν τῷ Ἡλίῳ τῷ νοητῷ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν ἐφανερώσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός. Ἀνάρχος γεννήτορος.

Ἐξαποστολάριον. Γνωαῖκες ἀκτιώθητε.

Εκ παρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνδρημάδωσαν, ὡς τῷ Χεῖρς Ἀπόστολοι, ἢ Μαθηταὶ πρεσβόλουντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πελόντων, τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον. Ὁμοῖον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυστὴν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τεράδος, δοχᾶν γεγενῆσθαι, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδαξε Θεοτόκον.

Εἰς τὰς αἰνας Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο τῆς δόξης σε Ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἃς τῷ Κόσμῳ ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτῖνα πολύφωτον, Θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, ἢ φωτίζουσαν, σκοτιώσας καρδίας ἀγνώσας, ἢ παθῶν ἐπικρατᾶ, Βαρδολομαῖε πανόλβιε.

Ὁμοῖον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, τῆς Τεράδος γεγενῆσθαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος, ἢ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἐλαμψιν, παρ αὐτῆς ἢ φωτισμὸν, τῷ Ἡλίῳ φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασιν τῆς λαυγῶς ἐπιτέμπων ἢ φωτίζων, τῆς ἐν σκότει καθημένος, τῆς ἀγνώσας Θεόληπτε.

Ὁμοῖον.

Ως νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράναιτε τὸν ἑρᾶνιον, ἢ ταῖς ψυχαῖς κατηρδάσατε, πεισῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίζαντες θανά, ἀθῆας ζίζαν.

ζίζανια, ἢ πελέσαντες, τοὺς ψυχὰς καρποφόρας τῶν ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ἐν ἀνέστα, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α΄.

Η σοφία τῷ Θεῷ, ὁ συναϊδὸς Λόγος τῷ Πατρὶ, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τοὺς εὐφώρα κλήματα, ὑμᾶς ἐς ἐπανδρήμοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυ τὸν πέπαρον ἢ περπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐοδίωντες, ἐπιστοιχῶμεν γεῦσιν πρὸς ἀφρόσυτον. Βαρδοσολομαῖε Θεόληπτε, ἢ Βαρνάβα ἢ παρακλησέως, ἐκτενῶς πρεσβύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθεῖνε, ἢ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τῷ πόλιν τῷ ἄσασον, τὸ τάχος τὸ ἀρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ βάλα, Δοξολογία μεγάλη, ἢ Ἀπόλυσις. Εἰς τῷ Λατρυγίῳ. Ὡδὴ γ. ἢ ε. Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῃ. Ἦχος Πλ. δ΄. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῃλθεν. Στιχηρά. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν. Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτη Κυριακῇ τῆς Σαμαράτιδος. Εὐαγγέλιον ἐκ τῷ κατὰ Λαχαῶ. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῷ Μαθηταῖς Ζήτη Ὀκτωβρίῳ, ἡ. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξῃλθεν. Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα, Ἀλληλεῖα.

12. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν Ὁσφείε.

Στιχηρά, Ἦχος Πλ. δ΄.

Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματι.

Η ἀπερ Θεόφρον Ὁσφείε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν ἀυλιζόμενον, εἰς ὁδὸν ἀθῆάν με, ἀρετῶν χαραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τείβον πρεσβείας σου, πρὸς θελημάτων, Θεῷ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων παναοίδιμε, πελῶ μνημόσυτον.

Η ἀπερ Θεόφρον Ὁσφείε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας· τὰ ἐπὶ γῆς σε, μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς ἑρηνίου, ζωῆς ἐπέτυχες, εὐδον γεόμενος, τῆς πασάδος Ἁγίε περὶ χαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὁρῶν τῷ Κτίστῃ σε.

Η ἀπερ Θεόφρον Ὁσφείε, τῆς κοσμικῆς σεαυτὸν, ἐκχωρήσας συγχύσεως, πρὸς τῷ ὑπερκόσμιον, ἀυλιέχθης ἀκρότητα, αὐτῷ ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τῷ πηγῷ, αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας· εἰ ταῖς ἐλάμψεσι, μάκαρ πυρσάδόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἔξάρπασαν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β΄.

Ο σπε Πάτερ εἰς πᾶσαν τῷ γῆν, ἔξῃλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σε. Διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σε· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τοὺς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλφσας· παρρήσιαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἐκέταε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἴ ἢ ἀμπελος ἢ ἀληθινή.

Σταυροθεοτοκίον. Τελήμερος ἀνέστης.

Η Παύλαγνος ὡς εἰδέσε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῶδῶσα, ἀνέβωα μητρικῶς· Τίε μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις παῖδος ἐπονείδισον;

Εἰς τὸν Στίχ. Στίχ. προσόμοια. Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημήωσιν.

Π ἥς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ πάντων ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφῷ τῷ ἐγκράτῃ, τῷ πτωχεῖαν πλῆστον, τῷ ἀκτημοσυνῷ, περιεσίαν ἀληθῆ, ἢ ἀδοξίαν τῷ μετεωρίτη. Διὸ ἢ τῆς ἐφείσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηνῇ ἀυλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Ὁσφείε. Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος. Ἀρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπειρητρίτως τετέλεκας, ἢ τῷ πίσιν πετήρηκας· ἐν πεῦθεν καὶ σέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίματε Χεῖρς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα, καὶ γέρα χαρίζομενος, καὶ τῷ τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν ἢ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχος. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Η πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμα σε, ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τῷ αἰσθησιν, ἐγκρατεῖας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε παραινῶν, ἢ

καρ-

καρτεία τῶν περιστάσεων· αὐτὸν δὲ τὴν
ἀπελάντητον, ἀντιλαμβάνας ἀπολαύσιν,
καὶ τρυφῇ ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκ-
λάλητον.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Ων μοναζῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγη-
τὴν σε τιμῶμεν. Ὁνέφεμε. Διὰ γὰρ
σὲ τὴν τείνον, τὴν ὄντως ἀδίδακτον πο-
ρεύσασαι ἐγνώμεν. Μακάριος ἂν τῷ Χριστῷ
δαλῶσας, καὶ ἐχθρῶς διαλαμβάνσας τὴν
δυνάμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων
συμμέτοχε καὶ Δικαίων, μετ' ὧν πρέσ-
βλε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις.

Σπυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε.

Η δαμάλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόχον βλέ-
ψασα ἐπὶ τῇ ξύλῳ, προσαναρπώμε-
νον ἐδελαισίως, ὁδυρομένη γοερῶς, οἱ μοι
ἀνέβόα ποθανότατον, τέκνον τί σοι δῆμος
αὐταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, δέλων
με ἀτεκνωσάιν ἐκ σὲ παμφίλτατε;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι,
εἰς τὸν Ὁρθρὸν ἡ σωτήρης Στιχολογία,
καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῇ Ἀγίᾳ,
οὐ ἡ ἀκροστιχίς· Ὁνουρεῖα τὸν αἶνον, ἐ-
ξαδά ποθῶ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.
Ὁλον Χριστὸν, ἡσυχισάμενος ἐνδοξε, καὶ
Ὁ Κόσμος παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἀσα-
τον, τῆς αὐτῆς ἀπολαύας, Ὁνέφεμε ἀξίως,
χαρὰς αἰοῖδιμε.

Η ὁμῶς Χριστῷ, ἐμμελετήσας διεσπέστε,
δεδόχθον ζωῆς κατάκαρπον, ἀρεταῖς
δέδασαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων
ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν.

Θεοτοκίον.

Οἶκος Ἀγνή, ὃ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι·
ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν
ἀγνῶν λαβὼν, καὶ Σπυρῷ ὁμιλήσας, Θεὸς
τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

Ὡδὴ γ'. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Υπὲρ τῆς τῆς Χριστῷ ζυγὸν Ὁνέφεμε, ἐ-
ρίμους ἀβάτες σὺ καταμόνας, ὁμιλᾷν
ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τῷ κάλλος τρυφῶν,
δόξης τῆς θείας αὐτῆς.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ
γνώφον σκεδάσας τῶν παθημάτων
ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σε, ἀπαθεία
τὸν νόμον Πάτερ ἤληφας.

Θεοτοκίον.

Εν αὐτῇ συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σε,
τὴν φλόγα, κατὰσβεσον τῆς ψυχῆς
μου, Θεοτόκε Ἀπαράδεξε, συμπαθεῖς
πηγὴν μοι ἐπαρδάσσα.

Ὁ Εἰρμός. Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,
Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Εμᾶκρυνας ὅστε, καὶ ἐν ἐρήμοις σα-
φῶς, ἠυλίσθης τὸν Κύριον, ρυόμε-
νόν σε θανῶν, καὶ ἐκδεχόμενος ὅσον
δαρεσῆσας, τῷ Δεσπότη παμμακάρι, ἡ-
ληφας τὴν ἀγήρω, Οὐρανῶν βασιλείαν
ἐν ἣ νῦν αὐλιζόμενος, μνησθῆτι τῶν τι-
μῶντων σε.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἀχραντε, τῷ θάφῳ τόκῳ σου,
φθαρᾶσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν
τῶν θνητῶν, ἐσίαν καὶ ἡ γαίης, πᾶντας ἐκ
τῆς θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὅθεν
σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρ-
θεύε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σπυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Υψόμενος ὑψώσας, τὴν πεπρωκότας πο-
τὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ αὐτοψύχῃ
τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὁμμάτων μου· δέχου τίς τὸ
πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως, φέρε Σπυρὸν τὴν
ἡλῆς, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην δι' ὧν
τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εδρυμένους ἀκολόνητος, παρὰ Χριστῷ δαι-
μόνων τελευτίας, ὡς ἀφρὸν Ὁνέφεμε
διαλέλυκας.

Ως ἀδάμας τοῖς θάλλεσι, καὶ τοῖς κρυ-
μοῖς σερρῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαι-
μόνων ἔλυσας τὰ παλαισμάτα.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὴν κάκωσιν, τὴν σὲ τίς
τῇ λάμψῃ Θεοτόκε, διελῶσα, σωῖα-
ψον σωτηρίᾳ με.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τῆς φωτὸς χορηγός.

Ολοκαυνώσας τὸν νῦν, τῷ δὲ ἡμᾶς ὑπὲρ
ἡμῶν θάνατον, διὰ Σπυρῷ κεκαρτε-
ρηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονό-
μος τῆς δόξης γεγενῆσαι.

Ναὸν

Ναὸν ἐργάσω σαυτὸν, ὁλοκαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανῆς βολίδας ἐν-δέξῃς, ἀσράπτῃς τήλαυγῳς, θάων θυμασίων παμμάκαρ Ὀνέφριε.

Θεοτοκίον.

Γαθοδότην Χερσὸν, Θεοκύνεμα Ἀγνὴ τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τεκνυμίαῖς, κλονέμενόν με νῦν, τῇ σῇ ἀσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

Ὡδή 5. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Δυνώμενος αὔραις τῷ Πνύματος, ὄρμῳ γαλιωφ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκραταῖα Ὀνέφριε.

Νέστα θάα θεόμενος γέγονας, Ἀγγελος ἐπίγαιος, τὴν Ἰωάννη γάρ, καὶ Ἡλὶς ἐξήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνέφριε.

Θεοτοκίον.

Δυνώμενον πάθεισιν Ἀχραινε, ἡ συμποδίζόμενον ταῖς παραπτώμασιν, ἡ τὴν χαρὰν κήσασα, ἀμαρτίας τὴν λύσιν παραχέμοι.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Πίσιν Χερσὶ.

Φῶς θεῖκόν προσλαβόμενος, πῦρ νοητὸν ἐν καρδίᾳ σου, κατασκληρώσας Χερσός, σὲ κατελάμπρυνεν Ὀνέφριε, ἡ χάριν ἐρανόθεν, ἐδέξω μακάριε ὡς αἴτητος.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπης τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον, ὡ πασῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον, ἡ καὶ τὰ Οὐράνια Τάγματα, ἀφροσύνης πληρῶσα καὶ χάριτος, ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἁγίοις σου, Πατεράρχαις, Προφήταις, ἡ Ἀποστόλοις ὧν δόχαῖς ἡ ἡμῖν χάριν δώρησαι, ἵνα ὁμῶς μελωδῶμεν σοὶ τῷ Θεῷ, Ἀλληλεῖα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΒ'. Τῷ Ὅσις Πατρός ἡμῶν Ὀνέφρις τῷ Αἰγυπτίς.

Στίχ. Καὶ τὴν ἐνός χιτῶνος ἐντολὴν Πάτερ.

Ἰππευβέβηκας γυμνητάσας εἰς τέλος.

Δωδεκάτη ἀχίπωνα Ὀνέφριον ἐκ βίης ἦραν.

Οὗτος ἡμεῖς Αἰγύπτῃ, ἐν κοινοβίῳ διακαμείων ἐν Ἐρήμῳ πόλα Θηβῶν, καὶ ἀκίσσας Ἡλὶς ἡ Ἰωάννης τῷ Προδρόμῳ τὸν βίον, ἐξῆλθε τῷ κοινοβίῳ, ἡ τὴν Ἐρημον ὤκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, αὐθιγὸν μὴ ἐωρακῶς τὸ σινύλον. Ὁν εὔρειν ὁ μέ-

γας Παφνάτιος εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἐρήμης χωρήσας, τῷ ἀλογηθῆναι ὑπὸ Ἀγίων Ἀνδρῶν. Ἐπτακαίδεκα ἔν ἡμέρας διηυκῶς, ἡ τὸν τόπον εἶδα ἡμεῖς ὁ Ἅγιος καταλαβὼν, ἡ πλησίον αὐτῷ γεγονῶς, παρεκάλεσε, τὸ, πε ὄνομα αὐτῷ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτῷ ἐξηγήσασθαι. Ἀ ἡμαθῶν, ὑπερον τοῖς ἐν τῇ ἀσκήσει μοναχοῖς ἀνῆγγαλεν, εἰ μόνον περὶ αὐτῷ τῷ Θεοφόρῳ Πατρός Ὀνέφρις, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, εἰς διοδάσαν εὔρει παρα τὴν Ἐρημον. Τότε δὲ ἐν τῷ παραῖναι αὐτὸν, τῷ Ὅσις πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, διελθὼν τὸ αὐτῷ τριβάνιον εἰς δύο μέρη, τὸ εἰπέβαλε τῷ Ἀγίῳ Λαψάφῳ, (ἡ γὰρ γυμνὸν ἡμεῖς, θελεῖ μόναις λάχαις σκεπόμενον,) τὸ δὲ ἑτέρον εἰς τὴν ἐαυτῷ ἐπικάλυψιν παρακατέχε. θάπτε ἐν τῷ ἁγίῳ Λαψάφῳ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἡ παραχρήμα ἡ καλύβη κατέπεσε, ἡ ἡ φοινῆς ἐξηραύθη, ἡ τὸ ὕδωρ ἀπέχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῷ σωῖαξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῷ ἀκτνεῖῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τῷ ἁγίῳ Ἀλύπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἡμεῖς ἐκ Πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ τὰς χρόνας Διοκλητιανῶς ἡ Μαξιμιανῶς, ἡ Δεσκιλλιανῶς Ἀρχοντος. Πρὸς ὃν ἀχθῆσα διὰ τῆς αὐτῆς Χερσὸν ὁμολογίαν, τύπτεται μαζίμῃ κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ. Αὐθις δὲ ἀχθῆσα ἀναρτῶται ἐν ξύλῳ, καὶ τὰς πλάρας κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθείσης ἐχάρας τίθεται, καὶ διαλύεται σέβλαις πεπυρακτωμέναις τὰς χῆρας. Ἐξ ὧν ὁδία ὡς περ ἐκ Στύρακος ἀπεπέμπετο. Διαλυθεῖσα δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς ἀσραγάλας ὀβελίσκοις ἐκκαυσῶσιν, ἀπὸ τῆς πάλιν ἐν τῇ φρενὶ, ἡ ἐν δυοῖς χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρῶν ἐαθεῖσα, αὐθις ὀξάγεται, ἡ ἐν θαλάσῃ ριφθεῖσα, βαρύτατον λίθον κατὰ τὸ αὐχέος περιδεθεῖσα, ἀπεδόθη τῇ γῇ ἀβλαβῆς. Συλληφθεῖσα δὲ ἡ προσαχθεῖσα τῷ Ἀρχοντι, λίθοις βληθῆναι κελεύεται, αὐθις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθῆναι, καὶ ὅταν τὸν τῷ μαρτυρίῳ κομίζεται σέφανον.

Καὶ

Καὶ μνήμη τῆς Ἀγίας Ἰωάννης τῆς Στρατιώτης, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφίλλης Ἐπισκόπων, καὶ τῆς Ὁσίας Ἰελενῆς τῆς εἰς τὴν Λίβαν ἐν τοῖς Δαγάτῃς.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσοῦς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσδύχης Πάτερ Ὁνέφελε, καὶ κατασπάρας τὴν ἐγκράτῃαν, σάχων ἀγνάας ἐδέμεσας· ἡ συνδιαιωμένος Μάκαρ, σὺ Ἀγγέλοις ἐκράυγας· ἄλλογητὸς αὖ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμάκρυνας μεν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαίτης Ὅσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρτον Οὐράνιον ἄληφας, ἔχες γὰρ Χερσὸν σποδοτόν, ὃ γεγηθὼς ἀνεκράυγας· ἄλλογητὸς αὖ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ζενίξαι βροτῶς, καὶ αὐτὸς τὸ τῆς σῆς λοχίας Ἀχραντε, Θεὸν μυσηύον· μόνῃ τίκτας γὰρ αὐτὴ σποράς Λόγον Ἀχραντε, σάρκα γεγονότα δι' οἶκτον· ὃ σωθέντες κρυνάζομεν· ἄλλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρός.

Αἴγλη τῆς Πνύματος σαφῶς, πυρσό-μενος τὸν νῦν φωστῆρος δίκλιν, θεωρῶν ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων αὐγὰς, ἀσράπτας παμμακάρε Ὁνέφελε, τοῖς ὑπερυψῶσι, Χερσὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Αινάμα θάλα δ' ὁδοῦς, γνωριζόμενος αὖ δαμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων, ζῶν τὴν φύσιν σαφῶς, κρυνάζων ὑπέταξας Ὅσιε· σὲ ὑπερυψῶμεν, Χερσὲ εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτανὴ, τὸν ὑπέρθεον Χερσὸν Ἥλιον φέρας, ἐν ἀγκαλῇ σὲ Μήτηρ· δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς με λαμπρύνασα αὐγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννητορ.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τῆς πυρός.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Πνεῦ Θεῶ τῆς ἀγάπης, ἡδονὰς καταφλέξας, σαρκὸς κατακαλλυνάς τὴν ψυχὴν, οἷα ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ φωτίζων, τὴν πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τῷ σὲ βίᾳ ἀκτῖσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὁλος Θεῶ κεκραμμένος, δι' ἀγάπης Τετσμακάρε, μετέχες Βασιλείας τῆς αὐτῆς, καὶ τῆς τρυφῆς τῇ ἀπόλαυσιν, ζωῆς τὸν χαμάρρην, καὶ τῶν ἑορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ χαρὰν τῇ ἀγῇ, ἀπαληφας Ὁνέφελε.

Θεὸν δ' ἱλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως τοῖς νοῖς, ἰδρῶσί τε καμάτων νυκτῶν σὺ τῶτον ἡμῖν ἔξδμενίσαι, τοῖς ὑμνοῦσί σου πᾶσι, λυτρεμένος σοφὴ ἐκ συμφορῶν, παθῶν καὶ ὁδυῆς, Ὁνέφελε αἰοδίμε.

Θεοτοκίον.

Ως προσοίαν σε μόνῳ, καὶ ἰχὺν Θεοτόκε, καὶ τῆχος καὶ προπύργιον σεβέρων, ἔχων τροπῆμαι ἐχθρῶν τοῖς προσβολαῖς, καὶ παθῶν ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας με αὖ, ἀνεθέμῳ τῇ μόνῃ φθορᾷ ἀπαλλαττέσης με.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποσηλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὁ ὑψηλὸς σε βίος τοῖς μονοτρόποις, καὶ τῶν Θεοσεβείας τελειότητος· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διαχρήσεως, ποιεῖς Ὁνέφελε τέττας, ἀπαρκαλῆτως ὁδᾶν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ημᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προσοίαν· ἐκ τανόν τῇ χαρᾷ σε τῇ ἀγίᾳ, καὶ θραύσον τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν· σοὶς ἔξαποσελοδοῖς, βοήθειαν ἔξ Ἀγίᾳ.

Εἰς τὰς αἰῶνες, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὡς τῆ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Θεόφρον Ὁνέφελε, τῷ Ἥλιῳ μιμητῆς, χρηματίσας ἐν πνύματι μετανάστῃς γέγονας, τῆς τῆ κόσμου συγχύσεως, σαρκὸς ὀρέξας ἀπαρνησάμενος καὶ ἐν ἐρήμῳ συνουλιζόμενος, χαίρων μεκάριε, τῇ ψυχῇ ἐπέρωσας, πρὸς Οὐρανόν, εὐθὺς τὸ πολίτευμα, σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὁμοιον.

Ὁσιε Πάτερ Ὁνέφελε, ἱερωτέρῳ ψυχῇ Θεοφρόνως κησάμενος, παρασμεν πλῆεγκας, Θεῶ Πίση ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῶ ἐνέμενος, τῇ τῶν προφάτῃ καπεσκιύσας, ὠραίζόμενος, ἀρετῇ λαμπρότητι, ὅθεν τῇ σῇ, μνήμῃ δ' ἐφρανόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Ὁμοιον.

Ὁμοιον .

Πάτερ παμμακάρ Ὁνέφερε , πῶς ὑπὲρ
νῦν δωρεάς , ἐρανόθεν δεξάμενος , δι-
σεβῶς μετέδωκας , τοῖς ποιεῖσι τρισόλβιε ,
τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα , ἀλογη-
μείης φωνῆς ἀκήκοας , εὐδον γινόμενος ,
τῷ νυμφῶνος εὐδα νῦν , περὶ πολλῆς , Θρο-
νῷ τῷ Πανταύκτος , ἀξιοθαύμαζε .

Δάπερ ἄντες τὸ α . Δόξα . Ἦχος β .

Εζήτησας Θεοφόρε , τῷ θεωρεῖν τῷ Κυ-
εἰς τὴν περπνότητα , καὶ μόνος αὐτῷ
μόνῳ , προσομιλᾷν ἐπεπόθησας ὅσον
Κόσμον κατέλιπες φυγαδδῶν , καὶ διαι-
τώμενος , ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι , καὶ τὸν Χει-
ρὸν ἐνδεδυμένος , χιτῶνος ἐκ ἐφρόντιζες ,
τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορολό-
μενος ἡμεῖς ἡ σῆλθες εἰς τὸν Οὐράνιον
νυμφῶνα , αἰώνιος ἀγαλλόμενος , Ὁνέφερε
Ὅσιε .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον . Εἰς τὸν Στίχον τῆς
Ὁκτωήχου . Δόξα , καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία , ὡς σωήδεις , καὶ
Ἀπόλυσις .

13. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης .
Ἐσπέρας Στιχηρὰ προσόμοια .

Ἦχος δ . Ἐδωκας σημάωσιν .

Νύμφῳ ἀδιάφθορον , καλωπιθεῖσαν
ἐν Πνύματι , τῷ Ἀγίῳ γινώσκον-
τες , πεδμεν τὴν μνήμην σου , τὴν φωτι-
νοπάτην , Μάρτυς ἀθληφόρε , καὶ προσκυν-
νῶμεν δισεβῶς , τὴν τῶν λαυφάνων ἀγίαν
λάρνακα , τὴν ῥῶσιν ἀρύομενοι , τὴν τῶν
παίδων ἡμῶν πάντοτε , Ἀκυλίνα πανάφη-
με , οἱ πιστῶς σε γεραίροντες .

Ερωτι πανάφημε , κεκρατημένη τῷ Κτί-
σεως , τὰ ἐκείνους παθήματα , σαρκὶ
ἔξακόμισας , πᾶσαν τελευμίαν , πόνων ἐ-
νεγκῶσα , καὶ νῦν οἰκῆς τὸς ἑρᾶνους , ἀ-
πονον δόξαν καὶ σέφος φέρουσα , ἀμάραν-
τον καὶ βλέπουσα , ἀ θεωρεῖσι γηθόμε-
να , τῶν Ἀγγέλων τὰ Τάγματα , Ἀκυ-
λίνα Θεοπνύσας .

Προῖκα προσκλήνοχας , τῶν σῶν μελῶν
τὰ λακτίσματα , τῷ νυμφίῳ σου πᾶν-
σεμνε . Διὸ τῶν θαυμάτων σου , τῶν φωτανο-
ταίων , αὐτὸς ἀξιώσας , καταλαμπρύνει τῷ
φωτὶ , τῆς Θεῆς δόξης ὁ ὑπερέσσιος ὢ
Giugno .

παρεσῶσα , χαίρουσα , ὑπὲρ ἡμῶν καθι-
κέτλε , τῶν πιστῶς ἐκτελούντων σε , Ἀκυλί-
να τὴν ἀθλησιν .

Δόξα καὶ νῦν . Θεοτοκίον . Ὁμοιον .

Μαρία Θεόνυμφε , τῆς τολαιπώρου καρ-
δίας μου , ἀποπλυνούσα βόρβορον ,
ῥείθρῳ τῷ ἐλέους σου , ξήρανον πελάγη ,
τῶν ἐμῶν πταισμάτων , καὶ πρὸς μετὰ-
νοίαν Ἀγνὴν , τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμι-
σον ἡμεῖς ἀσπλαγχχνίας γὰρ , ὡς τε-
τοκίνα Πανάμωμε , ἐπὶ σοὶ τιμὴ ἐλπίδα
με , ἀνατίθηναι Πανάγνε .

Σταυροθεοτοκίον . Ὁμοιον .

Εὖ ὡς ἐθεάσατο , ἐπὶ Σταυρῷ ἀνυψέμε-
νον , ἡ τεκῶσα φιλαύθρῳπε , κραυγὰ-
ζουσα ἔλεγε ὡς ἐθελοσίως , πάθος ὑπα-
μείνας , ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς , γαστρὸς
ἐκλάμψας ὡς Παντοδυνάμος , καὶ λύσας
τιμὴ κατὰ χεῖρον , φύσιν βροτῶν , τῆς Θεό-
τητος , ἀνυμνῶσα τιμὴ ἀμετρον , καὶ τίς
συγκατάβασιν .

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία
καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου , καὶ τῆς Ἀγίας
καὶ ἡ ἀκροστιχίς . Δέχου τὸν ὕμνον καλλι-
παις Ἀκυλίνα . Ἰωσήφ .

Ὡσὶν α . Ἦχος Πλ . δ . Ἡ κεκοιμημένη .

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου , ἐν
Οὐρανοῖς ἀληθῶς , χαίρουσα παρῆσα-
σαι διὸ σε ἐπὶ γῆς τῆς δισεβῶς γεραίρον-
τας , ἀχαῖς σε ἀντιδόξασον σεμνή καὶ σὲ
μετόχως ποιήσον , τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας ,
ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι .

Εἰσεποιήσω τιμὴ χάριν τοῦ Πνύματος ,
τιμὴ σὺν ψυχὴν καθάραν , ἐνδόξε τε-
λέσασα , καὶ σίγμασι σαρκὸς ὠραιότητι πέ-
φικτας διὸ σε ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν ,
Ἀγνὴ τελέως ἁμωμον , ὅλῳ χρηματίσα-
σαν ἡρμόσατο πανάφημε .

Χαιρῶνος πλαυῆς τῆς γῆς καὶ πληρώμα-
τα , πληρώσης πάλαι θανῶς , πλη-
ρης ἔσα Πνύματος , ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς
Κυεῖς παντοκράτορος , ἐπέφθασας τὸ ἔαρ
τῆς ζωῆς , καὶ νίκης ἡρας τρόπαιον , Ἀκυ-
λίνα ἐνδόξε , Θεόφρον ἀξιάγασε .

Θεοτοκίον .

Ο τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοέμετος , ὁ
πέδου μήτραι τὴν σὴν ἀνθρώπος γινόμε-
νος , καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς , κακίᾳ ὑποκλύσαν-
τες ,

τας, καὶ πλυνὴ δαλωθέντας τῷ ἐχθρῷ,
Μαρία Θεοτύμφατε. Διὰ τὸτο πίσα σε,
καὶ πόδω μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Υφωας ἐν χάριτι, κατασολῶ φωτὸς
εὐδοξε, αἵματι σῶ, ταύτῃ Ἀκυλί-
να, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Ετρώσαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεϊκῷ σαφῶς
παύσεμνε· ὅθεν σερέως, τρώσας τε
καὶ πόνας, χαλεπὰς ἐκαρτέρησας.

Ολῶ σε ἡγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύ-
ριος, ὁλοχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ
ψυχῆς ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Ηύμφω σε αὐτύμφατον, καὶ καθαρόν
Ἀγνὴ σκλῶμα, τῷ Ποιητῇ, καὶ ἀ-
γιωτέρῳ, Χερσεβίμ ἐπισάμεθα.

Ο Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τῷ Σοφίῳ.

Αρσῶν πυρσάδασα θεῶν φωτὶ, ἀθλη-
τῶν ἐκοσμήθης πανδκλεῶς, σεμνὴ
διαδήματι, καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγωνῆσα
Πίσει, τῷ πάντων Δεσπότην, ἐνυμφά-
θης ὄντως, αἰμίαντος ἀφθόρος· ὅθεν ἑρα-
νίων, ἡξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλή-
σασα, καὶ τὸν δόλιον κτάνασα. Ἀκυλίνα
θεόσοφε, πρέσβυλε Χερσεβίμ τῷ Θεῷ, πῶν
πταισμάτων ἀφῆσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
ταῖς πίσει, τῷ ἁγίῳ μνήμῳ σε.

Θεοτοκ. Ὁμοιον. Παναγία Παρθεὲς Μήτηρ.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνὰς θεωρῶσα ἐπὶ Σταυρῷ, ἡλάλα-
ξε δακρύσασα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τῷ λυτρω-
σῇ, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲν φλέγονται, ὁ
ρώσης σε τῷ γαύρῳ, ὡς περ ὑπομέ-
νας, διὰ σπλάγχνα ἐλέος· μακρόθυμε
Κύριε, τῷ ἐλέος ἡ ἀβυσσος, καὶ πηγὴ ἀ-
νεξάντλητος, σπλαγχνιόδητι καὶ δώρησαι,
πῶν πταισμάτων ἀφῆσιν τοῖς πίσει σε, ἀ-
νυμνεῖς τὰ θεῶν Παθήματα.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υπερήφανον δράκοντα, σὺ δὲ ἀδελφείας
σαρκὸς κατέβαλες, ἀειδάσασα λαμ-
πρότατα, καὶ Τυραίνων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρεῖς λαμπρότατοι, καὶ τῆς παρθε-
νίας θεοῖς ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλί-

να ἐχρημάτισας, τῷ Δεσπότην νύμφη πε-
ριδέξιος.

Ηεκρωθεὶς τὸ σαρκίον σε, ταῖς πολυαδῆ-
σι σερέβλαις θεόπνυσε, τῷ ζῳῷ σοι
προεξείησε, τὴν εἰς τὰς αἰῶνας διαμείνας.

Οὗ κρενοὶ πῶν αἱμάτων σε, τῆς πολυ-
θεῖας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, πῶν θαν-
μάτων δὲ τὰ ῥέματα, πῶν βροτῶν ἐκ-
πλυνὰ τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Ηυσαγμῷ ἀμελάας με, ὑπνος ἀμαρ-
τίας, Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῃ
ἱκεσίᾳ σε, διανέστησόν με πρὸς μετανοίαν.

Ωδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαιομένης ὥσπερ, ἀγρυπνίας Θε-
λάοσης τῆς πλυνῆς ποτὲ, ὥφθης κυβερ-
νωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χερσεβίμ δεξιᾷ.

Αποσκοπῶσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βρά-
βια ὑπέστης σερέβλαις, σπαραγμῶν
πῶν μελῶν σε, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Αμπροφανῆς ὥράθης, τοῖς πολεμίοις
αὐτῆς καταπλήττεσθαι, τῷ ὠραίῳ σε
κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀνάσθηματι.

Θεοτοκίον.

Ελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς κα-
ταδίκης τῷ τόκῳ σε, χαῖρε σοι προσ-
φώνομεν, κεχαριτωμένη Πανύμνητε.

Ωδὴ ς'. Τὸν Ἰωαννὲν ἐν τῷ κήτῳ.

Γνηλατῶν τῷ Χερσεβίμ τὰ εὐδοξία, ἐπό-
θησας παθήματα, Παρθεὲς καὶ ἀν-
δραφρόνως, ὑπέστης τὰς αἰκισμὰς, καὶ σπα-
ραγμὰς, τῷ ἁγίῳ σε σώματος.

Πολυαδῆς πόνας ἐκαρτέρησας, πυρὸς τε
κατεφρόνησας, τὰς πόνας· ὅθεν Ἀ-
κυλίνα, καὶ τὰς ὁδυῖας ἡμῶν, διαπαντὸς
καφίζοις πρεσβείας σε.

Αποσκοπῶν αὐθιγὸν ἐθαύμασε, χορὸς
Ἀγγέλων εὐδοξε, Παρθεὲς τῷ ὑ-
πομονῇ σε, ὅπως ἀσάρκης ἐχθρὸς, με-
τὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Γνα Θεὸς ὁ ἀνθρώπος γενήται, Θεὸς ὁ
ράθη ἀνθρώποις, Παρθεὲς ἐκ πῶν σῶν
λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ
ὡς μάνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἰρμός.

Πὸν Ἰωαννὲν ἐν τῷ κήτῳ Κύριε, μονώτα-
τον κατήκησας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδη-
μέ-

μερόν, ἐν ἄρχυσι τῷ ἐχθρῷ, ὡς ἐκ φθαρ-
 ρῶς ἐκάνον διάσωσον.

Κοντάκ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πρωτισμοῖς αἱμάτων σε, καθηgniσμέ-
 νην Παρθένε, καὶ Μαρτύρων σέμματα,
 σὲ Ἀκυλίνα σεφθαῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν
 αἰάγκαις τῶν νοσημάτων, ἱάσιν καὶ σωτη-
 ρίαν ὁ σὸς Νυμφίος, τοῖς προσρέχουσιν
 ἐν Πίστει, Χειρὸς ὁ βρύων ζωῷ αἰώνιον.
 Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΓ'. Τῆς Ἀγίας Μάρτυ-
 ρος Ἀκυλίνης.

Στίχ. Τμηθῆσα Ἀκυλίνα τὸν σὸν ἀνχελία,
 Τέτμηκας ἐχθρῷ τὰς πανουργίας πάσας.
 Τῇ δὲ τρίτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀκυλίνα λαιμὸν
 τμήθη.

Αὕτη ἦν κατὰ τὰς χρόνας Διοκλητιανῷ
 τῷ βασιλέως, καὶ Βίβλος Ἀρχοντος
 τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περὶφανοῦς
 ἀνδρός τινος ὀνόματι Ἀταλμῷ. Ἐβαπτί-
 σθη δὲ ὑπὸ Ἀταλίσ Ἐπισκόπου. Πεντα-
 τῆς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντροφίας
 καὶ ὁμήλικας κόρας πρὸς τὴν αἰς Χειρὸν Πί-
 σιν ἐχαραγῶγα, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν ἡδῶ-
 λων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ
 Ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου
 τινός. Καὶ ἀχθῆσα αἰς ἐρώτησιν, ὁμολο-
 γᾷ τὸ ὄνομα τῷ Χριστῷ. Διὸ τύπτεται,
 καὶ σέβλαις σιδηραῖς πυρωθείσας τὰς ἀκοὰς
 διελαύνεται ἐπὶ τοσούτον, ὡς καὶ αἱμάτων
 ῥύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι, καὶ ὅλην
 τὴν κεφαλὴν εὐδοθεῖν πυρωθῆναι. Εἴτα
 λαβῆσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμη-
 θῆσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ζεεδή-
 μησε. Τελῆται δὲ ἡ αὐτῆς σινάξις ἐν τῷ
 Ἀγιοτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν
 τοῖς φιλοξείοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡ-
 μῶν Ἀννης, καὶ τῷ Τιῷ αὐτῆς Ἰωάννῃ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις προσβάαις.

Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εώματός πάχοντος Θεόφρων, ἐκ ἐφρόντι-
 στας σκοπεῖσαι τὰς ἐκείνου, ἀντιδόσας
 σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τῷ Θεῷ
 περπρότιτα, καὶ τὴν θάλαμν ἀφροσύνην.

Ασπίλον φέραςα τὸ σῶμα, τὴν καρ-
 δίαν τε Κυρίῳ ἠνωμένην, πρὸ βημά-
 των ἁγνῇ, δικασικῶν παρέσης, ἀσυνετὸν
 τὸ Τύραννον, διελέγχουσα Θεόφρων.

Κόσμος ἠλλάξω φθαρομείης, ὑπερκόσ-
 μιον ζῶν μὴ φθαρομείην, καὶ προσ-
 χαίρει τρυφῆς, τὴν μένυσαν Παρθένε, τῷ
 σαρκικῷ μνηστῆρὸς τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τελαδικόν.

Υμνοῖς τῆς Θάλαμν Μοναρχίαν, τελοτου-
 μένῳ μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ
 δὲ φύσει ἀπλήν ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀ-
 ναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς ἀλόγητος ἦ.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες παῖδες.

Πελαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς Ἀ-
 γνίας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων,
 διωτισμένη παρίσταται, Ἀκυλίνα Παρ-
 θένε, Χειρῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ερωτάτη θυσιᾷ προσλιέχθης, καὶ προσ-
 φορᾷ λαμπροτάτη, καὶ ὡς ἄωδες θυμιάματα,
 Θεόφρον Ἀκυλίνα, Χειρῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσος ἀνθρώπων θερὰ πῦρ, καὶ ἀπελαύ-
 να δαιμόνων, λώβῳ τὸ ἅγιον σῶμα
 σε, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανεύδοξε καίμενον.

Θεοτοκίον.

Αδιαφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον,
 καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυ-
 τρέμενον πέτοκας· διὰ τούτο σε πάντες,
 Παρθένε δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Οἱ Θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
 σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλυνῶν, κατα-
 πατῶντες ὑπέψαλλον· ἀλογαῖτε ὑμῖν τε,
 τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Εκείῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἡ Παρθένος,
 σινωεσαυρώθη σοι γνώμη ἀβλήσασα, καὶ
 τὴν τῷ Δράκοντος κάραν καταπατήσασα.

Ωραῖόν σε τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερέσσε,
 ἡ τῆς ψυχῆς ἀπεφανύθη δούληνά,
 Θεοδὴς Ἀκυλίνα αξιοθαύμαζε.

Η ἐνδοξὸς σε μνήμη, πάντας συγκα-
 λῆται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμνή-
 σαι σε, τῆς δόξης Μάρτυς πόνος, καὶ
 τὰ παλαιόματα.

Θεοτοκίον.

Φωνίσσοι τῷ Ἀγγέλῳ, Παύλανε βοῶμεν,
 χαίρει ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωμα,
 καὶ πανευδόξων Μαρτύρων, θῆλον σεφάσμα.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν.
 Ἐξαποσταλόμεν τῆς ἡμέρας. Ἡ κοίτη
 Ἀχολοθία, ὡς σινῆθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

14. Τῷ Ἁγίῳ Προφῆτῃ Ἐλισαίᾳ, ἡ τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Μεθόδιῳ Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ὁμολογητῷ. Ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύεμε ἐκέκραξα, ἐξώμεν Στίχ. 5. ἡ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τῷ Προφῆτῃ.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Χαίροις Ἐλισαίε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν τῶν τῷ σώματος, ὑπεδέξω εὐδοξέ, τὰς αὐγὰς τὰς τῷ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς πε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὥφθης, φωταδέσματος· ὁθεν ἐσκλιύσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν ἀφημόντων σε.

Εὐ Ἐλισαίε μακάριε, ὁ ζηλωτὴς Ἡλιῶ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενος, καταλάψας αἰθέριος, ἀρματιλάτης, ὥντως ἐδάκρυτο· ὃ τῇ μιμήσει, ῥᾶθρα ποτάμια, χάριτι ἔρησας, ἡ διήλθεις εὐδοξέ, περὶ χαρῶς, καταγλαϊζόμενος, ἡ μεγαλιῶν Χερσόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παῖδα χαλίζῃ ἀχλὺς, ὃν θανόντα ἔξηγαρας, ὡς Προφῆτης εὐθεός, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἀλλοὶ δὲ πάλιν, ὑδατα ἄγονα, σαφῶς μετὰ γὰς εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπαρα, ἐκτελᾷς τῇ χάριτι, τῷ Πανουργῷ, Πνεύματος μακάριε· ὁθεν ὑμνήμεν σε.

Ἐπερὰ Στιχηρὰ τῷ Ἱεράρχῃ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς Πίστεως ἔρασμα, ἡ Δογματῶν πρόβολον σε γινώσκομεν, τῆς ἀσεβείας συνήγορον, ἀγνῆας πε σκλιύωμα, καὶ δοχῶν ἐκλεκτὸν, ἀωδίας τῷ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδασμάτων καὶ κρηπίδα, τῷ Χριστῷ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς προαῖς ὑπηχόμενον, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἐχρημάτισας· τῇ περὶ φθόγγῳ γὰρ γλώττησας, τὰ θᾶα ἐβρόντισας, ἡ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσεβῶν τὰ ζιζανία, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τῷ Κυρίῳ, ἡ Θεῷ ἡμῶν τὸ ἄδός, ἡ τῆς Ἀχραντὸς Μητρὸς αὐτῆς.

Ερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, ἡ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλειξαι, ὑπὲρ Χερσὶ μέγας αἵματος, σερρῶν ἀνδισάμενος, παρανόμους δικαστῶν, διελύχων ἀπόνοιαν, καὶ προσάγματι, ἀσεβῶν βασιλείῳ ἐν μνημαίῳ, καθαρὰς Πατὸρ Θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'.

Προφήτα κῆρυξ Χερσὶ, τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης εὐδὲ ποτε χωρίζῃ, ἡ ἐκάσῳ ἀδυνάμει ἀὰ παρίσταται· ἐν τοῖς ὑψίστοις λατρυγῶν, τὴν οἰκουμενίῳ ἀλογῆς, πανταχῶς δοξαζόμενος, αἰτησάμενος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ ἡ ἁμπελος.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Πανάγνος ὡς ἀδέσπε, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνωδῶσα, ἀνέβδω μητρικῶς· τί με ἡ Θεέ με, γλυκύτατον μὲν τέκνον, πῶς φέρας Πάθος ἐπονείδισον; Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὁκτωήχης· ἅπα τῷ Ἱεράρχῃ, ἡχος δ'. Ποίημα Φωτίῃ Πατριάρχῃ.

Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσυνῶς σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ σολίζεταί, ἀγαλλομένη κράζουσα· ἐλαμπρυνθή με τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν. Ἰδὲ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα καμῆλιον, ὁ εὐδοξὸς Μεθόδιος, τὴν πορταὶ πρὸς Οὐρανὸν ἐποίησατο. Δεῦτε ἂν φιλέοργοι, τῶν ὁρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες ἅμα τὴν θάαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἡκετάσωμεν αἰτήσασθαι Χερσὸν τὸν Θεόν, τῷ ῥυθιῶν τὴν οἰκουμενίῳ, ἀπὸ πάσης αἱρέσεως.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Πῶν Προφητῶν τὰς ἀκραίμονας, ἡ παμφάης φωστῆρας τῆς οἰκουμενῆς, ἐν ὑμνοῖς τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισαῖον, ἡ Χερσὶ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς εὐσπλαγχνε Κύεμε, παράχῃ τῷ λαῷ σε, ἡκεσίαις τῶν Προφητῶν σε, ἀφῆσιν ἁμαρτιῶν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πὰ θράνια ὑμᾶς σε, κεχαριτωμένη Μῆτερ ἀνύμφατε, καὶ ἡμᾶς δοξολογῶμεν, τὴν ἀνέξιχνιάσον σε γεννησιν, Θεοτόκε πρέσβλε, σφιδιῶναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σε.

Εδάμαλιν ἢ ἄσπιλον, τὸν μόσχον βλέπεσα ἐπὶ τῷ ξύλῳ, προσαναμεινον ἐφελκυσίως, ὁδυρομένη γοερώς, οἱ αὐεβόα ποθανότατον, τέκνον τί σοι δῆς αὐταπέδωκεν, ἀχάριτος Ἑβραίων, θέον με ἀπενώσας, ἐκ σὺ παμφίλτατε;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὁ σαρκος Ἀγγελος, πῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δάπερος Πρόδρομος τῆς πασίας Χρυσῆς, Ἡλίας ὁ εὐδοξος, ἀνώθεν πατέμφας, Ἐλιοσαῖε τιμὴ χάριν, νότις ἀποδιώκει, καὶ λεπρὸς καθαρίζει· διὸ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῦα ἰάματα, περὶ τῷ ἱεράρχῃ Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ὁδοδοξίας ὁδηγῇ, Δοσεβίας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φῶρ, Ἀρχιερέων Θεοπνύσον ἐγκαλλώπισα, Μεθόδιε σοφέ· ταῖς διδασκαῖς σε αὐτὰς ἐφώτισας, Λύρα τῷ Πνύματος, ἐσβάλε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁς τὸν Ὁρθρον ἡ σωτήριος Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχῃ οἷς, καὶ πῶν ἁγίων οἱ β'. Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου ἡ ἀκροστιχίς· Χαῖρε Προφήτα τῷ Θεῷ ἀνάλβιε. Ἀνά τῶν Θεοτοκίων.

Ὁδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ. Ἰωάννης Μοναχός.

Χαίροις ὦ Ἐλιοσαῖε, ἐπιδεδαγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν ἀρχίῃ βιώσας ὡς ἄριστος.

Αὐλόν σε τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῷ Πνύματος αἴγλῃ, προορᾷ ἡξιώθης τὰ μέλλοντα. Ἄμα τοῖς νοσήσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεῷ Ἐλιοσαῖε, τοῖς νησιῶς ὑμνοῖσί σε αἰτῆσαι.

Θεοτοκίον.

Ασώμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου Ἀδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπύργως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν. Ἐπεὶ Κανὼν τῷ ἱεράρχῃ, ὁ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀρχιερεῖα Θεοῦ, Μεθόδιον ἄσματος μελπω. Ὁδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσώμεν. Ἐρπαγῆς καὶ προνομῆς καὶ δουλείας με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς

μετανοίαν, ποδηγήσας Οἰκτίρων, πρὸ νόμου ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σε.

Θεῷ θρονὸς ζωῆς, ἔχων σοφὴν τὴν καρδίαν σε, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας ὡς Πατριμὸς Θεός, πληρωθεὶς διδασμάτων, καὶ ταύτης καταρδύσας Πάτερ τὸ πρόσωπον. Ἰλιγγιῶν, σὺ πῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, τῆς ἐγκρατείας ἐρωτὶ μετεσοιχάσας, τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας Πάτερ ἀπώρηαι.

Θεοτοκίον.

Θεὸς φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθεῖν Ἀγνή, Ἰβελῆς μεγάλης Ἀγγελον, ἐν τῇ νηδύνῃ σε, συλλαβῆσα ἀσπύργως, καὶ πέτοκας καὶ σώζεις μετὰ τὸν τόκον Ἀγνή.

Ὁδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ σερέωμα.

Θήσῃ σε Θεοπνύσει, χρηματιοθεῖς σαφῶς ἔχεισεν, Ἐλιοσαῖε, ὁδοξέ Προφήτῳ, Ἡλὶς ὁ Θεσπέσιος.

Εὔρε τιμὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσχυώσεν ἁφθονος, χάρις ἐν σοὶ, Πνύματος ἁγίου, Ἐλιοσαῖε αἰοδίμε.

Πόνοις σὲ νεάσαντα, τιμὴ τῆς ψυχῆς ἁγίων αὐλάκα, προφητικῶν, χάριν ὁ Δεσπότης, Ἐλιοσαῖε ἐνεσπαρεν.

Θεοτοκίον.

Εἰ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγίῳ καὶ τῷ χάριτος ἡμῶν, Χερσίωνοι, σὲ δοξολογῶμεν, ἀσιγήτως ἀνύμφαπ.

Αλλος. Τῷ ἱεράρχῃ. Σπερέωσον ἡμᾶς. Θερμότητι φρονῶν καὶ ζήλῳ πίστεως, Πατέρων γενόμενος κορυφαῖος, πῶν Ἑβραίων δὲ τιμὴν ἐνέσασιν, ὡς ὑπάρχουσιν ἁδὲ πύλῳ ἔδραυσας.

Ο βίος ἱερὸς ὁ λόγος εὐθεός, ἡ πρᾶξις τῷ Θεῷ δεδοξασμένη, ἀναβάσας ἐν καρδίᾳ σε, ἀληθεῖς θεωρίας ἐδησάμεν.

Θεοτοκίον.

Ο ξένος τοκετὸς ἡ ξένη πρόοδος, ἐν μήτρᾳ ἐκνίζεταί τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀλιόθησαν, ὡς φθορὰν ὅς ἀπάτης ἀνεήσατο.

Ο Εἰρμός. Σπερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε. Κοντ. τῷ Ὁσίῳ. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐσεβίας δόγμασι τιμὴ Ἐκκλησίαν, καταργάσας ἡλεγκας, τιμὴ πῶν Αἰρέσεων ἀχλὺν, ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κληρυτῶν Χερσὶν ἐκονίζεσθαι.

D 3

Κα-

Καίσιμα. Ἦχος α'. Τὸν πάπον σε Σωτήρ.

Προβλέψα Θεϊκῇ, Ἡλίσσε ὁ μέγας,
σοφὲ Ἐλιοσαῖε, φοιτητῷ ἐπισπά-
ται, Προφήτῳ δακνύων σε, ἐλλαμπόμε-
νον Πνύματι· ὅθεν σήμερον, τῷ πανα-
γίῳ σε μνήμῳ, ἐορτάζομεν, ἀσεβοφρό-
νως τιμῶντες, σὺν τάτῳ σε εὐδοξέ.

Ἐπερον. Ἦχος δ'. Τὸ Ὅσις.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας Ἡλίας ταῖς τῶν δογ-
μάτων, καὶ θαυμάτων λάμπεισι,
φωταγωγῆς διὰ παντός, τῆς οἰκαμένης
τὸ πλήρωμα, ἔρανομύσα παρμάκαρ Με-
δόδιε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Τὰς ἀχραντὺς χαῖράς σε, Παρθενότη-
τορ, ἐφαπλῆσα σκέπασον, τὰς πε-
ποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ τῷ ὕμῳ σε κραυγά-
ζοντας, πᾶσι παράχῃ Χεῖρὲ τὰ ἐλέη σε.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εἰζοτόμον ἀνέδαξε, πάσης σε κακίας
Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισ-
σαῖε δέ, ἀρετῆς ἀπάσης, παρμακάριζε.

Ο προγνώσης τῶ μέλλοντος, καὶ καλῶν ὡς
ὄντα τὰ μὴ ὑπάρχοντα, Ἐλιοσαῖε σε
ἐπάξιον, προειδὼς Προφήτα προεῖσατο.

Η καλῶσα τῷ βίῳ σε, ἡ τῶν ἀρετῶν
Προφήτα ὁμήγουσι· ὅθεν νῦν πανη-
γυεῖσιν, οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκῆσας, Ἀχραντε Παρ-
θεῖε τῆτον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις
σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν
συγχώρησιν.

Ἄλλος. Ὑμῶσε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Τὸν δὲ, τοὺς ἀγῶνας ἔσπαρας, ἐν τῇ
χώρᾳ τῆς μετάνοιας, καὶ θεωρίας ἀσα-
χίῳ Μεδόδιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῇ, τῶν
πράξεων κατεσκληρώσας, καὶ σὺν τοῖς ἀσω-
ματοῖς ἐορτάζεις αἰ.

Ορδρίσας, προσδύχαις συνέλαβες, Θεὸν
φόβον ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ τέτοκας
Πνύματι τῇ ποιμνίᾳ σε, δογματικῶν ὄρεας,
δι' ὧν ταῖς αἰρέσεσι ἀποφράττεσθα, αἱς γινῶ
ὀρθοδοξίας ἐμπλατυνεται.

Ανάψας, τῷ σπαντὲ προαίρεσιν, τῷ ἐ-
λαίῳ τῆς ἀποποιίας, αὐτοακτος γέ-
γονας, τοῖς πενήσι λαμπρὰς παρμάκαρ

διὸ τῇ νυμφῶνός σοι τῷ ἄσοδον, Χεῖρὲ
σὺν ταῖς παρθένοις προεξήνησεν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως, χωρηθῆς Πανάμωμε, Θεῶν
Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, προέρχεται
σύμμορφος, ἀτρέπτως τῇ βροτῆς γένεσι,
διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἰκτοῦ
Θεοτέρων προεξείησεν.

Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Τὴς τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σε διηγῶν-
ται, ταῖς ἀναβάσας δὲ τῷ Πνύματος,
τὴς καταγγᾶλαι Προφήτα Θεὸς δυνήσεται;

Αβυσσον ἁγίων, Ἐλιοσαῖε χαλεσμάτων
Θεὸς, τοῖς προσιδοῖ σοι ἐπήγασας,
προῤῥήσας Θεῶν, ἰάσας ψυχῆς καὶ σώματος.

Αφρός τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐκ ἐπεκάλυ-
ψεν, Ἐλιοσαῖε νῦν κατορθώματα ἀλ-
λ' ὑπὸ πάντων ὑμνέμεθα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰ, τὸν ὕμνον σε καὶ Θεὸν ἡ-
μῶν, ἀπαρόγαμε Μαρία Ἀγνή, τὸ
καταπέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄλλος. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

Εἰς τῇ τῆς Πίσεως, τὰ τῶν αἰρέ-
σεων σοβᾶς θήρατρα, καὶ τῷ δεσ-
μῷ συζύξας τῷ ποιμνίῳ, τῆς Θεῶν αἰ-
γάτης, ἐλπίδι καὶ πίστι, φυλάττας ἀ-
κλόνητον.

Αποσασάμενος, τῇ ἐγκρατείᾳ τῷ τρυ-
φῷ ἔδρεψας, σε τῷ ψυχλῷ ὁ-
φώνιον ἔχων, συντόνας προσδύχας, με-
λέτῳ τε Θεῶν ὑψῆσαν ταπεινώσιν.

Εν τῷ χιτῶνι σοφεί, τῆς Ἐκκλησίας πρα-
κτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χεῖρὲ σεπτῶς
χαρακτῆρα, ζηλώσας τῇ πίστι, τῆς ὀρθο-
δοξίας ἐτραύωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Εν προσασίᾳ Ἀγνή, καὶ τῆς ἐλπίδος
ἀσφαλῇ ἀγκυραν, καὶ στυροχλῷ καὶ σκέ-
πῳ καὶ τῷ ἤχος, κεκτῆμεθα πάντες, καὶ
πρὸς Βασιλείαν ἁσάγεσθαι γέφυραν.

Ωδὴ ς'. Ἰλασθῆτί μοι Σωτήρ.

Οὕτως σε αἰτερούμεν, ὁ λόγος σε διαδέξας
τοῖς ἐκ πηγῆς γὰρ καθαράς, ἀδόλω-
τοι βρύοισι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὑ-
δάτων, θαλαμβεῦσαι σε τὰ κρύφια.

Υπέστης μὴ χωροδῆς, τῷ Διδασκάλῳ
πανόφει, καὶ ἐξούῳ ἐωρακῶς, πορεύ-
σαι ποῖς-

ποιῶμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλιοσαῖε μάκαρ, συμμεπῶρος γινόμενος.

Οροῦ μὲν Ἐλιοσαῖε, ὁρώμενος τὸν διδάσκαλον, πεδρίππω τῶν ἀρετῶν, πυρίνω τῷ ἄρματι, ἢ ἵπποις ἀρόμενον, ἀλλ' ἐδέξω κλῆρον, μηλωτῶ σὺ τοῖς χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Εὐδαίμων τῶν θανόντων, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σε, Θεογεννήτωρ Ἀγνή, καὶ τυχοῖμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τῷ ἐκ σὲ ἀφράδως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τῷ Θεῷ.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ερῶν ἢ θύτης γινόμενος, ἐπασας σάντον τῷ Θεῷ διὰ Πίσεως, ἢ σωτηρίας ἀνάπλασιν τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν πελειῶσιν.

Νυν εἰς αὐλὸν δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τῷ ὑλομανῆσαι τοῖς πάθεισιν Ὅσι, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχῶν μεθεράπασον.

Αποξέσας τὸν ὄγκον τῷ γράμματι, τῇ τῶν νοημάτων σε θεία λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὅξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Απορία καλύπτει τὸν τόκον σε· ξυνῶς γὰρ Παρθεῖε δηλαῖζες τὸν ἄποσον, ἢ γαλαχῆς τὸν αὐλόν, ἢ ἀγκάλαις συνεχῆς τὸν κτίσαντα.

Οἱ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Απλῶ τῷ χάριτι ἡλπηῶς παρὰ τοῦ Πνέματος, Προφήτης ὤφθης θανμασὸς πᾶσι τοῖς πέρασιν, τῶς ὑμνεῖνταί σε λυτρώμενος ἐκ κινδύνων, ἢ θωρέμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σε, τοῖς ἐν πίσει ἐν ταύτῃ προφθάνουσι, ἢ βοῶσι· χαίροις Προφήτα Δεσπέσει.

Οἱ Οἶκος.

Ηλιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σε, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ὧς αὐτῆς, ἢ Θεῷ ἔδωκε Προφήτῳ σε φαιδρότατον, ἐνπεῦθεν ἢ ἡμᾶς κράζομεν ὅπως·
Χαῖρε Θεῷ ὁ μηδὲν προτιμήσας.
Χαῖρε βοῶν κατασφάξας τὰ ζάλγη.
Χαῖρε ὁ καταλάμψας τὸν βίον σε ἅπαντα.
Χαῖρε ὁ πλαστήσας τὸν πλῆτον τὸν αἰνυλόν.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Χερσῷ.

Χαῖρε, ὅτι νυν ἀπέληφας παρ' αὐτῷ τὰς δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τῷ μηλωτῷ Ἠλίῳ ἐκομίσω.

Χαῖρε, ὅτι ἐν ταῖς διαχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε περὶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα.

Χαῖρε ψυχῶν πολλῶν ὁ ἐπίκερος.

Χαῖρε μαθὼν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν.

Χαῖρε θανὼν ἢ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις Προφήτα Δεσπέσει.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΔ'. Τῷ Ἁγίου Προφήτῳ Ἐλιοσαῖς.

Στίχος. Ἠλίαν ἵπποι, τὸν δὲ διπλοῦν Ἠλίαν.

Εἰς Οὐρανὸς αἰῶνον ὡς ἵπποι νόες.

Πότμος Ἐλιοσαῖος δεκάτῃ λάχεν ἡδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν Υἱὸς Σαφάτ, ὃς Ἀδελφεῖ, ἐκ τῆς γῆς Ῥεβίμ· ἢ ἐπὶ τῷ γέγονε πέρας· ὅτι λυῖκα ἐπέχθη ἐν Γαλγᾶλοις, ἢ δάμαλις ἢ χρυσῇ ἢ ἐν Σιλῶμ, ὃς ἐξυῖ ἐβόησεν, ὡς ἀκούσθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εἶπε δὲ ὁ Ἱερὸς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι Προφήτης ἐπέχθη ἐν Ἱερουσαλὴμ σήμερον, ὃς καθελεῖ τὰ γλυπτὰ, καὶ σωτηρίσει τὰ χιωνάτα. Πολλὰ δὲ πράξια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χάρος Ἐλιοσαῖς τῷ Προφήτῳ· θανὼν δὲ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ ἐν Σεβασπόλει. Οὗτος προεφήτευσεν περὶ τῆς τοῦ Κυρίου παρουσίας, ἢ τὰ ὕδατα Ἱερουσᾶ τεκνύοντα ἢ ἀλμυρὰ ὄντα ἰάσατο, πᾶσι λέγοντα Κύριος, ἀπὸν ἰάμαι τὰ ὕδατα ταῦτα, ἢ ἰάθησαν. Ἀλλὰ ἢ νεκρὸς ἦγαρε, καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμαν τὸν Σύρον, ἐκαθάρισε τῆς λέπρας, καὶ Γιεζὴ τὸν αὐτῷ ὑπηρέτῳ λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτῷ, καὶ τῷ παρακολύ· ἢ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἦγαρε, καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥᾶθρα, τῇ τῷ Ἠλίῳ μηλωτῇ πατάξας διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ ἐν Ἁγίοις Πατρὶς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως.

Στίγ. Ὁ Μεθόδιος λύχνος ὢν Ἐκκλησίας. Μεθῆς ὁδὸν τὰ καὶ πρὸς τὸν πόλον.

Οὗτος ὁ Ἅγιος τῷ πλῶν τῶν Αἰρέσεων ἢ Εἰκονομάχων, σοφῶς ἀποδεί-

ξεσι καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι παντοίως ἀνα-
τρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὁρθόδοξον
Πίσιν ταῖς τῷ Θεῷ Ἐκκλησίαις βραβύσας,
καὶ πολλὰς κακώσεως παθὼν ὑπὸ τῶν αἰρε-
τικῶν ἐν τῷ προσκυῶν τὰς Ἀγίας καὶ
σεπταῖς ἀκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως, λύ-
τρωσιν τῶν ἀνιερῶν ἡμῶν ζῆαιτέμενος. Τε-
λαῖται δὲ ἡ αὐτὴ σωῶν ἐν τῷ Ἀγίῳ πά-
τῳ ῥίπῃ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον αὐτὸ κατακαίται
λάφανον, τῷ ὄντι εὐδον τῶν Ἀγίων καὶ
Πανδφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρτυ-
ρος Κυρίλλου Ἐπισκόπου Γορτυνῆς τῆς
Κρητῶν Νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων ἡμεῖς ὁ Κύριλλος Γορτυνῆς,
ἠβώσαν ἄχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβάταις.

Ὡδή ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Εὐλοῖας μακάρι Ἐλισαῖε, ἐν τῷ πνέ-
ματι διπλᾷ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ ἐν τῷ
θεοφωρέμενος ἐβόας Ἀλογητὸς ἢ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὁλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἀφθο-
νον χάριν τῷ Διδασκάλῳ, παρθενίας
δαχθῆς καμήλιον καὶ μέλπων Ἀλογητὸς
ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἰδὼν διηλθες Ἰορδάνη, ὁ ἐπάταξας μνη-
στὰς τῷ Διδασκάλῳ, καὶ διέβης ἀνέ-
μοις, ἵχνησι κραυγάζων Ἀλογητὸς ἢ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες
Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλά-
νης Ἀγνὴ λυτρεύμενον τὰς πίσι, σὲ Θεο-
τόκον Δέσποιναν, ἀληθῆ δοξολογῶντας.

Ἄλλος. Εἰκόνας χρυσῆς.

Γοφίας κρατῆρ, ἀνεδάχθης ἀρεταῖς σο-
φῇ πληρέμενος καὶ συγκαλέσας τῷ κη-
ρύγματι, τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἰδυ-
νας τὴν ποιμνίαν Θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ
Πάτερ ἐκράζεις Ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τοῖς ἐκᾶ, καὶ τοῖς λήξας ἐν τι-
μῇ Πάτερ προέφθασας, καὶ συνα-
γάλλῃ τῷ Κυρίῳ σου, καὶ συνδφραίνῃ καὶ
γέννηθας ὅθεν σε τιμᾶμεν παμμάκαρ,
τῷ δοξάζοντι κράζοντες Ἀλογητὸς ἢ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνδρᾴα φρενῶν, ἐξωσμένος τὴν ὁσφύ
Πάτερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίαν σολισά-
μενος, τὴν ἀμπεχόνῃ τῆς Πίσεως, ἐν
τῇ ἀωχίᾳ τῆς ὥας, βασιλέας ἀσέδραμες,
ἀλογητὸς ἢ ἐκβῶν.

Θεοτοκίον.

Πάτερ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς
προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνάας σοῦ τῇ σῇ
μαντρᾷ, διατηρήσας ἀλώβητα, ἔδωκεν ἀλό-
χιδον τόκον, καὶ Παρθενίαν ἀμόλυτον· καὶ
νοτομοῦνται γὰρ ἐν σοὶ, νόμοι τῆς φύσεως.

Ὡδή η'. Τὸν ἐν ὄρα Ἀγίῳ.

Ἄλῃς θᾶον, ἐν Πνέματι Ἀγίῳ, Ἐ-
λισαῖε ὑπῆρξας Θεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσί
ἰάσω νόματα ἀπεννα, Κύριον ὑμναῖτε, καὶ
ὑπερυψῶτε, βοῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐὼν παίδων, τὴν ἀπεννον κακίαν, ἀνα-
ξέλλων, θηροὶ τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισ-
σαῖε Προφῆτα βορᾷ δέδωκας, Κύριον ὑμναῖ-
τε, καὶ ὑπερυψῶτε, βοῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ἐλκεμῆος, Νεεμᾶν δι' Ἐλισαῖε, καὶ τῆς
λέπρας, πλυθᾶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τῷ
Βαπτίσματος ἐδήλῃς θᾶον κάθαρσιν, Κύριον
ὑμναῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε, βοῶν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁν ἐν κόλποις, Πατὸς ἀκαταλήπτου,
καὶ ἀγκάλας Μητρὸς ἀπαρογάμης, ἀ-
νερμυδῆτος ἐμφανισθεῖτα ἅπασι, Κύριον
ὑμναῖτε, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Θεῷ, ὡς κατακαρπὸς
σοφῆς δαχθῆς ἐλαία, ἀποτίσας ἐλαίῳ
καὶ ἐγκρατάας τρυφῇ, πονήτων καρδίας ἐ-
λίπανας, καὶ φαιδρᾷ ὠνήσας, τῇ σῇ ψυ-
χῇ λαμπάδα.

Ἐραρχίας τὴν σολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου
φωτὶ λαμπρυῖας ὡφθῆς, σωφροσύ-
νης κλαδῆχος, τῆς ἐγκρατάας τρυφῇ, τῆς
ὄντως προσδύχῃς διδάσκαλος, καὶ τῆς με-
τανοίας ὁδὸς καὶ νόμος βίης.

Ἐταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν
καρπὸν προβάλλεται σοι, καὶ Συκῆς
τῆς ἀκαρπῆς, τὴν ἐκτομὴν ἀπαλῆς, ψυ-
χή μου τὴν ἀρᾷ πτοήθητι, θρέψον δὲ
Χειρὸν ἀρετῶν τῇ ἀκαρπείᾳ.

Θεοτοκίον.

Ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς, προσασία φο-
βερά τῶν ἱκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης
οἰδύ-

ὁδυῆς, ταῖς μεσιταῖς ταῖς σαῖς, ἡ πα-
σης ἀπαλῆς ἑξάρπασον· κάμπτα γὰρ ἡ
σὴ, Μητρικὴ Θεὸν πρεσβεία.

Οἱ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Ωδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βοῶσαν κατοικτήρας, ἡ ὁδυωμένῳ,
τιῷ Σωμανίτῳ τὸν παῖδα ἀνέση-
σας, μετὰ τιῷ ξείρῳ λύσας, μάκαρ
τιῷ νέκρωσιν.

Ιδυέτο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας, ἐδυ-
ναμῆτο ὁ λόγος δὲ Πνύματι, δι' ἐνα-
ρέτεσς βίος, Προφῆτα εὐδοξε.

Εν λήξει πανομβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε,
ἀναπαύομενος νῦν καθεδέσσε, τῆς πῶν
ψυχῶν σωτηρίας, ἀξιοθιῶμαι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Εν ἡγήσας ἀφράδως, Δέσποτα Σωτήρμα,
καθ' ἐκατέρων πῶν δύσσε φύσεων, ἀ-
πέχουσι θελήσει τιῷ σωτηρίαν μα.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεῷ Θεὸν Λόγον.

Εναπεμάρνας Πάτερ, μεθοδεῖας ἡ βέ-
λη, πρὸς τῆς ἐγκρατείας τῷ ἐχθρῷ, ἡ
τῆς ἀγνείας τῷ αὐθρακι, τῆς σαρκὸς τιῷ
ὕλῳ, μανίαν πυρπολύσας ἀληθείας, τῆς
ἐκὰ φωταυγείας, Μεθοδίε ἡξίωσαι.

Αποτακτήςας ἐδόλως, ἀδενεία σαρκὸς
σας, τοῖς θεοῖς ἐνέτριψας δαφιλῶς
ἐδὲ τὸ γῆρας προέκρινας, τιῷ καθεδραν
προβλέπων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τῷ παλαιῷ,
ἀλλ' ὑπεράδεις Πάτερ, ἐν κόποις τιῷ ἀ-
δείαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορά, ἀνλιζόμενος μέλ-
πας, τὸ ἄσμα πῶν Ἀγγέλων σὺν
αὐτοῖς Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πα-
τὴρ ὁ γεννήτωρ, Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ
τὸ Πνεῦμα, προῖον ἀμερίως. Τελας Ἀ-
γία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ηύμνη ἡ Μητὴρ Παρθεῖε, πῶν Ἀγ-
γέλων τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθε-
κεδέσιν Υἱόν· δέξαι καὶ ἡ ἐλπίς πῶν
πιστῶν, ἡ ἐρῶν τῷ Κόσμῳ, νίκας τῷ φι-
λοχρίστῳ Βασιλεῖ, ἡ ἡμῶν σωτηρίαν, τοῖς
σε ὑμνοῖσι βράβασον.

Οἱ Εἰρμός. Τὸν ἐκ Θεῷ Θεὸν Λόγον.

Ἐξαποσελάειον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εξ ἀρωτῆρος ὠφθης, προφῆτα ὦ Ἐλισ-
σαῖε· ἡ Ἡλὶς δεδεγμένος τιῷ μὴλω.

τιῷ ἡ τὸ αὐτῷ, Πνεῦμα διοτῶς ἐπεσπά-
σω, ἡ σὺν αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Επερον τῷ ἱεράρχῳ. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.
ὡς ἡλὶος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑώας, ἔδυς εἰς
τὰ ἐσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κα-
τεφώτισας τὸν Κόσμον, σοῖς πάνσοφε δι-
δάγμασι, Πάτερ Μεθοδίε θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ημᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, ἡ
εἰς Θεὸν σε ἔχομεν προσασίαν· ἐκ-
τανον τιῷ χαράσῃ τιῷ ἀγίῳ, ἡ θραῦ-
σον τῷ ἐχθρῷ ἡμῶν· σοῖς ἑξαπόσειλον
δέλοις βοήθειαν ἔξ Ἀγίῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα. Ἦχος Πλ β'. Φωτίς Πατριάρχῃ.

Ανέτηλιν ἀσεβείας ἀπὸ δυσμῶν
Ἡλὶς τῷ φαινομένῳ, ὁ μέγας ἐν
ἱεράρχαις Μεθοδῖος, ἡ τὴν ἀχλὺν δια-
τμήξας πῶν κακοδόξων κατέπαυσεν εἰς τὴν
ὄντως ἀνατολήν, τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἡ-
λίῳ, Χειρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν· κακῆσε συ-
ναυλιζόμενος θείαις χορείαις, ἡ πρὸς τῷ
θρόνῳ παρεσῶς τῆς Τελαδος, ὡς Ὅσιος, ὡς
Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς ὡς Πατριάρχης πράξει
ἡ θεωρεῖα, ἡμῖν αἰτᾶται τοῖς ἐν πίστει πελ-
σι, τὴν ἱεράν αὐτῷ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τελήμερος ἀνέστης.

Ηετανοῖαν εἰ κέκτεται, ψυχὴ ἀμε-
τανόητε· τί βραδυῖας; τῷ θανάτῳ
ἡ τομῇ, ἐγγίξει ἡ τὸ τέλος, ἐφέσηκεν ὡς
κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ορῶσά σε σταυρόμενον, Χειρὶ, ἡ σὲ κυή-
σασα, ἀνέβου· τί τὸ ξέρον ὁ ὁρῶ,
μυσημένον Υἱόν; πῶς ἐπὶ ξύλῳ θνήσκεις,
σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;
καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκαλασία, ὡς σωτήριος,
καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ, ἡ οἱ μακα-
ριστοὶ τῆς ἡμέρας, εἰς ε'. ἡ ἐκ τῷ Κανό-
νος, ὡδὴ γ'. εἰς δ'. Ὁ Απόστολος. Κα-
θολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου. Ἀδελφοὶ ὑ-
πόδαγμα λάβετε. Ἀλληλούια. Μωϋσῆς ἡ
Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν. Εὐαγγέλιον κατὰ
Λευκῶν. Τῷ καιρῷ ἐκάνῃ, ἐθαύμαζον οἱ
ὄχλοι. Ζήτη τῇ Παρασκηνῇ τῆς α'. Ἐβ-
ραϊσμός τῷ Λευκῷ. Κοινωνικόν. Εἰς μνή-
μωσιν αἰώνιον.

15. Τῷ Ἁγίῳ Προφῆτῃ Ἀμώς. Ἐσπέρας Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὁπεὶ ἐκ τῆς ξύλης.

Εὐρεν ἡ τῷ Πνύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, εἰλβουσα ὡς ἔσοπτρον, διαφανέσατον, καὶ τὸν Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνωσίας, φέγγος ἀπασράψασα, καὶ προτυπώσασα, θαύων μυσηρίων εἰκόνας, χάριν περὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθῆσεσθαι Θεοσπέσιε.

Ετόμα χρηματίσας τῷ Θεῷ, τὰς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἀφυκτον, ἀπαρτίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐνθέοις τε κατακοσμήμενος ὁ Θεὸς τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκβασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις ἀφημδμεν σε.

Μύσης τῶν ἀρρήτων τῷ Θεῷ, γέγονας κειμάτων Προφῆτα, Θεομακάρισε. Ἐδῶν γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τεμάδα ἐκήρυξας, Ἀμώς διηγόρε ὁ Θεὸς σε τὴν εὐδοξον, μνήμην γεραίρομεν ῥύσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τὰς πρὸς Διφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε εὐδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Υδὼρ ὡς τεκῆσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανάσιας τὸ νέκταρ, Χερσὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πανάγνε, ὕδωρ ἀφένως, καὶ τὸν νῦν μου χαρίτωσον, ναήμασι Θεοῖς, ὅπως τὰ σωτήρια πράττω προσάγματα ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τιμῇ Ἀχρανταν.

Σπυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πόντος ὑπομένασα πολλὰς, ἐν τῇ τῷ Τίῳ καὶ Θεῷ σε, Σπυρώσα Ἀχραντε, ἔσειες δακρύσας, καὶ ἀλαλάζουσα οἱμοὶ τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάχας, πάντας δέλων ῥύσασθαι τὰς εἰς Ἀδὰμ γηγενῆς ὁ Θεὸς Παναγία Παρθεῖε, σὲ παρακαλέμεν ἐν πίσει, ἵλεων ἡμῖν τῶν ἀπέργασαι.

Τροπαίον. Τῷ Προφῆτῃ σε τιμῇ.

Εὐδὲ τύχη ἐν τῇ Νηστῇ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐν Κυριακῇ Ἐσπέρας, ἡ γ.

Ἐσπέρας, ἡ ἐ. ψάλλομεν τὸ, Θεοτοκίον Παρθένε, καὶ τὰ ἔπερα, ποιῶντες καὶ τὰς μετανοίας, καὶ εὐ. ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν Χερσὶν γεννῶν Τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν τῇ Ὁρθρῇ, καὶ ἐν ταῖς Ὁραῖς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήγης, καὶ τῷ Προφῆτῃ εἰς. εἰ ἡ ἀκροστιχίς Ἀμώς σε μέλπω τὸν Προφῆτῃ τὸν μέγαν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ανακαθάρας με τὸν νῦν, τῷ τῶν παθῶν ἀχλυνώδες λογισμῷ, τὸν Προφῆτῃ σε Ἀμώς, Δέσποτα μέλπω κατηύγασον, υσαγωγὸς ἀνταχθῆς, τῶν ὑπὲρ νῦν μυσηρίων τοῦ Θεοῦ, ἡξιώθης προσεῖν, εὐδοξε τὰ γεννησόμενα.

Ως ἀκηλίδωτον Θεῷ, καὶ καθαρὸν οἰκὴ τέλειον φανῆς, τιμῇ τοῦ Πνύματος Ἀμώς, ἡλῆφας δάαν ἐνέργηαν.

Θεοτοκίον.

Εὐ τιμῇ πεσῶσαν τῷ Ἀδὰμ, προφητικῶς ἔξανέστησας σκηνῶν, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυοφορήσασα.

Ὡδὴ γ'. Ἐσπερώθῃ τῇ Πίσει.

Εὐ παρανόμως ἐλέγχων, Ἀμώς τῇ τῷ Κυρίῳ, δικαιοσύνη ἐδάκνυς, βοῶν Θεοφάτωρ, Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεμνημένος τὰ Θεῷ, Προφῆτα διηγόρε, Ἀμώς ἐνθέως φωτίζων, λαὸς ἐμελώδης Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εσπερώθῃ τὸν Θεόν, τόκον σε ἐπιγνώσας, καὶ προσοσίαν Παρθένη, πλάττω σε κραυγάζων Ἅγιος εἰ Κύριε, ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐσπερώθῃ τῇ Πίσει.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίσεως. Θεὸν ὄργανον τῷ Παρακλήτῃ, ὑψηλόμενον ταῖς τέττε Μάκαρ, χάρισιν ὅπως Θεόφρων γεγενῆσθαι φανεροῖς γὰρ ἀδήλων τιμῇ δήλωσιν, καὶ καταυγάσεις, τὰς πίσει πρὸς τρέχοντας, Ἀμώς εὐδοξε, Χερσὸν τὸν Θεὸν αἰτεμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τιμῇ ὡραιότητι.

Πλὴν νεκρωθῆσάμεν τοῖς παρὰ πτώμασι, ψυχῇ Πανάμωμε Δέσποινα ζώον, σον,

ὡς παρρησίαν Μητρικῶν, πρὸς τὸν
ὄντα ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνῃ ἔπεκες, ὕ-
ρ νῦν καὶ διαύοιαν, Λόγον τὸν σιναῦαρ-
ν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνύματι, ζῶν
ἀφθαρσίαν τῷ Κόσμῳ, δίδοντα αἶα καὶ
μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

τὸν ἐποναδίον Οἰκτίρμον θαύατον, διὰ
σαυρώσεως ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν ἡ πε-
σά σε Χεῖρ, ὁρῶσα ἐτιτρώσκειτο
τλαγχνα κοπτομένη γὰρ, μητρικῶς
ᾠδύρετο· ἥς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ
τλαγχνα ἐλέες σου, οἰκτάρησον, καὶ
ὅσον τὸν Κόσμον, ὁ ἄρων τὴν τέτε
λαρτίαν.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοίῳ.

Πατράοντα κωφοῖς ἀδῶλοις, τὸν λαὸν
τῷ Ἰσραὴλ ἠλεγξας· ὅθεν αἰχμάλω-
ν γενέσθαι, τῶτον ἔφησ' ἀξιάγαγε.

Προφήτῳ σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν
ὁ Θεὸς ἀνάλαβων, ἱεροφαντῶρ Ἀμώς
ὅσε, πάντες πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὡς ἐσοπτρον ταῖς τῷ Ἁγίου Πνύμα-
τος, δεδεγμένῳ ἀσραπαῖς, ταῖς φω-
ροβόλῃς Ἀμώς, πᾶσι προφαίνεις χαίρων
τὴν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Λόγος σὲ κατασκηνώσας Ἀχραντε,
τὴν εἶσαν τὴν ἐμὴν, ἀνέμορφώσατο
μαρτυροῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ωδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὁρθεῖζω.

Ἐνεκρωμένῳ, τρυφῇ ἀσκήσει μάκαρ
ὠνείδισας, ὡς λογιζόμενος, πεπη-
νῆναι τὰ ῥάστα, ῥάστῳ κεκτημένα, καὶ
θερομένῳ ἀπόλαυσιν.

Πλασιώταις, φωτοχυσταῖς περιχεόμε-
νος ὡφθῆς Θεορρήμον, καὶ συνομι-
ας Θεῶ, διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς δό-
ξεως τὰ ἐπίχαρτα.

Ὡδὴν παντὸς, τὰς σὲ ὑμῶντας μά-
καρ δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων,
τῶν βρόχων τῷ ἐχθρῷ, καὶ φωτὶ λαμ-
πρυνθῶναι, τῆς ἐρανίης προφητείας σε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον, ὁμολογῶντες σε Μητροπάρ-
θενε, τῆς ἀδιαδόχου Βασιλείας καὶ
ρυφῆς, διὰ σὲ Θεομήτορ, ἐπιτυχῶν ἀ-
νωθῆμεν.

Ωδὴ ε'. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτῖσιν ἐκλάμ-
πων, ἐρρόπισας τὸν τῷ σκοτὸς προ-
σάτῳ ἀτόνως διελέγχων, καὶ προλέγων
τὴν αὐτῷ ἔξολόθρῳ.

Ἡ μαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα
Προφήτα, ὡς ἥλιος ἀσεβείας τῇ
αἴγλῃ, τοῖς πᾶσι ἀνατέλλων, ὡς τῷ Πνύ-
ματος αὐγὴν ἐσδεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Ἀχραντον, Παρθένιαν ὑμῶ σου
Παρθένε, τὸν ἀφρασον καὶ σεβάσμιον
τόκον, τιμῶν σε Πανάγνε, δι' ὃ σέσωσμαι
φθορᾶς καὶ κακώσεως.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας.

Εἰ τύχη ἐν Νησείᾳ τὸ Τροπάριον τῷ ἡχῷ.
Τῷ αὐτῷ Μῶσι ΙΕ'. Τῷ Ἁγίου Προφή-
του Ἀμώς.

Στίχος. Ἀμώς ὁ συκάμινά κνίζων ἀπόλος·
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων ἐκ ἔτι.

Πέμπτη ἐκ βίοτιο Ἀμώς δεκάτη τε ἀ-
πέπτη.

Ὁυτος ἦν Πατὴρ Ἡσαΐε τῷ Προφήτῳ, καὶ
ἐγεννήθη ἐν Θεκκῇ, ἐν γῇ Ζαβουλὼν,
καὶ προεφήτευσεν ἔτη πεντήκοντα. Ἀμεσίας
δὲ ὁ ἱερεὺς Βεδὴλ, συχνῶς αὐτὸν τυμπα-
νίσας, ἐνέδρασε αὐτὸν καὶ ἐλοιδορεῖ αἰς
τέλος δὲ ἀνέλεν αὐτὸν ὁ Υἱὸς Ἀμεσίου,
ροπάλῳ πλήξας αὐτὸν κατὰ τὰ κροτάφη,
ὅτι ἠλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν δαμά-
λεων τῶν χρυσῶν. Ἠλθε δὲ ἐπὶ ἐμπνέων
αἰς τὴν γῆν αὐτῷ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοι-
μήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ.
Τὸ δὲ Ἀμώς, ἐρμηνεύεται καρπερός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Δαλᾶ.
Στίχ. Δαλᾶς ξοάνοις δαλικὸν μὴ δὲς σέβας,
Ἠλέγκε σαρκὸς ὡς Θεὸς δῶλος ξέσας.

Ὁυτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρείς Πραιτωριάρχου,
Ἐπαρχίας τῆς Κελικίας· διὰ δὲ τὸ
τὸν Χεῖζόν σέβαν καὶ προσκυνᾶν, ἤχθη
πρὸς τὸ Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτε-
ται ῥάβδοις. Διεξελθὼν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀ-
πόλλωνα καὶ τὴν Δάριν, ὅτι ἐραδίαις αὐ-
τῆς καὶ καταδιώξας, ἐκ ἐπέτυχε τῆς ἐπι-
θυμίας, ἔξεκαλέσατο αἰς πλάσωνα θυμὸν
τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργὴν· ὅθεν πάλιν τύ-
πτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπτίως, καὶ ἐν
ἐξάρᾳ πυρὸς ἐπιτεταῖς, καὶ αὐτὸς ἐν ἐτέ-
ρα

ρα ζεπάσαι ἀχθὰς, ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ αὐθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὅσα καὶ ὄσρα καὶ κατατρέβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγχέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας τὰ σκέλη συντρέβεται. Ἐρωτηθὰς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος περὶ τὰ Χεῖρς, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν κατ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγῆσατο. Ἀχθὰς δὲ εἰς τρίτῳ ζεπάσιν, καὶ τῶν ἐδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογλίσσασθαι, ὡς ἐκὼν ὄχ' ὑπήκασεν, ἀλλὰ τὴν ἐπικνεχθῆσαν βίαν σπονδὴν τῷ αὐτῷ σώματι ἀπέπτυσεν, ἀνάρτηθὰς ζέεται ἐπὶ τοσούτον, ὡς πε τῶν παρῶν αὐτῷ γυμνωθῆναι, καὶ τὰ ἔγκατα προελθᾶν. Εἶτα ἐλαοθὰς ἕως ἑκοστῆς μιλλίς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ, καὶ ἡ σωτήρις τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρινακίς.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβάσις.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ.

Ην προηγόρδσας θάαν, σωτηρίαν ἐφανερῶσθαι, Ἀμὼς Προφῆτα θαυμάσις, φωτισμοῖς ἀσεβείας λάμπσσαι Κόσμῳ· ἀλογητὸς ἂν κράζομεν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ηνδρωμένους τῇ θάα, δυνασείᾳ τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀνάλωτος γέγονας, καρπερῶς ὡς ἀδάμας μένας κραυαῖζων· ἀλογητὸς ἂν Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον, τῆς Παρθένου δοξολογῶμεν· δι' ἧς θανάτου ἐρρύθηνεν, δι' αὐτῆς γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν· ἀλογητὸς ἂν Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ολος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, ἱλαὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μλυυτῆς τῆς τῆς Λόγου σαρκώσεως Ἀμὼς· διό σε αὐμνῶμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ηοὸς ὁξύτητι τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἡξιώθης μυθῶντά

σε, τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν· ὑμναῖτε Ἱερὰς λαὸς ὑπερυψῆτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσεσι τῆς Τεταδος, τὸν οὐρανὸν Θεοπρεπῶς ἀνὰ σποράς Θεομήτορ ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τῷ Κόσμῳ· διό σε οἱ πιστοὶ, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν.

Ενόμνος προφητικῆς ἐκφαντορείας, Θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θάα φιδεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλας ἡμῖν, τὴν θείαν ἀσπλαγχτίαν· διό πάντες σε αἰμα μακαρίζομεν.

Ανέκφρατος τῶν Προφητῶν ἡ ἀδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τέτοις κατωικῆσαν, ἀνέδαξε μετόχας· ζῆ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ηεκρώσεως καὶ φθορᾶς με τὰς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, περὶ σὰ τοῖς ἀνθρώποις· διό πάντες σε αἰμα μεγαλιεύομεν, Ὁ Εἰρμός. Πανύμνητε τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις.

16. Τῷ Ἁγίῳ καὶ θαυματουργῷ Τύχωνος· Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προτομοῖα· Ἦχος Πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Εχων πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκευὸς ἐδέχθης τῷ Θεῷ· διὰ τὸ σέ σοφὲ, Ἀρχιερέα τῷ λαῷ, τῷ Θεῷ, ἀρμοζόντως προχερίζεται, καὶ σύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς Πίσεως, Τύχων δακνύει Θεόπνυλσε, ὁρδοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σὲ τὴν ποιμνίᾳ ἱερώτατε.

Ὁμοιον.

Θείας πεπλησμένους συνέσεως, ποιμένης ὡφθῆς λογικῆς, ταύτῃ ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόῳ ἀληθῶς, δογματῶν πάνσοφε ποιμνί· διό σου τὴν ἀγίαν νυῖ παρήγυεν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζοντες, Τύχων Θεόφρον πανόλβιε, ἱκέταε, τῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Θαύμασι Θεὸς σὲ ἐδόξασεν, ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πάτερ δοξάζοντας πιστῶς·

καὶ γὰρ τῆς σεπτῆς, ἡ θείας μνή-
σε, σοφὴ ὁράται, βότρυς πέπαρος γε-
ιενος, ὑμνούντων, τὸ παράδοξον τῆς θαύ-
τος· ὅς οὐ πισοὶ οἱ μετέχοντες, σέ-
εσβάλτην προβαλλόμεθα· ἰκέτ' αὖτε, τῇ
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

ἰς ὃ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεο-
τόκε ἀπαρτίδενε ἀνύμφατε Ἀγνή, ἡ
κρυβάνη τὴν ταχῆα τῶν κακῶν ἀπαλα-
νῇ; δέξαι, βοηθόν σε ἀκαταίχωντον,
ἰοσάτιν τε ἡ πύργον ἀρραγέστατον. Θεο-
μνήτορ Πανάμωμε, Χειριανῶν ἡ αὐ-
ληψις, μεσιτάσον, τῇ σωθῆναι τὰς
μῶντας σε.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ἦνα ἡ Ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν
τὸν ἐαυτῆς καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ,
εἰσιτρώσκειτο τῇ λύπῃ καὶ ῥομφαίᾳ τὴν
ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα ἐδονάτο θρήνου
λέκασα, ἡ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμ-
λατο· οἶμοι Υἱέ μου γλυκίτατε, πῶς
αὐτὰ πάχας μακρόθυμε; δοξάζω σε τὸ
μακρόθυμον φιλανθρώπε.

ἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σωήτης Στιχολογία,
Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τῆς Ἀγίας,
ἡ ἀκροσυχίς. Τῷ θαυματουργῷ προσ-
αλήσω ποιμένι. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Τριτάτης κραταιᾶς.

Ὡς θρόνον τῇ Θεῷ, παρεστὼς σεφειφόρος,
ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὁσίως ἡ φωτὶ,
ἀεσπέρῳ λαμπόμορος, φωτισόν μου τὴν
καρδίαν, ἡ τὸν νῦν ἀνυμνήσαι σε, τὸν ἰ-
σχυρόν βίον μακάριε.

Ὡς ῥά τῃς δάκρυς, μακαρίας τε ῥίξης,
ἐκβλασάνων ἱερῶς, ὡς κλάδος ἀ-
νθηδῶς, ἀκαρπίας πληρῆμενος, Πίσεως
ἡ Ἐλπίδος, ἡ Ἀγάπης καὶ Χάριτος,
παραδόξων θαυμάτων Θεοπνύσει.

Ὡς ἡ σελήνη, καθαραὶ ἡ τελαίαν, τῷ
τυδεῖντι δὲ ἡμᾶς, προσήγαγες Χειρῶν,
ἡ ψυχὴν ἀποκτείνοντι, πᾶσιν ἐναπονε-
ρῶσας, διὰ πόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνετε
Πάτερ δεισιεως.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἰσχυρῶς ἡμᾶς, ἀπώλειαν εἰς βάσιν,
πεπρωκότος τὸν Χειρῶν, κηρύττει Ἀ-
γνή, ὅς ἀχραντῶν λαγόνων σε· τῶτον ἐν

ὡς παρρησίαν, κεκτημένη ἰκέτ' αὖτε, λυτρω-
θῆναι κινδυνῶν τὰς δόλως σε.

Ὡδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἡ διανάμει.

Ἦνα κακίας, πρόρριζον ἐκτεμὼν τῆς σο-
φίας σε, τῇ δρεπαίνῃ τῶν ἀλχῶν, ὡς
γῆ κατὰ καρπὸς Ὅσιε, σάχην ἐγεώργησας,
εκατοσδόντα.

Ἦνα ποθήσας, τὰ πρὸς θάλασσαν ζῶν
ὁδηγῶντά σε, τρίβας Πάτερ δεξιᾶς,
ἀνεπισρόφως διώδδσας, ἔχων ὁδηγῶντά σε,
χάριν τῇ Πνύματος.

Ἦνα γίγων βίης, ἐμιμήσω Θεόφρων ὡς Ἅγιος,
ἡ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκτίσω Τύχων θεο-
πνύσει, οἶκος θάλασσαν Πνύματος, ἀποδακνύμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριτάτης, ἀπεκύνθης εἰς Πα-
νάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς τὰς συν-
τριβούτας τὸ πρότερον, κακίᾳ τῇ ὀφείως,
τῇ πολεμήτορος.

Ὁ Εἰρμός. Οὐκ ἐν σοφίᾳ, ἡ διανάμει.

Καθίστα. Ἦχος γ'. Τῷ ὠραϊότητι.

Ὡς θαυμάριον σε, ἐχρίσιν Ὅσιε, Πνεῦ-
μα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν
ποιμαίνοντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὁσιότητι· ὁ-
δοῦναι σε ἡ θαύμασιν, ἱερῶς κατεκόσμησε·
νόσος γὰρ ἐκάσπε, θεραπεύεις τῶν Πίσε-
σε, τῇ ζῶντος προσιόντων λατρίαις, Τύ-
χων ἀεμακάριε.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Ὡς νεκρωθῆσάν με, ψυχῇ τῇς πά-
θει, ζώσον Πανάμει, μόνη Πανά-
μωμε, ὡς παρρησίαν μητρικῇ, πρὸς τὸν
Υἱόν σε ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔπεκες, ὑπὲρ
νῦν ἡ διανοίαν, Λόγον τὸν σωτήναρχον, τῷ
Πατρὶ ἡ τῷ Πνύματι, ζῶν καὶ ἀφθαρ-
σίαν τῷ κόσμῳ, δίδόντα αἰὶν ἡ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ὡς ἐπονέδισον, Οἰκτίρμον θάνατον, διὰ
σαυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας, ὃν ἡ περ-
σά σε Χριστὲ, ὁρῶσα εἰσιτρώσκειτο, σπλάγ-
χνα κοπτομένητε, μητρικῶς ἐπωδύρετο·
ἡ ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγχνα
ἐλέες σε, οἰκτάρησον ἡ σῶσον τὸν Κόσ-
μον, ὃ ἄρῳν τῷ τῆς ἀμαρτίας.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡς ἐνάρετόν σε βίον, τὰ περὶ δόξα θαύ-
ματα, τῷ βεβαίαν Πίσει, τῷ ὑπο-
μονῇ τῷ πρᾶξῃ, οἱ ἀσεβᾶς κατὰ-
ρῶν.

ρῶντες ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προ-
χαίρονται Ὅσιε.

Οὐκ ἡλάττωται ὁ οἶτος, ἐνδεέσι διδόμενος,
τῇ χαρίσσι Μάκαρ, μᾶλλον δὲ πλεονῶς
ἠυλόγηται, τὰ κενωθέντα δοχεῖα θείᾳ χά-
ριτι, ἱεράρχα πληρῶν ἀληθῶς πολυπλάσιον.

Υπανόγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύ-
χων εὐδοξέ, πνομείοις πλῆθος, καὶ
περιβολὴ γυμνητάσσι, τῶν ὀρφανῶν τε προ-
στάτης ἐκρημάτισας, θεραπείων ἐν τέτοις
Χεῖρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία συχεδόντα, καὶ παθῶν ἀ-
μαυρότιτι, ὅλον σκοτιοθέντα, καὶ τῇ
ἀμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον
Λόγον ἢ κηρύσσας, φωταγώγησον, καὶ πρὸς
ζωὴν χαραγώγησον.

Ὡδὴ ε'. Ἀσεβῆς ἐκ ὄψονται.

Γεωργὸς ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς,
χερσωδάσας Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς σπό-
ρον ἄριστον, ἐνθάς τὸν λόγον σε, γεωρ-
γῶν ἐραΐα, παρεσκάσας νοήματα.

Ως τῷ Θεῷ Πνύματος, δοχεῖον γεγο-
νὸς, τῶν πνυμάτων τῶν πονηρῶν,
ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ πα-
θῶν καθάρσιον, καὶ νοσηντῶν ἰατήριον.

Ποταμὸς πληρῆμενος, ραμάτων μουσικῶν,
ἐγνωρίσθης ἱερουργέ, καὶ πηγὰς ζῆ-
ραντας, παθῶν ἐν χάριτι, ψυχὰς καὶ κατήρ-
δδσας, βλασανέσας τὴν ἀσέβειαν.

Θεοτοκίον.

Ρομμεῖν φωνήσι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς,
καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τὰς σὰς δα-
λὰς Ἀχραντε, τὰς κεκτημένους σε, κραταίᾳ
ἀντίληψιν, καὶ πρεσβείαν ἀκαταίχυντον.

Ὡδὴ ς'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἐσθσε Πάτερ τῆς ψυχῆς σε, ὁ πο-
νήρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς
ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἴσατο Θεοπνύξας,
θαῶν οὐρα κρατυνόμενος.

Γοργία Θεὸς κεκοσμημένος· καὶ ἀρετῶν εἰς
ὕψος, ἱερώτατε φθάσας καθάλας, τῷ
πονηροῦ, τὰς ἐπάσας χάριτι, τὴν καρ-
δίαν ταπανόμενος.

Ημῶν δαυθῆς Τύχων ὠράθης, τῶν ἀ-
ρετῶν τὰ αὐθῆ, τῶν θαυμάτων εἰς
τὴν ἀωδίαν, πᾶσι Πιστοῖς, ἱεράρχα Ὅ-
σιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Αγία Παρθεῖε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ
ἐχθρὸς δολίως, καπεσπίλωσε τῇ ἀ-
μαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ, δυσωπῶ ἀγάθωνον,
καὶ φωτίσας καταλάμπρων.

Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
καὶ καπεπόντισέ με, καταιγὶς πολ-
λῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθο-
ρᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.
Τῷ αὐτῷ Μὴνι 15'. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πα-
τρὸς ἡμῶν Τύχωνος Ἐπισκόπου Ἀμαθύν-
τος, Πόλεως τῆς Νήσου Κύπρου.

Στ. Βλάβειν ὁλοθρόντος ἐκφυγὼν Τύχων,
Ζωῆς τυχὼν γένηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ, καπερύκακε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος ἀσεβῆς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γο-
νῆς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν,
καὶ τὰ ἱερά μεμαρτηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς
γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν
ὑπαναγινώσκων τῷ λαῷ ἐπαχθῆ λόγια καὶ
διδάγματα, ἔπατα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτῷ
ἀξιοσύνην, καὶ τὸ τῷ βίῳ καθαρὸν τε, καὶ ἀνεπί-
ληπτον, παρὰ Μνημονίᾳ τῷ Ἀγιωτάτῃ Ἐπι-
σκόπῳ Ἀμαθύντων χαροτονεῖται Διάκονος.
Ἐκείνῳ δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν
τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται Θρόνον παρὰ τῷ με-
γάλῳ Ἐπιφανίᾳ. Ἐπιστρέψας δὲ πολλὰς ἀπὸ
τῆς τῶν Εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς
τὴν εἰς Χεῖρὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν Πίσιν, καὶ πολλὰς
ναὺς τῶν Εἰδώλων κατελὼν καὶ ἀνατρέψας,
καὶ θάλασσας ἀνεγάρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις
κατακοσμήσας, καὶ τὰς καθαγιασάσας, πρὸς
Κύριον μετεπέστη θαυματουργίας πολλὰς ἐτι-
πε τῷ βίῳ περιών, καὶ περὶ τὴν πελάγιον ἐρ-
γασάμενος· ὧν ἐν ἡ δύο, δᾶγμα τῆς ἀρετῆς
τῷ ἀνδρὶ, ἐκτιθέσθαι ἐπάξιον. Ἐτι γὰρ ἐν
ἀρχῇ τῷ βίῳ παρὰ τῷ ἰδίῳ πατρὶ ἀρτὴς πρὸς
τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ ἔληφε· τὸ γὰρ
ἡ αὐτῷ τὸ ἐπιτήδεύμα. Αὐτὸς δὲ τὰς ἀρ-
τὴς τοῖς ἐνδεέσι παρέχε. Μαθόντος δὲ τῷ
τῷ πατρὶ αὐτῷ, καὶ χαλεπῶς φέρον-
τος, ὠνεδίετο παρ' αὐτῷ, αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ
τὰς ἀρτὴς ἔφη δανείζαν, καὶ γραμματῶν
παρ' αὐτοῦ κατέχαν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ
ἀδελφὸς τῶν λόγων ἐναργῶς περιέσεται ἡ
ἀπόδαξις, τῶν σιτώνων πλήρων ἀρεθού-
των μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τῷ

σίτε πρὸ τῆς ὁπωστὲν ὁ πατὴρ ἐποίησατο· καὶ τὸ μὲν ποσὸν τοῦ ὁμῶς ἔχα λόγον τινά, τὸ καὶ ἑτέρως τοῖς πεποικειῖαι, καὶ ὡς αὐτὸ τῆς ἀποϊῆας αἱ δαφιλές, τὸ Θεὸς τὸν οἶτον ἐπιμετρῶντος καὶ ἐπιβάλλοντος· ἐκάνο δὲ περὶφανῶς αἰς δόξαν αὐτῶ, καὶ αἰτίαν, ἢ σύγκλησιν μὴ δεχόμενον. Κληματίδα ξηρῶν τῇ γῇ παρὰ θῆς, ἀδῆως ρίζωθιῶναι, ἅπα βλαστῆσαι καὶ πρὸ καιρῶ· πᾶς γὰρ κατὰ τὴν ἐκκαίδεκάτῃ τῷ Ἰννίς μινυός, ἐν ἧ ἡ τῷ Ἀγίῳ μνήμη πελάται ὤλεμος βότρυς; ἡ δὲ τέως τῷ καιρῷ προσφόρος ἔχουσα τὰς καρπὸς, τῆς θείας ὑμνηδίας καὶ λατρυγίας ἀρχομένης, περκαζοντας ἀποδάκνυσι. Τελεσμένης δὲ τῆς ἱερᾶς θυσίας, πεπέρως καὶ τελεσφόρος καὶ ἀχαρίστως ἀποδάκνυσι πρὸς μετάληψιν, αἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱῶ, καὶ ἁγίῳ Πνύματος. Ταῖς αὐτῶ Ἀγίαις πρεσβύαις ὁ Θεός.

Ὡδὴ ζ. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Πότοις θεοῖς κατηρδύθη, ἀμπελος ὡς ἀληθῆς, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυ, Θεογνωσίας, ἐβλυσσε γλυκασμὸν ἱαμάτων ἡμῶν.

Ηνθῆσας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὡς περ Ἀσὴρ, ἔφανας ὡς ἥλιος, Πάτερ τὰς βοῶντας φωτίζων· εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Επέφανος χαρίτων Πάτερ, σὺ τῇ θείᾳ κορυφῇ, ἐπέχθη ὡς γέγραπται, νίκῃ κατ' ἐχθρῶν ἀραμένῳ, καὶ μελωδῶντι Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ πῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παύτων ὥφθη ἀσώματων, οἷα μήτηρ τῷ Θεῷ, ὅπως ὑπερέχουσα· ὃν ἐκδυσωπῆσα Παρθένε, ὑπερπερόν με δάξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

Ὡδὴ η. Λυτρωτὴ τῶ παντός.

Οὕδαμῶς ἡδοναῖς ἀπελύσαζας, ἐγρηγόρας δὲ μάλλον παρέδραμες, νύκτα τῷ βίῳ Ὅσιε, καὶ κοιμίσας τὰ πάθη σαρκὸς, πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνδῆως κατλιώτησας.

Τατράων παθῶν ἀναδέδακται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων λαβάνων σε· ὡς περ κυκλῶντες μέλπομεν, ἱερώτατε Τύχων· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογαῖτε ὑμῶν τὸν Κύριον.

Η μεγαλύνῃς Χερσὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακίσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνωσε, πε-

φανῶς βασίλειαν, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλυμμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Θεοτοκίον.

Ερᾶς καὶ λαὸς ἀφημισί σε, παντὶ λόγῳ· πε Κορη πανάμωμε, τὴν ἀλογίαις ἀπαντας, σεφανώσασαν πίσει τὰς μελωδῶντας· ἀλογαῖτε ὑμῶν τὸν Κύριον.

Ο Εἰρμός. Λυτρωτὴ τῶ παντός παντοδύναμε. Ὡδὴ θ. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Τόσοι τὸν δρόμον τὸν καλὸν πλέσαντι, καὶ τὴν Πίσιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, Οὐρανία λιτοίχθη σκηνώματα, καὶ τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγιοσωῶν διαλάμποντα.

Ως μύσης ὡς θᾶος ἱερός ὡς ἄριστος, ποιμεναρχῆς ὡς ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυμάτων, παμμακάρ αὐτεργὸς μεμακάρισται, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμῃται, πάντων Ἀγίων ἀγαλλόμενος.

Η Κύριος τὸ σῶμά σε σοφὴ τὸ ἅγιον, ἱαμάτων κρήνην κέκτῃται· πᾶσα δὲ πόλις τε, καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκίωσιν, Τύχων παμμακάρ ἀξιάγαγε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ Πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ὃ φωτιζόμενοι τὰ σκότας, λυτρωμεθα τῆς πλάνης ὑμνῶντες σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνῃ ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις.

Ο Εἰρμός.

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατὰραν ἀσφκίσας· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν ἀλογίαν ἐξλιώθης· ὅθεν σε πάντες μεγαλιώμεν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῷ, ὡς σωήθεις, καὶ ἡ α. ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

17. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμίου, Φήλικου, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανθῆλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια. Ἦχος δ. Ἐδωκας σημάωσιν.

Πόνοις σωτρυβόμενοι, καὶ κακῶν ἐξορῶμενοι, καὶ ἁρκτῇ συγκλησόμενοι, ἐξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιασιπῶ, θνήσκον-

τες θανάτω, ἐκ ἀπηρνήσαοθε Χειρὸν, ὃς ἔα-
τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνάματα. Διὸ καὶ ἡξιώ-
θητε, τῆς Οὐρανίης λαμπρότητος, δυσωπῶν-
τες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ισαυρος ὁ εὐδόξος, καὶ ὁ σερρότος Ἰννοκί-
τιος, καὶ ὁ θαῖος Βασίλειος, Φηλίξ ὁ
θαυμάσιος, ὁ κλανὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Πε-
ρεγρίνος, οἱ ἑρανώσαντες τὴν γλῶσσαν, ταῖς
πάντων θαυμάτων θαύμασι λαμπρότησι, πιστῶς
μακαρίζεσθωσαν, ὡς τῷ Κυρίῳ θεράπον-
τες, καὶ τὰ πάντα διώκοντες, τῶν ψυχῶν
ἡμῶν πάντοτε.

Κρίστη ἡ ἐκβλύζουσα, τῶν ἱαμάτων χα-
ρίσματα, ἡ σορὸς ὑμῶν δέδεται·
ὅς ἡς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγίαν, καὶ
τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν,
ἀνδρημέωντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Με-
γαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλ-
λοι, τῷ Κυρίῳ θεράποντες, πρεσβόλται
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπερὰ τῶν Ἀγίων Μανσῆλ, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ, Στιχηρά.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ως ἀσέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι πα-
νδύημοι, θεῖκαῖς λαμπρότησι κα-
ταυγάξετε, τῆς οἰκουμενῆς τὰ πέρατα, δαι-
μόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθορο-
ποιῶν, καὶ κινδυνῶν ῥεῖα ἄροντες· ὅθεν σῆ-
μερον, τὴν φαιδραν καὶ φωσφόρον καὶ ἀ-
γίαν, σωελεθόντες ἐκτελέμεν, ὑμῶν πα-
νήγυριν εὐδοξοί.

Μανσῆλ ὁ θαυμάσιος, καὶ Σαβὲλ ὁ μα-
κάριος, Ἰσμαῆλ ὁ πάνσοφος μελο-
δήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τελαῖδα
τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς
προκηρύξαντες, καὶ πολυθεόν, ἀποσβέσαν-
τες πλανῶν τῶν αἱμάτων, ταῖς προχύσε-
σι καὶ δόξαν, ἀπαληφότες αἱμάρωντον.

Βασιλεῖα παρανόμον, παρανόμως προ-
σάπτοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν
ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμ-
φρόνως ἡχυνάπε, Μανσῆλ καὶ Ἰσμαῆλ, καὶ
Σαβὲλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρ-
πεῶς καὶ νομίμως τὰς σεφάνας, ἀνεπλέξα-
θε τῆς νίκης, ὑπὲρ τῷ κόσμῳ πρεσβόλοντες.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀνατολὴς.

Εὐλιχρυνῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεῶ, οἱ
εὐδόξοι Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν

ἔασαντες, λιπόντες καὶ τὴν πῶν Χαλδαίων
χρῆσιν, τῷ σὺν φωτὶ καταυγάσθησαν· θω-
ρακιοῦντες δὲ ὅπλοις τῆς Πίσεως, ἡχυν-
αν Ἰελιανὸν τὸν Τύραννον, Μανσῆλ ὁ
εὐδόξος, καὶ Σαβὲλ ὁ ἀάμνητος, καὶ Ἰσ-
μαῆλ ὁ τεισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ
Πνέματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβόλσι τῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαίρε Κυ-
ρίε Ναε. Χαίρε Ὄρος κατὰσκιον.
Χαίρε καταφύγιον. Χαίρε λυχνία χρυσή.
Χαίρε τὸ κλέος τῶν ὁρθοδόξων σεμνή.
Χαίρε Μαρία Μήτηρ Χειρὸς τῷ Θεῷ.
Χαίρε Παράδασε. Χαίρε θεία Τράπεζα.
Χαίρε Σκηνή. Χαίρε Στάμνε πάγχρυσε.
Χαίρε ἡ πάντων χαρά.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὶ τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφ-
θαλμοῖς, καθοράται ὁ Δέσποτα; ὁ
συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνῆρτησαι,
καὶ θανατῶσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζωῇ; ἡ Θεο-
τόκος, κλαίεσσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν
σταυρῷ ὑψόμενον τὸν ὅς αὐτῆς, ἀρρήτως
ἐκλάμπαντα, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον.

Τροπάειον. Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν ἡ συνήθης Στιχολογία,
οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τῶν Ἀγίων
αἱς· ὃ ἡ ἀκροσυχίς, ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων.

Ἰσαυρε Μάρτυς ὁμιλήτης φανηθί μοι.

Ὡδή α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ὑγραὺ διαδόσας.

Ελέωσαι Μάρτυς τὸν ὁμιλήτην, Θεὸν καὶ
Σωτῆρα, ἐλεῆσάι με καὶ θανῆς, ἐπη-
ρέας μάκαρ ῥύσασθαι με, τὸν προσφυγόν-
τα πιστῶς ἐν τῇ σκέπη σου.

Επενόμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ
πλήθει κινδυνῶν, πιεζόμενος ἐκβοῶ·
Ἰσαυρε θεόφρον πρόσηθί μοι, τῆς σωε-
χάσεως ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χειρῶ, ἀνύ-
στακτος φύλαξ, ἐχαλεῖσθης Πόλα τῇ
σῇ· γενήθητι σκέπη καὶ προσάτης, τῶν
προσφυγόντων σοι εὐδόξε Ἰσαυρε.

Θεοτοκίον.

Εὐμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, ἄρῶν ὁ
βελίαιρ, βέλα ἔτρωσεν ἡδονῶν, ἡ τὸν
Ἰατρὸν Θεὸν τεκέσσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου
θεράπευσον τραύματα.

Ωδή γ'. Σὺ ἂν τὸ σερέωμα.

Ανῶθεν τοῖς δέλοις σε, τὴν σωβή-
θαιαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης
ἐπιηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρᾶθρα τῶν ἰάσεων, ἡ σὴ σορὸς ἀνα-
βρύσσει, παντοδαπά, πάντα τῶν ἀν-
θρώπων, ἀρρώγηματα Ἰσαυρε.

Εἰμῖος γεγενῆσθαι, τὸ τῷ Χειρὶ τιμῶν
ὄνομα· διὸ βοῶ, λύτρωσάι με πάσης,
ἀτιμίας πρεσβείας σε.

Θεοτοκίον.

Ηνωται ὁ Κτίστης μὲ, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ
Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀνα-
πλάσαι, διὰ σὲ ὡς ηὐδόκησεν.

Ο. Εἰρμός. Σὺ ἂν τὸ σερέωμα.

Καθίσμα. Ἦχος γ'. Θάλας Πίσεως.

Θᾶον φρόνημα ἀναλημμενοί, ὧ ὑπέρμα-
χοι τῷ Δυρράχῃ, καὶ τῷ Χειρὶ ὀπλί-
ται σερέοντες, Ἀπολλωνίᾳ τὸ θράσος
καθαίλετε, καὶ Τριποντίᾳ τὸ σέβας ἡχύ-
νατε, νίκης ἐπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξά-
μενοι, δωρεῶν τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θαῖα γέγονας, Σκίση τῷ Λόγῳ, μόνη
Παύλανε Παρθενομήτορ· ἡ καθαρό-
τητι Ἀγγέλης ὑπεράρασα, τὸν ὑπὲρ πάν-
τας ἐμέ πλημμελήσαντα, ἀποκαθάραρον,
πρεσβείας σε τοῖς ἐνθέοις νόμασι, παρέ-
χουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ἀμείωντος ἀμνάς τῷ Λόγῳ, ἡ ἀκή-
ρατος Παρθενομήτωρ, ἐν Σταυρῷ
θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ὅτε αὐτῆς ἀ-
νωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρη-
νωδῶσα ἐκραύγαζεν· οἱ μοι τέκνον μὲ,
πῶς πάχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς
ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον.

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθεὶς ἀπονοία μὲ, ὀλιθίσας πά-
θεισι κατενῆνεγμαι· ἔγαρόν με κατα-
κείμενον, ἐν βυθῷ Θεόφρων ἀπογνώσεως.

Εὖ πανσύνδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρου-
ρόν μὲ καὶ καταφύγιον· πρόσηθί μοι
μὴ παρίδῃς με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μὲ, καὶ
σῶσόν με.

Εν ὁδῷ καρδίας μὲ, τὸν ἐμὸν προσάτην
σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ μὴ καταλί-
πῃς με, ἐχθρῶν ἐπιηρείαις ἀπολλύμενον.

Giugno.

Θεοτοκίον.

Ενηγενὼν ἀκαταίχυνε, σκέπη καὶ βοή-
θαια σύ μοι πρόσηθι, καὶ παντοίας
με θξάρπασον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν
οἰκέτιόν σε.

Ωδή ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Υἱὸς ὧφθης ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ
σε λάμπον φῶς αἰδύτον· δι' εὖ σκοτο-
μιῶν, τῆς ἀπάτης μαρτυρεῖται καὶ ἀπάσι,
δαδευχᾶται γνώσις, θὰς φωτός· διὸ βοῶ
σοι, φώτισόν με τὸν γνώμῃ τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδῃς με Μάρτυς, πίσει σοι προ-
σρέχοντα, μηδὲ ἀπόσῃ με· γλώσ-
ση γὰρ δολία κατ' ἐμὲ οἱ μισθῆντές με
φθιέγγονται, πολεμῶντες μάτῳ, τῷ ἀ-
πολέσαι τὸν σὸν δόλον· ἀλλὰ πρόφθασον
σῶσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλῶμαι τὸν
μέγαν προσάτιν μὲ, ἐν παντί με τό-
πῳ, καὶ καιρῷ διαφύλαξον Ἄγιε, ἀπὸ πά-
σης βλάβης, καὶ ἐπιηρείας ἐναντίων, τὸν
εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μὲ θέμενον.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφῶται, ἐκ σὲ ἀπαρόγαμε
Θεὸς ὁ πλάσης μὲ· ὃν οἶα δυσώπα,
οἰκταρῆσαι λαὸν ἀμαρτανόοντα, διασῶσαι
Κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν
εἰς σὲ Θεοτόκε ἐλπίζοντα.

Ωδή ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Νοὸς μὲ τὰς ἐκτροπὰς θρασυπύσσας, καὶ
καρδίας μὲ τὰ πάθη Θεόφρων, σωμα-
τικῶν, ἀλγηδόνων με ῥύσαι, καὶ ἐπαράας
ἀπάσης καὶ θλίψεως· καὶ δαξόν με ταῖς σαῖς
λιταῖς, τῷ ἐχθρῷ τῶν παγίδων ὑπέρπερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πα-
νάγιος Θεὸς ὃν δυσώπα, ἀγιασμόν,
τοῖς σοῖς δέλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμόν καὶ
πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προσάτης γὰρ
παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίδης ἡμῖν ἀκαταίχυντος.

Ευνανίαι με τὸν πολλὰ σε ποιδῶντα, πο-
λυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ ду-
σωπῶ, τὸν καλόν μὲ προσάτιν, καὶ πίσει
κράζω σοι Ἄγιε Ἰσαυρε· γενήθητί μοι
βοηθὸς, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ερανίσι τῆς σωσικῆς σε πρεσβείας, κα-
τασβέσασα παθῶν μὲ τὴν φλόγα,
ταῖς τῷ νοῷ, ἐκτροπὰς σαῖς πρεσβείαις,

Ε

Ἰπε-

Υπεραγία Παρθένε Θεράπιδσον, καὶ κόπασον τὸ χαλεπὸν, τῶν παθῶν με κλυδώνιον Παναγνε.

Ο' Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον. Τῷ αὐτῷ Μηνί ΙΖ'. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανθῆλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαῆλ.

Στίχος. Μανθῆλ, Σαβέλ, Ἰσμαῆλ τρεῖς ὀπλῖται,

Τεμάδος αἰχμῶσιν ἐχθρὸς τριτάτος.

Εβδομαῖτη δεκάτη, ἴδε τρεῖς ἀνέρας ἀθλέοντες.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσαλεύ-
τες παρὰ τῷ Βασιλέως Περσῶν Βαλ-
ταῦς, καὶ τὰ πρὸς ἐριυλίῳ βραβάζοντες,
κατὰ τὰς χρόνους Ἰσλιανὸς τὰ Παραβάτε-
ον θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκη-
δόνι θεασάμενοι, καὶ πολλὰς τῇ αὐτοῦ
πλαγῇ καδυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχον-
τες θεοσεβῆς καὶ τῷ Χριστῷ λατράοντες,
ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καδικέτατον,
διαφυλαχθῆναι αὐτὰς τῇ πίσει τῇ εἰς αὐ-
τὸν, καὶ μὴ κοινωνῆσαι τῇ πλαγῇ τῶν εἰ-
δώλων λατρῶν. Γνωσκόντες δὲ καὶ ἀχθύν-
τες τῷ δυοσεβῇ Ἰσλιανῷ, τύπτονται, καὶ
ἥλοις περωνδύνται τὰς ἀσραγάδας, καὶ
λαμπᾶσι πυρὸς τὰς μαχάλας καταφλέ-
γονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ, ἰδίᾳ δὲ ὁ
Ἅγιος Μανθῆλ ὑποχέσας δεξάμενος πα-
ρὰ τῷ μιᾷ βασιλέως Ἰσλιανῷ, καὶ πα-
ραινέσας, καὶ μὴ πνοῆς θυσίαν προ-
σσευγᾶν τοῖς Εἰδώλοις, κατηλθεταί τιμῇ
κεφαλῇ, καὶ ἀμφοτέρω τὰ νῶτα, καὶ κα-
λάμοις ἐλιδῆς κατασφίγγεται, καὶ ἐπέ-
ροις ὀξέσι κατακυντᾶται βέλεσι, καὶ ἔπως
ἅμα τοῖς θυσὶν ἀδελφοῖς αὐτῷ Σαβέλ καὶ
Ἰσμαῆλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκιον τάχα, τῷ
ἐπιλεγόμενῳ Κωνσταντίνῳ, ἐν τόπῳ κρη-
μνώδῃ ἀπαχθεῖτες, τὰς κεφαλὰς ἀπε-
τμήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἄθλησις τῷ Ἁγίῳ Μάρ-
τυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰννοκεν-
τίῳ, Φήλικῳ, Ἑρμείᾳ, καὶ Περεγρίνῳ.

Ο' Ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ὁρ-
μῖνω ἔξ' Ἀθηνῶν. Ἐπαύσαντες δὲ
τῆς πατείδος, εὐ τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀ-
πολλωνίας γινόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρί-
νῳ καὶ Ἑρμείᾳ περικτυγχανόντων, ἔς καὶ δι-
δάσκων ὁ Ἅγιος Ἰσαυρος, μὴ πρὸς τὰς

παρόντα ἐπιποιᾶσθαι, ἔτοι ἔργοις τὰς αὐ-
τῷ λόγους ἐπεβεβαίωσαν. Ἀποσρεφόμενοι
γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, πρὸς
τῷ αὐτῶν Τελποντίῳ Ἐπάρχῳ διαβάλ-
λονται, ἔς καὶ συλλαβὴν, καὶ τῷ Χριστῷ ἀ-
ποσῆσαι μὴ δυνηθῆς, ξίφη τὰς κεφαλὰς
αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προσάττα. Ἰσαυρος
δὲ ὁ τῷ Χριστῷ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
Ἀπολλωνίῳ τῷ ὑπὸ τῷ Ἐπάρχῳ ἐκδίδον-
ται. Ὑφ' ἑ πυρεὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθή-
τες, καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τῶν ῥυθί-
ναι, πολλὰς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέ-
ντες πίσιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς Πό-
λεως, Ῥεφός καὶ Ῥεφίνος οἱ αὐτὰδελφοί,
τελῶταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, πέμ-
νονται τὰς κεφαλὰς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν
Βηοσαρίωνος.

Οὗτος ὁ Ὁσίος ἐκ νεαρᾶς ἔτι ἡλικίας ἀ-
ποταξάμενος, καὶ τὴν σκήτην καταλα-
βὼν, εἰς τοιαύτῳ ἀσκησιν καὶ ἀκτῆμοσύνῳ
ἤλασεν, ὡς ἐν τῶν ἀερίων πτερυγῶν, ἢ νυκ-
τῶν, ἢ χειρῶν ζώων, ἀπαράχως καὶ ἀμελ-
μῶς πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῷ διατε-
λέσαι. Οὐ γὰρ φροντὶς οἶκος παρ' αὐτῷ ἐμε-
λεῖτο, ἢ τόπων ἐπιθυμία κεκρατηκέναι
ἔδοξε τῆς τέττε ψυχῆς, ἢ κόρος τρυφῆς,
ἢ κτήσεως οἰκημάτων, ἢ βίβλων περισφο-
ραὶ, ἀλλ' ὅλως δι' ὅλου τῶν τῷ σώματος
παθῶν ἐφάνη ἐλδιδερός, ἐλπίδι τῶν μελ-
λόντων τρεφόμενος, καὶ πίσεως ὁχυρώματι
βεβηκὼς ἐκαρτέρει ὥσπερ αἰχμάλωτος ὡδε
κῆκῆσε ἐν ψύχῃ καὶ γυμνότητι διαμένων,
καὶ τῇ φλογὶ τῷ Ἠλίῳ διαφλεγόμενος, αἰ-
θεριος ἵσατο πάντοτε, κρημνοῖς ἐρημιῶν
ἐαυτὸν ὡς πλανώμενον περιπαρῶν, καὶ πλα-
τάς τῆς ἁμμοῦ χώρα ἀοικήτῳ πολλάκις,
ἐαυτὸν ὡς ἐν πελάγῃ φέρεσθαι δόδοκῆσας,
καὶ νυχθήμερα πεσοράκοντα πεποιήκεν ἐν μέ-
σῳ ῥάμνῳ ἐσηκὼς, καὶ μὴ κοιμώμενος, καὶ πε-
σοράκοντα χρόνους ποιήσας, μὴ ἀνακλίνας
ἐαυτὸν ἐπὶ πλάτῃ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἱστά-
μενος ἐκοιμάτο. Οὕτως ἔν βιώσας καὶ πολι-
τάσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν
Υπατίῳ, τῷ ἐν Ῥαφαναῖς.

Ο' Πατεὶς ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεὺς
θεοσεβῆς ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου

ἡ Ἀρκαδία τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθῆς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πᾶντα καταλιπὼν, τὸν μονήρην βίον ὑπέδου. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς τῷ τῷ Πρεσβυτέρῳ χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀπεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτῷ θαύματα τελεῖνται, ἀδύνατον γράψαι. Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Θεὸς συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀσραπτόμενος, τῷ Τελεσηλίφ εὐδόξε Ἰσαυρε, Ἰννοκεντίε θᾶε, Φηλιξ Ἑρμῖα ἡ Περεγρίνε σοφὲ, σὺ Βασιλεῦ θαυμάτων λαμπρότησι, καταφωτίσατε τὰς ἀφημῶντας ὑμᾶς.

Αγέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης μυῖντες ὥφθητε, ἀθλοφόροι Κυεῖς· διὸ ψυχῇ με γνώμῃ τυφλώττεσαν, Θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺ ἀποδιώκοντες.

Νοσῶσαν αἰνῆτα, τὴν ταπεινὴν με ψυχῇ ἰάσαοθε, τὰ τῷ σώματος πάθη, Μάρτυρες θᾶοι ἔξαφανίσατε, ὦ Περεγρίνε Ἰσαυρε Βασίλειε, Φηλιξ Ἑρμῖα κλανέ ἡ Ἰννοκεντίε.

Θεοτοκίον.

Εχὺς με καὶ ὑμνησις, ἡ σωτηρία Χειρὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατάλας, Παρθερομήτορ διὰ χρηστότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπαλῆς ἡ ἀποφασεως.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ηγλαῖσμός σου κάλλεσι, Μαρτυρεῖς Θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἔξ ἁθλῶν σίγμασι, πορφύραν ἔξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, ἡ Ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυεῖ, ὃν αἰ ἐκδυσώπα, κοσμήσαι σωτηρεῖς, ἡμᾶς περιβολαίφ.

Θανατωθεὶς ὁ δάλαιος, ἡδονῶν τῷ ἐκπύματι, ἐρρίμμαι εἰς γλῶ, θάσμα θρῶν ἄξιον, πανεῖδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, δᾶξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυμάτων σου χάριν, βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σύ με προσάτης, ἡ σῶζας ἐκ θανάτου, τὰς σοῦ ἀχράους δόλως.

Ερωσιῶν πρότερον, κοσμηθεὶς Ἱερῶτατε, ἡ διακονήσας, ἀλαβῶς εἰς ὑπερον, αὐ-

θαίρετον γέγονας, σὺ ἱεραὸν ἀμῶμον, ἱερουργηθεὶς, Χειρὶ διὰ Μαρτυρεῖς· διὸ κάμῃς τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίσῃ, ἡ σῶσόν με λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Ο τῶν Φωσῆρων κάλλεσιν, Οὐρανὸν καλωπίσας Θεός, ἄλλον Οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σοῦ γὰρ ὡς Ἥλιος, ἔξανατάλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς Θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ εὐδὲς προσρέχων, ἐν σοὶ κατηχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχὼν δωρεῶν σου.

Ο' Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέση ἐπὶ τέττῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιώθεας, ἐκ Θεοῦ παναοίδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβᾶς, δαίμονας ἡ νόσους παντοῦπάας, ἡ παρασμάς ἡ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράχες, εἰρήνην ἡ ὑγίαν, ἡ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θᾶος ἡ σεβάσμιός σου Νεὸς, τὸ πολύτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἔχων ἀναφαίρετον τὰς πειρὰς, καταπλατίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ κάγω τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγὼν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Εὐδὲ Μάρτυς Κυεῖς καλῶς κάμῶν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου· πρόσηδι ἐν, πάντοτε Θεόφρον τῷ σοῦ λαῷ, τῷ σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τὰς προσρέχοντάς σοι πειρὰς, ἡ βράβδσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκισμένῃ, κάμῃς τῷ σοῦ οἰκέτῃ μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρρωτε Νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τὰς ἡμᾶς πολεμῶντας πολέμησον, τῇ κραταίᾳ, ἡ παντοδυνάμει σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόσηδι, τῶν ἀδικημάτων ἀντιλαβῆ, πταισμάτων λυτρεμένη, ταῖς σαῖς ἱκετείαις· ὅσα γὰρ θέλεις πᾶντα δυνάσαι.

Ο' Εἰρμός. Ἐξέση ἐπὶ τέττῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξαποσταλάειον τῆς ἡμέρας. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἡ Ἀπόλυσις.

18. Τῷ Ἀγίῳ Μάρτυρι Λεοντίῳ.

Ἐσπέρας Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλίσσωμεν.

Πίσε ὀνομάσωμεν εὐδόξε, τῆς Ἑλλάδος προσφορῶν, ὡς ὁρμημένον ἀπ' αὐτῆς

τῆς Φοινίκης καθαρόν, ὡς πεδυμένον ἐν αὐτῇ· φωστῆρα, ὡς ἐν σκοτεινῇ· ἔξασφραγιστὶ· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλῆττεσι· πολύτροπός σε ἡ εὐκλεια, Λεόντιε παμμακάρισε· ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίσε ἀθλοφόρε προσάπωμεν; Στρατιώτῃ τῷ Χρυσῷ, ὡς καταιρέτῃ τῶν ἐχθρῶν. Βασιλέα τῶν παιδῶν, ὡς ἀσεβείας ἀθλητῷ. Τροφέα, τῶν πανώντων ὡς φιλόπρωχον· δικαίων, ἐραστῷ ὡς ἐρυνόφρονι· ποικίλα σε τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα· ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίσε δ' θαυμάσια Λεόντιε; ὅτι εὖ οἰκον λαβὼν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, Ποταμὸς ἀεργεσίας, ἀναβλύζας τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, ἀφραίνεις δὲ τὰς μετέχοντας, τοῖς ὕδασι τῆς χρηστότητος· ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πίσε ὁμοιώθης παλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν ἐδόλως ἀνάνδισα ψυχὴν, καὶ τὸ πῦρ μὴ θαλιώσας, ἐκ ἐκστασῶν τῶν κακῶν; ἀνάσας, καὶ τὴν μόνω πρὸς ἀντίληψιν ταχῆαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διάλειπες πρεσβύσας, ρυθιναί με, τῶν παγιδῶν τῷ ἀλάστορος.

Στοιχεῖον Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἄρνα ἡ Ἀμναῖς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλας ἠπλωμένον, ἐκσίσως σαρκεῶς, ἀνέβωα μητρικῶς, ὁδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· τίς με, τί τὸ ξένον τὸτο θέημα; ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατῶσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάσας; δοξάζω σε, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Τροπαῖον. Ἦχος δ'. Ὁ Μάρτυς σε Κύριε. Εἰς τὸν Ὁρθρὸν ἡ σωτήριος Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τὰ Ἀγίου, καὶ ἡ ἀκροστιχίς, ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων· Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ἀσomaί σοι Κύριε.

Ἰωάννης Μοναχός.

Ἄομοις ἐγκωμίων ἡ ἀρετὴ σε, ἐχ' ὑποπίπτα τῷ Χρυσῷ, θεράπον Λεόντιε.

αὐτὸς γάρ σοι ἐγκώμιον, καὶ ἔλεος ἀναφαίρετον.

Εὔμενος μάκαρ τῶν παρὰ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχῇ, παρδείψ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν αὐτοδὸν, ἀξολῇ κατασκάλασον.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλαγῆς, τὴν εἰς τὰς Μάρτυρας τιμὴν, γεραίρων ὁσῶς, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰά σοι ποθέμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν Οὐρανῶν, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν πλαστὴν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὡδή γ'. Τόξον δυνατῶν ἡτορμήσε.

Ηΐδος ἀσαλὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε Θεόθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδάχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καὶ Μάρτυρος αἰετος.

Θέοιαι τοὺς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συζητιώταις ἀνέφωτος Λεόντιε, Βασιλεῦ τῷ αἰωνίως, διαμεῖνόντι κρατάεσθαι.

Εῖρε ἀσεβείας ῥήματα, ἡ μελισσαγῆς, καὶ φιλόθεος γλώσσά σε, τοῖς δὲ δαίμοσι τῆς ἀσεβείας, βλαστημῶν διεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπαρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σε χωρήσασα, καὶ πεκοῦσα σαρκαρκεμένον, ὡς Θεὸν ὁμῶς καὶ αὐτὸν ἔρωπον.

Θ. Εἰρημός.

Πᾶσον δυνατῶν ἡτορμήσε, καὶ οἱ ἀδελφεοὶ περὶ ἐξέσωσαν τὴν διὰ τὸτο ἐξερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εταυρόν ὡς περ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναῖως Λεόντιε· ὅθεν ἔξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἐπαθλον ἐκομίσω; τῶν θαυμάτων τὴν χάριν, πρεσβύων τὸ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς πανεύδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Εχθροῖς παρατάχθητι, τοῖς πολεμῶσιν ἡμῖν, δανῶς κατεπέβησαν, τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῇ, πανάχραντε Δέσποινα· ὅλεσον αὐτοχείρως, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἐχρύν σε, φιλοπόλεμα ἔδνη· τὸ νάματί σε τέτυς πάντας ἔξαφάνισον.

Σταυρ.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Παρθεύε Πανάμωμε, Μητηρ Χειρῶ τῶ
Θεῷ, ῥομφαία διήλθε σε, τὴν πανα-
γίαν ψυχὴν, λιύκα σαυρόμενον, ἐβλε-
ψας ἐκσῶς, τὸν Υἱὸν ἃ Θεόν σε· ὃν περ
ἀλογημένη, δυσώπιστα μὴ παύσῃ, συγ-
χώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ωδὴ δ'. Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς.

Ο τῷ θυμῷ τῷ δασυδαίμονι ὑπόσπον-
δος, σέ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ συνεχό-
μενον, ἀνελῶς ἀνέταξε, Μάρτυς ἀθλο-
φόρε Λεόντιε.

Ενωκρατεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑ-
πὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνύοντι· μέ-
χει τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλ-
μας αἰοίδιμε.

Ε σαγηνῶσαν ἃ ζωγράν πρὸς τὴν ἀλή-
θειαν, θαρσαλέως ἀνέφης, ὡς μακα-
ριστὸν τὸν ἀπαλῶντα ἡγήμαι, Μάρτυς Ἀ-
θλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερσβικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, ἃ Θεὸν
ἐν ἀγκάλαις ἐποχέμενον, μετὰ σαρ-
κὸς βασιάσασα, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ωδὴ ε'. Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς.

Ερῆον πρὸς σφαγίῳ, ἐτοιμότατον ἀχθᾶς,
Λεόντιε πανσιδόξε, τυραννικῶ πρό βή-
ματος, ὑπὲρ Χειρῶ ἀνθαιρέτως παρῆλαστο.

Καδελᾶν σε τὸ ξερρόν, ἐπαρᾶτο τῆς
ψυχῆς, τῆς πλαγῆς ἢ ὑπὸ θυμῷ,
τὸν σαυρωθέντα Κύριον, ὡς περ κακῶργον
βροτῶν λοιδορούμενος.

Πολέεθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν Γῆν ἃ Οὐ-
ρανὸν, σαφῶς μὴ τεκτινώμενοι· ὁ
σαυρωθεὶς ἀπάντων γὰρ, Δημιουργὸς ἐστὶ
Μάρτυς ἀντέλεγες.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν ὑπερφύως, συλλαβεῖσα ἐν γα-
στρί, Παρθενομήτορ ἄχραντε, τὴν
σὺν ἡρώδῃ δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε
ὑμνοῖς δοξάζουσιν.

Ωδὴ ς'. Εἰβόησε, προτυπῶν.

Ιαρός μόν, τοῖς προσρέχουσι Πίστα
Λεόντιε, καὶ τὸν Λόγον, ἡρτημένος
τῷ θείῳ σε ἁλατι, ἱταμώματος δέ, τοῖς
ἐχθροῖς τῷ Χειρῶ ἀνεδάκνυσο.

Ιεγηθῶς σοι, ὁ πιστός σε θειράπων Λεόν-
τιος, ἀπεδίδο, τὸ Μαρτύριον τῆς Βα-
Gingno,

σλήας σε· ἀλλ' ἐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροὶ σε
Χειρῶ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὡς περ θῆρες οἱ ἄ-
νομοι, ἃ τὰς χάρας, ἐπέτιθον ὡς ἀρ-
νίῳ τῷ Μαρτυρίῳ, ἐπαγόμενοι, διασπᾶν
ἀφαιδῶς τὸν ἀήτετον.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἐκεῶν σε ἀλόχα-
τε Θεοτόκε, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα
δυσώπησον· ὅτι σέ ἃ μόνῳ, προσείσαν
ἡμῶν ἐπισάμεθα.

Ο Εἰρήμῳ. Εἰβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Πῶν Τυραννῶν ἡχυνᾶς, τὰς πονηρὰς ἐ-
πινοίας, ἃ Ἑλλῶν ἡλέγξας, τὴν
ἀθώωτον γνώμην· ἡφράνας τὰς τῶν Ἀγ-
γέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων
Πιστοῖς παρέχης· διὰ τὸτό σε τὴν μνή-
μην, τιμῶμεν πόθῳ σοφὲ Λεόντιε.

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ ΙΗ. Τῷ Ἀγίῳ Μαρτυ-
ρῳ Λεοντίῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπα-
τίῳ, ἃ Θεοδότῳ.

Στίχ. Ἀκμῶν τὸ σῶμα τῷ Λεοντίῳ τάχα,
Ἀκμῶν σιδηρῶς πρὸς σφύρας τοῖς αἰκίαις.
Ὁ γδοάτη δεκάτῃ πληγῇσι Λεόντιος ἐκπνῆ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔχων ὃς Ἑλλά-
δος, μεγέθει δὲ σώματος συναυξηθεῖ-
σαν ἔχων ἀλκίῳ ἃ ῥώμῳ, τοῖς στρατιω-
τικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ
πολεμῶν ἃ ἐν τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι
ἀνδρῶς, καὶ πολλάκις τρόπαια σῆσας.
Δόξαν δὲ ἃ σωῖεσιν ἔχων ἃ λογισμὸν ἐμ-
φρονα, τῇ στρατηγικῇ σοφίῃ ἃ τοῖς παρα-
στήμοις κατεκοσμήθη. Διατελείβων δὲ ἐν Τρι-
πόλει τῇ κατὰ τὴν Ἀφρικίαν, ταῖς βασι-
λικαῖς σιτήσεσι ἃ φιλοφροσυνῶς, ἐδεξιᾶ-
το τὰς πύνης, ἃ γνησῶς ἃ ἐλκερῶς ἐ-
λάτρωε τῷ Θεῷ. Περὶ τὰς μαθῶν ὁ ἡ-
γεμὼν Ἀδελανὸς τῆς Φοινίκης, ὃς λιὼ κα-
τὰ τὰς καυρὰς Οὐσπεσιανῶν, ἀποσέλλα πρὸς
αὐτὸν ὑπάτιον Τελβῆνον μετ' ἐτέρων δύο
στρατιωτῶν, ὃν ὁ ἔτερος Θεοδότος ἐκαλεῖ-
το. Ἐν δὲ τῷ πορῶσθαι, πυρετῷ λαίρῳ
ὁ Ὑπάτιος συχεθεὶς, ἀνῶθεν ἐνεχθείσης
φωνῆς, ἡκεν Ἀγγέλου ἐπιφανέντος αὐτῷ,
ἃ μέλλει τῆς νόσας ἀπαλλαγῆσθαι κα-
λῶς, τείτον ἐπικαλέσασθαι ἃς βοήθειαν
τὸν τῷ Λεοντίῳ Θεῷ. Τῆς δὲ φωνῆς ταύ-

της ἐν αἰδήσει Θεοδούλου γεγωνώς, ἡ δὲ
 τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τελβένος, ἐπὶ κατέ-
 λαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ
 μὲν πρῶτον Λεόντιον ἀγνοῶν ὅς τις ἐστὶ,
 παρ' αὐτῷ ἔξενίσθη. Ἐπιζητῶν δὲ τὸν παρ'
 αὐτῷ ζητῶμενον Λεόντιον, ἤκουσεν αὐτὸν ἄ-
 ναι, εἶναι δὲ τῷ Χριστῷ δόλον, τῶς δὲ λε-
 γομένους θεοὺς ἀποβδελύττεσθαι. Ἀκῶσαν-
 τα δὲ ταῦτα τὸν Τελβένον ἡ τὸν Θεόδου-
 λον, προσπεσάν τῷ Ἁγίῳ καὶ αἰτῶσαι
 παρ' αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκαώ-
 σεως. Εὐχαριστεῖ δὲ αὐτῶς τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ
 αὐτῶν, ἡ τὴν ἔξ ἑρᾶς νεφέλῃ ὕδατος
 λέγεται ἔλθαι ἡ φωτίσαι αὐτοὺς, ἡ λα-
 κὰς ἐνδύσαι σοφίας. Ἐφ' ᾧ τῶς ἀπίστους
 παραχρῆναι, μνηῦσαι πάντα τῷ Ἡγεμό-
 νι Ἀδελανῷ. Ὁ δὲ τότε παρασησάμε-
 νος, ἐπὶ νεφελῶν ἀποσηῖναι τῆς τῷ Χρι-
 στῷ πίσεως ἐκ ἔπιση, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑ-
 πάτιον ἀναρτηθῆναι ἡ ξέεσθαι ἐκέλευσε,
 ἡ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, ἡ
 ἔτι τὰς κεφαλὰς ἐκτμηθῆναι. Ὁ δὲ Με-
 γαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τύπε-
 ται βάκλοις, ἅπα τὰς παρακλήσεις τοῦ
 Τυρανῆος ἡ κολακείαις μὴ προχῶν, ἀλλὰ
 καταγελάσας αὐτὸν, τύπεται σφοδρῶς.
 Εἶτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ
 λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυθεὶς, ἡ τυπτό-
 μενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκε.
 Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτ. Αἰθελίς.
 Οὗτος ὡς ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιαν-
 οῦ. Διαβληθεὶς ἐν, παρέστη Ἐλδσίῳ
 τῷ ἄρχοντι, ἡ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας,
 τάνεται, ἡ λαμπᾶσι πυρὸς καταφλέγε-
 ται, καὶ τριβόλοις σιδηροῖς πυρωθεὶς τὰς
 μαχάλας διακαίεται, ἡ κατὰ τὸν νότον
 ἡ τὰ ἑρᾶ, καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ὀγκίνους
 ἀσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρω-
 θέντι ἀπλᾶται, ἡ ἐκ τῶν παύτων Ἀγ-
 γέλῳ ἐπιστάσῃ λυτρεῖται. Ἄθ' ἔτι τὴν
 κεφαλὴν πέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ωδὴ ζ. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Ὡμαλαιότητι φρενῶν, ὥσπερ οἱ αἰχ-
 μάλωτοι παῖδες, σὺν τῇ φλογὶ πῶν
 περασμῶν, ἡ τὴν πλάνην ἐπάτα Λεόν-
 τιος, ἀναμέλπων σοὶ Κύριε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν
 Πατέρων ἀλογητὸς εἶ.

Ἐποσπαδάσης τῆς σαρκὸς, ἐπιλελησ-
 μένος ὑπὸ τῶν, τῶς αἰκισμῶν ὑπὲρ
 Χριστοῦ, ὁ ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερε, με-
 λῶδ' ὅσοι τῷ Κτίσαντι· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἀλογητὸς εἶ.

Σοφίας πόθῳ πε Χριστῷ, φύσεως βιαίως
 κρατήσας, τῆς ἐπικήρας βιοτῆς, ζωη-
 φόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων
 Λεόντιε· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἀλογη-
 τὸς εἶ.

Τελαδικόν.

Λόγον ἡ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρι-
 συπόστατον φύσιν, Θεολογῶν ὁ ἀκλι-
 νῆς, ἡ ἀήττητος Μάρτυς ἐκράυγάζει· ὑ-
 περύμνητε Κύριε, ὁ Θεός.

Ωδὴ η. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐφέρει σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, ἡ τὸν
 ἀσώματον ἐχθρὸν, σφοδρότερον ἥνεια,
 μέλπων ὑπερυψῆτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡ-
 μῶν εἰς τῶς αἰῶνας.

Ῥῥημον τὸν νῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν
 ταῖς βολαῖς τῶν ἀκαθάρτων, ἀνέτανας
 τῷ πόθῳ, Μάρτυς ὑπερυψῆτε, βοῶν τὸν
 Θεὸν εἰς τῶς αἰῶνας.

Νίκη σοὶ Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν
 ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδόξασας
 κραυγάζων· πάντες ὑπερυψῆτε, Χριστὸν
 εἰς τῶς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς πεχθεύει Λόγον, ἡ
 δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γυναικῶν ἀν-
 θρώπων, παῖδες ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς
 τῶς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ σαρκί.

Ωδὴ θ. Ὁ τόκος σε ἀφ' ὅρου.

Μεγάδος θανάτων ἀνεδάχθης, λατρεύ-
 σας Λεόντιε ἀμέμπτως, ᾧ παῦ γό-
 νυ δὲ κάμπτα, ἐπερανίων ἐπιγᾶων καὶ
 καταχθονίων, ὃν ὑμνῶντες Σωτῆρα μεγα-
 λιώμεν.

Τῶν ἐφίεμνος αὐλῶς, προσώπῳ ἀνα-
 κευαλυμμένῳ, τῷ Κυρίῳ τὴν δόξαν,
 ταῖς ἀρχαῖς ἀπέξεδύσω ἡ ἔξουσίας, μίαν
 κηρύξας, Τετραπόστατον Θεότητα.

Εὐφρανθή τῇ σῇ ὁμολογίᾳ, ἡ σὲ ὁμο-
 λόγησεν ἀξίως, τῷ Πατρὶ ἐναντίον,
 ὁ Σωτὴρ· ὃν ἔξιλέωσαι ἀθλοφόρε, πᾶσι
 τοῖς πίσα, μεγαλιώσοι τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον .

Φανῆσα τῶν Ἀγγέλων αὐωτέρα, ὡς παύτων πεῦσσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτάρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, ἡ τῇ σκέπῃ τῶν περὺγων σε τρέχοντα.
 Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

19. Τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῃ Ἰδὲα.
 Ἐσπέρας, ἕως τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια, ἰσῶμεν Στίχους 5.

Ἦχος α'. Πανδύημοι Μάρτυρες.
Ἰδὲα μακάριε Χειρὶ, Μαθητῆς γεγέννησαι, τῷ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν· ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεσάλης λόγῳ σε, τὴν τέτων μεταπλάττων δυοσέβειαν, πρὸς τὴν Δ'σέβειαν, καὶ τῷ εὐθεῶν ἐπίγνωσιν, τῆς Τεμνάδος· ὅθεν ἀφημεῖμί σε.

Ὁμοιον .

Ἰδὲα θαυμάσιε βολίς, ἀπεσάλης πλήττιστα, ἡ παντελῶς ἀφανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκάνων, πληγωθέντας χάριτι, τῷ μόνῳ Θεραπεύων Θεῷ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτῃ, δωρηθῶμαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁμοιον .

Ἰδὲα Θεόπνευσε ἀκτίς, τῷ Ἠλίῳ γέγονας, τῷ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, ἡ κατεφώτισας, Δ'σεβῶν καρδίας, ἡ τὸν ἐπικάμνον, τῇ Κτίσει σκοτασμόν ἀπεδίωξας· ἡ νῦν ἰκέτῃ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρῴην, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα . Ἦχος Πλ.β'.

Ἰδὲα, οἱ ἀδελφοί σε σὲ ἐπαινέσασιν, ἀδελφὸν φανεῖτα Λόγῳ τῷ πρὸ αἰώνων, ὃς αἰδὶς ἀναλάμψαντος τῷ Γεννήτορος, ἡ ἐπ' ἐχάτων τῶν χρόνων, ἀφράδως σαρκωθείτος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, ἡ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτῃ, δωρηθῆναι εἰρῴην τῷ κόσμῳ, ἡ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, ἡ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς ἠδέ σε, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον, θρηνῶδουσα, ἀνέβου

μητρικῶς· Τίεμα ἡ Θεέμα γλυκύτατόν με τέκνον, πῶς φέρας πάθος ἐπονείδισον; Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἁγίε, πρέσβαλε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σινηθῆς Στιχολογία, ἡ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, ἡ τῷ Ἀποστόλῃ ἕως, ὃ ἡ ἀκροσυχίς· Μέλπειν Ἰδὲαν τὸν Θεόπτεον σπεδάσω. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος Πλ. α'. Ἰππον ἡ ἀναβάτιον.

Ἡ ὕσα τῶν ἐρανίων, Ἰδὲα πάσοφει, μαθητὰ τῷ Σωτῆρος, καὶ κοινωνε τῆς ζωῆς τῷ γλῶσσά μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἰδῶνον, πρὸς τὰς ὕμνας σου παμμακάρισε.

Ἐλκων τὸν τῷ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, ἡ τῷ αὐλακα πέμνων, ἡ νεεργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχεν ὑψέγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάρισε.

Ἰόγον τὸν σαρκωθείτα, δ'ρων διδάσκαλον, ἡ ταῖς τέττα Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρέμενος, ἐγένετο φῶς δάπερον, ταῖς τῷ πρώτῃ λαμπρῇ, συμμορφόμενος ἀξιάγασε.

Θεοτοκίον .

Ἡ ἰσις ἡγάθῳ μόνῃ, ἡ μὴ ἀπόδαξις, τῶν ὑπὲρ νῦν θαυμάτων Θεογεννητορ· πᾶναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον πετοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνδρώπινον.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' ἑδονός.

Ἐπῆρθη τῶν Μαθητῶν, Χειρὶ ἡ ἀπρέπεια, ὑπερανῶ πάσης μεγαλαότητος· ἔτοι γὰρ γεγονάσιν αὐτῷ, φίλοι πε καὶ οἱ κῆοι, ἡ συμφυλέται ἡ σωῆσιοι, ἡ τῶν μυσηρίων ἐκφάντορες.

Ἰδὲα οἱ ἀδελφοί σου ἐπῆνεσαν, ἀδελφὸν φανεῖτα ἡ νομιζόμενον, τῷ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγῳ τῷ πρὸ αἰώνων, ὃς αἰδὶς ἀναλάμψαντος, ἐκ τῷ αἰδίδις Γεννήτορος.

Ἡ εκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χειρὶ πανόλβιε, ἡ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμενῇ, καταγγελάς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδὲ σὺ ὑπὲρ πάσας ἀγνὴν κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπε-

ὑπερήρας ἢ πασῶν, ὧφθης ὑψηλοτέρα, τῶν ὑρανίων σαφῶς διυνάμεων, Μήτηρ τῆ Θεῶ χρηματίσασα.

Ο' Εἰρμός. Ο' πῆξας ἐπ' ἑδονὸς τὴν γῆν. Καθίσμα. Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Πῆ τεχθεύτος Δεσπότη καὶ ἀδελφῶ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰῶδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, ἢ ὑπ' αὐτῷ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεσάλῃς πανάφημε, τὸν λόγον τῆς Πίσεως, πᾶσι κατασπάρων, ἢ φωτίζων τὰς σκότα, ἀγνοίας δαδύοντας, πονηρῶ Κατμοκράτορι. Διὰ τῆτο βοῶμεό σοι· πρέσβαλε Χειρῶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρασμοῖς πολυπλόκοις περλεπσῶν, ἔξ ἐχθρῶν ἀοράτων ἢ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, ἢ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, ἢ σκέπην μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προσρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σὲ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέταε, ὑπὲρ πάντων τῶν δόλων σου, τῶν ἀπαύτως ὑμνάντων σε, Θεοτόκε Πανύμνητε, πρεσβάσσει τῷ σῷ Υἱῷ, ἢ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πᾶν ἄμυν ἢ Ποιμένα ἢ Λυτρωτὴν, ἢ ἄμυν δειρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἢ ἡλάλαζε δακρύσσει, ἢ πικρῶς ἐκβοῶσα, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσθαι σε τὴν γαύρωσιν, ἡ περ ὑπομένης, διὰ σπλάγχνα ἐλέος, μακρόθυμε Κύριε, τῆ ἐλέος ἢ ἄβυσσος, ἢ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλάγχνιόητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πίσει ἀνυμνοῦσί σε, τὰ θᾶτα Παθήματα.

Ωδὴ δ'. Τὴν θᾶταν ἐννοήσας σε.

Ο' μέγας τῷ Κυρίῳ Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τῷ Πνύματος, ἡξιομένος ἡγάπηται, ἢ τῆς αὐτῆς θεωρίας, τὴν ἀγίαν ἢ τὸ κάλλος πεδέεται.

Υπάρχων χαρισματῶν ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δωρημένων Ἀ-

πόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τὰς σὲ ὑμνολογούντας ὁδήγησον.

Δυναμὰ ἀηττήτῳ τῷ Πνύματος, τῷ Παναγίῳ λατρυγῇ, τῶν ἀπορρήτων φραζάμενος τῆς πονηρίας διώκας, τὰ πνύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράσως συλλαβῶσα Πανάμωμε, τὸν ποιητὴν σου ἢ Θεόν, δυσώπα σῶσαι κινδυνῶν ἡμᾶς, καὶ ψυχικῶν σωτηρίαν, βραβεύσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

Ωδὴ ε'. Ο' ἀναβαλλόμενος.

Νόμος παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματά, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κεκτημένος, ὁδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Πὸ τῷ νόμῳ πρόσαγμα, πληρῶν Ἀπόστολε, τὰ ἔδνη πάντα ταῖς διδασκαλίαις σου, μαθητῶν ἑδραμες, ἢ ταῦτα βαπτίζων Τριᾶδος ἐπιχλήσεις.

Ο' μβρος ὡς Οὐράνιος, ὡς δρόσος ἀνῶθεν, ὁ θᾶτος φιδόγγος σου Θεοκήρυξ, τὸν αὐχμὸν διέλυσε, τῆς πολυθείας, εἰς Θεὸν κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, ἢ τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθῆσαν, ἁμαρτίας δήγματι, ἀνάστησον Μήτηρ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

Ωδὴ ς'. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας, πράττειται φαίδραϊς, τῷ Θεῷ Ἀπόστολε λαμπόμοις, τὰς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Επισέλλας ἅπασιν, τοῖς ἀνθρώποις, τὴν φωτιστικὴν, ἢ δογματῶν ἐμπλεῶν τῷ Πνύματος, ἐπισολὴν ἱεροφαντα Θεσπέσιε.

Ο' θεόπτης φιδέγγεται, Οὐρανός τις ὡς περ λογικός, τῷ Θεῷ τὴν δόξαν διηγέμενος, τῷ δὲ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ρῦσαί με φθορᾶς, ἢ παθῶν τὸν θόρυβον κατὰ παυσαν, ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κηύσασα.

Ο' Εἰρμός. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Κοντάκ. Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εκ ρίζης ἀκλεῆς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέταλας ἡμῖν, τῷ Κυρίῳ αὐτόπτη,

Ἀπό-

Ἀπόστολε Θεάδελφε, τῷ Χριστῷ κῆρυξ παύ-
σοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σα-
τῶν λόγων, τῷ ὁρθόδοξον, Πίσιν Κυ-
εῖς Παμμακάρι, ἡ Μύσα τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μιῶι ΙΘ. Τῷ Ἀγίῳ Ἀποστόλῃ Ἰδῶ.

Στίχ. Καὶ συγγενῆς ἡ χορὴ αὐχῶν ἔχεις,
Χριστῷ μαθητῶν ὧ Ἰδῶ ἡ πάστα.

Εὐνεία ἡ δεκάτη βελέεσιν Ἰδῶς θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μεν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ
καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰδῶς ἐπονομάζε-
ται, παρὰ δὲ Ματθαίῳ, ἡ Μάρκῳ, Θεο-
δαῖος, ἡ Λεββαῖος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα
χρηματίζων τῷ Κυεῖς ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ,
ἡ Υἱὸς Ἰωσήφ τῷ μνήσορος, ἀδελφὸς δὲ
γνήσιος Ἰακώβου τῷ ἀδελφοθέῳ, ὁ ἡ τὴν
φωτισικὴν καὶ δογματικὴν ἐμπλεων τῷ
Πνύματος ἅπασιν ἐπιστάλας ἐπισολιῷ.

Οὗτος παρ' αὐτῷ τῷ Χριστῷ πεμφθεὶς ὡς ἀ-
δελφὸς ἡ μυσαγωγός, πυρωθεὶς ταῖς αὐ-
τῷ λαμπρότησιν ὡς αὐθραξ, πᾶσαν πλά-
νῳ κατέφλεξε, ἡ τὰς πειρὰς κατεφώτισεν·
ἐλκων γὰρ τὸν ζυγὸν τῷ Σωτῆρος, ἡ τῷ
αὐλακα πέμνων, ἡ σπείρας τὸν σπόρον τῆς
ἀσεβείας ἡς πᾶσαν τῷ οἰκουμενῷ, πο-
λὺν ὠφελεῖ τὸν καρπὸν. Διὸ τῇ τε μέσῃ
τῶν ποταμῶν, ἡ τὰ ὁμορὰ ἐθνη καταφω-
τίσας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέ-
λιον, τῇ Ἐδεοσιῶν πόλιν ἐνδημήσας, ἡ
πρὸς Αὐγαρον τὸν Τοπάρχῳ παραδίδας
τῷ θεραπεύσαι αὐτὸν, ὕψρον κατέλαβεν
ἐν Ἀραρᾷ τῇ Πόλιν, ἡ ὑπὸ τῶν ἀπίστων
ἀναρτηθεὶς, ἡ τοξυθεὶς, τὸ Πνεῦμα αὐ-
τῷ τῷ Θεῷ παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἀγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχος. Εὐρατο ζῶν Ζώσιμος αἰώνιῳ,
Τῆς αὐτοζῶης εὐεκεν θανὼν ἔψα.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῷ τῷ
Βασιλέως, ἡ Ἀπαλωνιάδος τῆς ἐν
Σωζοπόλιν, ἡγεμονεύοντος τῆς ἐν Πιοσιδία
Ἀντιοχείας Διομετιανῷ. Ρίψας δὲ αὐτῷ
τὰ ὅπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τῷ Χριστῷ
Ἐκκλησίᾳ, τῷ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βα-
πτίσματος· ὁθεν ἀχθεὶς πρὸς τὸν Ἠγε-
μόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρωθεύ-
τι ἐπιτίθεται, ἐν ποταμῶν ταθείς. Με-
τοβληθεὶς ἐν τῷ πυρὶ ἡς ὄρεον, πολ-

λοὶ τῶν παρόντων καταπλαγεύτες τὸ θαῦ-
μα, προσῆλθον τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος
Ζώσιμος κρηπίσι καθηλωθεὶς, ἡ πῶλοις
προσδεθεὶς, σινδραμῶν ὠσπυγῶν τῷ
Ἠγεμόνι. Ἐπὶ τὴν Κανιτῶν πόλιν ἐλαύ-
νεται, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἄσπετος διαμένων.
Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφανεύων αὐτῷ,
ἡ τῷ μεν ἄρτον, τῷ δὲ ἐν ἀγγαίῳ ὕδωρ
κομίζοντος, ἀχαιρεθήσας τῷ Θεῷ, τῶν
μετέλαβον· ἀχθεὶς δὲ ἡς ἔξεταισιν, πᾶ-
λιν κρεματοθεὶς ἔεται, ἡ λαμπᾶσι πυρὶ
κατοκαίεται, ἡ σιδήροις ὀξέσι κατακνύ-
ται τὸν νῶτον, ἡ ξηρῷ πέμνεται τὰ νεῦ-
ρα, ἡ τὰ ὅσα σιντελεῖται σιδηραῖς σφαί-
ραις· ἡ ἔπειτα τὸν αὐχένα τμηθεὶς, τὸν τῷ
Μαρτυρίᾳ κομίζεται ζέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὶ ἡμῶν
Ζιζώνῳ.

Οὗτος ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, ἡ μα-
θητεύσας τῷ μεγάλῳ γέροντι Σιλβα-
νῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης αὐτῷ ὑπακοῆς
ἡ ἀκρας ἀσκήσεως ἡ ἀκτημοσιωῆς, γέ-
γονε σημεφόρος· καὶ γὰρ πολλὰς ἡς αὐ-
θρόπων ἀπήλασε δαίμονας· ἔπος ὁσίως
βιώσας τοῖς Ἀγγελικοῖς ἀγωνίσμασιν ἐ-
πὶ χρόνοις δυοῖν ἡ ἐξήκοντα πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψώμενος.

Τὸν Θεοαδεσματον, σινδραμῶν Θεότητος,
γενόμενον ἅπαντες, Ἰδῶν ὑμνήσωμεν,
ἐνθέως μελωδῶντες, ὁ Θεὸς ἀλόγητος ἡ.

Η πνύματοκίνητος, ἡ Θεόπνευς γλῶσ-
σάσε, τὸν Κόσμον ἐπέσρεψε, Χρι-
στῷ τῷ κηρύγματι· ὧ πάντες μελωδῶμεν,
ὁ Θεὸς ἀλόγητος ἡ.

Η ἔμα σοι ὁράνιον, κληροχίαν Κύριος,
ἡ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ κα-
θιδέμενος, ἐνθέως μελωδήσας, ὁ Θεὸς
ἀλόγητος ἡ.

Θεοτοχίον.

Ετόματι ἡ γνώμη σε, Θεοτόκον ἅπαν-
τες, κηρύττομεν Πάναγνε. Θεὸν γὰρ
ἐγέννησας, ὧ πάντες μελωδῶμεν, ὁ Θεὸς
ἀλόγητος ἡ.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ Παντεργῷ.

Η λῆτον τῶν Ἐθνῶν, ἡ Βασιλείαν γέ-
ρας, εὐκλειαν ἀπέληφας, βαδὼν Δ-

πόσολε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ἢ ὑπερυψῶτε.

Θᾶλιν τὴν αὐγλὴν, τὸ Παρακλήτε μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγάζων εὐδοξε, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε.

Υμνοῖς οἱ πιστοί, τὴν σοὶ δοθῆσαν αὐγλῇ, ἰδέα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ἢ ὑπερυψῶτε.

Θεοτοκίον.

Λεῦτε καλλονὴν, τὸ Ἰακώβ τιμῶμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες, πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε, ἢ ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ Εἰρμός. Σοὶ πᾶντεργώ.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρδαι.

Απασράπτων εὐδοξε, φωτοχύτῳ Πνύματος αὐγῇ, θαυμάτων τὰς ἀσραπὰς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες ὡς μαθητῆς, τὸ Ἐμμανὴλ· ὃν μεγαλιώοντες, σέ Θεόπαι μακαρίζομεν.

Εὐὶ Ἀγγέλων τάξεις, παρεσῶτες οἱ Θεοδῆς, αὐτόπται ἢ θεωροὶ τῷ μονογενεῖς, τὸ σῶμα πτωχίσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, τῶτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ως τεκῆσα πᾶναγενε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντὸς γεννητῆ, φέρεται τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκλειτον ἔχουσα ὑπεροχὴν, ἢ ὑπερφερῇ· ὅθεν τὸν τόκον σε, προσκυῶντες σέ δοξάζομεν.

Οἱ Εἰρμός. Ἡσαΐα χόρδαι, ἡ Παρθένος. Ἐξαποσελαίεμον. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολαθία, ἢ Ἀπόλυσις. Ζήτα Ἀπριλλίω κζ'.

20. Τὸ Ἅγιον Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατέρων.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημάσιν.

Μεθόδον ἡ μνήμη σε, ἡμῖν σωτήριον φέρεται, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογῶμεν, ἀνακηρύττοντες τὰς σὰς, φαιδρὸς ἀγῶνας ἢ τὰ παλαιόμακα· δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, ἢ πονηρὸν κατεπάλασας, ἢ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις καπεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμάσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σε τὴν πανέορτον, ἢ φωτοφόρον πανήγυριν, εὐορτάζομεν σήμερον, ἄσεβεία λαμπόμενοι.

Αἶμασιν ἐπέχρωςας, τὴν ἱερὰν διπλοῖδά σε, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτρίας τηλαγωγῶς, τὴν τῆς Τελαίδος θάαν λαμπρότητα, μυσμένος τρανώτερον, τὰ ὑπὲρ νῦν ἢ διάνοιαν, ἢ θεόμενος αἰετα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εὶ τὸ καθαρώτατον, τὸ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νῦν με καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, ἢ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέας Τελαίδος ποιήσον· ὅπως τὴν μεσιτείαν σε, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλιώω σωζόμενος, ὁ ἀχρεὺς οἰκέτης σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Εταυρέμενον βλέπεσσα, ἢ τὴν πλάρην ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ παύαγνος, Χειρὸν τὸν φιλαίθροπον, ἐκλαμψε βοῶσα· τί τῷτο ἴδέμε; τί σοι ἀχάριτος λαός, αὐταποδίδει αὐτῷ πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς ἢ σπείδεις με, ἀπεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐδοξε, σὴν ἐκείσιον ζαύρωσιν. Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σωήτης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήνης, ἢ τὸ Ἅγιον.

Ὡδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Νύσαι σε πρὸς γεώδη.

Πεῖβε σωτονωπάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερέσης, δακνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύσα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀπελάττης, τυχοίμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σε πάσασε.

Επέφα τὸ Μαρτυρεῖα, Ἱεροσύνης τῷ μύρῳ, Παμμάρκα κοσμάμενος, δι' ἀμφοτέρων ἡσραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, ἢ Θεοδῆς κληροχίας πετύχηκας.

Αἷμας ὡς θυσία, Ἱεροπύτῳ Δεσπότη, ἢ ζῶσα ἢ ἐμψυχος, ἱερουργήσης εὐδοξε· ὅθεν Θουσιασθεῖς, πᾶν ἐν Οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Μύστω βροταῖς γόνυς, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, Χειρὸν ἡμῖν πέτοκας, Παρ-

Παρθενομήτορ ἄχραντ· ὅθεν σαφῶς σε
αἰδοίτες, πρόξενον ζωῆς αἰώνις δοξάζομεν.

Ὡδὴ γ· Ὁ κατ' ἀρχὰς τὸς Οὐρανός.

Πῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀ-
γνείας τὸ κάλλος, διὰ πάρας εὐδοξέ-
μαθων, σοφία τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι,
πᾶσαν τὴν τέπνυ καλλονῇ, ὑποδακνύας
Θεόφρων, καὶ τῷ αἰωνίζεσσαν φαιδρότητα.

Ητῶν σῶν λόγων καλλονῇ, καὶ ἡ τῆς
γνώσεως Σάλπιγξ, καὶ δογματῶν
εὐσημος φθογγή, εἰς πᾶσαν τῷ γλῶτ-
τῇ λελθεν Ὅσιε, πάντας καλεῖσαι τὸς Πιστός,
πρὸς μετουσίαν παμμακάρε, τῶν ἑρανίων
ἀπολαύσεων.

Επερωτέρας ἐδωδῆς, πνιδματικῶν συμ-
ποσίων, ἐμπληθεύειτες πάνσοφε τῶν σῶν,
τῷ ὄντως τρυφῇ ἐκάθει τρέφονται, τὴν
διαμεύσαν αἶα, συμφυσεμένην ἀρρώδηςας,
καὶ συναυξομένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῷ Θεῷ Γαβριήλ, ἀλογημένη
τὸ χαῖρε Παρθέε, σοὶ κράζομεν
αἶα· χαρὰς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ
ἀφροσύνης ἀληθείας, τὸν Λυτρωτὴν καὶ
Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός· Ὁ κατ' ἀρχὰς τὸς ἑρανός.

Καίσιμα· Ἦχος δ· Ὁ Ὑψωθεός.

Θυσιαστέριον περπνῶν τῷ καρδίαν, ἀπο-
τελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτες, ἱερουργεῖ
προσήγαγες θυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ
σερρότητα, καὶ τυθῆς προσωλέχνης, θυσία
Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθῆντι· ὃν ἐκτε-
νῶς ἐκέλευε αἶα, πάντας σωθῆναι, τὸς
πόθῳ ὑμνεύοντας σε.

Θεοτοκίον· Ὁμοιον.

Πῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμα-
μεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσ-
πέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βά-
θους ψυχῆς· δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἣ
μῖν σπλαγχνοῦσά· σπεῦσον ἀπολύμε-
θα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀπο-
σρέψης σὺς δόλους κενός· σὲ γὰρ καὶ μό-
νῳ ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον· Ὁμοιον.

Ηπαναμώμητος Ἀμνός, καὶ Παρθέ-
νος, ὃν ἀπεκύησεν Τίον ἡπλωμένον,
ἐπὶ Σταυρῷ ὡς ἐβλεψεν ὁδωαῖς τὴν ψυ-
χὴν, καίριαις, κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα

θρηνῶσα· πῶς τέκνον φίλτατον, δωρεῶν
καὶ θαυμάτων, μνήμη ὧν ἀπήλαυσε, ὁ
ἀχάριτος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος
τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάχας· Ὑμνῶ σε
τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὡδὴ δ· Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ πελωπὴν, μαρτυρικῶς
τελειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον
ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σε, κομισάμενος
παμμακάρισε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, ἱερωτάτῳ τε
ζῶν ἐκέκτησο, τὴν ὁρθόδοξον, ἐκ-
ρυξας πίσιν πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας
σε τὸ ποιῆναι.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεῷ, θείας ἐμφά-
σης ἀπλανῶς δεχόμενον, ἀνὰ δέδεξαι
Μεθόδιε· δι' ἀπονωτέρας γὰρ, ἐαυτὸν σπα-
δῆς ἀνέστηλως.

Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπὼν, καὶ ἐκ
Παρθένης σαρκωθείς Χριστὸς ὁ Θεός,
διαφύλαξον τὴν ποιῆναι σε, τῆς οἰκονο-
μίας σε προσκυνοῦσαν τῇ θείᾳ σύμβολα.

Ὡδὴ ε· Κύριε ὁ Θεός μου.

Μῦσα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνὲ τῆς ἁ-
γῆς χοροστασίας, τὸς πόθῳ τιμῶν-
τάς σε σῶσον πανοίδιμε, παρασμῶν δανῶν
τοῖς ἐφόδῳ, διαλύων ταῖς ἱκεσίαις σε.

Πρῶτον ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ
τὸν τὰς ἀμαρτίας, τῷ κόσμῳ καθά-
ροντα, ὕσερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα
θυσία, προσηνέχνης τέτῳ Μεθόδιε.

Εχὼν πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν
Πάτερ καὶ πρὸς τὸ πάθος, προθύμως
ἐζηλώσας διὰ τῶν ἀγώνων σε· τοῖς πι-
στοῖς τὴν θείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἰτη-
σαι πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν
ἐσχοτισμένην, δοχῆον ὑπάρξασα, τῷ
ἀκαταλήπτῳ φωτὶ, καὶ Ναὸς τῆς θείας ἀ-
κτίνος, τῷ φωτί σε λάμπρυνον δέομαι.

Ὡδὴ ς· Ναυτιῶντα σάλπ.

Νευσαγμὸν βλεφάρων, καὶ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς δὲ σε ὕπνον, παμμακάρε ἐκ ἑ-
δωκας, ἕως πάντων, τῶν παιδημάτων σου
τὸν ἡλιδέρωσας, καὶ χωρητικὸν Ναὸν ἐργά-
σω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀσραπῆς τῷ Πνιδματός.

Λαυ.

Παμπροτάτω βίω, ἡ φωτιστικὴ σωτηρία. **Θ**άσσα, πῶν ὄντων κατάληψις θεωρητικῶν, φωτὸς λαμπτήρα τῷ Κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολοχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺ διώκοντα.

Ολίκως τῇ θάσσῃ, καὶ Θεοῦ λαμπρότητι, Θεόφρον θεόμνητος τῆς ἐνθέου, Ἱεροσωμῆς κανὼν ἐχρημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὤφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν Πιστῶν Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομήτορ τὸν ἐκ μηδ' ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ σοι κράζομεν.

Ο Εἰρήμος. Ναυτιῶντα σάλπ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί Κ'. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Μεθόδιε Ἐπισκόπε Πατέρων.

Στίχ. Μεθόδον Μεθόδιος βίε πρὸς βίον, Μεθὰς ὁδὸν, εἰς μέθοδος ἔπειλα.

Ἐκάδι ἀρχιούτης Μεθόδιος ἐναπετμήθη.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθὰς, σκευὸς θάον καὶ δοχῶν θάσ Πνύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς θάσ χάριτος τὴν ἱεροσωμῆν ψήφῳ Θεῷ λαβὼν, καλῶς καὶ Θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστάμεν αὐτῷ ποιμνιον, λόγοις προσκυνέει καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὁμολογίαν πλάττει ἐπιπολάζουσαν ἰδὼν, ὡς αἰεὶς ποιμὴν πρὸς θάσ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόμαιναν ἐκμαύσας, σοφίαν λόγων καὶ θάσ χάριτι. Ἡ δὲ πῶν λόγων αὐτῷ ἀσραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξελέλυθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρρησίαν καὶ ἐνέστασιν τῷ μεγάλῳ, ὁπλίζει τὰς ἑαυτῷ ὑπεργὰς πρὸς τὴν τέττα ἀνείρεσιν. Ὁ δὲ πρὸς τῆς μαρτυρίας, νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ἔειπα τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κραττονα ζῶν μετετέθη, πρῶτον μὲν ἱερουργῶν τὸν ἀμνὸν τῷ Θεῷ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσιάζων. Ὄθεν καὶ διπλοῖς σεφάνοις κατεκοσμήθη. Ὁ δὲ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας, αἵμασι μαρτυρηκοῖς τὸ τέλος ἀπονεγκάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως. Ὁ

ὁ θάος τῷ ὄντι τῷ Θεῷ Ἱεράς τε καὶ Μάρτυς, κατέλιπον ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτῆς φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφές ἐστι προεδέσπισε, καὶ προηγόρασεν ἀκρινέστατα, περὶ τὰς Βασιλείων ἐναλλαγὰς, καὶ μεταβολὰς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ Ἐθνῶν ἐκδρομὰς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἐρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ, περὶ τὸν ὁδοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς σωτηρίας τῷ Κόσμῳ, καὶ περὶ τῷ Ἀντιχρίστῳ καὶ τῆς αὐτῆς βασιλείας, καὶ τῷ ἀφανισμῷ καὶ πανολοφίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφές ἐστι ὁ θάος ἔπος προεδέσπισε.

Ταῖς αὐτῷ Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ερωμένους Θεόφρων, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺ αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μέλπων κραυγάζεις. Ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεός.

Εσπευγμένους τῇ Πίστει, πῶν εἰδώλων ἐσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἁγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας ἔγω κραυγάζων. Ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεός.

Μεμνημένους τῷ θάσ, θεωρίας τῆς ἀνωτάτω, τὸν νῦν παντόφως ἐπράνωσας, τοῖς πιστῶς μελωδῶσι Πατέρῳ κραυγάζων. Ἀλογητὸς ἢ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα Κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνέουσα τέττα κραυγάζει. Ἀλογητὸς ἢ Κύριε.

Ὡδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Εὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὁρῶν ἐκαρτέρα, τὰς πῶν Τυρανῶν αἰκισμῶς ὁ Θεόφρων. καὶ σεφάνον ἀνεδήσατο μέλπων, ὑμνᾷτε Ἱεράς, λαὸς ὑπερυψῶτε, αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Πρὸς ἀδιάδοχον, τῷ Χριστῷ Βασιλεῖ, ἡλικρινῶς ἐπιποδῶν Ἱεράρχα, τιμὴν ταύτην σοι προξενέουσα ὁδὸν τείνον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ, λαὸς ὑπερυψῶτε.

Δογματῶν πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρὸν σε, γινώσκου καὶ αἰσθάνεαι θρόνον, ὑμνῶντες ἀσεβῶς, λαὸς ὑπερυψῶτε, Χριστὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εκέτης πανάγνε, σοὶ προσέρχομαι πίσσα, τῇ συλλαβῇ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, νῦν σῶσον με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνῶντα Δεσβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σὺ Θεογεννήτορ.

Οἱ Εἰρμός. Τὸν μόνον ἀναρχὸν Βασιλέα.

Ὡδή δ'. Μήτηρ Θεῶ, ἡ Παρθεῖος.

Λιαπαυτὸς τὸν Χεῖρὸν ἐκέλευε Θεομακάρισε Πάτερ, τῶν αἰρέσεων παῦσαι, τὰ κατ' ἡμῶν μηχανεργήματα, ἡ τὸν νῦν ζῶσον ἐκ μέσσω ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφικας.

Σύλα ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρυγήσας, διὰ θανάτου σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορεύσάμενος· ἡ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλοσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνῶντων σε, πιστῶς δυσώπησον.

Ολον τὸν νῦν ἀνατάνων· Ὅσπε, διὰ χρηστότητος βίε, τῆς Χεῖρὸς Θεωρίας, ἡ τῆς περπνῆς ἀγαλλιόσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑψηλῆς τῆς Δεσβεῖας ἡ πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Ηὸμα καινῶν Κιβωτὸν καλεῖσέ σε, ἡ Θεοχάρακτον Πλάκα· ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τῷ Θεῷ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον, ἐκ πλαγίης κεχαριτωμένη Θεοτόκε Πανύμνητε.

Οἱ Εἰρμός. Μήτηρ Θεῶ, ἡ Παρθεῖος.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σιωπήθης, ἡ Ἀπόλυσις.

21. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τῷ Ταρσεύς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῇ σε ὡς Ἥλιον, τὰ τῷ Κόσμῳ πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ξεαίροντα, τῷ νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰσλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σε, ἐορταίζομεν, τῷ φωσφόρον καὶ θάαν καὶ τὴν κόριν, τῶν λαψαίων προσκυῶντες, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρνούμεθα.

Καὶ τυπτόμενος μάλιστα, ἡ θανάτῳ περ νιζόμενος, καὶ φρεσὶ μακάριε καθεργαζόμενος, τόπως ἀμαβῶν θλιβόμενος, θηροὶ συγκληρόμενος, ἡ βυθῷ προσομι-

λῶν, ἡ Θαλάσῃ ποντήμενος, ἡ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπαύτων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῷ χερσὶν γενόμενον, κυβερνήσα Πνύματος ὡς εἶρακε, τὸ ἱερώτατον γυνάϊον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰσλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σὺ τὸ ἄμωμον, ἡ πολυάθλον σῶμα τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συμεργάᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πεπρωκόπων αἰσθησῶν, περνεῶν ἀνάστασις, σὺ ἐδάχθης τέσσασα τὸν Τῖον τῷ Θεῷ, τὸν τῷ Πατρὶ σιμνοῦμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀναχόμενον ἐκ σὺ, σαρκικῶν ὑποστάσεων· ὃν ἐκέλευε, παρασμῶν λυτρωθῆναι ἡ κινδύνων, τῆς ἐν Πίσσῃ Παναγία, ἀλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Στιχοδοκίον. Ὁμοιον.

Ως εἶρακε Κύριε, ἡ Παρθεῖος καὶ Μήτηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμασμένον ξεπλήττετο, καὶ ἀττοίζουσα ἔλεγε, τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

Τροπάειον. Οἱ Μάρτυς σε Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σιωπῆς Στιχολογία, ἡ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκωήχης, ἡ τῷ Ἁγίῳ ἡ, ἡ ἀκροστιχίς· Ἰσλιανὸν ὑμνοῖς Μάρτυρα ζέφω, ἀνὰ τῶν Θεοτοκίων.

Ὡδή α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἰωάννης Μοναχῶ.

Εροῖς ἀφημέδω, ὑμνοῖς ἀθλητὰ σε ἡ αἰοίδιμος, ἡ ὑπέρτιμος, μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδοξασαι.

Ολιδον εἶχ ὑπέτης, διηγωνισμένος τὸ Μαρτύριον, τῷ Χεῖρὸς σρατιῶτα, ἀθηνά σαρκὸς μέχελς αἵματος.

Υπὲρ αἰγλίῳ χρυσίῳ, τοῖς μαρτυρικῶς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπασράπτων, ἡ πολυτιμον λίδον ὁ Ἁγιος.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένη τὸν αἰθῖον, ἡ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν πεῖσα ὑμνεμένη σε.

Ωδή γ'. Σὺ εἶ τὸ σφερόμα.

Πίδοις ἐπρόσπαγμα, θεολατρῶν χαρῶν ἔργοις, Ἰσλιανὸς, τῷ φρενοβλαβῶντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Γασσο πρὸ βήματος, τυραννικῶ Χειρὶς Μάρτυς, Ἰσλιανὲ, ὡς Κελτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παρυσάμενος.

Αφρων αὖ γεγεῖνμαι, ὁμολογῶ Θεὸν ἔφη, Ἰσλιανὸς, εἴα ἐν Τελιάδι, ἀμείψως ὑμνέμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκεσίαις σε Παναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρεομένη, τῶν θανάτων περυσάσεων.

Ο' Εἰρμός. Σὺ εἶ τὸ σφερόμα.

Κάθισ. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος σοφέ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τέτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τινὲς νίκην ἀπάληψας· ὅθεν πάθω σε, τινὲς ἀξίειπαινον μνήμιον, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ πρεσβόταν, Χειρὶς ἱκετεύομεν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς Χειριανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἱκέταί σε, σὺν ταῖς αὐτῶν δυνάμεσι, δῶναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῶν πάσι, καὶ διόρθωσιν, βίε τοῖς Πίστα καὶ πόθῳ, ἅτι σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ἄσπιλος Ἀμναῖς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνησά ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλοαύζουσα, πῶς ἐνέγκω σε, τινὲς ὑπὲρ λόγον ὕψος, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκάστα πάθη, Θεὲ Ὑπεράγαθε;

Ωδή δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηιφετώδεσι μάσιξιν, Ἰσλιανὸς τὸ σῶμα προδίδωσιν, ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων δὲ, τοῦ Χειροῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Οὐρανίε ὑπέρτιμε, Ἰσλιανὲ χλιδῆς ἐφιέμενος, τοῖς διώκταις τινὲς ἐπίγειον, ὡς Χειρὶς θανάτων καταλέλοιπας.

Ηικητιῶν δασιδάιμονος, πλάνης ἐσάρκος ἡρώμῃ πανούτιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ αἰτήτης, τῶν παθῶν σε Μάρτυς ἀπαργάσατο.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πανάγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ Ἡλίον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης Ἀπαρθένε.

Ωδή ε'. Ὁρθεύζοντες βοῶμεν.

Ημεῖς ἐν πᾶσι πανάφημε, τὸν Δεσπότην, ἔσης ἐπὶ βήματος, παραινόμεντων κερνόμενος.

Ηομίμως ἠγωνίσω καὶ πέθυσαι, τῷ Δεσπότη, ὡς ἀρνίον ἀκακόν, χερσὶν αὐτῶν μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰσλιανὲ μακάριε, ὑπὸ Θεῷ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Παρθέρον μετὰ τόκον ὑμνέμεν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκεὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ωδή ς'. Χιτῶνά μοι παράχες.

Κεῖφ προσπαγούτι σοι Χειρὶς, ὁ κληνὸς θανάτων σε, ἐκ ἐπαυχώμεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναμβρύνεται.

Εσιγήται τῆς πλάνης τὰ αἰχρά, θανάτων γλώσση δὲ, θάνα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τῷ Χειρὶς ἐκκαλύπτεται.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος τῷ Θεῷ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἐδάξεν, ἑρμῆον κλίμακα, διὰ σὲ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ο' Εἰρμός. Χιτῶνά μοι παράχες.

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ ΚΑ'. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρος Ἰσλιανῶ τῷ ἐν Κιλικίᾳ.

Στ. Φέρων τὴν χρῆμα σάκκος ἄξιον πόλεως, Ἰσλιανὸν βάλλεται Πόντε μέσον.

Σάκκῳ Ἰσλιανὸς βυθὸν ἀσέδου ἀκάδι πρώτῃ.

Οὗτος ὡς ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, ὅτῃς δαυτέρας τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, Ὑῖος τινὸς Βασιλῆως, Μητρὸς δὲ Χειριανῆς. Παρ' ἧς τινὲς κατὰ Χειρὸν δίσέβαν μεμαθηκῶς, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θάων γραφῶν χολάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτη τῆς αὐτῆς ἡλικίας, διαβληθείς προσήχθη Μαρκανῶ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεξάμενος θύσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τῷ σώματος αἰκίζετο. Εἶτα ἐν τῇ φρενὶ πεθῶν, καὶ τῇ Μητρὶ συμβέλω χρησάμενος, καὶ ἡμεῖς ἀπὸν, καὶ ἀναποδινήσκων τῇ αἵς Χειρὸν Πίστα, ἐν

σάκκῳ βληθεὶς μεσφ' ψάμμῳ, καὶ ἔρπε-
τῶν ἰοβόλων, καὶ λοιπῶν ὄφεων, μέσον τῆ
πελάγους ἀφίεται, καὶ ἔπω τὸν τῷ Μαρτυ-
ρεῖς σέφανον δέχεται. Τῶτον καὶ ὁ μέγας
Χρυσόσομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀφροδίτης.

Οὗτος ὡς ἐκ τῆς Κιλικίαν χώρας, τὸν
Χειρὸν αὐθιγὸν σεβόμενος καὶ προσκυ-
νῶν. Συχεθεὶς δὲ, καὶ Διονυσίῳ τῷ Ἀρ-
χόντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χειρὸν εἶναι
Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμέ-
νοις σιδήροις τὰ νῶτα καταφλέγεται, καὶ
εἰς λέβητα μολύβδου πλήρη καυχλαῖονται
ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται
καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυοθεὶς, ἐπιφα-
νῆσα ἐν τῷ Θεάτρῳ Λέαννα, αὐτῷ ἀπο-
λύεται, καὶ ἀνδρωπίνῃ φωνῇ φθεγγαμένη,
πολλὰς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χειρὸν
Πίσιν ἐπεσπάσατο. Οἱ καὶ τὸν Χειρὸν
παρρησία κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπε-
τμήθησαν. Τῶτο δὲ ὁ Τύραννος Θεασά-
μενος, κελεύει πέτραν μέσον διαιρεθῆναι,
καὶ ἅμα τῇ διαιρέσει τὸν Ἅγιον ἀπλωθῆ-
ναι. Ἀνῶθεν δὲ τῷ τμήματι ἐπιπεθέν-
τος, παρὰ πάντε καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν,
παράδους τὸν Ἅγιον τὴν ψυχὴν ἀφίεται, καὶ
τὸν τῷ Μαρτυρεῖς σέφανον ἀναδύσασθαι.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίου Μάρτυρος
Τερωντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίης, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Μάρκῳ Ἐπισκόπῳ Ἀπολωνιάδος, ἀνε-
ψιῶ Βαρνάβα τῷ Ἀποστόλῃ, τῷ ἐπιλεγο-
μένῳ Ἰσῆ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Μὲν Ὡδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.
Ὡρον δῶδες ἀποσάξαι, ἢ αἰοίδιμος καὶ
εὐδοξός σε θήκη, Στρατιῶτα Χριστῷ, τοῖς
ψάλλουσιν ἀπαύσως. Ἀλογητὸς ἢ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Αρρήτος δόξα περὶ σέφα, τὰς πρὸς αἰ-
νεσιν τὴν σὴν συναλεγμένους, Στρα-
τιῶτα Χριστοῦ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύσως.
Ἀλογητὸς ἢ Κύριε ὁ Θεός, εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ρῆσα Τυράννη ἀπαθήσας, ἐκ ἐλάτρου-
σας αἰοίδιμε τῇ Κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ
Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀνάμελτων. Ἀλογητὸς
ἢ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Πανάμωμε Παρθενε, ὅτι ἔτε-
κες Θεὸν σὰρκι τῷ Κόσμῳ, τὸν ἐκ
πλαυῆς Ἀγνῆ, λυτράμενον τὰς Πίσει, σὲ
Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογῶντας.

Ὡδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Υπεδῶπλε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασάνοις
σε ὄξεκαλῆτο, πρὸς πλανίῳ Ἰσλιανῇ,
αὐτὸς δὲ ἀνέβόας τὸν Κύριον ὑμνᾷτε.

Ρωμαλαιοτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς
αἰκίας τοῖς Τυράννοις, προβάλλει Ἰε-
λιανός, κραυγάζων νηφαλαίως τὸν Κύ-
ριον ὑμνᾷτε.

Εοβαρὲς πυρὸς ἐκ ἀπαλή με, ἐδ' ἀκμή τῷ
ξίφει ἀποσήσα, τῷ πλασεργήσαντος
Θεῷ, ἐβόας ἀνάμελτων τὸν Κύριον ὑμνᾷτε.

Θεοτοκίον.

Ως τῶν ὄλων Κύριον πεῖσα, καὶ Παρ-
θενός μάνασα Μαρία, καὶ μετὰ
τόκον οἱ Πιστοὶ ἀξίως αὐμνῶντες, τὸ χαί-
ρέσοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψώμεν.

Ὁ Εἰρμός. Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων.

Ὡδὴ θ'. Τῷ Ἀγνῷ ἐνδόξως.

Τὺ τυράννη τύπον κατέβαλες, Χριστῷ Στρα-
τιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγωνίσαι κατὰ κράτος,
ἐκνέρισας τῶτον διόσε μακαρίζομεν.

Επὶ ῥημεῖον ὄμμα κατέβαλες, Θεῷ Στρα-
τιῶτα, ἀσώματε ἀλάστορος, προσπε-
λάσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χειρὸν με-
γαλιῶν αἰ.

Φωλεοὺς ὀξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ
ἀρχεκάκῃ, θαλαττίοις μακάριε κε-
νεῶσιν, ἐμβεβλημένος μάκαρ ὅθεν σε ὑ-
μνοῖς μεγαλιῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ο Μωσῆς ἐν Βάτφκατῇ δέ σε, Ἀγνῇ ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄσπεκτον, τῆς Θεότητος
πῦρ ἀφλέκτως ὅθεν σε πάντες μεγαλιῶμεν.

Ὁ Εἰρμός. Τῷ Ἀγνῷ ἐνδόξως τιμήσω-
μεν. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνη-
θεῖς, καὶ Ἀπόλυσις.

22. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου
Ἐπισκόπου Σαμωσατών.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια.
Ἦχος Πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν εὐδοξε, Ἱεράρχη αἰ-
ληθῇ, καὶ ἱερὸν Δογματιστὴν, ὁρῶ-
ντι

δόξων σημειωμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὁφθαλμὸν, Φωστῆρα, νοητὸν φῶς ἀπασφράπτοντα, Μαρτύρων, Ἀκκλησίας διαπρέποντα, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον, μέγαν τὸ ψάδους κατήγορον; ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίσε Ἱεράρχα προσφθέγγωμαι; Ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορεύμενον Ἐδέμ, καταρδύοντα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνύματικαῖς. Κρατῆρα, θάλασσαν νάματος πληρῆμενον, Ἀράς; τὰς ὁμόφρονας βυθίζοντα; Σπύλον πυρὸς προηγόμενον, νέεσθαι θάλασσαν χάριτι; ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πίσε ὀνομάσω Εὐσέβιε; Ἀσεβείας πορεύω, καὶ ἀσεβείας μαωτῶν, ἀθλοφόρων καλλονῶν, καὶ ἱερῶν χαρμονῶν; Δρεπάνην, τὰ ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν ἑρῆμιον συνάγασαν. Πηγὴν θανάτων αἰνῶνον, νόσων ὀξείων καύσωνα; ἰκέταί, τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πῖνι ὁμοιωθῆς, ταλαίπωρε πρὸς μετανοίας ἑδ' ὅλως, ἀνάνδιστα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δαλιῶσα, πῶν κακῶν ἐπιμονῇ; ἀνάστα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχῆαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβύεσσα, ῥυοδιῶαίμε, πῶν παγίδων τὸ ἀλάστορος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Αῖνα ἡ Ἀμνὰς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ζύλῳ ἡπλωμένον ἐκσῶως σωεῖν, ἀνεβόα μητρικῶς, ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τὸ τοῦ Θεάματος; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάσασιν; δοξάζω σε, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν ἡ σιμωνίδης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τὰ Ἁγία ἄς, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Τῆς ἀσεβείας τὸν φερόντων σέβω. Ἰωσήφ.

Ὡδή α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἡ κεκοιμημένη τὴν. **Π**ῶ ἀκρατῆ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἱερῶν χοροῖς, μάκαρ συναπτόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς ἀκλαῖς ἐγκοσμούμενος, τὰς πίση ἐορταζόντας τὴν σὴν, Εὐ-

σέβιε μακάριε, μνήμῳ περιφύλαττε, Χειρὸν ὀξυλεόμενος.

Ηδὴ τὸ πόθῳ Χειρὸς πυρπολάμενος, ἀπὸ νεότητος σαρκὸς, ὀρέξας καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς διωάμεσι, καὶ σκευὸς ἱερὸν ἀποδαχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι Ὅσιε ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρῳ τῆς χάριτος.

Εὖ ποιμεναρχῶν τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετίζοντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σε, σκεδάζοντα σοφῇ, καὶ προφανῶς δακνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὁρθὴν τοῖς ἐν αὐτῇ, ὁσίως ἐπιβαίνουσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστῆρ πῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τὰς ἄλλοις γέντας σε νῦν, Ἀχραντε ἁλόγησον, καὶ ἐμπλησον ἐνδύων ἀρετῶν, καὶ ψάλλον ἐνδυναμώσον, τὸν Κυρίῳ ψάλλοντας, ἐν δόξῳ γὰρ δεδόξασαι.

Ὡδή γ'. Τὸν φόβον σε Κύριε.

Υπῆρξας πρῶτος ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης θάλασσαν ἐμπλεῶς, Μαρτύρων ἐπὶ πέλα, κοσμηθεὶς σεφάρῳ. **Ε**τολαῖς ταῖς ὀξείας Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἁγία ἀνέδραμες, παιδρῶς τὰ πῶν Ἀγίων δόξῳ ἐσεμμενός.

Ελέγχων Ἀράς τὸ παράφρονος, διωγμῶς μάκαρ ὑπὸ νεύματι, βιαιοπατὸν τε θάνατον διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἡξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βελήσα Πατρός τὸν Λόγον πέτοκας, ἐπελάσα Πνύματος Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα. ὁ Θεὸς σε ὑμῶν.

Ο Εἰρμός. Τὸν φόβον σε Κύριε ἐμφύτασον. Κάδισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε. **Φ**αιδρυῖας τὸν βίον σε, πῶν ἀρετῶν καλλοναῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε, αἵματι Μαρτυρικῷ, σεαυτὸν ὠραῖσας, ἀνάπρὸς τὰς αὐλὰς, μετεπέσης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χειρὸν ἰκέταί, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς ἀκαταίχλιυτε πῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνῃ κυήσασα, ὑπερφῶς σα-

αρκί, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τῶτον σὺν
ἵς Ἀγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπα, δῶναι
ἢ Οἰκουμένην, ἰλασμόν καὶ ἀρήνιν, ἢ
ἅσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθεύε Πανάμωμε, Μῆτερ Χειροῦ τῷ
Θεῷ· ῥομφαία διήλθες σε, τὴν Πα-
ντίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρῶμενον, ἐβλε-
πας ἐκδοσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σε· ὃν
ἐρ ἄλογημεν, δυσωπούσα μὴ παύ-
η, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δω-
ήσασθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὅρας κατασκή.

Ἦστας σοφέ, τῆς πλάνης σπηιδόνα,
ἢ ἀλατί τῶν σῶν, νοσίμων διδαγμάτων,
τῆς νοσῶντος αἰρέσεως κακοπιστίας, μά-
καρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἦστας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας,
Ἀρειανικὴν βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν
ὑμῶν πλημμύρᾳ Ποιμὴν ἢ Μάρτυς,
Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Ἦσρον φανόν, αἰέταλας ἐν Κόσμῳ,
φύγγα Ἱερῶν, δογμάτων καταιγιά-
ων, τῆς διανοίας παμμάκαρ τῶν ὀρθοδό-
των· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦσματα Ἀγνή, ἢ γλώσση ἢ καρδία,
καθομολογῶ, τῷ Κτίστῃ σε Μητέρα·
ἢ δυσωπῶ σε καταιγίασον τὴν ψυχὴν με,
σκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἦσας διδασκαίς σε μάκαρ, τῶν ὀρθοδό-
ξων σημείων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς
Ἀσεβείας, τῆς ὑπεροχῆς ὑπὸνέγκας.

Ἦσδοξίας σήλιω, ἢ ἰαμάτων πηγὴν
σε γινώσκωμεν, πάνσοφε Ἱεράρχα,
ἢ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραίωμα.

Ἦμοθεσίαις θάαις, τῆς ἀνομῶντος ση-
εῖζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χαρὸς ἀνό-
μας, ἀδίκον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ἦατισικὴ Λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ θᾶσον
λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πᾶν-
τα καταιγάζων τὰ πέρατα.

Ὡδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἦκήρυξας, ὁμοῦσιον Λόγον, ἢ σιωνάαρ-
χον Πατρί τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυ-
ρίας, τῆς Ἀρεῖας μανίας, θξαφανίσας τὸ

μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε πῶν Ἀσεβῶν,
ἀρράγες ἢ σερρόν περιτάχισμα.

Ἦαντίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων,
πορφυρεῖδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βα-
σλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' Ἀ-
φροσιῆς εἰς Θᾶα Βασίλειαν, πορίσασθαι
τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰώνων παμμάκαρ Εὐσέβιε.

Ἦς ῥόδον, ὡς Ἀωδέσατον κέρον, ὡς
Παράδασος Θεῷ ἀνεδάχθης, μέσον
ζωῆς, κεκτημένος τὸν ξύλον, τὸν φυτεργὸν
τῶν ἀπάντων ἢ Κύριον, Εὐσέβιε ἢ νῦν
ἡμᾶς, Ἀωδίας πληροῖς θᾶς Πνέματος.

Θεοτοκίον.

Ἦοήσαντες, θεηγόροι Προφῆται, μυση-
εῖς σε τὸ ἄπαρον βάθος, τῶτο σα-
φῶς, προσήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγματῶν
ἢ θάων προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τῷ
Πατρὶ, ὑπὲρ λόγον Ἀγνή ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΒ. Τῷ Ἀγίῳ Ἱερομάρ-
τυρος Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Σαμωτάων.

Στίχος. Κέραμος Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίε.

Εὐθύς δὲ ἢ σέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δαλπεῖν κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίοιο.

Ὁ ὅτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίᾳ τῷ βασι-

λέως, ζηλωτῆς διάπυρος τῆς ὀρθο-

δόξου Πίσεως. Τότε αὐτῷ αὐ-

δραία ψυχῆς, ἢ τῶν παρόντων ὑπεροψία,

καὶ διὰ σπευδῆς ἐποίησεν, ὅπως τὰ τῆς Ἀ-

σεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλ-

θοι, καὶ περ τῷ βασιλέως ἀντιδοξῆντος,

ὡς ἔχ' ἑτερός τις, ἢ τότε τῷ Κωνσταντίᾳ

τὴν δεξιὰν αὐτῷ χεῖρα περὶ ἀπαλήσαν-

τος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Μελετίᾳ ψή-

φισμα κατέχων αὐτὸς, πρῶτάνοιτο ἢ προ-

δῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπαναλῆσαι ὡς

ἠδέως αὐτῶν δεξάμενος ἐκτομῆν, ἢ τὸ ζη-

τούμενον προδοῦναι αὐτῷ τὴν Ἀσέβειαν.

Τῶτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν μετὰ Κων-

σταντίῳ, ἢ Ἰαλιανόν, Οὐάλης τὴν Ἀρει-

ανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τῷ θρόνῳ θξή-

λασε, ἢ διάγαν ὑπερόκειον παρὰ τὸν Ἰ-

σρον ποταμὸν καταδικάζει· ὃ μετὰ τὴν τε-

λαλτὴν πρὸς τὴν λαχῶσαν Πόλιν ὁ Ἅγιος

ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς ἀγῶνας, καὶ

τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῶς ἐτυχε

τελευτῆς, γυναικὸς κακοδόξου ἢ τῇ Ἀρει-

φρονέσσης, κεράμιον ἀπὸ σέγους τινὸς ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν τῆς Ἀγίας βαλόντος· ἦν ἡ συγγνώμης ἡξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην ἡ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμητάμενος, Στέφανον. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος ἡ Ζωῆα.

Οὔτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὡς ὁ μετὰ Ζήνων, στρατιώτης τὴν πόλιν ὑπῆρχεν· ὁ δὲ Ζωῆας, οἰκίτης αὐτῆς τῆς Ζήνωνος. Οἱ καταλαβόντες Μάξιμον τὸν Ἡγεμόνα, τοῖς ἀδωλοῖς θύοντα, ἡ ἐαυτὸς προσαγγάλαντες, ἡ ἄτινες ἄεν φανερωθέντες, τύπεται βουβύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τῆς βωμῆς ἱσαμεία, λαῖζ ἐντάντας κατ' αὐτῆς κατασρέφα. Ἐπὶ τῷ κρεμαδῆς ἀφαιδῶς ξέεται, ἡ ὅσα καὶ ἀλατι τοῖς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμοτικῷ ἀσφαλιστῆς τοὺς πόδας, κεντρίμασι τῆς ξύλας πέσασιν· εὐθὰ τῆς Ζηνῆς ἀσελθόντος, ἡ τὰ δεσμὰ τέττε καταφιλδόντος ἡ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτὸς, τῷ τῆς Ἡγεμόνος μαδόντος. Ἐπὶ δὲ αἱ ἐρώτησις ἡχθῆσαν, καὶ τὸν Χειρὸν ἀρνήσασθαι ἐκ ἐπαθήσαν, τύπνεται σφοδρῶς, ἡ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζωῶν τοῖς σέρνοις ἡ τῇ καρδίᾳ ἐμπύρεται, ἡ ἀμφω ἱμάσι τοῖς μαχάλας διαληφθεῖτες, ἀναρπῶνται ἐπὶ ξύλας, καὶ τὰς πόδας, λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συγχρῶ τρεφομένης. Ἐπὶ δὲ παραδόξως ἀβλαβῆς διέμειναν, ξίφα τοῖς κεφαλὰς ἀποτέμνονται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σιμῶσις ἐν τῷ Ἀγίῳ Μαρτυρίῳ τῆς Ἀγίας Γεωργίας ἐν τῷ Λυπαρισ. Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Παιῖδες Ἑβραίων.

Υἰμνοῖς χολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσεσιν ἐκοίμισας τὰ πάθη, ἡ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀγρυπνός ὥφθης φύλαξ, τῶν ἀσεβῶς ὑμνούντων σε, ἡ πλάντων σε τιμὴ μνήμην.

Μάρτυς δαχθῆς ἡ Ἱεράρχης, τὰ Οὐρανία ἐνδεῶς ἐκκληρώσω, ἡ τῷ θρόνῳ βοῶν παρίζεται τοῦ Κτίστη, ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς αἰς τὰς αἰῶνας.

Ορθρὸς ἀνέταλας κηρύττων, τὸν ἐκλάμψαντα Πατὸς πρό Εὐσφόρος, Ἰησοῦν τὸν Χειρὸν, φως ἡ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλαῖσμα, ἀθλοφόρων ὡραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμος τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κνήσασα κανίζας παραδόξως, ἡ φθαρείας ἡμᾶς κακίστη παραβάσα, ἀναχωνδῆς ὀδύσει, κατὰ χρέος ἀφημῶμεν.

Ὡδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες παῖδες.

Εὐὸ Ἱεράρχαις ἡ Μάρτυσι δυσώπα, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων, ἀρᾶν ἡμᾶς ἔλεος.

Εν ἀγαθῇ συναθήσῃ διαπρέπων, καὶ βακτηρίᾳ τῶν λόγων, τὸ ἱερὸν νέμων ποίμνιον, τῆς αἰρέσεως θήρας, Παμμακάρ ἀπήλασας.

Ιεραρυμείης τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης, τὰς αἰρετίζοντας μάττω, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνῆρέθης, ἀθλήσας σερρότατα.

Θεοτοκίον.

Ψῶς ἀνώτερα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὑψίσον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσῶσαν εἰς αἶαν, ἀνθρῶπων Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός. Οἱ Θεορρήμονες παῖδες.

Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδὼν κατηξιῶθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱερᾷ σε ψυχῇ ἐλπιζόμενα, ἡ πρὸς αἰσπερον φέγγος χαίρων εὐκλῆνωσας.

Ψραῖος ἀπεφανῆς, ταῖς θειγορέαις, ἡ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἀθλῶν, μάκαρ λαμβάας πρότησιν.

Ετησώμεθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσῃ, τὸν Ἱερὸν ἀφημῶντες Εὐσέβιον, τῆς ἀσετῆς κάλῃ ἀγλαῖζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τιμὴ κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτίᾳ ψυχῇ με ἀγάθυνον, ἡ τὸν Πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός. Κυρίως Θεοτόκον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, ἡ Ἀπολυσις.

23. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στ γ. προσομοία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Ισμήσε προβάλλεται, ὥσπερ λαμῶν ῥόδον εὐοσμον, Ἀγριππίνα πολυάθλε, Πιστῶν τιμὴ διάνοιαν, κατὰ δωδιάζον, ὁδ-

ὁδμαῖς ἐναρέτοις, ἡ τὸ δυσῶδες πῶν πα-
θῶν, ἀποδιῶκον χέριτι πάντιμε, Μαρ-
τύρων ἐγκαλλώπισμα, ἡ πῶν Παρθένων τὸ
καύχημα, πῶν θαυματῶν τὸ πέλαγος,
Ἀγριππῖνα πολυάθλε.

Ο λβον ὡς πολῦτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ
δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χει-
ρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐδα γενομένη, αἰοί-
διμε Μάρτυς, τὴν πῶν δαιμόνων πονηρῶν,
πληθύνει διώκεις ἐπιστάσας· διόσε μα-
καρίζομεν ἡ τὴν ἀγίαν σε σήμερον, ἐορ-
ταίζομεν Ἀθλήσιν, Ἀγριππῖνα πολυάθλε.

Ε φερων ἐπ' ὧμων σε, Βάσσα ἡ Παῦλα
προσάξει, τῇ τὰ σύμπαντα φέροντος,
τόπας διαμάβουσαι, ἡ μακρὰ πελάγη, Μάρ-
τυς Ἀγριππῖνα, θαυματουργίας φοβεράς,
ἐπιπλάσας τῇ θάλασσᾳ χέριτι· κατέπαυσας
ἐν τόπῳ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκη-
κότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανάφημε.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ε ἐ τὸ καθάρωτατον, τῇ Βασιλέως Πα-
λάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, τὸν νῦν
μακαράρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις
ἀμαρτίαις, ἡ καταγώγιον περπνόν, τῆς ὑ-
περθέου Τεμάδος ποιήσον· ὅπως τὴν με-
σιτάαν σε, ἡ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγα-
λυνῶ σωζόμενος, ὁ ἀχρεὺς ἰκέτης σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ε ἐ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυρῷ αὐτοφύ-
μενον, ἡ τεκῆσα Φιλαύθρωπε, κραυ-
γάζουσα ἔλεγε, πῶς ἐθελοσίως, πάθος
ὑπομείνας, ὁ ἀπαθὴς ἐκ τῆς ἐμῆς, γα-
στρός ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, ἡ λύ-
σας τὴν κατάκλιτον, φύσιν βροτῶν κατα-
κλίσεως; αὐμνῶσιν τὴν ἀμετρον, νῦν
Τίε συγκατάβατιν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης
ἡ τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τὴν Χει-
ροσύμφλυν Ἀγριππῖνιν ἀνέσω.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Π ῶ φέγγα τῆς χάριτος, τῆς ἀσραφά-
σης σοι ἠώθεν, τὸν ζόφον ἀπέλα-
σον τῆς ἀγνοσίας μου, καὶ παράχρημοι,
ἔχρησας Ἀγριππῖνα, χάρειν αὐμνῆσαι
σε, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Η λίσ φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἔξανέ-
ταλας, ἐν τῇ σερεώματι τῆς Ἐκ-
κλησίας Χειρῶν, καὶ κατηύγασας, ἀκτι-

σι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς ἡ θαυμάτων σε,
Κόσμος τὰ πέρατα.

Η υμφίον ἀθανάτον, τὸν ζωοδότῃ πο-
θήσασα, ὡς μνηστρα τὴν ἀθλήσιν,
τέτῳ προτυνέγκας, ἡ ἀνέλαβες, Οὐρα-
νῶν Βασιλείαν, ἡ σεφανον ἀφθαρτον, Μάρ-
τυς αἰοίδιμε.

Χ ηρὶ τοῦ Δεσπότη σε, κυβερνωμένη διέ-
πλῶσας, τὴν ἄσασιν θαλάσσαν,
τῆς ἀσεβείας σεμνῇ, καὶ προσώρμισας,
λιμνὴν Ἀγριππῖνα, τῆς αὐτῇ λαμπρότητος,
Θεομακάρισε.

Θεοτοκίον.

Π αρθεύε Πανάμωμε, ἡ τὸν Σωτῆρα
κυήσασα, καὶ τέτον ἀγκάλαις σε,
θάλας κατέχουσα, Κυρώνουμε, διάλυσον
τὸν γνόφον, ψυχῆς μου ἡ φωτίσον, ταύ-
τῃν γεραίρειν σε.

Ὡδή γ'. Τόξον διωπαῶν.

Ε ἄβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τέτοις τὰ
ὅσα τῆς ἀσεβείας σωτρεύσασα, καὶ
βοῶσα· τῆς σῆς εὐδὲ με, ἀγαπήσεως χω-
ρίστη Χειρῇ.

Ε να τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρ-
τυς ζηλιτάσης τὰς χιτῶνας γεγύμνω-
σαι· διὰ τῆς τῆς ἀφθαρσίας τὴν εὐλογίαν
Χειρὸς σοι δίδωσιν.

Ε ἴνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σε, ὁ τῆς ἀσε-
βείας ὑπεργὸς μεματῶνται, πεταμένῃ
πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διὰ τὴν εὐχέσεως σε.

Θεοτοκίον.

Ε ἥσις ἀσεβὴς πεπλήρωται, ἡ τῇ Ἡ-
σαΐᾳ· Παρθεῖος γὰρ πέτοκε, σαρ-
κωθεῖται τὸν ζωοδότῃν, καὶ Σωτῆρα τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός. Τόξον διωπαῶν ἠοδήσας.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῇ.

Π ὦν ὠραιότατον Χειρὸν ἀγαπήσασα, ἡ
παρθεῖα τὴν ψυχὴν ὠραίσασα, διὰ
παντοίων πόνων τε ἡ θλίψεων, τέτῳ κα-
τηγγίωσαι, ὡς Παρθεῖος ἡ Μάρτυς· ὁ-
θεν σε ἠξίωσαν, Οὐρανίων θαλάμων, ὑ-
πὲρ ἡμῶν πρεσβόλυσαν αὐτῇ, πῶν σὲ τι-
μώντων σεμνῇ παμμακάρισε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Π ἡ Θεοτόκῃ ἐκτελῶς νῦν προσδράμωμεν,
ἀμαρτωλοὶ ἡ παπαροὶ, καὶ προσπέ-
σωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους

ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν
σπλαγγνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα,
ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψῃς
σὺς δάκρυς κρυφύς· σὲ γὰρ καὶ μόνῳ ἐλ-
πίδα κεκτήμεθα.

Σταυροεισοποκίον. Ὁμοιον.

Πὸν ἔξ ἀνάρχου τῷ Πατρὶ γεννηθέντα,
ἢ ἐπ' ἐχάπων σε σαρκὶ τετοκῆα, ἐπὶ
σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσα σε Χεῖρ, οἱ μοι
ποθανόντα, Ἰησοῦ ἀνέβόα· πῶς ὁ δοξα-
ζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ αὐ-
μῶν νῦν βροτῶν Τίε, θέλων σταυρῶσαι;
ὑμῶν σε μακρόθυμε.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβερῶν
ποιέμενος, δι' Ἀγγέλων Μάρτυς,
λύσας δεσμῶν καὶ σρεβλώσεων, τὴν δια-
λύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσέβειαν, τῷ δεσμῷ
τῆς ἀγάπης Χεῖρ τῷ Νυμφίῳ σε.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τῷ νεκρώσαν-
τος ἅπασαν, τὴν ἰχὺν θανάτου,
χάριν ἀναβλύζεις αἰζῶν, τὸς ἐκ παθῶν
νεκρωθεῖσας θεραπεύσας, Ἀγριππίνα τῷ
Θεῷ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβάσας τῇ ἀγάπῃ, τοῦ Νυμφίου σε
ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἐφε-
ρες σερρῶς ἐν τῷ τυπτεσθαι, τὰς ἀλγη-
δόνας βοῶσα ὅς χωρίσαμε, τῆς σαργῆς σε
Χεῖρ τῶν παθῶν ἢ ἐπίτασις.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω σο-
λίσματι, ὠραίζομένη, Τίῳ Βασι-
λῇ νῦν παρίσται, ἢ ἀσυγκρίτως Ἀγ-
γέλης ὑπερβαίνουσα, τὸς κραυγάζοντας
δόξα Χεῖρ τῇ δυναμίδι σε.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῶ, ἐσκληνώσαν σκηνώ-
ματι, ἐδάκνυσε τοῖς ὁρῶσιν, ἐν νυκτὶ
ὡς ἡμέραν, φῶς τῶν τραυμάτων πέμπεσαν.

Η ἀσπίλος ἀμνός, τῷ Ποιμένι τοῖς
ἰχνεσι, βαδίζεσα ἱερῶν, ὡς περ ἄ-
μωμον τέτρω, ἐνθέως προσκυνοῦνται.

Ν ἐν ἔχασα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων,
τὰ μέλλοντα ὡς παρόντα, ἢ αἰδιδίμος
Βασίς, προλέγειν κατηξίωται.

Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τῷ Θεῷ, τῆς ψυχῆς μου τὴν
κάκωσιν, θεραπεύσον ἢ πεκοῦσα;

τὸν Πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀ-
γαθυύοντα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Αράβαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον
Ἥλιον, ἢ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζωῶδους,
τῶν δαιμόνων λυτρεῖται θανάτου.

Γενναίως, αἱ τρισόλβιοι Ἀγίαι Μάρτυ-
ρες, αἱ πρὸ θανάτου θανῶσαι, ἐν τῇ
προσδοκίᾳ τῷ Μαρτυρίῳ, νεκρωθεῖς σου
ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζεσι.

Ρομφαῖαι, τῷ ἐχθρῷ ἐπὶ σὲ ἔξηθεῖν
σαν· καὶ γὰρ ὡς πόλης καθῆλεις,
ἀδμελιώτως τέτρε τὰ θράση, Ἀγριππί-
να, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σε.

Ισταί, τῇ προσφάσας αἰμόρρους τοῦ
σκληρῶς σε· λεπτοὶ καθαίρονται πίστι.
δραπέτεια ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσ-
κλήσει, τῷ Ἀγίῳ σε Μάρτυρι ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε Πα-
νάμωμε, νῦν κεκλημεῖν βοῶμεν· Χαῖ-
ρε Μήτηρ μόνῃ ἀλογημένη, Χαῖρε Πύ-
λη, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τῷ αὐτῷ Μὴν ΚΓ'. Τῆς Ἀγίας Μάρ-
τυρος Ἀγριππίνης.

Στίχος. Πληθεῖσα πολλῶν τραυμάτων ἐκ
τμημάτων.

Πολλῶν μετέχεις σημμάτων Ἀγριππίνα
Εἰκάδι τανομιστὴ τρίτῃ θάνατον Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἢ Ἀγία ἔξ ἀπαλῶν ὀνύχων γεί-
νημα ἢ θρέμμα τῆς περιδόξης Ῥώμης
ὑπάρχουσα, ἢ ὡς περ λαμῶνι ῥόδον εὐοσ-
μον, κατὰ δυνάμειν Πιστῶν τὰς καρδίας,
καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκεσαι·
παρθενία γὰρ ἢ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠ-
ραῖσας, ἢ τῷ Θεῷ νυμφεύσασα, θαρ-
σαλαίως ἢ ἀνδρείως πρὸς τὸ Μαρτύριον
χωρᾷ, ἢ διὰ τὸν ἔρωτα ἢ τὴν ἀγάπην
τῷ ἑαυτῆς νυμφίῳ Χεῖρ, πολλὰς βασά-
νοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ράβδοις ἐν τῷ σῶ-
μα τυπτομένη, τὰ ὅσα τῆς ἀσεβείας σινέ-
τριψε. Καὶ τῷ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τῷ
ἐχθρῷ τὴν γύμνωσιν ἐσηλίστασε, ἢ δεσ-
μοῖς πεδηθεῖσα, ἢ σρέβλαις καθυποδηθεῖ-
σα, διὰ θεῶν π' Ἀγγέλων λυθεῖσα, πᾶσαν
δυσέβειαν διέλυσε. Ὅθεν ἢ ἐν αὐταῖς
ταῖς

ταῖς βασινοῖς τὴν ἐαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται. Βάσις δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβῆσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων Πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμάβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελὼν Ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσαι, καὶ καὶ τὸ τοῦ θανάτου ἐκτελεστοῦν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελὼν τὸ τοῦ ἐδέξατο, παραυτίκα τῆς ζοφώδους τῶν δαιμόνων λυτρεῖται θανάτου. Ἀγαρηνοὶ δὲ πολλήσαντες συλλῆσαι τὸ φρέριον τῆς ταύτης Ναῦς, ἀπώλεια παντελῆ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μετὰ τῆς σήμερον, λεπτοὶ καθαρῶνται προσερχόμενοι πίσι, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπέτεια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλῆος Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περὶ οἷα χρυσῇ, ὅπλῳ τῆς Στουρῆ φραττομυῖν, Ἀγαθῶν τῶν ἐν νυκτὶ, τῷ φρερῷ τῷ σῶ προσεγγίσαντας, ἔξηφανίσας σῶσασα, τῶν Πιστῶν μικρονομίας τῆς ταύτης Μάρτυς.

Πολυαδῆς διὰ Χερσὸν πόνας ὑπομένουσα Μάρτυς, ἀπονον εὖρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα ὑπερύμνησε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων Ἀλογητὸς ἅ.

Γερρυγῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θαυματουργαῖς ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὁρῶν, Ἀγριππῖνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔφαλλεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Κυφορήσασα Θεὸν, μέγας μετὰ τόκον Παρθένος, καὶ γαλαχῆς μητροπρεπῶς, τὸν τροφῆα τῆς Κόσμου Πανάμωμε ὃν ὑμνῶντες κραυγάζομεν ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων Ἀλογητὸς ἅ.

Ὡδὴ η'. Παῖδας Ἀγαθῆς.

Ηρῶς ὡς ἡμέρα καθορεῖται, τοῖς φέρουσι Μάρτυς τὸ λείψανον, τόπος δωδίασος, ἀπᾶς σε δεχόμενος, δαιμονική παρατάξις σφοδρῶς ἠλαύνετο, ἰσέων ἀπέρρη σαγόνας, τοῖς ὑπερυψῶσι, Χερσὶν ἄς τῶν αἰῶνας.

Ηυμφίον ἀθάνατον ποδοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τύττε ἑδραμες, τούτῃ τῇ

Giugno.

παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμνήσκῃ ἐνδοξε, καὶ ἀνακράζουσα, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα.

Ανύσακτον ἔχουσα τὴν Πίσιν, ἐλαίῳ φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπράδα σου, εὐδὸν ἐστελήλυθας, ἄς τὸν νυμφῶνα χαίρῃς, τῆς Οὐρανίου χαρᾶς, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος τὸ πῦρ προδιετύπῃ, τὸ ξέον τῆς τόκῃ σου μυσηρίον, ἀκαυτος τῷ φλέγεσθαι, μένουσα Πανάμωμε καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας τὸ τῆς Θεότητος, καὶ ἀφλεκτος διέμενας Κόρη ὅθεν σε ὑμνῶμεν, Πιστοὶ ἄς τῶν αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Παῖδας Ἀγαθῆς ἐν τῇ.

Ὡδὴ θ'. Λίθος ἀχαρότμητος.

Ηλῶσα τὰ πάντα ποιῶντος, τῆς Μαρτυρίας πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν Βάσι, ὅμα καὶ Παῦλα προθύμως μέλπεσαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὖρον τῆς πόθῃς τὸ συμπέρασμα.

Εν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασκηνώσασα Παρθεύε, καὶ τῶν ἀδελφῶν τὰ κάλλη, κατανοῶσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τῆς Θεῆς λαμπρότητος, τῶν σε ὑμνῶντας καταφαιδρυνον.

Επέφανος ἐπέθη χερσίων, τῇ κορυφῇ σου Ἀγριππῖνα, ὡς τελειωσάσης τὸν δρόμον, καὶ τηρησάσης τὴν πίσιν ἄστυλον, καὶ τῶν Δικαίων τάγματα, περὶ χαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Ως τὸν τῆς παντὸς δεδραγμένον, μητροπρεπῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθεύε Μαρία, χαρὸς με ρῦσαι τῆς πολεμήτορος, ὅπως τὴν σὺν σωζόμενος, ἀδελφῶν μεγαληότητα.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχαρότμητος ὅρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολύσις.

24. Τὸ Γενέσιον τῆς τιμῆς ἐνδοξοῦ Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη.

Ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, ἄς τὸν Κύριον ἐκείραξαι, ἰσῶμεν Στίχας δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὅς ὑψίστη κληθεῖς.

Εκ σαρκοῦ γεγενῆται υἱός, ὁ λυτῶντας τὴν σάρκα τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

F 3

καὶ

καὶ Ἀπεκνίαν ἐν πίσατε, καὶ ἀληθεία, ψυχαῖς ἀκάρποις λόγον δωρέμενος· ὁ εὐδοξος Πρόδρομος τῆς παρσσίας Χειρῶ, φωνὴ τῆς Λόγῃς ἢ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημαίνων ὁ μεγαλόφωνος, ἡ Παλαιὰς τε ἡ τῆς Νέας, θάως μεσίτης σαφῶς γνωρίζομενος, ὅτι τὴν γέννησιν πόθῳ, ἐορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτάτος νῦν τῆς ἐγκρατείας μόχος, ἐκ γάρας γεγείνηται, ὑποδακνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεανίδος, ἀμνὸν τεχνούται, ἡ τὸ τῷ Κόσμῳ αἶροντα πταίσματα, Τρυγῶν ἢ φιλέρημος, σαφῶς ἀνέταλε, τὸ θάον ἐαρμυνύσας, δι' ὃ ἐπαύθη, τῆς ἀθάας χαμῶν βαρύτατος, καὶ τῷ Νυμφίῳ φίλος γνήσιος, περὶφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβῶν, τῷ σφαιρῶναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο κατὰ θάαν τεχνῶν ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος θάος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ Ναῷ τῷ γεννήτορι, σὺ δεομένη, ἀγγελίστατο τὴν σὺν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέγοντι, τῷ ἱερᾷ καθῶς γέγραπται, τὴν ἀφωρίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφασιν, ἀχρι τῷ τόκῳ· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν Πατέρα τεχνῶν τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἡλιδέρωτας μάκαρ, ἡ πρεσβῶν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Πρέπα τῷ Ἰωάννῃ ἢ δωδία, πρέπα τῷ Βαπτιστῇ, τῶν ἀσμάτων ἢ περπνότης· ὅτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας· ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, ἡ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, μετаноῶτε τῷ Βασιλέως ὁ Στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν Ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσομοία.

Ἦχος β'. Οἶκος τῷ Εὐφραθᾷ.

Πραυρότον μὲ λαμπρῶς, τὴν γλῶτταν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Θεὸς ἔσαι βοήσας, ἡ Λόγῃς Θεὸς Πρόδρομος.

Στίχος. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ωφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγγίγεται γὰρ μαζῶν, βροτῶν εὐδίας σὺ πώποτε.

Στίχος. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Πῦσον τὴν τῷ Πατρὸς, παμμάκαρ ἀφωρίαν, ὡς ἀπαιδίας κλῆθρα, διέλυσας πεκῶσης, τεχνῶν ἐκ θάας χάριτος· Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Ομοίον.

Πρόνη χριστιανῶν, ἐλπίς ἡ προσασία, Ἀγνή σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπτα τὸν Τίον σε, ὑπὲρ οἰκείων δόλων σε.

Τροπάειον. Ἦχος δ'.

Προφήτα ἡ Πρόδρομε, τῆς παρσσίας Χειρῶ, ἀξίως ἀφημῆσαι σε ἐκ ἀπορῶμεν ἡμᾶς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· γάρας γὰρ πεκῶσης καὶ Πατὸς ἀφωρία, λέλυται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σε γεννήσῃ, καὶ σάρκωσις Υἱὸς τῷ Θεῷ Κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ στιχολογῶμεν τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τὸ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχ. ἡ ἡ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἡ.

Δόξα, ἡ νῦν. Ἦχος δ'. Ἰωάννης Μοναχῶς.

Πύα τῷ Ζαχαρίᾳ τὴν σωπῶν, γεννήθας ὁ Ἰωάννης· ἡ γὰρ εὐδία ἐπρεπε τὸν Πατέρα σωπῶν, προελθῶσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὡς περ ἀπιστηθῶσαν πρώτῳ τὴν γλῶτταν ἔδῃσεν, ὅτι φανερωθῶσαν, δέξαι τῷ Πατρὶ τὴν ἐλιδέριαν· ὅ καὶ ἀγγελίσθη, ἡ ἐγεννήθη φωνὴ τῷ Λόγῳ, ἡ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβῶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴμερον ἡ φωνὴ τῷ Λόγῳ, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κραταμύνω, λύα τὴν Πατρικίαν, ἡ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφάνει τὴν ἀπεκνίαν, δεσμὰ τῆς σαρώσεως λύων τὰ μητρικά· ὁ λύχνος τῷ φωτὶ προέρχεται, ἡ αὐγὴ τῷ Ἠλίᾳ τῆς δικαιοσύνης, μινύα τὴν ἔλευσιν, ἡς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολὴς. Ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγῳ μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίς πεθῆναι, Ἀγγελος ἐκ σαρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ἡ Προφήτα πελοσόπερος· ἔδει γὰρ θάων πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τοῖς ἀρχαῖς παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, ἡ αὐτὸ

σποράς σύλληψις· ὁ ποίων θαυμάσια,
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέα Κρήτης, Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Προδρόμος, ὃς
ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἑλισάβετ προελ-
θὼν, ὁ μάζων πάντων τῶν Προφητῶν Προ-
φήτης, ἡ ἐπερος ἐκ ἐσιν, εἰδὲ ἐγήγερται·
ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ Φῶς ἀκο-
λαθῆ τὸ ὑπέρλαμπρον, ἡ τῇ φωνῇ ὁ Λό-
γος, ἡ τῷ Νυμφαγωγῷ ὁ Νυμφίος, κα-
τασκευάζων λαὸν περισσόν, ἡ προκαθαί-
ρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῷ ὕδατος, τῷ
Ζαχαρίᾳ ὁ βλαστός, καὶ τῆς ἐρήμης τὸ
κόλλισον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ,
ἡ κάθαρις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς
ἐν ἁδὴ ἀναγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν
Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβύτων ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης ἡ Προδρομος, ἀπὸ γαστρὸς
ἀνεδάχθης τῷ Χειρὶ Ἰωάννῃ, σκιρ-
τῶν ἡ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς μη-
τρός, ὁρῶν τιμὴ Βασιλίδαν ἐλθούσαν πρὸς
τιμὴ δούλῳ, φέροντῶν τὸν ἄχρονον, καὶ
ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς
σάρας, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ κατ' ἐπαγγε-
λίαν ἀνατάλαντα· αὐτὸν ἰκέταί, ἐλεη-
θῆναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὁ τῷ λό-
γῳ τῷ Ἀγγέλῳ μὴ πηοδῆς, λέ-
γοντος, ὅτι συλλήφεται ἡ Ἑλισάβετ, ἡ
πέξα Τύον· ὁ λέγων· πῶς αὕτη πέζεται;
ὅτι καὶ γὰρ προέβλεψεν, καὶ κἀνῆς τὰ μέλη νε-
κρῶται, ὁ καταδικαζόμενος σιωπῶν διὰ τὴν
ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικτόμενον τὸ ἐ-
παγγελθεῖ· ἡ σιωπῆς λυθῆς, ἀφρο-
συνίῳ ἡ σοικίξῃ· ἀλογητὸς βοῶν Κύριος,
ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ
ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρὲ-
χων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννῃ παιδὶ φημι, ἡ οἰκουμενικὴ Ἀπό-
στολε, τὸ τῷ Γαβριὴλ ἀναγγέλιον,
ἡ τῆς σάρας τὸ βλάστημα, ἡ τῆς ἐρήμης
τὸ κόλλισον θρέμμα, ἡ γνήσιε Φίλε τῷ
Νυμφίῳ Χειρὶ, αὐτὸν ἰκέτευσεν, ἐλεηθῆ-
ναι τοὺς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα· Ἦχος Πλ. β'. Βυζαντίς.

Εήμερον τῷ Φῶτι ὁ λύχνος, προδο-
ποιᾶται τιμὴ ἔλευσιν Θεῷ τῷ Λόγῳ,
ὡς ἀστὴρ φανός. Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτ-
ταν ἐτραύωσεν, σιωπῇν ὤξασκῆσας, Ἀγ-
γέλῳ προσάξαντος· ἐπρεπε γὰρ ἔπω τὸν
Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπῇν φυλάτταν,
προελθούσης ἐκ γαστρὸς σαρωτικῆς, ἡ παν-
τὸς τῷ Κόσμῳ τιμὴ λύτρωσιν, ἀναγγελι-
ζομένη ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν· Ὁ αὐτός.

Η Ἑλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρόμον
τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν
Κύριον τῆς δόξης, ἡσπάσαντο ἀλλήλαις
αἱ μητέρες, ἡ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐν-
δοθεν γὰρ ὁ δούλος ἦν τὸν Δεσπότην·
θαυμάσασα ἡ μήτηρ τῷ Προδρόμῳ, ἡρξα-
το βοᾶν· πόθεν μοι τῷτο, ἵνα ἡ μήτηρ τῷ
Κυρίῳ μὲ ἐλθῇ πρὸς με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀ-
πεγνωσμένον; ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.
Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ἡ τὰ
Ἀναγνώσματα.

Γενεσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σά- Κεφ. 15.
ρα ἡ γυνὴ σε, ἐκκληθήσεται τὸ ὄνο-
μα αὐτῆς Σάρρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσαι τὸ ὄ-
νομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτῇ, ἡ
δώσω σοι ὃς αὐτῆς τέκνον· ἡ ἀλογήσω
αὐτῷ, ἡ ἔσαι εἰς ἔθνη, ἡ Βασί- 15.
τῆς ἐθνῶν
ὃς αὐτῷ ὀξελεύονται. Καὶ ἐπεσεν Ἀ-
βραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῷ, ἡ ἐγέλασε,
ἡ ἔπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτῷ λέγων· εἰ πῶ
ἐκατονταετῇ γενήσεται Τίος; ἡ εἰ ἡ Σάρ-
ρα ἀνενήκοντα ἐτῶν ὅσα πέζεται; Εἶπε δὲ
ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· ἰδὲ Σάρρα ἡ
γυνὴ σε πέζεται σοι Τίον, ἡ καλέσεις τὸ
ὄνομα αὐτῷ, Ἰσαάκ· ἡ γήσω τιμὴ δια-
θήκῃ μὲ πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰῶ-
νιον. Ἀβραάμ δὲ ἡ Σάρρα Πρεσβύτεροι
προβεβηκότες ἡμερῶν. Εγέλασε δὲ Σάρρα
ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μοι γέγονεν ἔως
τῷ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μὲ Πρεσβύτερος. Καὶ
ἔπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· τί ὅτι
ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα; Ἀνάγε
ἀληθῶς πέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ
ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πάν ῥήματα; Καὶ
Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καὶ ἔ-
λαλῃσε. Καὶ συλλαβούσα ἔτεκε τῷ Ἀ-

βραάμ. Τίον ἔς τὸ γῆρας, ἔς τὸν καιρὸν κατὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, κατὰ ἐνταλάτο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἡνίκά ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γάρ αὐ ἀκύνῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ ἔπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζα παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔπικον Τίον ἐν τῷ γῆρα; Καὶ ἠυξώθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχίῳ μεγάλῳ, ἡ ἡμέρᾳ ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ Υἱὸς αὐτοῦ.

Κελεύων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καφ. 17. 2. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο αὐτῷ ἐκ τῆς φυλῆς τῆς Δαὺ, καὶ ὄνομα αὐτοῦ Μανωὲ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σάρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναικα, καὶ ἔπε πρὸς αὐτήν· ἰδοὺ σὺ Σάρα, καὶ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ Τίον. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πίνῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς παῦ ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ Τίον, καὶ σίδηρος οὐκ ἀνάβησεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσαι τὸ παιδίον ἐκ τῆς γαστροῦ. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς λέγουσα· ὅτι ἄνθρωπος τῷ Θεῷ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τῷ Θεῷ, ἐπιφανὴς σφόδρα. Καὶ ἔπεν· ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι καὶ μὴ πίνῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς παῦ ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεῷ ἔσαι τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδείξθη Μανωὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔπεν· ἐν ἐμοὶ Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεῷ, ὃν ἀπέσταλς, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ ἔπεν· ἀπὸ πάντων ὧν ἔπεν πρὸς τὴν γυναικά σου, φυλάξάσω. Ἀπὸ πάντος ὃ ἐκπορεύεται ὄξ ἀμπέλκ, ὃ φαίνεται καὶ οἶνον, καὶ σίκερα μὴ πίνετω. Καὶ ἔπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἐλθῇ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμεν σε. Καὶ ἔπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος

Κυρίου· ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστὶ θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἠσαΐα τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πάδε λέγα Κύριος· παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγα ὁ Θεός. Οἱ Ἰερᾶς λαλήσατε ἐς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χαρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, ὡς ὅταν ποιᾷτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπαινωθήσεται· καὶ ἔσαι τὰ σκαλιὰ ἐς ὄρεάν, καὶ αἱ τραχεῖαι ἐς ὁδὸς λαίας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηδι ὁ ἀναγγελιζόμενος Σιών· ὑψώσον ἐν ἰσχυρί τῷ φωνῶν σε ὁ ἀναγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβῆσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακέσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· ποιήσω τῷ ἐρημῷ ἐς ἔλη, καὶ τῷ διψῶσαν γῆν ἐν ὑδροαγωγαῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς αἰνεῖν, καὶ ὁ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀναταλάτω ἡ γῆ, καὶ βλασησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀναταλάτω ἅμα. Φωνῶν ἀφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκυσὸν γενέσθω τῆτο. Λέγετε, ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δόλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρήμια, ἄξια αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτω Σάρα ἡ οὐκ ἔτικτεσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνεσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμια μάλλον, ἢ τῆς ἐχέσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α.

Εταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλιζεσθαι, ὁ τῷ Κυρίῳ Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τέκνῳ, τῷ Πατρὶ τὴν ἀφωρίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, πρόσβαλε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η Θεοσήματος φωνή, τῆ φωτὸς ὁ λύχνος, ὁ τῆ Κυεῖς Πρόδρομος, ὁ Χειρομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὸς ὑπὲρ τῆ Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἔξαιρέτως τῷ ποιμένι σου, μνημόνευε, τῷ σώζεσθαι ἁπλῶν.

Ὁ αὐτός.

Κ ἤρυξ γέγονας τῷ ἁμνῷ τῷ Θεῷ καὶ Λόγῳ, Ἰωάννη Προφήτῃ καὶ Πρόδρομῳ· προφητείας τὰ μέλλοντα, καὶ πολέγεις τοῖς πέρασιν· ἴδε ὁ Ἄμνός τῷ Θεῷ, ὁ αἶρων τῷ Κόσμῳ τῷ ἁμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος α'. Ἀνδρέα Κρήτης.

Πὺν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον Ἀγγελοῦ, καὶ ἑρμῆν αὐθροῦ, τῷ φωνῷ τῷ Λόγῳ, τὸν Στρατιώτῃ καὶ Πρόδρομῳ Χειρῷ, τὸν ἔξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει, καὶ θαυμάζεται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερασίας, τῷ σιωπῇ ὡς κλειὸν ἀποδέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητείας σαφέστατα· σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστη κληθήσῃ, καὶ πορεύσῃ ὁδὸς ἐπομάσαι αὐτῇ. Διὸ Ἀγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστῆ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγέ τῷ φωτὶ, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύτως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελόντων τὸ μνημόσυμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'.

Πὺν ἐκ Προφήτῃ Προφήτῃ, καὶ τῆς γένεας τὸ βλαίσημα, τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ πάντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτῃ, Ἰωάννῃ τὸν εἰδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀφηνήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστῆ τῷ Σωτῆρι καὶ Πρόδρομῳ, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσῃ, δυσώπησον Χειρὸν, δωρηθῆναι ἡμῖν τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ.

Η λθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τῷ Λόγῳ, ὁ τῷ Ἠλίῳ κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον ἐκ γένεας τῆς ἀγίας ἔξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιάσθω· ἤλθεν ἀτρεπίσαι τῷ ὁδῷ, ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκινήσεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἁμνὸν τὸν αἶροντα, τῷ ἁμαρτίαν τῷ Κόσμῳ, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφήτης Ὑψίστη.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ γένεας γεγενῆσθαι, τῷ Κυεῖ τῷ ἑλᾶσιν κηρύττων τραπὼς· μετανοήτε· ἤγγικε γὰρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Κασίας Μοναχῆς.

Η σαῖς νῦν τῷ Προφήτῃ, ἡ φωνὴ σήμερον, ἐν τῇ τῷ μέζονος Προφητῶν κυήσει, Ἰωάννου πεπλήρωται. Ἰδὲ γὰρ φησὶν ἀποσελῶ τὸν Ἀγγελοῦ με πρὸ προσώπου σου, ὅς κατασκιάσει τῷ ὁδῷ σου. Οὗτος ἐν ὁ τῷ ἐπερανίῃ Βασιλέως Στρατιώτης προδραμὼν, ὡς ἀληθῶς ἀδελφείας ἐποίησεν, τὸς τείβας τῷ Θεῷ ἡμῶν· αὐθροῦς μεν τῇ φύσει, Ἀγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνῆαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, ἔχε μεν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος· αὐτὸν ἅπαντες Πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμνήμενοι, πρεσβύτην ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένη· τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τῷ Κυεῖ με; σὺ Βασιλέα βασιλεύεις, καὶ γὰρ Στρατιώτῃ· σὺ τὸν Νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν Νομοθέτῃ· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τῷ φωνῷ, τῷ κηρύξασαν τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Τροπάειον. Ἦχος δ'. Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χειρῷ. Ζήτη εἰς τὸν μικρὸν Ἑσπερινόν. Λέγεται δὲ δις, καὶ τὸ Θεοτόκε Παρθένε, ἅπασι καὶ ἡ ἀδελφότης τῶν ἀρτίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.
Τροπαίον τῆς Ἀγίας. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Μετὰ δὲ τὴν α. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καὶ νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τῷ Ζαχαρίᾳ
ὁ βλαστὸς, ἡ ἀφραῖνα νοητῶς, τοῖς
διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμια καλ-
λώπισμα, ἡ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν
τῷ Χριστῷ, ἐδάχθη Πρόδρομος, ἡ Μάρτυς
ἀψόδῃς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνύματι-
κοῖς ἐν ἁσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτισμῷ
ἐκβοήσωμεν· Πραφῆται Κῆρυξ, τῆς ἀλη-
θείας, πρέσβετε τῷ σφδῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν ἡ Λόγον.

Πῆς Χριστῷ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, πα-
ραδόξως ἐπέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάν-
νη πανέφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον,
καὶ ὡς φωνὴ τῷ Λόγῳ, ὑπάρχων
ἐκράυγαζες, μετανοᾷτε· ἡγγικεν, Οὐρα-
νῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν
ὁδὸν τῷ Κυρίῳ, τῆς χάριτος Πρόδρομος,
ἀνεδάχθη τοῖς πέρασιν, Βαπτιστῶν ἡ Ἀ-
πόστολε, πρέσβετε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἀφесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορ-
ταῖς πόδι, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ'. Τὸ προσαχθεὶς μουσικῶς.

Καὶ νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τῷ Ζαχαρίᾳ
ὁ βλαστὸς, ἡ ἀφραῖνα νοητῶς, τοῖς
διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμια καλ-
λώπισμα, ἡ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν
τῷ Χριστῷ, ἐδάχθη Πρόδρομος, ἡ Μάρτυς
ἀψόδῃς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνύματι-
κοῖς ἐν ἁσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτισμῷ
ἐκβοήσωμεν· Πραφῆται Κῆρυξ, τῆς ἀλη-
θείας, πρέσβετε τῷ σφδῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ προσαχθεὶς μουσικῶς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τῷ δ'.

Ἦχος. Προκαίμενον. Ἦχος δ'. Καὶ σύ Παι-
δίον Προφήτης ὑψίστη. Στίχος. Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ. Πᾶσα προή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκαταῖς, συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ

γυνὴ Ζαχαρίου. Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῷ

σδ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκης πρεσβείαις. Εἶπα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς.
Ζήτη εἰς τὸν Στίχον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον,
ιβ'. Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὡδὴ α. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Πρεσβείαις κραταῖς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρ-
θένης, ἀποδείξας ἐν βυθῷ, ψυχῆς
τὸ τεμερές, καταπόντισον δέσμαι· ὅπως
σοι ὡς ἐν τυμπαῖν, τῇ νεκρώσει τῷ σώ-
ματος, ἐπινίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Ως ὁρθρος ἀπρεπής, τῷ Ἠλίᾳ προ-
τρέχων, σαρδέσσης ὁ βλαστὸς, κηρύτ-
τα ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα πά-
ση νῦν τῇ Οἰκονομίᾳ, ἀναλάμπων τοῖς
πέρασιν, φωτισμὸν ἀσεβείας ἡ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τῷ Ὑψίστῳ κληθή-
σῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστῷ, βοᾷ σοι
τῷ Ὑψίστῳ, Ἰωάννη πανέφημε, Πνύματι ὁ
Ζαχαρίου, Παναγίῳ φερόμενος, τιμὴν ὁδὸν
ἐτοιμάσαι τῷ Κτίσαντος.

Εἡμῶν Γαβριὴλ, Ζαχαρίου ἀκρί-
σας, ἀγγελίας Θεϊκῆς, ἐδάχθη ἀ-
παθῆς, ἡ σιγὴν κατακρίνεται, λύεται δὲ
ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγενῆται;
Ἰωάννης τῷ Λόγῳ ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τῷ Ζαχαρίᾳ
ὁ βλαστὸς, ἡ ἀφραῖνα νοητῶς, τοῖς
διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμια καλ-
λώπισμα, ἡ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν
τῷ Χριστῷ, ἐδάχθη Πρόδρομος, ἡ Μάρτυς
ἀψόδῃς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνύματι-
κοῖς ἐν ἁσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτισμῷ
ἐκβοήσωμεν· Πραφῆται Κῆρυξ, τῆς ἀλη-
θείας, πρέσβετε τῷ σφδῆναι ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Τὸ προσαχθεὶς μουσικῶς.
Ἦχος δ'. Καὶ σύ Παιδίον Προφήτης ὑψίστη. Στίχος. Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ. Πᾶσα προή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκαταῖς, συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ

γυνὴ Ζαχαρίου. Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τῷ
σδ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεο-
τόκης πρεσβείαις. Εἶπα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς.
Ζήτη εἰς τὸν Στίχον. Τὸ, Κύριε ἐλέησον,
ιβ'. Καὶ οἱ Κανόνες.

Καὶ νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τῷ Ζαχαρίᾳ
ὁ βλαστὸς, ἡ ἀφραῖνα νοητῶς, τοῖς
διανοίας τῶν Πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμια καλ-
λώπισμα, ἡ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν
τῷ Χριστῷ, ἐδάχθη Πρόδρομος, ἡ Μάρτυς
ἀψόδῃς τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνύματι-
κοῖς ἐν ἁσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτισμῷ
ἐκβοήσωμεν· Πραφῆται Κῆρυξ, τῆς ἀλη-
θείας, πρέσβετε τῷ σφδῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ προσαχθεὶς μουσικῶς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τῷ δ'.

Ἦχος. Προκαίμενον. Ἦχος δ'. Καὶ σύ Παι-
δίον Προφήτης ὑψίστη. Στίχος. Εὐλογη-
τὸς Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ. Πᾶσα προή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶ. Ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκαταῖς, συνέλαβεν Ἐλισάβετ, ἡ

αὶ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν, ἀκτῖ-
νες ἐφαπλύνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον,
μιμύεις Ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Ενώσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δακρύα
ἢ κύσεις, τῆς σάρας Πανάχραντε,
προκαταγγέλλασα, καὶ μιμύεσσα, τὸν ἄ-
σπορόν σε τόκον· καρπὸν δὲ ἀκάριπτον γάρ,
νυδύος ὠέγχε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ. Ὁ Εἰρμός.

„ **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλάτφ
„ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῷ Πα-
„ τρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεῷ· ὃ γὰρ ἐστὶν
„ Ἅγιος, πλιύ σε φιλαύθρως.

Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται
ἢ γενήσεως, ἀλλ' οἰκίτε προσφιλεῖς,
ἐκ γηραλαίας καὶ σάρας μητρός· ἐκόπως
προτρέχει γάρ, θαῦμα τὸ θαύματος.

Ερυσὴ καὶ σάρα, τὴν Παρθένον μητέ-
ρα ἀσπάζεται, ἐπιγινῶσαν ἀψάδως,
τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς
σαρώσεως, Θάψ βεβλήματι.

Θεοτοκίον.

Επαρογάμως, ἢ Θεὸν Σαρκοθεῖτα κυή-
σασα, πῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς,
κλονέμερόν με σερέωσον· ὃ γὰρ ἐστὶν ἄχραν-
τε, πλιύ σε βοήθη.

Ἄλλος. Τὸς σὲς ὑμνολόγες.

Ηχος τῆς ἐκ σάρας σε προόδου, δεσμὰ
διασώσας πατερχῆς, φωνῆς κηρύττει
ἐνδόξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ εἰνοῖαν, Χειρὸς
συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Ετάρας δὲ ἀκάριπτον ἐκβλαστήσας, ὃ τῆς
ἀκαρπίας μιμνῆς, τῆς ἐν Χειρὶ ἐξέ-
πεμε, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τῷ
κηρύγματι, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων Λαῶ.

Χαρίτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, δέλαμ-
ψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννή-
σει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίσματα, καὶ
οἱ σκιώδεις γράμματος, μεταχωρῶν τυ-
ποὶ ἀπῆρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ελυσεν ὁ τόκος σε Παρθένη, δεσμὰ
καταδίκης πῶν βροτῶν, καὶ ἐαυτῷ συνέ-
δῃσεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπέδωκεν
ἀπαντας, τὸς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία. Τὸς σὲς ὑμνολόγες.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Καπεπλάγη Ἰωσήφ.

Ωσπερ ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ελισάβετ
ἐκ γαστρὸς, δέξανταλεν ἡμῖν, τοῦ
Ζαχαρίου ὁ Υἱός, καὶ τῷ Πατρὶ διαλύει τὴν
ἀφανίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ
πολλῇ, ἀδυνατε βοᾷ, τὰς τῷ Κυρίῳ ὁδούς· καὶ
γὰρ αὐτὸς ἐλάσεται, καὶ σώσει τὸς πρὸς αὐ-
τὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας ὁ Ἰωάννης,
ἐκέλευε τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡδὴ δ'. Ὁ καθεήμενος ἐν δόξῃ.

Ηευσθειῶν ἀπορρήτων, προσδύει μυστή-
ριον, τῇ καινοτομίᾳ, τῆς Θεσμο-
θεσίας τῆς φύσεως, τῆς ἀρρώστιας ἢ λύ-
σης προμηνύουσα, τὴν διόρθωσιν, ταύτης
Χειρὸς καὶ τὴν θέωσιν.

Ησαΐας μὲν πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προε-
φήτευσεν, σαρκωθησομένῳ, Ἀγγε-
λον βροτὸν τὸν ἰσαγγελον, ἰδὲ ἐγὼ ἀπο-
σέλλω πρὸ προσώπου σε, προκραυγάζοντα,
δόξα Χειρὸς τῇ δυνάμει σε.

Υπαργῆσαι μὲν ὡς ὁδὸς, τῷ Δεσπό-
τῃ γεγενῆσθαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω,
τέττε καταγγεῖλαι τὴν ἐλπίδα, ὡς τῆς
Παρθένου τὸν Τόκον προπισώσῃται, παρα-
δόξως σεράλυσσα γραῖς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἁγία Θεοτόκος, ὡς οἰκῆσαι νυδὸ-
κῆσεν, ὡς ἀνέστη οἶκον, Λόγος τῷ
Πατρὶ ὁ ὑπὲρ Θεός, ὃ διεφθάρη τὴν μή-
τραν, ἐκ ὠδίνησε· καὶ γὰρ πέτοκεν, Ἐμ-
μανὴλ, τὸν Θεοῦδωρον.

Ἄλλος. Τὴν ἀνέχοντα.

Εἰθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ
Ἰορδάνης τὰ νάματα, προδρεπίζη,
τὸν Δεσπότην τὸν αὐτὸν, ἀγιασμὸς τικτό-
μενον, σήμερον ἐκ σάρας θεώμενος.

Εἰ τῆς ἀγαθότητος τῷ Ποιητῇ, θωρεῖται
προκύπτειν αὐαθεῖν, τῷ Ἐωσφορῇ,
διανύχοντος ἐν γῇ, καὶ τὴν αὐτὴν ἐπίλαμ-
ψιν, καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Εάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς,
σήμερον ἐκ σάρας προέρχεται, ὁ Ἰωάν-
νης, καὶ μιμνῆς τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλεῖα
Κύριον, δὲ ἀγνῆς ἀφράδως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως ἔσαν ἐκπλήρωμα πῶν ἐσθίων, τῷ
πῶν καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πα-

τες Προφήται, σὲ αὐμνησαν φωναῖς, προ-
μηνύσαντες ἅπασιν, τὰ σὰ μεγαλὰ καὶ
θαυματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνέξιχνιάσον θάαν.

Ωδὴ ε. Ὁ Εἰρμός.

«**Ν**υνὶ ἀνστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ
«**Θ**εός, νυνὶ ὑψωθήσομαι, νυνὶ δοξα-
«**σ**θήσομαι, τὸν πεσόντα προσλαβὼν ἐκ
«**τ**ῆς Παρθένου, καὶ πρὸς φῶς τὸ θαυμα-
«**σ**τὸν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς Θεότητος.

Εἴη ὁ ἔξανέταλε, παναληθῆ κήρυκα φω-
νῶν, πᾶσι κηρύττεσαν, γλώσση τῇ
Πνύματος, τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δι-
καιοσιῶν, ἑρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτει-
σαν ὕλη σώματος.

Εθεο Κύριος, παναληθῆ λύχρον σε
Χεῖρ, πάντας φωτίζοντα, μόνος ἐν-
δύοντα, τὰς ἐχθραίνοντας αὐτὸν, ὡς δι-
πλοῖδα, τὴν ἀχλύϊν ἀψάδως, Θεὸς Λό-
γον Υἱὸν κηρύττοντα.

Εἴδεται ἅπασα, Κτίσις τῷ σῶ τόκῳ
Θείκως· σὺ γὰρ ἐπίγαος, Ἄγγελος
Πρόδρομε, καὶ ἑραῖος βροτὸς ἀνὰ χεῖρ, τῆς
τὸν ἑραῖον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκόμενον.

Θεοτοκίον.

Εὖ ἀποτίκτεται, ἐκ τῆς Πατρὸς ὣν σὺ
σοὶ αἰ, Λόγος αἰδῖος, καὶ ἀδιάστατος, ὡς
Υἱὸς μονογενῆς, καὶ ἐπ' ἐχάτων τῆς Παρθένου
ὁ αὐτὸς, ὃς Ἁγίος σαρκῶται Πνύματος.

Ἄλλος. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Εώνυται ἡ πρότερον, φύσις ὁ ἔξανέταλε
πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογο-
νίαν, ἐκ τῆς ἀκάριπς μήτρας πεχιδνύου-
σα, καὶ βροτὸς κηρύττεται ζωῇ, ἐν τῇ ἀ-
ποτέξει σε, Παναγίδιμε Πρόδρομε.

Ολύχρος ὁ ἄσβεστος, ἐκ γάρας προερ-
χόμενος, μινύει τὸν ἥλιον τῆς δό-
ξης, ἐκ τῆς Παρθένου ὁ ἔξανέταλε, πᾶ-
τας τὰς ἀνθρώπους τῷ φωτὶ, τῆς συγκα-
ταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Αεσμῶνται πολυφθογγοί, γλῶσσαι τῆς
ἀθεότητος· καὶ χαλὴ πλατύνονται εἰς
δόξαν, καὶ ὑμνωδίαν τῇ τῶν ἁπάντων Θεῷ,
τῇ Προδρόμῳ ταύτῃ ἐν τῇ γῇ, σήμερον
μινύοντος, καὶ τραυῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Εἴμασι τὴν δόξαν σε, ἡ Ἐλισάβετ
ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογῶ-

σα, τὰ μεγαλὰ τῇ θείᾳ τίκτει, χαίρει-
σα ἐκήρυττε τραυῶς· σὺ ὑπάρχεις πᾶν-
των γὰρ, ἀφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ωδὴ ς. Ὁ Εἰρμός.

Ηλθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης,
κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν
ἁμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀ-
νάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλανθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μη-
τερικῇ νηδί, καὶ τῇ ταύτης χρησάμε-
νος γλώττῃ, θεολογῶν, σκοτανῶ θεώ-
μενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν λυτρω-
τὴν τῇ Κόσμῳ Βαπτιστᾷ, ἰκετάων
μὴ πάσῃ, τὴν ψυχικῇ, διαλύσαι γέ-
ρωσιν, τῶν ὑμνούντων σε τὴν γενέσιν.

Θεοτοκίον.

Ασέκτε Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά
νηδὺς σε, ἀνὰ δέδακται ὡς Θεοτόκε·
ἡ ἀδελφὴ, Οὐρανῶν τὰ Τάγματα, ἀτενί-
ζαν εὐδεδωμέναι.

Ἄλλος. Τὴν θάαν ταύτῃ.

Εομφαίαν Πρόδρομε δίδομον, τὴν Γέν-
νησιν, τὴν σὺν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς
ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τέττε ἀνείρεσιν, καὶ
τὴν ἀνθρώπων ζωῶν ἀνέκλυψας.

Ο θάος πλῆθος διέκυψεν, ὃς ὕψος θεί-
κου εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν
ἐμφανῶς, Υἱοθεσίας καὶ χάριτος, τῇ ταύ-
της τικτομένης σήμερον Κήρυκος.

Ηῦρα δώδεκα ἡ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς
τὰ μινύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου,
τῇ ἐκ τῆς γάρας πανδύφημε, τῇ ἀκνώτῃ
μύρῃ εὐδεξομένη Χεῖρ.

Θεοτοκίον.

Ενωρίσας μόνῳ σε Δέσποινα, Μητέρα
τῇ Θεῷ προσκίρτησεν, ὁ θάος Πρό-
δρομος, ἐν τῇ μητρὶ νηδί Ἀγνή, καὶ τὰ
σὰ μεγαλὰ προανεκήρυξεν.

Καταβασία. Τὴν θάαν ταύτῃ.

Κοντάκιον. Ἦχος γ. Ἡ Παρθένος.

Η περὶ γάρ σήμερον, Χεῖρ τοῦ
Πρόδρομον τίκτα, καὶ αὐτὸς τὸ πλή-
ρωμα, πάσης τῆς Προφητείας· ὃν γὰρ οἱ
Προφῆται προεκήρυξαν, τῶν ἐν Ἰορδάνῃ
χαροδετήσας, ἀνὰ χεῖρ Θεῷ Λόγῳ, Προ-
φήτης Κήρυξ ὁμῶς καὶ Πρόδρομος.

Ο' Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τῷ Κυρίῳ Πρόδρομον, ὃν περ τῷ Ἱερῇ ἢ Ἐλισάβετ ἔτεχεν, ἐκ μήτρας ἀκαάρπου, ἀλλ' ἔχι ἀσπόρου· Χειρὸς γὰρ μόνος χώραν διώδωκεν ἀδιόδωτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάννην γάρ εἰς τὴν γῆν ἐγέννησεν, αὐτὸς δὲ ἀνδρὸς τῶτον ἐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκίασα Πατὴρ ἢ Πνύματος Θεός, Παρθεῖος ἔτεκεν Ἀγνή· ἀλλὰ τῷ ἔξ ἀσπόρου ἀνεδάχθη ὁ ἐκ γάρας Προφήτης Κήρυξ ὁμῶς καὶ Πρόδρομος. Τῷ αὐτῷ Μῶσι ΚΔ. Τὸ Γενέσιον τῷ τιμῇ ἐνδόξῃ Προφῆτι Προδρόμῳ καὶ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ.

Στίχος. Ζαχαρία χόρδε σὺν τῇ συζύγῃ. Οὐ πολλὰ μὲν τίκοντες, εὖ δὲ καὶ μέγα. Πρόδρομον ἀμφὶ πεπάρτῳ ἐκάδα γέναιτο μήτηρ.

Οὗτος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, μαρτυρεῖται ὑπὸ τῷ Χειρὸς ὑπὲρ πάντων, καὶ Προφῆτι περὶ σόφους, ὁ προσκλήσας ἀπὸ γαστρός, ἢ τοῖς ἐν γῇ τῷ τῷ Σωτῆρος κηρύξας παρσίαν, ἢ προδραμῶν ἐν τῷ ἁδῇ, τῷ ἀνάστασιν ἀγγελλίσασθαι. Οὗτος γέγονεν Υἱὸς Ζαχαρία Ἀρχιερέως, Ἐλισάβετ τῆς γάρας πεχιδᾶς ἔξ ἐπαγγελίας. Ὅς τῷ τῷ Πατρὸς σιωπῶν, ἐν τῷ γεννᾶσθαι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα Κτίσις χαρᾶς καὶ ἀφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῇ συναξίς ἐν τῷ ἀγνώστῳ αὐτῷ ἀκτῆναι, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίς.

Ταῖς αὐτῇ Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ. Ο' Εἰρμός.

» **Ν**έοι τῆς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα
» Τυραννικόν, ἃς φλυσιᾶνον θέμενοι,
» ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνέβωον· ἀλογητὸς ἢ Κύ-
» ρε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπαντα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὁ Πρόδρομος, ἀλλ' ὁρῶντος βοῶν ἀνεφάνης, ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσῶσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπανσαν ἡ δὲ κλῆς, ἐκ γάρας σε γέννησις, διδάξασα Πρόδρομος μέλπαν, ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εγγύνησαι Πρόδρομος ἐκ γάρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τῷ νόμῳ γαρδόντος, ἡ χάρις Χειρὸς μελωδῶσα· ἀλογητὸς ἢ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ Κτίσει.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνύματι ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τῶ παντός, ἐκ γαρδύσεως καρπὸν, παρήγαγε σήμερον μητρὸς τὸν Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορᾶν τὴν ἀκαάρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θᾶα.

Νεκρωθῆσαν τὴν μητρίαν ὡς ἐζώωσεν, μήτραν τῷ τόκῳ σε, ὁ ζωοφόρος Χριστός, διὰ τῆς κηρύγματος τῆς σε ἀνέστη, καὶ ἀνέβρωσε, νεκρωμένης Πρόδρομος, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Υπὲρ Ἡλίου ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θᾶον παιδίφημε, ἐσδεχομένη περπνῶς, διὰ σε φαιδρυνέται καὶ ὠραῖζεται, καὶ σὺν ἅπασι, ὕμνολογᾷ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τᾶν αἰχραντὴ τὴν δόξαν σε οἱ Δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμᾶς, καὶ πιστῶς γεραίρομεν σε καὶ κραιβάζομεν, ὑπερέδοξε, ἀλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ Κτίσει.

Ὡδὴ η. Ο' Εἰρμός.

Τυτρωτὰ τῶ παντός παντοδύναμε, τὰς ἐν μέσῳ φλογὸς ἀσεβήσας, συγκαταβὰς ἐδρότισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπαν· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογαῖτε ὕμνατε τὸν Κύριον.

Νομοθέτης ἱκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς, νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδᾷ ὡς μεσίτης· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογαῖτε ὕμνατε τὸν Κύριον.

Εξ ἐρήμους γαστρός Τρυγῶν πάρεςιν, ὡς θεόφυτον νῦν ἄλλος ἦγαγε, τῇ Εκκλησίᾳ Πρόδρομος, τῷ Χειρὸς καὶ ἐπάδα, πάντα τὰ ἔργα, ἀλογαῖτε ὕμνατε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τῷ τρυγῶν Χειρὸς ἐκμιμήσαδε, καὶ μελιρρύτος ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· πάντα τὰ ἔργα, ἀλογαῖτε ὕμνατε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παῖδας ἀγαθῆς.

Φίλος καὶ ἀπόστολος τῷ Κτίσει, καὶ Κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θᾶος Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, Μεσ-

της ἢ Ἀγγελος, καὶ Λατρεγὸς ἢ Πρεσβυτέρης ἡμῶν πανδέφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς γέρας προήλθες, ταῦτα προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνοικται ταμῆα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χειρὶ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέλεισσι, τῶν παλαιῶν ἐκλήθησαν καὶ ἀπεσπάρθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χειρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ως αὖθι περπνὰ τῷ θάκ Λόγῳ, συμπλέξαντες ἐγκωμίοις σοὶ τὸν ζέφαινον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανδέφημε, καὶ ἀχαλίστως κράζομεν τῷ σεφοδότῃ Χειρὶ, τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα.

Θεοτοκίον.

Ο πρώτῳ δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρθένε τῇ κυήσῃ σου, καὶ χάλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τῷ τόκῃ σου, αὐτῷ ἢ τῶν πορθέντων σε, καὶ ἐκβοώντων αὐτῷ τὸν Κύριον ὑμνᾶτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας.

Καταβασία. Παῖδας ἀγαθῆς.

Ὠδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

Κρυπτόν θάον ἄχραντε ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανὲς Μυστήριον, Παρθεῖνε ἄχραντε· ἢ γὰρ Θεὸς, ἐκ σὲ σεσωμάτωται δι' ἀσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλυνώμεν.

Ιδὲ φωνὴ Πρόδρομος ταῖς σαρκέσσαις, ἢ ἐρήμοις πάρεσι καρδίαις μέλπεσσα, ὁδὸν Χειρὶ νυκτὶ ἐτοιμάσατε· ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται, ᾧ παιδαρχοῦντες μεγαλυνώμεν.

Ως πάλαι ἐν Πνύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεῷ, τῷ Κόσμῳ τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμένῃ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτῆσαι.

Ἄλλος. Ἀπας γηγενής.

Πύλαι τῷ φωτὶ, τῷ θάκ ανοίγεσθαι σήμερον ἀρχονται, καὶ ἀναποκλείεσθαι, ταμῆα σκοτὲς προκαταγγέλλεται· ὁ Κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χειρὶ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τῷ βίῳ, ταῦτα ἀνέκηρυξε, ἢ πατρώῃ φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ομβρος κοπτός, ἀνέμῳ νεφέλης δὲ, ῥίψε· ὁ Πρόδρομος, ῥῆθρον τὸ ἐραῖον, τῷ τῆς ἐλπίδος πᾶσιν ἐκήρυξε, Ποταμὸς πα-

ραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῶν ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνύματι, τὰς καρπὰς πληθυνέσης τῆς χάριτος.

Ωσπερ Οὐρανὸς, ἄστροις καταυγάζεται ἢ ὠραίζεται, τῷ Προδρόμῳ σήμερον, ἢ Ἐκκλησίᾳ ταῖς θάαις χάρισι, ἢ ἀφῆμα τὴν γέννησιν αὐτῷ δοξαζέσσω, ἢ ἀνέσσω, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρατούντων ὡς πρόξειον.

Θεοτοκίον.

Υδὼρ τῆς ζωῆς, ἐκ σὲ Θεοῦ μόνου βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεῖ ἢ γιάσει, ἡμᾶς τὰς πίσα ἀσδεξαμένους αὐτὸν, ἢ κληρονόμους ἐδάξε τῆς βασιλείας αὐτῷ, ἀνυμνῶντας, τὴν αὐτῷ χρηστότητα, ἢ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλυνώμεντας.

Καταβασία. Ἀπας γηγενής.

Ἐξαποσταλάριον. Γυναῖκες ἀκροτίδῃτε.

Ποτὲ Προδρόμῳ σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τῷ Πατρὶ ἀφωνίας, ἢ τῆς πενέσης γάρωσιν, μινύει δὲ τὴν παρῶσαν, χαρὰν ἢ ἀγαλλίασιν· διό ἢ πᾶσα ἡ Κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Προφήται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, ἢ Μάρτυρες θεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς κατωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὅλων παῖανγεν· μεθ' ὧν σε μεγαλυνώμεν, εἰ διὰ σὲ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τὰς Αἶνας, ἱσῶμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. δ'. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Ως τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἐκ γηραιᾶς μητρός, Θεῷ Λόγῳ προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθὼν κατεπάγεται, τὴν δεσμὰ θάσαι γλῶσσαν τρανώτατα, διὰ τῷ τόκῳ εὐλαλον δάκνυσιν· ὃ τῆς ἀφάτης, προμηθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χειρὶ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνός.

Ως τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς σαρώσεως, διαλύει τὸ ἐγκλημα, ὃ ἐν Πνύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἠλιὲ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος· ὃ τῆς ἀφάτης, ἀσπλαγχνίας Δέσποτα·

δι' ἧς Χειρὲς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
μόνος εὐσπλαγχνος.

W τῷ παραδόξῳ θαύματος, ὁ προκη-
ρύξας Χειρὲς, πρὸς ἀνθρώπους τὴν
κένωσιν, ὑπεράνω δάκνυται, πάντων αὐ-
τῷ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ περὶ λυα τὴν εἰ-
ρωσιν, διωάμα θαῶ καὶ Ζαχαρίας φωνῇ.
ὡ πῶν μεγάλων σε, θαυμασίων Δέσποτα.
δι' ὧν Χειρὲς, σῶσον τὰς τιμῶντάς σε, τὸν
μέγαν Πρόδρομον.

W τῷ παραδόξῳ θαύματος, ἐν γεννη-
τοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρό-
δρομος, ὑπεράνω δάκνυται, Προφητῶν πε-
ρὶ ὑπέρπερος, καὶ παρσίας Χειρὲς προάγγε-
λος, ὁ προσκίρτήσας ἐν τῇ νηδύϊ μητρός.
ὡ πῶν μεγίστων σε, δωρεῶν φιλανθρώπου.
δι' ὧν Χειρὲς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς
παντοδύναμος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἀνατολὴς.

Α ἡρ' ἀσέρων Πρόδρομος, σερωτικῆς ἐκ
νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκεται σήμερον,
Ἰωάννης ὁ Θεοπόδητος, καὶ Χειρὲς ἐπιφαίνει
τὴν αὐγὴν, Ἀνατολὴν τὴν ὅξ' ὕψος, εἰς
ἀθάνατον πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἴ ἡ ἀμπελος.
Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς,
ψαλλομένων πῶν ἰδιομέλων τῷ Ἁγίῳ.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'.

Πρέπτα τῷ Ἰωάννῃ ἡ ἀλυσία.

Εἰς τὴν Λατρυγίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων τῷ Ἁγίῳ, Ὡδὴ γ. καὶ δ. Προ-
κείμενον τῷ Ἀποστόλῳ. Ἦχος βαρύς. Εὐ-
φρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. Στίχος. Εἰ-
σάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου, Ὁ Ἀπό-
στολος πρὸς Ῥωμαίους. Ἀδελφοί, νῦν ἐγ-
γύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία. Ζήτα Κυριακῇ
τῆς Τυρινῆς. Ἀλληλαῖα. Εὐλογητὸς Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ. Στίχος. Καὶ σὺ
παιδίον Προφήτης Ὑψίστος. Εὐαγγέλιον
κατὰ Λαζαρόν. Ἐπειδή περ πολλοὶ ἐπεχάρη-
σαν. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
ἔσαι δίκαιος. Ἀλληλαῖα.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῷ Προδρόμῳ, εἰ τὴν
ἐν Κυριακῇ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τὴν τῷ Προδρόμου
ἡ ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἐσπεύρας ἐν τῷ μι-
κρῷ ἐσπεύρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, γ. Δάπερ' ὅντες τὸ
αὐ. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ, καὶ νῦν, τὸ Δογμα-
τικόν. Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ. τὰ εἰς
τὸν Στίχον λεγόμενα τῷ Ἁγίῳ. Ἐν τῇ
Ἀγρυπνίᾳ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώ-
μεν Στίχους εἰ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀ-
ναστάσιμα, γ. καὶ Ἀνατολικόν, α. καὶ τῷ
Ἁγίῳ δ. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν. Θεο-
τοκίον. τὸ α. τῷ ἦχος. Εἰσοδός, Προκί-
μενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τῷ Προδρόμῳ. Εἰς τὴν Λιτὴν τῷ Ἁγίῳ
τῆς Μονῆς, καὶ τῷ Προδρόμῳ. Δόξα, τῷ
Προδρόμῳ, Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. τῷ αβ. τὸ
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν Στίχον. τὰ
κατὰ αβ. Δόξα, τῷ Προδρόμῳ. Καὶ νῦν.
Θεοτοκίον τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Τροπά-
ειον, τὸ Ἀναστάσιμον, καὶ τῷ Προδρόμῳ,
καὶ τῷ Θεοτόκῳ Παρθένῃ, ἀπαξ, καὶ ἡ ἀ-
λόγητος πῶν ἁπάντων. Εἰς τὸν Ὀρθρον, εἰς
τὸ, Θεὸς Κύριος. Τροπάειον τὸ Ἀναστάσι-
μον, δις, καὶ τῷ Προδρόμῳ, καὶ Θεοτοκίον
τὸ α. τῷ ἦχος. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στί-
χολογίας Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ὁ Ἀ-
μώμος, τὰ Εὐλογητάριον, καὶ ὁ Πολυέλεος,
Κάθισμα τῷ Προδρόμῳ, καὶ Θεοτοκίον. οἱ
Ἀναβαθμοὶ τῷ ἦχος. Προκείμενον, τὸ Ἀ-
ναστάσιμον, ὁμοίως καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ
Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, μετὰ πῶν Θεο-
τοκίων εἰς δ. καὶ τῷ Προδρόμῳ εἰς ἡ. Ἀπὸ
γ. ὥδης Κοντάκιον τῆς Ὀκτωήχης, καὶ Κά-
θισμα τῷ Ἁγίῳ, καὶ Θεοτοκίον. Ἀφ' ἐκ-
τῆς Κοντάκιου τῷ Προδρόμῳ καὶ τὸν Οἶκον.
Ἐν τῇ Σ. ἡ Τιμιωτέρα σιχολογᾶται. Ἐ-
ξαποσταλάριον Ἀναστάσιμα, καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τὰς Αἶνες Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα, δ. καὶ τῷ Προδρόμῳ,
γ. λέγομεν, δὲ καὶ τῷ Ἁγίῳ τὸ ἰδιομέλον.
τὸ εἰς τὸ Δόξα. Δόξα, τὸ Ἐωθινόν,
νῦν, Ὑπερέλογημένῃ. Δοξολογία μεγά-
λη καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λατρυγίαν οἱ
Μακαρισμοὶ τῷ ἦχος, εἰς δ. καὶ τῷ Προ-
δρόμῳ ἡ ἑκτὴ εἰς δ. Προκείμενον, καὶ Ἀ-
πόστολον, Ἀλληλαῖαν, καὶ Εὐαγγέλιον,
πρῶτον τῆς ἡμέρας, ἅτα τῷ Προδρόμῳ, ὁ-
μοίως καὶ Κοινωνικόν.

25. Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Φάρωνίας.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στί-
χος 5. ἡ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα
τῷ Προδρόμῳ, γ.

Ἦχος δ'.

Λύα τῷ Ζαχαρίῳ τὴν σιωπὴν.

Σήμερον ἡ φωνὴ τῷ Λόγῳ.

Θεὸς Λόγος μέλλοντος ἐκ Παρθένου.

Καὶ τῆς Ἀγίας προσόμοια, γ. Ἦχος δ'.
Ἐδωκας σημάωσιν.

Αλλήλων ὑπέμναντες, τῇ σῇ παλαιστῇ
κατάλληλον, Φάρωνία πανδέφημε, ἰ-
δρῶσιν ἀσκήσεως, Μαρτυρίαι αἶμα, συγ-
κερασσασμένη· ὅθεν ἡ σεφάνων διπλῶν, ὁ
δεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀ-
νελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς
Παρθεὸς πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς
ἀήττητος.

Κάλλα τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ
ἐνθεος, τῆς ψυχῆς σε συνέδραμεν·
ὡς κείνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις,
ἐκλελδασμένη, ἡ ταῖς τῷ αἵματος ῥοαῖς,
πεφοινιγμένη νύμφη πανάμωμε· διό σε ἡ
Οὐράνιος, περπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, ἡ πα-
σὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθεῖον ἡ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρσέβαλε, σὺ Φάρωνία πα-
νδέφημε, ὁ ῥυόμενος Ἀγγελος· ἐκ
βρέφους γὰρ Κύριον, φοβερὴν ὠφθης, ἡ
ἀνακαμένη, ὡς περ ἀνάθημα περπνόν, τε-
τηρημένον τῷ Παντοκράτει· ἐντεῦθεν κα-
τεπάτησας, τὴν τῷ Σελλίῳ παράνοϊαν,
ἡ σεφθῆσα ἀνέδραμες, πρὸς Χερσὸν τὸν
Νυμφίον σε.

Δόξα, ἡ νῦν, ἡ βέλη. Ἦχος πλ. β'. Ἡ
Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρόμον τῆς
χαρίτος. Ζήτη εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῷ Προ-
δρόμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὁκτωήχης. Δόξα, ἡ
νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Βλέπε τὴν Ἐλισά-
βετ, πρὸς τὴν Παρθεῖον. Ζήτη εἰς τὸν
Στίχον τῷ Προδρόμῳ. Τροπικόν, τοῦ
Προδρόμου, ἡ τῆς Ἀγίας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σινηθῆς Στιχολογία
ἡ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης ἡς, ἡς 5. ἡ
τῷ Προδρόμῳ ἡς, καὶ τῆς Ἀγίας ἡς· ὁ
Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς
Ἦμνοις σε μέλπω προφρονῶς Φάρωνία.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὺν διοδύσας.
Υπέρμαχε δόξης τῆς τῷ Χερσῷ, παρὰ-
χας μοι χάριν, Φάρωνία καὶ φωτισ-
μὸν, τὴν σὴν ἀφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ
σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτω θανάτου δίλυε κῆ, λαμπρύνου-
σα Μάρτυς, Φάρωνία ἡ τὴν ψυχὴν,
ἔδραμες πρὸς ὕψος Μαρτυρίαι, διὰ βα-
σαύων πολλῶν προσαχθῆσα Χερσῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρ-
ραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σε τηλα-
γῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς σεφάνους, ἀ-
θλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδοντας.

Θεοτοκίον.

Ονύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σὺ Θεο-
μήτορ, ἐσαρκώθη ὃν ἀσεβῶς, ποθῆ-
σασα Κόρη Φάρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐ-
τῷ προσαγάγεται.

ᾠδὴ γ. Σὺ εἰ τὸ σερέωμα.

Ιχυσας τῷ Πνύματι, καταβαλῶν ὁ-
φρὺν ἐνδοξε, τυραννικῶν, καὶ πολυ-
θεῖας, Φάρωνία τὸ ἄθεον.

Εν νῦν ἐσερέωσας, τῇ κραταιᾷ χερσὶ
Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην,
Φάρωνίαν τὴν ἐνδοξον.

Εῷμά σε περνώμενον, ὑπὲρ Χερσῷ ἀγνή
παύσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τῷ Παρα-
δόξῳ, ἐγεώργας ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Εὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα πάντα-
γνω, ἡ ἀκλεῆς Μάρτυς Φάρωνία, ἡ
Τυράννης κατήχυνε.

Ὁ Εἰρμός. Σὺ εἰ τὸ σερέωμα. Εἴπα λέ-
γε Κάθισμα τῷ Προδρόμῳ.

Ἐπερὶ τῆς Ἀγίας. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Ποθήσασα Χερσὸν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλ-
λα, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγί-
σας ἀγῶνας· δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παν-
τελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι,
τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὁδηγαῦσά με,
ταῖς σαῖς ἀχαῖς Φάρωνία, πρὸς θάνατον
μετάνοιαν.

Θεοτοκίον. Ὁμοίον.

Ενύμφατε Ἀγνή, Θεοτόκε Παρθένε, ἡ
μόνη τῶν πιστῶν, προσάσια ἡ σκέπη,
κινδυνῶν ἡ θλίψεων, ἡ θανάτων περιστάσεων,
πάντας λύτρωσαι, σὺ τῷ τιμίῳ Προδρό-
μῳ.

μῶ, πᾶσαν ἔχοντας, νῦν ἐπὶ σοὶ τιμὴ ἐλπίδα, ταῖς θάλας πρεσβάαις σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλα ὁρώσα, θρηνῶσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σε, τιμὴ ὑπὲρ λόγον Ὑῖε μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκκόσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Σύμβε Χεῖρε Κύριος.

Μῶμος ἐν σοὶ, ὅλως ἐκ ἑσὶ πανάμωμε, Φάρωνία, σὺ μὲν ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐρασῇ, τῷ πέπονημένῳ, ἀρεσῇ σου ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ Μαρτύρων ἐν ἀθλοῖς, κοσμεμένη θεόφρον πανόλβιε.

Εξ ἀπαλῶν, Μάρτυς οὐράτων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγῇ τιμὴ ἀνύσσον, τὴν ἀρετῇ, πᾶσι λογικοῖς· ἥς ὀρεγομένη, βασάνων πόνους ὑπερμανας, πνεύμα φλογίζουμένη, καὶ μελῶν σεραιμένη, Φάρωνία Παρθεῖον τὸ καύχημα.

Πόποις Θεὸς, ἐνπετραμμένη θεόσοφε, τοῖς ποδῶσι, λόγον τὸν σωτήριον, ταῖς ἱεράς βίβλεις ἱερῶς, ἐγχαεζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ζήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τὰς μυριάς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τιμὴ δόξαν πλατήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτὸς, πᾶσιν ἐδάχθης πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπείρητον, περὶ γραπτόν, σώματι Χεῖρόν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπασράψασα· καὶ νῦν ταῖς φρυκτωρείαις, Φάρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτίσασα.

Ὡδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ωραῖθης πορφύραν, Μάρτυς ζῆς αἱμάτων σου ζευφανθεῖσά σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπερρίψας, πρὸ βημάτων σταῖσα, δικαστικῶς ὡς Φάρωνία, τῇ Χεῖρὶ μιμνεμένη τιμὴ γύμνωσιν.

Πρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τῇ νύμφις σε τῇ νοητῇ τιμὴ ψυχῇ, καὶ θελχθεῖσα τέττε, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμνας, περνομένη χαῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φάρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Giugno.

Ροὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τιμὴ φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκείζοντες πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φάρωνία, τιμὴ αἰώνιον τέρψιν ἐργάσαντο.

Θεοτοκίον.

Εμπαιδῶς Ἐλεήμων, τὸ τῆς ἀνθρωπότητος μέτρον ἀνέλαβες, ὁ τῆς Θεῆας δόξης, ὑπερταῖς ἐμπρέπων ὑψώμασιν, ἐκ Παρθεῖς μήτρας, σάρκα λαβὼν ἐμψυχώμενον, λογικῶς, δι' ἧς θάνατον ὤλεσας.

Ὡδὴ ζ'. Τιμὴ δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ελπίς τε δυοσεβῆς ἡ ἄθεος, καὶ θρασυῖα κατεβλήθη ὁμότης, τῆς τῇ Θεῷ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμα σου ἐνδοξε, καὶ σέσωσαι διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ Θεὸς Λυσίμαχος.

Φωστῆρα θεοφανῆ ἀνέδαξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδασκαῖς, ἐκ βιβλάσας Κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε· παρέστησε γὰρ τῷ Χεῖρῳ, Φάρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐμψυχὸς τῇ Δεσπότῃ θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθεῖας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡς περ κέκονον ἐκλάμπων, τῆς ἀκατανόητος ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ Πάναγνος καὶ ἀπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

Ὁ Εἰρμός. Τιμὴ δέησιν ἐκχεῶ. Κοντάκιον τῇ Προδρόμῃ, καὶ τὸν Οἶκον. Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΕ. Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλης Φάρωνίας.

Στίχ. Προῖξ τῶν γυναικῶν καλλονὴ Φάρωνία. Τομὴ κεφαλῆς ὡς καλὴ σοὶ προῖξ γυνάι, Δώκε Φάρωνία ἀνχεῖα ἀκάδι πέμπτῃ.

Αὕτη ἡ αἰοδιμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τὸν χρηστὸν τῇ Κυρίῳ ζυγὸν ἀραμμένη, καὶ ὁσίως βίβουσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθαστοῖς Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακαμμένης, Πόλε λεγομένη Νισίβα, ἥτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδονίας, πᾶσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, ὑπερήλασεν, ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ σωῖσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγὰτο πασῶν, ἡ ἔπω καλεσμένη Βρυαῖνη. Κατὰ δὲ τὰς καιροὺς Διοκλητιανῶς, Σελήνης τῇ Ἡγεμόνος διώκοντος τὰς Χριστιανὰς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν

G

Mo-

Μοναζουσῶν τῇ Μοναστηρίῳ ἐξῆλθον, ἐκφυγὰν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπένδουσαι, ἡ δὲ μακαρία Φώρωνία, νόσος τότε καταχρᾶσθαι αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι χρῆσασθαι, ἐπὶ τινος κατέκατο βιάθρα, παρακαθεζομένη αὐτῇ τῆς τε Βρυαίνης, καὶ τῆς ἔτι καλεαμένης συγκλητικῆς Ἱερέας. Ἐπὶ δὲ παρήσαν οἱ Σελήνης γρατιῶται, καὶ πελέκεσι τὰς θύρας καταρράξαντες, εἰσῆλθον, ἀδύς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβόλοντο τὴν Βρυαίνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνέκεσα παθῶν αὐτὴν παρητήσατο, Πέμμος ὁ τῷ Λυσιμάχῳ ἀνεψιός, τοῖς Χερσιανοῖς αἰὲν ἐπιακῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος. Τὴν ἔν Φώρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Σελήνων ἤγον, ἡ παρηκολούθον Βρυαίνην, καὶ Ἱερέα, καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσαι τῇ Πίστει, καὶ νεθεύουσαι μὴ καταπλαγῶναι τὰς βασάνους, μὴ δὲ τὴν αἰς Χερσὸν προδύναι δόσεβαν, μνηστῆσαν Λιβύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιβύη μὲν διὰ Χερσὸν ἐτμήθη τὴν κεφαλὴν, ἡ Λεωνίς δὲ παρεδόδοτο πυρὶ, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκίσασα παρὰ τῆς Μητρὸς, μὴ φύγῃ τέκνον, τὰς χάρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίοις τὸν αὐχέναν ὑπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαίνη, μετὰ τὸ ἰκανῶς νεθεύῃ αὐτῇ, ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ὑπέσχετο ὀλολύξασα καὶ θρηνήσασα, καὶ τῷ τέλος τὸ ἀδελόν φοβεμένη, καὶ νύκτιν αὐτῇ κατὰ τῷ διαβόλῳ παρὰ Θεοῦ ζῆαιτῶσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς, καὶ Ἱερέα, ἀνδρικὸν χῆμα περιδέμεναι, συνηκολούθον τῇ Ἀγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασα. Ἐπὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχῳ τῷ ἀνεψίῳ Σελήνης κατέστη· ὅς αὐτῇ δωπῆαις καὶ κολακάαις μεταδῆναι ἀπὸ τῆς αἰς Χερσὸν Πίσεως ἐπιχαρήσας, καὶ μὴ διωηθεῖς, ταπεινῶν ἐκ ποσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάπνισεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, αὐτὴν δὲ ὑπὸ γρατιῶτων τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῷ πυρὸς ἐλαίῳ ἐρεθίζομένη καὶ ἀναφλεγόμενη, διελύοντο καὶ κατέρρεον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτῃ, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλῆκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προσάττα, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλῶτ-

ταν τμηθῆναι, ὡς πρὸς τανυλὸν ἀθαρτῶς, καὶ τὰς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι, ἅπα ἕξιν τὰς δύο ἀφαιρεθῆναι μαοῖδας, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πυρὶ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χάρας καὶ τὰς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν. Συγκομιούσῃ δὲ τῇ Ἀγίᾳ λείψανον παρὰ τῶν Πιστῶν, τῷ Λυσιμάχῳ προσάξαντος, διὰ Φίρμου τῷ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ, γρατιῶτων βασιλεύων αὐτὸ, ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη κατ' ἑκάστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθεα πεδύτων. Οὕτω γὰρ μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων συυδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ Μοναχῶν, καὶ πλήθι πολλὰ τῶν Χερσιανῶν, παννύχοις ὡδαῖς ἔτυχεν τῆς ὀφθαλμομένης κηδείας. Τῆς ἔν μνήμῃ αὐτῆς ἐτησίως πελαμμένη ἐν τῇ Μονῇ, λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι συμπαρῶσα καὶ συμπάλλουσα ταῖς παρθενοῖς, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληρῶσα μέχρι τῆς τρίτης Ἀρχῆς· ὡς ἐπιχαρήσασαν τὴν Βρυαίνην ποτὲ καταχᾶν, ἀθῆως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομάνασαν τῆς χαρὸς. Τὸν δὲ Λυσιμάχον βαρεῖαν συμφορὰν ἠγησάμενον τὸ συμβᾶν, διὰ τε τὸ ἐκ Μητρὸς εἶναι Χερσιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θηλωδῶς τὸν Σελήνων χρῆσασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς Παρθένου κάλλος, κρᾶττον ἢ κατὰ ἀνθρώπον ὄν, τότε μὲν ἀπόστον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνῆσαι πικρῶς, μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πέμμου προσελθῆναι τῷ Χερσῷ, καὶ τὸ θᾶον δεῖξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελήνων ἔξω γενόμενον αὐτῶ, ἀτερίσαι πρὸς τὸν Οὐρανόν, καὶ ὡς περ βοῦν μυκησάμενον μέγα, ἐν τῶν κίωνων προσρῆξαι τὴν κεφαλὴν, καὶ ἔτι κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορρῆξαι. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῷ Ἀγίῳ Ὁρσεντίῳ καὶ τῶν ἑξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτῶ, ὧν τὰ ὀνόματα, Φαρνάκιος, Ἐρῶς, Φίρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγίνος. Στίχος. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὁρσέντιος βάθρος, Ἐν γῇ πελάτῃ, καὶ πρὸς Οὐρανὸν τρέχει. Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης, Ἀνῆλθες εἰς ἑδάφος οἴκος Κυρίου. Ἐρῶν

Ἐρῶν ὑπῆρχεν Οὐρανῶν κάλλους Ἐρως.

Πρὸς δὲ μετασῆς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.
Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῆρμος.

Οἷς ἐγκάθεται Βασιλῆς τῶν Ἀγγέλων.
Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλως,

Θεὸς τίθεισιν ὁμοτίμως Ἀγγέλοις.

Ὅτοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Μάρτυρες ἀδελφοὶ
ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ
τῶν βασιλέων ὁρμώμενοι τῶν ἀφ' Ἡ-
λίου ἀπολῶν, στρατόδουκοί τε μετὰ χι-
λίων διακοσίων Τυράνων, ὑπὸ Ῥοδόνα Κε-
βικελάειον, ἐν τῇ Ἀντιοχείῳ Πόλει· οἱ
καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακικοῖς μέρεσι, τα-
χθεῦτες εἰς Λεγεῶνα καλέμενον Λεγεώνδρα.

Ἐπαναστάσεως δὲ κατὰ τῆς τότε χρόνης γε-
γεννημένης, τῶν Σκυθῶν διαβαύτων τὸν Ἰ-
στρον, καὶ τὴν Θράκην ληϊζομένων, ἄρτι
μετὰ τὴν πελάτην Διοκλητιανῷ, Μαξιμιανὸς
τὴν βασιλείαν καταχών, ἐν φροντίδι
πολλῇ καὶ ἀμνηχανίᾳ γέγονε, μάλιστα διὰ
τὸ τὸν Μαρωθὶ τὸν ἑξάρχοντα τῶν Σκυ-
θῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολ-
λῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἢ
τινὰ τῶν μετ' αὐτῷ διαγωνίσασθαι, καὶ
παρ' οἷς αὐτὸ κράττεον γυνήται, τέτοις πα-
ραχωρῆσαι τῆς ἐπέρας τῆς νίκης. Διὰ ταῦ-
τα τοίνυν τῷ βασιλεῶς ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ
καθεστηκότος, ὡς μηδεὶος θάρσεντος ἀντε-
πεξιεῖν καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προε-
τράπη ὁμῶς ὁ Ἅγιος Ὀρείτιος ἑξελθεῖν·
πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκείδη ὡς εἴη ῥωμα-
λαῖος καὶ πολέμων ἔμπαρος, καὶ δι' ἄσρο-
φίαν σώματος καὶ σιωτομίαν, θανῶς ἐπι-
δέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὅς
τὴν εἰς Χερσὸν Πίσιν προβαλλόμενος, καὶ
πρὸς τὸν πόλεμον ἑξελθὼν, καὶ τῷ Σκυθῇ
παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τῆτον διήλασε,
καὶ ἔϊφα αὐτῷ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμὼν, τῷ βα-
σιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν.

Ἐφ' οἷς τῷ βασιλεῶς ὑπερδουμάσαςτος,
καὶ ἀγαθόντος, καὶ διὰ τῆτο ἐπινικίης σπον-
δῆς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ
τῷ Χερσὶ συμμαχίᾳ, καὶ δυνάμει περλε-
νέσθαι τῷ ἀλαζόνος, ἐπὶ τῇ τῶν ψάδωνύ-
μων θεῶν βοηθείᾳ παρρησίᾳ καθομολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρπεῖσθαι τοῖς βασιλικαῖς
συνεχώρητιμαῖς, ἀνεδείχθαι αἶμαι τῷ βα-
σιλεῶς τὸ τῷ κατόρθώματος μέγιστον, καὶ

τὴν ζώνην αὐτῷ προπαράχομεν τῷ κα-
ταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πο-
λυτάλαντον ἔσαν. Ὑστερον δὲ, ἐπὶ πα-
ραίνων ἀποσῆναι τῷ Χερσὶ ἐκ ἐπείθετο,
ἐκπέμψαι αὐτὸν μετὰ τῶν ἑξ ἀδελφῶν αὐτῷ ἐν
τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Πόλει τῶν Σαταλῶν,
ἐπιστάτας τῷ ἐκὰ Δακί, αἱ μὲν ἑξ ἐπαζόμε-
νοι παροῦσι θῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι
τέτρες πρὸς αὐτὸν, εἰδὲ ἐπείθονται, ὑπε-
ροείας ἐν τοῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζικχίαν
χώραις ποιῆσαι. Κατὰ ἐν τῷ τῷ βασιλεῶς
πρόσταγμα ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τὴν ἑτω-
λεγομένην παρεμβολὴν φθασάντων, Ἐ-
ρως ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον
ἑξεδήμησε, Μηνὶ Ἰουλίῳ ἑκοστῇ δαΐτερα· ὁ
δὲ Ἅγιος Ὀρείτιος τὸ Ῥίζαιον καταλα-
βὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιπεθεῖς, ἐρ-
ρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτῷ γὰρ καὶ
τῆτο ἐδέδοκτο. Ἐκείθεν δὲ δι' ἐπιστάτας
Ἀγγέλου ἀβλαβῆς ἑξήλθε, κομίσαντος
αὐτὸν καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας
στήσαντος καὶ ἄξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦ-
μα. Ἐκὰ ἐτάφη, Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἑκοστῇ
τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος γενόμε-
νος ἐν Κορδύλῳ, πρὸς Κύριον μετεπέθη,
τῇ τετάρτῃ τῷ Ἰουλίῳ μηνός. τῇ δὲ ἐβδό-
μῃ Φῆρμος καὶ Φιρμῖνος καταλαμβάνοντες τὴν
Ἀφασρον, τέλος εὐρανὸ τῆς προσηκού-
ζων. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακός, ἀπαχθεὶς
εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγα-
μένῳ Ζυγαίνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ
πενταρεσκαυδέκῃ τῷ μηνός. Ὁ δὲ μα-
κάριος Λογγῖνος ὕστερος πάντων, ὅς ἐν τῷ
παραπλέειν ἀπὸ τῆς Ζυγαίνεως ἐπὶ τὴν
Λιβυκὴν, τελευτήσας ἐν τῇ θαλάσῃ γε-
νομένης καὶ μεγάλῃ κλύδωνος, ἄξάμενος
τῷ Θεῷ τὸ Πνεῦμα παρέδωκε, καὶ κατε-
βη εἰς Πυτκοῦντα μετ' ἡμέρας πέντε καὶ ἑ-
κάσσε τῷ πλοίῳ ὁρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ
λόγον καὶ πάσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν
βοηθείας παρὰ τῷ μεγάλῳ Θεῷ καὶ Σωτῆ-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χερσὶ, διὰ τῶν πρεσβυτέρων
τῆς ἀσπόρου αὐτὸν τεύσεως, κατὰ τῶν διὰ
Γῆς τε καὶ θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ'
ἡμᾶς Βασιλίδαν τῶν Πόλεων, καὶ παρολε-
θείᾳ παραδοθείτων πλείων ἀφαιρισμῶν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ' Παῖδες Ἑβραίων.

Εἴθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προσρέχουσιν ἐν πίσει τῷ Ναῶ σου, σεμνὴ καὶ τῷ Νυμφίῳ σου βοῶσιν· ἄλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω τῆς καλῆς σου πραγματείας, σαρκοῦ αἵματος Θεοφρον ἀντηλλάξω, Βασιλεύων Θεὸς πανδύφημε βοῶσα· ἄλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ετίθει παρθένων συγχορίας, ἀξιάγαγε Παρθένε Φάρωνία, τῇ Παρθεῖν καὶ Θεομήτορι βοῶσα· ἄλογημένος Πανάγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φάρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοαδέσιν, ἀγραπαῖς πυρτῶσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, τῷ φωτοποιῷ, καὶ φωτοδότῃ βοῶσα· οἱ παῖδες ἄλογάπε, ἱερᾶς ἀχυμῆτε.

Εδαυμασώσης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανδύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατελαμπρυνώσης ὑσερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τῷ ἔρασε νεανίᾳ φαιδρά· οἱ δύο μασοῖ σου, ἀγαθοὶ ὑπὲρ οἶνον, τμηθεύτες Φάρωνία, ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, Πιστὸς ἀλωδιάζεις.

Εβερυμνίσος πταίσμασι, Φάρωνία πανδύφημε· καὶ ταῖς τελευταῖς, τῶν παθῶν κυκλάμενος, προσφύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμασὴ, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδης, ἀλλά με σαῖς πρεσβείαις, βξάρπασον Θεοφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Θεοτοκίον.

Ερητοδόντων γλῶσσάί σε, ἀνυμνήσαι ὁ δυνάσιν, ὦ Θεογενήτορ, Μαριάμ, Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπαρογάμῃ νηδύος· ὦ νῦν ἡ Φάρωνία, μελωδῶσα κραιναίᾳ, λαὸς ὑπερυψῶτε, εἰς πάντας.

Ὁ Εἰρμός. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ Οὐρανός.

Ω θάα τῷ Δεσπότῃ Περσερᾷ, περηχυρωμένη λαμπρότισι, παρθενικῶς, σῶμα λαμπρυνθῆσα τοῖς αἰχισ-

μοῖς, κεχυρωμένη πτέρυγας, ταῖς χρυσοαδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θαῶν σου αἰμάτων, τὰς σὲ ὑμνῶντας καταφαίδρυον.

Ν οἱ προσομιλῶσα γυμνῶ τῷ νῶ, Φάρωνία Θεοφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔχασον καὶ τέλες μακαρίστῃ, ἐπιτυχῶν ἡξιώσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν ἀφροσυνῇ διαμένουσα.

Εἴστας ἀναβρύας ὡς ποταμὸς, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν Πίσει προσρέχουσι, σὲ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φάρωνία Θεοαδής, τῆς παρθενίας ἀγαλμα, αὐτὸς τὸ τῆς φύσεως τὸ περπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ οὐδὸν κεκτημένη, τῆς θαῶς δόξης τὸ ἀγλαΐσμα.

Θεοτοκίον.

Ανάρθωσας Παρθεῖς τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίθημα Λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθῶν, τὰς κατεργασίας ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταῖον διυναίμενον, ὃν ἡ Φάρωνία ἡ ἀκλεῆς, ποθήσασα σιωτόνως, ὀπίσω σε δραμεῖμαι, ἀγαλλομένη ἀνέβόησεν.

Ὁ Εἰρμός. Ἐξέστη ἐπὶ τέτρω ὁ Οὐρανός· Ἐξαποσελάειον τῷ Προδρόμῳ. Εἰς τὸν Στίχον τῶν αἰῶν τῆς Ὀκτωήχης. Δόξα, τῷ Προδρόμῳ. καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σιῶντες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ Ὅσις Πατὴρ ἡμῶν Δαβὶδ τῷ ἐν Θεογαλονίῃ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγ. προσόμοια· Ἦχος Πλ. δ'. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Πάτερ Δαβὶδ παμμακάρισε, δι' ἐγκρατείας τὸν νῦν, λαμπρυνόμενος ἀερεῖα, πρὸς τὸ πρῶτον αἶτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ σύλος ὠφθῆς φωτοαδέσματος, φωτίζων πάντας λόγοις καὶ θαύμασι, τὰς προσιόντας σοι, διανοίᾳ πάντοτε θεοπαθεῖ· ὁδῶν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Ὁμοιον.

Καθάπερ Ὀρνὶς ἀκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτῇ, καλῶν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρύῳ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει καυσόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς ἑρμῖον, ὕψος κατεσκιώσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε θεόμενος, τῶν ἀφημένοντων σε.

Ὁμοιον.

"Ομοιον.

Θείω ἀπαθείας ἔρωτι, φλέξας σαρκοῦς ἡδονάς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χειρὶ τῆς ἀνδρακας, πρὸ προσώπου Θεοπνύσε, τῷ Βασιλέως κατέχων "Οσιε, ἐκπληττομένης τῷ σὺν λαμπρότητα ὅθεν παρέχεσσι, τὰς αἰτήσας μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυσσε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, ἡ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Παύτοτε πράττων τὰ ἁτοπα, τὸν Ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄδελφος, ἡ πτοῦμαι Πανάγνε, τῷ αἰώνιον κόλασιν, ἡ τῷ πυρὸς τῷ φλόγα τῷ ἄσβεστον, ἡ τὸν σκωλήκων τῷ ἀγριότητι ὧν με ῥξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλανθρώπων, καδικετόλυσσα.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Ως ἔβλεψέ σε σαυρέμενον, ἐν τῷ κρανίῳ Σωτῆρ, ἡλλοῖστο ἡ σύμπασα, κτίσις ἡ συνάχετο, δονεμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάχοντα ὑπεράγαθε ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή ἡ Μήτηρ σε, οἱ μοι ἐφθέγγετο, Τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σωήτης Στιχολογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, ἡ τῷ Ἁγίῳ, οὐ ἡ ἀκροσυχίς. Ὑμῶν μακάρισε τὸν βίον θεοῖς λόγοις.

Ὡδή α'. Ἦχος, πλ. α'. Ἱππον ἡ ἀναβάτιν.

Υμνοῖς τῷ φωτοφόρον, ἡ θάαν μνήμην σε, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαβὶδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, ἡ ἡμέρας "Οσιε, κληρονόμον ἐν θαῶ Πνύματι.

Μέλη νεκρώσας πάντα, ἐν γῇ τῷ σώματος, τῷ ζῶντι ἐνοικῆσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχηκας, Χειρὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλῃ διώκῃ, τῷ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Ηόμοις τοῖς τῷ Δεσπότη ὑπείκων "Οσιε, τὸν σαυρόν σε ἐπ' ὤμων, ἀνέλαβες τοῖς ἰχνεσι, τοῖς τῷ ἐπομένους, καὶ καθάλας ἔπαρσιν, τῷ ἀλάστορος ταπεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραίσμεν τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χειρὸν τὸν ὠραῖον, Παρ-

Gingno,

θεῖε ἀπεκύνσας, βροτὲς ὠραίσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος Ἀπαρτίστου.

Ὡδή γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' ἑδενός.

Μαρανάς δι' ἐγκρατείας κάλλος τῷ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τῷ θαῶ Πνύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγῆς, ἀπήσραψας ἀκτῖνας, ἡ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τῷ Προφήτῃ συνόμιλε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τὰς βίβας μακάριε, ὅλος ἡγιασθῆς ταῖς θαύμας πράξεσιν ὅθεν ἀγιάζεις μουσικῶς, τὰς πῖσαι τῷ ἀγίῳ; ἐπιτελόντάς σε πανήγυριν, Πάτερ Θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμήσας τὰς ἡδονὰς τῷ σώματος "Οσιε, προσέλαχας ἀγρύπνοις ἡ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν ἡρώῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης ὅθεν σε ἀγρυπνον κεκτῆμεθα, φύλακα οἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιώτερα ὦφθης κυήσασα, τὸν αὐτὸς Παρθεύε δημιουργήσαντα ὅθεν ἱκετάδω σε Ἀγνή, ἀγιάσον τὸν νοῦν μου, ἡ τῷ καρδίᾳ φωταγώγησον, νέφη τῶν παιδῶν ἐκδιώκσσα.

Ὁ Εἰρμός. Ὁ πῆξας ἐπ' ἑδενός.

Κάθισ. Ἦχος Πλ. δ'. Τῷ Σοφίαν ἡ Λόγον.

Εγκρατεῖα τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποπάζας Πάτερ σοφέ, ὠραῖθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἀγγελος καλῶν δὲ πῆξας, ὡς Ὀρνὶς ἀκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νῦν ἀνεπτέρωσας ὅθεν τῶν θαυμάτων, ἐνεργείας πλατήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας διὰ τῷ βοῶμέν σοι, πρέσβαλε Χειρὶ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Θεοτοκ. "Ομοιον. Παναγία Παρθεύε Μήτηρ.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Πρὸν Ἀμνὸν ἡ Ποιμένα ἡ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωρῶσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαξε δακρύουσα, ἡ πικρῶς ἐκβοῶσα ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχάμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σε τῷ σώματι, ὡς περ ὑπομνήτης, διὰ σπλάγχχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τῷ ἐλέει ἡ ἄβυσσος, ἡ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχχνίῳ ἡ δώρηται, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν μακρόθυμε, τοῖς πῖσαι σε ἀνυμνεσι, τὰ θαῶ Παιδήματα.

Ὡδή

Ωδή δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σε.

Εν ἡμέταις ζωηρόντων τῶ Πνύματος, κα-
θυπακῶσας ἀλμυράν, τῶ βίου θά-
λασσαν ἔλιπες, ἡ τοῖς κρηνοῖς τῶν θα-
κρῶν, παθῶν ἐναπεξήρανας ῥάματα.

Ενωσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ
γνωόμενος Δαβὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτη-
σας, τὸν ἀεργέτιον τῶν ὅλων, ἡ τῆς
τῆς ἐλάμψεως ἔτυχες.

Ο βίος σε τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφα-
νῆς ἀνάδαχθῆς, καὶ σιωπεργάα τοῦ
Πνύματος, βαιοπάτης κακίας, ἀνθρώπου
ἐλυτρώσατο Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν
ὑπερύμνητον Θεόν, ἀερινυδῶς κη-
σασαν, τὴν τῶν χορῶν τῶν Ἀγγέλων,
τῶ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

Ωδή ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Είνας σε τὰ ὅμματα, ἡ τὰ νοήματα,
πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀαρτηθεῖντα, φυ-
τῶ ἐνεκαρτέρησας, καυσόμενος Πάτερ, ἡ
νικητοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀσραπόμορφος ὥραθης Ὅσιε, τὸ
πῦρ παλάμαις Δαβὶδ κατέχων, καὶ
τὸν βασιλεύοντα, θυμῶν σιωπῆς, παμ-
μάκαρ θυμιάματι.

Εότρως ὥραιότατος, τῆς θείας Ὅσιε Δα-
βὶδ Ἀμπέλ, ἐφανῆς βλύζων, οἶνον
κατανύξας, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, πα-
θῶν παραφρονήσας.

Θεοτοκίον.

Εσυνον τὸν βίον με, καὶ τὰ κινήματα,
τῆς διανοίας Ἀγνῆ Παρθένε, πρὸς
τὸ θῆον βέλημα, τῶ ἐκ σὸ ἀρρήτως ἡ-
μῖν ἐπιδημήσαντος.

Ωδή ς'. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Οίκος θῆς Πνύματος, ἐγνωρίθης Ὅ-
σιε Δαβὶδ, ἐν μικρῷ οἰκίσκῳ συγ-
κλασόμενος, καὶ τὴν σειρὴν τῆς ἀρυχώρου
ἐλόμενος.

Ηόμοις καθυπέκλινας, τῶ Δεσπότη
Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνά-
πλεως γεγεῖνσαι, ἡ δεκτικὸς τῶν χαρισ-
μάτων τῶ Πνύματος.

Ο αἵμασιν ὁ βίος σε, Θεοφόρε Πάτερ ἀ-
ληθῶς, καθαραιζόμενος τοῖς πέποισι,
διεδόθη ὅθεν πιστῶς ἀφημένῳ σε.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, ἔξυφάνθη σὰρξ
ὑπερφυῶς, τῶ δημιουργήσαντι τὸν ἀν-
θρώπον, Θεοτόκε ὅθεν ἀξίως ὑμνῶμεν σε.
Ὁ Εἰρμός. Μαινομένῳ κλύδωνι.

Τῶ αὐτῷ Μῶσι ΚΣ'. Τῶ Ὅσιε Πατρός ἡ-
μῶν Δαβὶδ, τῶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στ. Δαβὶδ συνήφθης τῶ παλαιῷ Δαβὶδ νέε,
Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτάνας πάθῃ.

Εἰκάδι ἔξεπέρησε πύλας βίς ἔκτη Δαβὶδ.

Οὗτος ὁ μακάριος ἔξ Ἑῶας ἔλκων τὸ γέ-
νος, ὡς ἀστὴρ πολυφῶτος τὴν Ἑσπέ-
ραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύ-
χων ἐγκρατῆα ἡ ἀγνῆα, τὰ πάθῃ τῆς
σαρκὸς ὑποτάξας, ὥραθῃ μετὰ σώματος
Ἀγγελος. Καλιὰ γὰρ πηξάμενος ἐν Ἀ-
μυγδάλης φυτῷ, ὡς Ὀρνὶς ἀκέλαδος,
πάντας μετὰ τοῖς λόγοις κατηύφρυνεν αὐ-
τὸς δὲ τὸν νῦν ἑαυτῷ, εἰς ὕψος ἐνθεον ἀ-
νεπτέρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων ἐπλά-
τισε τὴν ἐνέργειαν, σύλος ὥφθῃ φωτα-
δέσας, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύ-
μασι. Κρύα γὰρ πηγνύμενος, ἡ τῶ θεί-
ου καυσόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε.
Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, ἐν χειρὶ
τῶ ἀνθρώπου λαβὼν, πρὸ προσώπου τῶ
Βασιλέως ἑῶς, ἡ τῶτον θυμιάσας, ἀφλε-
κτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν
τῶ βίῳ, καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας,
πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθῃσε, με-
τετάξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶ Ὅσιε Πατρός ἡμῶν
Ἰωάννης, Ἐπισκόπος Γοτθίας.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν
χώρας ἡκμασε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ ἡ
Λέοντος τῶ Ἰσαύρῳ, ἐκ χώρας τῆς ὑπὸ
τὴν Ἑξασίαν Γότθων τελευτήσης, Λέοντος ἡ
Φωτανῆς Υἱὸς γεγονώς. Ἀγιαθῆς δὲ ἐκ
βρέφους ὡς Ἰερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σα-
μηὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γονη-
θεὶς, ἀθῆως τῶ Θεῷ ἀνέτεθῃ. Ἐπεὶ δὲ
εἰς μέτρον ἡλικίας ἔφθασε, τῆς τε πνύ-
ματικῆς ἡ τῆς σωματικῆς, ἡ ἔδω αὐτὸν
εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσιῆς θρόνον ἀνελθῆναι,
ὑπὸ τῶ οἰκῆς λαῷ, πρὸς τὸν καθολικὸν
τῆς Ἰβηρίας ἐπέμφθη, καὶ καθῆναι τὴν χα-
ροποιαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτα γὰρ ἐν τοῖς
Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν, ἡ τῶν Εἰκονομάχων
ἡρε-

αἵρεσις. Μετὰ δὲ τὴν πελάτιω Κωνσταντί-
να καὶ Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βα-
σιλεύσαν Πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίαν Εἰρή-
νῳ διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώ-
ραν ἐπέστρεψε. Καὶ πολλὰς κινδύνους ὑπο-
στάς, διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τῆς ἰδίας λαῶ-
σις Λαζῶν ἀρχεσιν, ἐν Ἀμάσειδι τῇ κα-
τὰ Πόντον φυγὰς παραγενομένου, τὸν βίον
μετίλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ὀξεδήμησεν.
Ἀπὸ τῆς χθονὸς δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λαβάνων
πλοίῳ πεθεῖν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατεπέθη, πολλῶν
θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σο-
φοῦ τοῖς προσέσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἑ-
παινον τῷ δοξαζόντος αὐτὸν Θεῷ.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψώμενος.

Εξασο ἀκλόνητος, κλόνοις φυτῷ "Ὅσι,
ἀρδάραις δακρύων σε, συχνῶς ποτιζόμε-
νος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως, ὁ Θεὸς ἀλογητὸς αἰ.

Ολίω σε τὴν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτα-
νας, ὅλιω τὴν καρδίαν σου, δοχῶν
ἐπέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεο-
φόρε εἰς αἰῶνας.

Εθυνας τὸν βίον σε, πρὸς τὸ θεῖον θέ-
λημα· ἐφθασας ὡς ἡλπισας, τὴν ἁ-
γίαν Μητρόπολιν· ἐν ᾗ τὸ σὸν ἐκτίσω, πο-
λίτευμα Θεόφρων.

Θεοτοκίον.

Εέλνται τῷ τόκῳ σε, ἀρᾷς τὸ αὐθιγόν
πινον, μόνῃ πανευλόγητε· διό σε
δοξαζόμεν, ὡς κεχαριτωμένῳ, Θεοτόκε
εἰς αἰῶνας.

Ὡδὴ η'. Σοὶ τῷ παντρυγῷ.

Ορθρὸς νοητὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὡφθῆς,
τῷ βίου μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως,
πᾶσιν ἀνγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνεσι, καὶ
ὑπερυψῶσιν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Εγὼνας ἀδύς καὶ παπανὸς καὶ πρᾶος,
Δαβὶδ τὸν συνώνυμον, ὀξακονίζων πι-
σως· ὁδὸν σου τέτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν
πραέων, Πάτερ ἐκκληρώσω, εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Οθεοφειγῆς τῶν μοναζόντων σύλος, Δα-
βὶδ ὁ μακάριος, Προφήτης εὐθεὸς,
ἄλλος ἐδάχθης, τὰ μέλλοντα προλέγων,
θεῖα ἐπιπνοία, τῷ Πνεύματι τῷ θεῷ.

Θεοτοκίον.

Εὶ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ τιμῶμεν,
Θεὸς καὶ ἡγάπησε, καὶ ὀξελέξατο, παύ-
τως εἰς μόνῳ, Ἀγνὴν ἀλογημένῳ, αὐ-
μολογέμεν, εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός. Σοὶ τῷ παντρυγῷ.

Ὡδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Εραὺν πάνγυεν, σπουδάζοντες, σήμερον
πιστῶς, τελέσωμεν ἱερῶ, ἅπαντες Πα-
τρός, ἀσκήσα ἐκλάμπαντος, καὶ ἑαυτὸν,
ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίαν
τελειότητος.

Εὐπροφητικώτατα, θεωρήσας, "Ὅσι Δα-
βὶδ, τὴν ἐξοδὸν προφανῶς, ταύτῳ
τοῖς λαοῖς καὶ κατελλόμενος, τὴν κατ' αὐ-
τῶν, ἐσησας σοφίαν, τοῦ Βασιλεύοντος,
σφοδρότατῳ ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγίαζα, σήμερον
ἡμᾶς, πλεοντὰς ταύτῳ πιστῶς, "Ὅ-
σι Δαβὶδ· ἀγίως γὰρ ἡνυσας, τὴν σεαυ-
τῷ Ἀγίᾳ ζῶν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς
Ἀγίοις συναγάλλῃ αἰ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλῳ σε, προεώρα, Ἰεζε-
κὴλ, δι' ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀλη-
θινόν, Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὃν ἐκτενῶς,
αἰτησάμεν Ἀγνὴν, τῆς μετανοίας μοι, διανοί-
ξαι πύλας δέομαι.

Ὁ Εἰρμός. Ἡσαΐα χόρευε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

27. Τῷ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Σαμψὼν
τῷ Ξενοδόχῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα Στιγ. προσομοία.
Ἦχος α'. Πανδέφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανδέφημε σαρκὸς, τὰς ὁρμὰς
ἀσκήσεως, καταμαρτύρας πυρσάμα-
σιν, ἐρημον ὤκησας, ὡς Ἡλίας πάλαι,
τὸν νεὲν καθαιρόμενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ
θεῖον ταῖς νύκτεσι· καὶ καὶ ἐκέλευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνῳ, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψὼν, Ἀσκηταῖς ἡ-
λείδμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμέμενος,
κατεσκιώσας, ἐν Μοναῖς ὁσίαις, εὐθε-
φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπερ πέ-
φυκε· καὶ καὶ ἐκέλευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνῳ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευσε φωστήρ, Σαμψών, ἐναπέφθικας, φωταγωγὼν τὴν ὑψηλὸν, θαυμάσιον λάμψεσι· ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκπεμὼν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν ἀριωλύ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νῦν, πάντα ὑπερκαίμενον, τῇ καθαρότητι "Οχημα, περικρατέμενον, πολλαῖς ἀμαρτίαις καὶ σκωχούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴδιον, πανοθενεσάτη σε, προσασία· καὶ γὰρ διῶσται, οἷα μήτηρ, τὰ πάντα ἰχθύοντος.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Πὸν ἴδιον Ἄρνα ἢ Ἀμνάς, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐ ἔχοντα, εὐδὲ κάλλος οἶμοι, θρηνηθῆσα ἔλεγε· τὸ κάλλος πᾶς σε εὖ γλυκύτατε; πᾶς ἢ ἀπρέπεια; πᾶς ἢ χάρις ἢ ἀσφάπτεισα, τῆς μορφῆς σε, τίς με παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ σωτήριος Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, καὶ τὰ Ἁγία. Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὑμνωσε Σαμψὼν Πίσεως θαῖσις λόγοις. Ἰωσήφ.

Ωδὴ α. Ἦγος β. Δεῦτε λαοί.

Υμνοῖς τὴν σὺν, φανοτάτῃ πανήγυριν, ἀνδρημῶν ὁρμήσαντι, φῶς μοι κατὰπεμψον, παρεσὼς σεφειφόρος, τῷ θρόνῳ τῷ Δεσπότη μακαριώτατε.

Μόνα ποδῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὁδηγῶν· τὰ σε, κόσμος περπνὰ παρέδραμες, καὶ ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτίσας· διό σε σωελθόντες Σαμψὼν γεραίρομεν.

Νόμφ Θεῷ, ὑποκλιθεὶς ἀξιάγασε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρηναν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, χονόμνος· διό σε νῦν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐ τῷ Θεῷ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχατρίαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονεμένων, δοξάζομεν ἀπαύτως καὶ μακαρίζομεν.

Ωδὴ γ. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Ελέη τῷ Θεῷ τὸ θαῖον ἔλεος, ἐκτίσας καὶ τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἡξιώθης

τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θαῖον ἀγῶνα ἀξιάγασε.

Εαμψὼν τὸν ἱερὸν ἀνδρημῶσιν, Θεῷ γὰρ μιμῆμενος ἀσπλαγχτίαν, συμπαιθῆς νοσῶσι γέγονε γυμνασίαν τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως καὶ σεπτῶς τὸν θαῖον βίον σε, αὐτὰς Ἀγίοις σωηελθμήτης, καὶ Μονὰς Ὀσίων ἐφθασας, φωτισμῷ ἀπορήτης ἀξιόμενος.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου καὶ νοὸς Ἀγνή ἀπέλασον, τὸ σκότος, καὶ δίδε ὡς ἐν ἡμέρᾳ, διχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττονται προσάγματα.

Ὁ Εἰρμός.

Επερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σε ἐμφύτατον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος α. Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπῆρκεσας πτωχοῖς, θαψιλᾷ χορηγία, καὶ νῦν μεταβέβηκας, πρὸς τὰ αὐτὰ βασίλεια, τῶν καμάρων σε, τὰς ἀντιδόσας λαμβάνων· διὰ τοῦτό σε, ἐν ἀφροσυνῇ καρδίας, Σαμψὼν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. "Ομοιον.

Μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προσασία, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύτως ἰκέτατε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης θλίψεως, καὶ συμφορῶν καὶ κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἀμαρτωλῶν προσασία, τῷ κόσμῳ βοήθησα.

Σταυροθεοτοκίον. "Ομοιον.

Μᾶσιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμεῖα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρηνηθῆσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξασα· πῶς ἐνέγκω σε, τὴν ὑπὲρ λόγον τίς με, συγατάβασιν, καὶ τὰ ἐκείνα Πάθη, Θεῷ ὑπεράγαθε;

Ωδὴ δ. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ως ἀστὴρ φανότατος πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀπαβαλὼν, ἡγρύπνησας καὶ πάσας, ἡδοναῖς ἐκοίμισας τὰς τῷ σώματος.

Ερως πεπολίτῃσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμ-
μάκαρ Θεοφόρε, καὶ τῶν αἰώνιων περ-
πνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Εὐ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτανόν,
παλάτιον τῷ Λόγῳ, αὐμνολογῶμεν
καὶ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

Ω καθαρώτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον
ἐν σοὶ Ὅσιε, φωταῖα, ἐτέλεσε Πά-
τερ, φωτίζοντα πιστοὺς, ταῖς τῶν ἀρετῶν
σε φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Εν συμπαθείᾳ πολλῇ, τοῖς πενομένοις
πλυσισμός γεγονας, καὶ Ἰατρός, τῷ
ἐν ἀδελφείᾳ, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις
ἰατρῆον, καθάρων νοσήματα.

Ω φθης Ναὸς καθαρὸς, τῷ παναγίῳ
καὶ σεπτῷ Πνύματος, τῆς τῶν πα-
τρῶν, ἡλύος καθάρως σαυτὸν ὡς ἀληθῶς,
Πάτερ Θεοφόρε· διὸ ἀφημιδμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εὐ Παναγία Ἀγνή, τὴν κάλλονην τῷ Ἰα-
κώβ πίσεως, θείαις φωναῖς αὐμνολο-
γῶμεν, κηύσασαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον,
ὃν τρέμα τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ ς'. Ἐν ἀβύσῳ πταισμάτων.

Θησαυρὸς ἑρραῖους ἐπλάττισας, ζέργων
τὴν συμπάσσαν, Σαμψὼν αἰοίδιμε,
καὶ ἐπανοίγων πενήσι, σὲ τὰ σπλάγχνα
πελαῖα φρονήματι.

Εδομήσω εἰς δόξαν Θεῶ ἡμῶν, οἶκον ἱε-
ρώτατον, ἐν ᾧ προσρέχοντες, πολυα-
δῶν καθάρονται, νοσημάτων πιστοὶ παμ-
μακάρισε.

Ερως σε τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὁ-
σίῳν ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν θεό-
μενος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευσε.

Θεοτοκίον.

Θύραυτος ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τῷ παμ-
βασιλέως Θεῷ παναμώμητε, καὶ καθα-
ρόν Παλάτιον, καὶ Πασαῖς φωτανὴ θεία
χάριτι.

Ὁ Εἰρμός. Ἐν ἀβύσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος Πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς,
Ὡς ἰατρὸν πανάρισον, καὶ λατρυγόν
ἀπρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφίᾳ σου τῇ
θείᾳ προσρέχοντες, Σαμψὼν Θεόφρον Ὅσιε,
συνελθόντες πόθῳ, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὑ-

μνοῖς, ἀγαλλιώμεθα Χερσὶν δοξάζοντες,
τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν, παρέχοντα τῶν
ἰάσεων.

Τῷ αὐτῷ Μὴνι ΚΖ. Τῷ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Θαυματουργῷ Σαμψὼν τῷ Ἐξενδόχῳ.
Στ. Σαμψὼν ὁμῶς ἐτροπῆτο μὲν πάλαι.
Σαμψὼν δὲ θραύας δαίμονας ἄρδω νέος.
Ἐξενδόχος δ' εἰς εἰκάδι ἐβδομάτῃ θάνα-
τον Σαμψὼν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γέ-
νος· ὃς διασκορπίσας τὸν καταλαφ-
θῆντα αὐτῷ πλῆθον ὑπὸ τῶν γονέων τοῖς
πενήσι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύσαντα κα-
τέλαβε, καὶ τὰς δεικνύσας οἰκας καὶ σεβασ-
μῆς καταλαβὼν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπο-
λεύσας, ἡσυχίαν λαβόμενος, ταῖς Θεο-
πνεύσεσι γραφαῖς ἐνετρυφά, μόνῳ Θεῷ προ-
σωνέχων. Ὁθεν κατὰ δῆλος γενόμενος τῷ
τιμωτάτῳ Πατριάρχῃ Μιχαῖ, χαροτονεύ-
ται ὑπ' αὐτῷ πρεσβύτερος, εἰς τῶν τῷ κλή-
ρῳ γενόμενος καὶ ὑπὸ σωτήρος λιμὴν τοῖς
πενόμενοις καὶ χρήζεσι βοηθείας. Καὶ τῆς
ἰατρικῆς ἐπιστήμης ὣν ἐν πάρᾳ, αὐτὸς καὶ
τὸν Βασιλέα Ἰσνιανὸν ἀνιάτῳ πάθει πε-
ριπεσόντα ἡλάδέρωσεν. Ἐκ τῆς οὗ βα-
σιλέως ὑπεραγαθῆς τὴν ἀρετὴν τῷ αὐ-
τῷ, καὶ σέβας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέ-
γιστον οἶκον καὶ περιβόητον, δι' αὐτῷ ἀνε-
γείρας, ξενῶνα κατεσκέδασε, καὶ Σκδοφύ-
λακα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν ἅγιον
τῷτον κατέστησεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ Θεο-
φιλῶς πολιτεύσάμενος, καὶ πολλοῖς πρό-
ξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλὰς πρὸς
ζῆλον καὶ μίμησιν τῷ αὐτῷ ἀκραφινὲς βίᾳ
διανασήσας, ἐκὰ μὲν ἀνεπαύσατο κατε-
πέδη δὲ τὸ τίμιον αὐτῷ λάψανον, ἐν τῷ
μεγίστῳ Ναῷ τῷ Ἁγίου Μωκίε, κατ' ἐ-
κάστῳ βρῦον ἱαματοφόρα νόματα, εἰς δό-
ξαν καὶ αἶνον Χερσὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι
Ἀνέκτου.

Στιχ. Οὐκ ἔστι ἀνέκτου τῷ Ἀνέκτῳ μὴ ζέγαν,
Τὸν διὰ Χερσὶν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ὑπὸ τῆς βασιλείας Διοκλητιαν-
οῦ, καὶ Οὐρβανῶ ἡγεμόνος Καισαρείας,
τῆς Καππαδοκίας. Διὰ τὸ τῷ Χερ-
σιανῷ διδάσκαν καὶ παραναῖν μὴ ἐκλύε-
σθαι τοῖς θανοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς
ἀλη-

ἀληθείας ἀντέχεσθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς δόσεως, διαβληθεὶς τῷ ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρενῶν ἐπαπα παρασὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσνεγκὴν τοῖς ἀδούλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' ἀρχῆς εἰς γλυὺ τὰ ἔδωλα κατέβαλε. Τάνετα ἐν ἐκ πεσάρων, καὶ βάκλοις ὑπὸ δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· ἅτα κρεμάται ἐπὶ ξύλῳ, καὶ ξυρῶ τὰς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρῶνται, καὶ σιδηροῖς ὀνυξίν ἅπαν τὸ σῶμα καταξάινεται. Ἐπιφανείᾳ δὲ θάσ' Ἀγγέλῳ ὑπεραίνῳ τῶν βασάνων γινόμενος, υγιῆς ἀπεκατέστη. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ ξύλῳ κατενεχθεὶς, τρυπᾶται τὰς ἀσραγάλας περὶ νῆας σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρῶθεν δέχεται κατὰ τῷ σιδήρῳ, καὶ ἐν βόθρῳ σιδηρῷ πυρῶθεντι λίαν καθεοθιῶναι κελεύεται· καὶ σάβλαις σιδηραῖς πεφυρακτωμέναις τὰς πόδας διατρύσκειται, καὶ τῇ ἀρκτῇ ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐτὸς Ἀγγέλῳ αὐτῷ ἐπιφανείᾳ τῶν δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὅπως υγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἔξαρτᾶται τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας λίθοις βαρυτατοῖς, καὶ ξύλῳ ὀρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις. Εἰδὼς τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπᾶσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λέβητι καυχλάζοντι ἐμβάλλεται, εἰς τὸ σῶμα μόλυβδον δέχεται, καὶ κασίδα πυρῶθᾶσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθεται, καὶ εἰς κἀμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώβητος δὲ ἐκ τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλὰς τῶν ἀπίστων ἐπὶ τῷ εἰς Χεῖρὸν πίσειν ἐπεσπάτατο, οἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος δυσὶ λώροις ἀπὸ τῷ τραχήλῳ ἄχρι πτέρης ἀποδαρθεὶς, ὧν τὸν εἷα λαβὼν τῇ χειρὶ, τῇ τῷ δικάζοντος ὅψα ἠκόντισε, δι' ἧς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, γάλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς κομῆς ἔξελεσθάντος, καὶ ταῖς οἰκταῖς χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπολαβόντος, καὶ ἐπὶ δύο σημάτων περπατήσαντος, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τῷ ἀληθινῷ Χεῖρ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ταῦτ' ὁ Χεῖρ, κραταῖαν ἐν παρασμοῖς ἔχων παμμάκαρ, βίε διέβης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσι· καὶ πρὸς γαλιωτάτον ἔρμον, προσωμίθης γηθόμενος, ἀλογητὸς ἢ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Εοφία πολλῇ, καὶ σοφίᾳ Πνύματικῇ Πάτερ κινέμενος, οἶκον ἐδάμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφάγοντες Ὅσι, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαανός, ἀρετῶν θάψω φωτὶ λελαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὠράθης καὶ κατνύγασας, τῆς Οἰκμενῆς τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίσα, μακαρίζοντες ψάλλομεν· ἀλογητὸς ἢ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο πόκος ποτὲ, προεδήλας τὴν ἀγνίω σεμνῇ γαστέρα σου, ἡσδεξαμένῳ τῷ ἔραϊον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζεσαν, τὰς κεκρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας Πανύμνηστε, ἀλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηῖσασα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνους τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατῆα, κατεδωλώσω ψυχῇ, καὶ δῆλος Χεῖρ γησιώτατος, ὥφθης καὶ τῆς αὐῶ, Πόλεως κληρονόμος.

Ο καθαρῶτάτος σε νῆς, φρυκτωρείαις θείαις ἡγλαίσμενος, φωτανότατος ὥφθης, καὶ δεκτικός καθαρῶν, παμμάκαρ θάων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις Θεοφόρε.

Ερωπᾶτῳ ἐχνηκῶς, τῷ ζῶντι πανδελεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθὼν· ἰδὲ γὰρ μὲνα τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Ετῆσον παθῶν με τὸ δανόν, νῦν κλυδώνιον Ἀγνὴ ἀλογημένη, καὶ πολέμησον πάντας, τὰς ἀφαιδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεῖα Κόρη ἐπεμβαίνοντας, δυσμενῆς ἀσάρκες, ὅπως πίσις ὕμνῳ σε ἑοραιοῖς.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ὡδὴ

Ὡδὴ. θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Τὸ δὲ ἡ μνήμη σου Πάτερ ὡς περ ἥλιος
πᾶσιν, ἀνέταλε φωτίζουσα φαιδρῶς,
τὸς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θεράποντα
θεῶν, Χειρὶς ἢ κληρονόμον τῆς αὐτῆς, βα-
σιλείας ἢ πάντων, Ὀσίων συναρείθμιον.

Ὡς φωταυγής σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ
δόξα, ὡς ὀλβιος ὁ τάφος σου σοφῇ,
εὐθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακάμνον
ῥῶσιν, πηγάζει τοῖς προσρέχουσι πίσι,
καὶ τὴν σὴν ζήτησι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Ηλιακὰς ἀπασράπτων, τοῖς τιμωσί-
σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγωγῆσον
ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰδητήματα, ἢ λαμ-
πρότητος θείας, μετόχως καταξίωσον ἡ-
μᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέ-
σθαι δυσωπῆμόν σε.

Θεοτοκίον.

Φαυνοτάταις λαμπᾶσι, τῷ ἐκ σῆ σαρ-
κωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ
νῦν, οἱ Θεοτόκον ἀδότες σε, φωτιζόμεθα πί-
σι, ἢ σκότεις ἐκλυτράμεθα παθῶν, ἢ κιν-
δυῶν ἢ πάντων, τῷ βίῳ περιζάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ
σοφίᾳ, ἦκοντα καινεργῆσαι τὸν Ἀ-
δαμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα θανάτῳ,
θεῶς ἀγίας Παρθένου, ἀφράδως σωματε-
μενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμ-
νοῖς μεγαλυνώμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ἢ Ἀπόλυσις.

28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λαψάνων τῶν Ἀ-
γίων ἢ Ἱαματικῶν, Ἀναργύρων, Κύρου,
ἢ Ἰωάννη.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Πλὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων
ἐν ἄσμασι, τῆς Τελαίδος ἔχουσιν τιμὴν
λαμπρότητα, τῆς Θεμελίδος τῆς Πίσεως,
τὰ ἀνδρὰ τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμήν τὴν ἀ-
ληθεῖν, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἀ-
παντες, καὶ σὺ τέτρω τὸν μέγαν Ἰωάν-
νην, ὡς πρεσβλόντας ἀπαύτως, ὑπὲρ ἡ-
μῶν τὸν φιλανθρώπον.

Ὁμοιον.

Λιὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως
ἐλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὕψερων κα-

τεκόσμησας, τιμὴν σὺν ψυχῇ Κυρε εὐδο-
ξε, στραταῖαν δὲ ἔλιπες, τιμὴν ἐπίγειον
σοφῇ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν ἑραῖον,
ἱκετάδοντες ἀμφὶ τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν
μακαριζόντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Τατροὶ ἀνεδάχθητε, ἀδικοκύντων μακά-
ριοι, ἢ φωστῆρες ἀδυτοὶ θείας Πίσεως,
ὁμολογίας σιμῆγοροι, Μαρτύρων συμμέ-
τοχοι, τῆς σεφανῆς ἀληθείας, ἐκ Θεῶ ἀ-
νεδήσασθε. Κύριε εὐδοξε, ἢ σοφῇ Ἰωάν-
νη ἐν αἰνέσει, δυσωπᾶτε τὸν Σωτῆρα, ὑ-
πὲρ τῶν πίσι ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα ἢ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, πεθνεώτων ἀνά-
στασις, σὺ ἐδάχθης τέξασα τὸν Υἱὸν
θεῶν, τὸν τῷ Πατρὶ συνομήμονον, τὴν
θεῖαν πε γέννησιν, ἀναχόμενον ἐκ σοῦ,
ἐν σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν ὃν ἱκέταδε, πε-
ρασμῶν καὶ κινδυῶν λυτρωθῆναι τῆς ἐν
πίσι Παναγία, ἀλικεινᾷ σε δοξάζοντας.

Σταυρο-θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὡς ἐώρακε, Κύριε, ἡ Παρθένος ἢ Μή-
τηρ σε, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ὄξε-
πλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι
ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε θωρεῶν, ἀ-
πολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ θέομαι, μὴ
με μόνῳ ἐάσης ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεύ-
σον ἀναστῆναι, συνανισθῶν τῆς Προπάτορας.

Απολυτίκιον. Ἦχος Πλ. α'.

Πὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σε Μαρτύρων,
τῆχος ἀκαταμάχητον, ἡμῖν θωρησά-
μενος Χειρὶς ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,
βελὰς ἑθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασι-
λείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος
ἀγαθὸς ἢ φιλανθρώπος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἡ σιμῆθης Στιχολογία
οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχης, ἢ τῶν Ἀγίων,
οὗ ἡ ἀκροεχίς· Καλῶν δοτῆρες τῶν κα-
κῶν ῥύσαοθέ με. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν.

Κράτος ἐχθρῶ, τῇ κραταίᾳ διαλύσαν-
τες, τῷ Παρακλήτῃ χάριτι, θεομα-
κάριοι, κραταίωσατε πάντας, κατὰ τῶν
τυραννούντων παθῶν θέομεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμολὴν διωλέσατε,
χάριεν σοφοὶ δεξάμενοι, πάθῃ αἰῶ-
τα, θεραπείαν διόμα, τὰ πάθῃ τῆς καρ-
δίας νῦν ἰατράσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τὰς ἐπὶ γῆς μακαρίζον-
τας, παθῶν ἀλόγων ρύσαοτε, ταῖς
προσδχαῖς ὑμῶν, Κύρε ἡ Ἰωάννη, τοῦ
προανάρχου Λόγου θᾶοι θεράποντες.

Θεοτοκίον.

Ως τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος,
οἰκισμένη Πανάγνε, Θεοχαρίτωπε,
ἀμαυρώσεως πάσης, ἡ ζάλης ἡ κινδύνων
πάντας διάσωσον.

Ὡδή γ'. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατοδάμοι,
ἀνόμους ἠχυνάτε ἀθλοφόροι· ἀλλ'
αὐτῶν παμμακάριστοι, αἰώνιος αἰχμῆς
με λυτρώσαοτε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν σωτῆρες πάντοτε, τῶν
πίστη πρὸς ὑμᾶς καταφύγοντων, τὴν
ψυχὴν με διασώσατε, καὶ τὸ σῶμα τοῦ
πάθου θεράπεύσατε.

Οδὸς τὰς πρὸς ζωὴν φερέσας Ἄγιοι, ὁ-
δὸν ὁδηώσατέ με καὶ πάσης, τῶν
ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσδχαῖς ὑμῶν
θῆαις ἐκλυτρώσαοτε.

Θεοτοκίον.

Πὰς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρέμε-
νον, περὶ παναμώμητε Παρθένε,
τῆς ψυχῆς με τὰ σωτήρια, ἡ σαρκὸς
τὰ νοσήματα θεράπευσον.

Ὁ Εἰρμός. Σπερέωσον ἡμᾶς.

Κάθισμα Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς.

Πὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατῶντες,
πρὸς Μαρτυρίαν ἀθληταὶ θᾶον ὕψος,
περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κύρε Ἰωάν-
νη πε, οἰκισμένης φωστῆρες· ὁδοὶ ἱκετά-
μων, σκοτασμῷ ἀμαρτίας, καὶ νοσημά-
των ρύσαοτε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν
ἱκετάδοντες.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν με τὰ πλή-
θη, ἡ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφά-
δας, τίς ξεπαῖν διυλίσσεται παναμώμη;
τὰς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν
με, τίς ἐκδιηγῆσεται, ἡ τῶν τέτων κα-
κίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τέ-
των μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πὸν ξε ἀνάρχου τῷ Πατρὶ γεννηθέντα,
ἡ ἐπ' ἐχάτων σε σαρκὶ πεποιθῆ, ἐπὶ
σταυρῷ κρεμάμενον ὁρώσατε Χριστέ, οἱ-

μοι ποθενόταπε, Ἰησοῦ ἀνέβόα· πῶς ὁ δο-
ξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ
ἀνθρώπων νῦν βροτῶν Τίε, θέλων σαυρῶ-
σαι, ὑμῶν σε μακρόθυμε.

Ὡδή δ'. Ὑμῶν σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ηλίε, νοητῇ λαμπρότησιν, αὐγαζό-
μενοι ἀθλοφόροι τῷ σκοτὶ τὸν ἀρ-
χοντα ὠλέσατε, ξε εἰ τῆς βλάβης ἡμᾶς,
δυσωπῆμεν ἐκλυτρώσαοτε, φωταγωγῶντες
πάντων τὰ νοήματα.

Εομφαῖα, ἀσειβᾶς σαφῶς συγκόπτει-
σαι, ἐγνωρίσθητε ἀθλοφόροι, συντρί-
ψαντες χάριτι, τὰς τῷ ἐχθρῷ θανάτῳ ρομ-
φαίας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτες ρύσαοτε,
τῶν ἐναντίων πάντων προσδχαῖς ὑμῶν.

Εκ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων,
νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, ἡ δέο-
μαι Ἄγιοι, ὑμῶν τῷ πλήθει τῷ ἐλέει τυ-
χᾶν, διὰ τῆς χάριτος τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προ-
σδχῆς με ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Επιήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλέσιά σε ἐλέη,
Παρθένε ῥαῶν, νοσήματα παύσσα,
ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίστι προσιόντων
σοι, τῇ τῶν καλῶν αἰτίᾳ πολυῶμητε.

Ὡδή ε'. Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός.

Ποῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασ-
παράξαντες ἐχθρῶν ἀνοίαν, θεοαδῆς,
Μάρτυρες Κυρίου, τῶν σπαραττομελῶν,
ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν με ἰάσαοτε.

Ω μακαρία δύας, ἱερονίκων Ἀθλη-
τῶν αἰτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῶν
λύσιν, καὶ τῶν ἀδελφῶν, ἰάσιν πελάαν,
πιστῶς δυσωπῆμέν σε.

Ηόσω συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χα-
λεπῶν Ἄγιοι, ἡ τῆς σαρκὸς χαμαί-
ζομαι πόνοις, ξε ὧν ρύσαοτέ με, τὸν ἀ-
γαθοδότῳ Χριστῷ ἱκετάδοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πράνουν, τῆς παναθλίας μου
ψυχῆς δέομαι, ἡ τῆς σαρκὸς παύ-
σον τὰς ὁδύας, ἡ μόνῃ περὶ σε, ἀνδρῶν
ᾠδῶν, Θεὸν σωματάμενον.

Ὡδή ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ερραγᾶς Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πά-
σαις μεθοδείαις ἐχθρῷ σαλδόμενον,
τὸ τῆς ψυχῆς με οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκε-
ταῖς στήξατε.

Καὶ

Καὶ ψυχῶν ἢ σωμάτων θεραπεύοντες, ὁδοὶ χρηματίζοντες, Μάρτυρες εὐδοξοί, τὰς τῆς ψυχῆς ἢ σώματος, ἀδυνατίας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ως λιμεῖν τῷ οἴκῳ προσέδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἀγίῳ ἢ δέομαι, τρικυμιῶν με ρύσαοτε, ἀδυνατίας ἢ θλίψεως Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Ηοερῶν ἀνώτερα Δυναμέων, πάσης με κακίας τῷ πλάγι ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποιήσον, ἀχαλίστως αἰσεδοξάζοντα.

Ο' Εἰρμός. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κοντάκιον. Ἦχος γ. Ἡ Παρθεῖνος.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, ἀληθότως Ἄγιοι, θαυματουργᾶτε ἐν Κόσμῳ, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνετε τῇ ἀοράτῳ Κύρῳ Θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ ἀοιδίμῳ· ὑμᾶς γὰρ ὄντως, θεοὶ ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ο' Οἶκος.

Εαυτὰς τῷ Θεῷ ἀναδέμενοι Ἄγιοι, πάσαν πᾶσαν θανάτων δι' αὐτὸν ὑπεμάνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, ἢ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεὰ χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, ἢ ὑπὸ πολλῶν ἐπιζομεῖσι κακῶν.

Ὡς ἢ πρῶτος ἡμῖν ὁ πάλαι· τὸ σῶμα γὰρ ἢ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυῶμαι, ἢ πίση βῶ· ἰάσαοτέ με ὑμᾶς γὰρ ὄντως, θεοὶ ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ΚΗ'. Ἡ Εὐρεσις τῶν τιμίων Λαψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κύριε, καὶ Ἰωάννα.

Στ. Ὅσα φανεῖτα Μαρτύρων Ἀναργύρων, βλύζουσι κρηνὲς θαυμάτων ἀναργύρων. Εἰκάδι ὁγδοάτῃ Κύριος φανή ἡδ' ὁμοαθλός.

Οὔτοι οἱ τῷ Χριστῷ Μάρτυρες ἢ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανῷ τῷ Βασιλεῶς. Ὡς ὁ μὲν Κύριος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων Πόλεως ἐκ τῆς Ἀλεξάνδρου τῆς Πόλεως. Οὔτοι ἐνὸς αἰῶνος διὰ τὸ ὁμότροπον, περὶερχόμενοι ἢ ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰῶντο, καὶ πολλὰς ἐπαλάφοντες πρὸς τὸ Μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τόπον ἄρχοντι γεγονόασιν. Ὅς τέτῃς παρασησάμενος,

Βασίλειος πάντοτε ὑπέβαλλεν, ἔσθ' ὅπως ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπετμήθησαν, ἢ τὰ σώματα αὐτῶν ὑπὸ τῶν πεισῶν ἐπιμελείας ἀξιώθεντα, ἢ κατακρυβύτα, διατὴν τότε ἀσέβειαν, ὕπερον ἐπὶ τῆς βασιλείας μεν Ἀρκαδίου, πατεριάρχοντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρέων Θεοφίλου, δύναντο τὰ τίμια καὶ ἅγια λάψανα αὐτῶν.

Ὡς τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἐορτάζομεν σήμερον. Κατὰ γὰρ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε οἱ ἄστυλοι ἔτοι θησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναείδμεντα πλήθη στυδραμόντα, πολλοὺς νοσήματι κατεχόμενα, πάσης θεραπείας ἢ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμόνωντες ἰῶντο, νοσῶντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοὺς τὸ βλέπαν ἐδίδοτο, χωλοὺς τὸ περιπατῆν, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἴασιν ἢ θεραπείαν ἔπαυσιν ἀνθρώποις παρέχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δεῦρο οἱ πίση προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν θεραπείαν θάπτον ἀπολαμβάνουσιν, εἰς δόξαν ἢ αἴνον τῷ δοξάσαντος αὐτὰς Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῷ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Οὗτος ἐν κατὰ τὴν χρόνον Διοκλητιανῷ ἢ Μαξιμιανῷ, ἀνῶθεν ἐκ Προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος, καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς ἐν συλλαμβάνεται, ἢ παρασὰς τῷ ἄρχοντι, δύαν προτρέπεται. Μὴ ἄξας δὲ, ἀλλὰ μάλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξυβερίσας, εἰς ὀργὴν αὐτῷ φεν. Αὐτίκα ἐν αἵρεται ἐκ πεισῶν ἢ τένεται, ἢ νόσοις ὠμοῖς μαρίζεται ἐπὶ πολὺ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μεσῷ ἐλαίᾳ καὶ ζέαιτος ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβάλλεται, ἢ ἐν θαύμα ἢ ἐκπλήξῃ τὸ ὀρώμενον· ἀνθρώπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἡμέραις τῇ βασίλει τούτῃ ἐγκατερπῶν. Πολλὰς ἐν τῶν ἀπίστων, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν ἐξεκαλέσατο. Ἐκείθεν τε ἐκβληθεὶς, αὐτίς ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγέλοις προσδεθεὶς ἐπὶ τραχέσι ἢ δυσβατοῖς τοποῖς ἐλαυνέται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῇ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις κατὰ κεφαλῆς, λίθῳ μεγίστῳ ἐξαρτηθεὶς αὐ-

τῷ τῷ τραχήλῳ. Καὶ μετὰ τρίτῳ ἡμέραν δρεπαίνῃ τὸ χοινίον διακοπὴν, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαραύσεται. Αὐτῷ ἐν αὐθρακίαν ἐπὶ πλάτῳ ἐκφορεῖται καὶ ὁ ἅλς τῷ σώματος, καὶ λίθοις αὐτῷ ἐπιχώννυται. Ἀγγέλῳ δὲ ἐπιστάσι ἀβλαβῆς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὕγιής ὁλος ἀποκαθίσταται, καὶ τὰς δημίας πρὸς τῷ πῖσιν ἐπισπᾶται, καὶ ὄχλον ἱκανόν, οἱ καὶ τοὺς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τῷ διὰ ξίφους δέχεται πελάτην, αἷς δόξαν καὶ αἶνον τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνος χρυσῆς.

Εόντων φορῶν, παρωσάμενοι νοὶ τελευτῶν Μάρτυρες, πρὸς τὰς ἀγῶνας ἐπεδύσαοτε, καὶ καθελόντες ἐδέξαοτε, χάριν ἱαμάτων ὅξ ὕψους, ἀναβοῶντες καὶ λέγοντες· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υμῶν τῇ Σερμῇ, προσασίᾳ ἀθληταὶ πολλοῖς πυρᾶμενος, νῦν καταφάγω ἀρρώσθημασι, καὶ ἐν ὁδῷ καρδίας μου, δέομαι ταχέαι μοι δότε, μελωδῶντι τὴν ἱεσὺν Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εαρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρώστιας ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένῳ ἐνδυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύριε ἀθλητῶν ὡραιότης, καὶ Ἰωάννη πανδύφημε, σπάσατε τάχος δυσωπῶ, τὰ ὅξελεσθαι με.

Θεοτοκίον.

Ανθρώπων δανῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ πάσης ἄλλης, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ρῦσαί με Ἀγία Παρθενέ, καὶ σωτήρησον ψάλλοντα· Ἀλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Εὼν ἐπιδόσα πρεσβείων, παμμακάρισε θυὰς Ἀλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δώξον· ὅπως σε τιμῶμεν, αἷς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θαυματουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατράσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύριε καὶ Ἰωάννη, καὶ τὰς ὁρμαῖς τῶν παιδῶν, αἷς τείβεις ἐνδύεις ἰδύ· ὅπως κατὰ χρεὸς, ὑμᾶς ἀνδρημῶμεν.

Τελαδικόν.

Ηονάδα φύσει σε ὕμῳ, καὶ Τελάδα προσκυῶ τοῖς χαρακτῆρσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα τῶν ἀθλητῶν ἡ χαρὰ καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύσις, φωνᾷς σε ἀνυμνῶντων.

Θεοτοκίον.

Εν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή ἐκ σὲ ὠράθη· ὅν ἀπαύτως δυσώπα, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακίᾳ συζῶντας καὶ τρέμοντας, τῆς αἰωνιζέσεως, Παρθενέ τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Ερώταταις χορεῖαις, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖς θεαῖς καλλοναῖς, ὠραϊζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτᾶοτε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραῖωσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες εὐδόχοι.

Ως δωδέσατα κείνα, νοητῇ Παραδείσῃ, ὑπάρχοντες Κυεῖς ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἱεραῖς δωδίσαις· διό με τὸ δυσώδες τῶν παιδῶν, ἀπελάσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρέμενοι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ Ναὸς ὑμῶν πλέων, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παιδῶν πονηρότατον, ἐκαίωκα· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προσρέχοντα πιστῶς, Κύριε καὶ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτεινὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχευσα ἀγκάλαις σε Ἀγνή, Ἥλιον ἄδυτον πέφυκας· διὰ τῆτο βοῶ σοι, πολλοῖς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγώγησαν Κόρη, ἀπαύτως σε γεραίροντα.

Ὁ Εἰρμός. Τὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπόλυσις.

29. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων Πανδύφημων Ἀποστόλων, καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Ἐσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῇ μικρῇ Ἐσπερινῇ, ἱσθμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημάσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τὴν σεπτὰς Ἀποστόλους σε,

ἐν ᾗ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τῷ Οἰκεμένῳ περιλαυγάζοντες δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τῷ Δυτικῇ αἵμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδυνάμει, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδαγμα, ἐπιστροφῆς ἁμαρτάνουσι, τὰς διττὰς Ἀποστόλους σε, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τῆ πάθης, καὶ μετεγνώκοντα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σφ', ἀντιπατάμενον καὶ ὑπάρξαντα, καὶ ἄμφω τῷ συστήματι; πρωτοσάτοντας τῶν φίλων σε, Ἰησοῦ παντοδυνάμει, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας σπείγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τῷ Πέτρῳ σερότητα, καὶ Παῦλῳ τὴν συνέσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ ταῖς ἐκατέρων, θεηγορίας ταπανθ', τῆς ἀδείας μεγαλορρήμονα διὸ μυσαγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνήμεν σε, Ἰησοῦ παντοδυνάμει, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανῶ.

Πέτρε κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς Πίσεως, καὶ Παῦλε Θεσπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ Φωστὴρ, τῷ Θεῷ θρόνῳ παρεστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χειρῶν πρεσβύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος Πλ. β'. Τελήμερος αἰέτης Χειρὲ.

Απόστολοι Χειρὲ Μαθηταί, καὶ Κήρυκες πανκύνδοχοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβεῖαν, καὶ ἡ παύσητε ποιεῖντες, ὑπὲρ τῶν Πίσε ἀρήτμνόντων ἡμᾶς.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πεβίς ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύτως χαμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν, σῶσον πάντας ἀγαθε, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σε, καὶ θεῶν Ἀποστόλων, τῶν κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχος. Οἱ ἄρα νοὶ διηγούνται δόξαν.

Οἱ θεοὶ καὶ σεπτοὶ Μαθηταί, καὶ μύσαι καὶ Διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστόλων ἡ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν εὐὰ πρεσβύσατε.

Δόξα, νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Παρθένε Θεοτόκε Ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις

σε ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρησθῇ καὶ σῶσιν, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλανθρώπος. Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, Καὶ Θεοτοκίον. καὶ Ἀπολυσις. Δὲ ἡδύναι, ὅτι ἡ τύχη ἡ παρῶσα ἐορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγύεται τῷ Ἀναστάσιμῳ.

Εἰς δὲ τῷ μεγάλῳ Ἐσπερινῷ, σιχρολογούμεν τὸ, α. Ἀντίφωνον, τὸ Μακαρίου ἀνθρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσώμεν Στίχους ἢ. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέα Πυρῶ.

Ποίοις ἀφημιῶν σέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνύματι, τὰς Θεοκηρύκων Πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τὰς ἄλλας κοπιάσαντα τὰς γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι σεφανοῖ, Χειρὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον. Τῷ αὐτῷ.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον, καὶ Παῦλον; τῆς θεογνωσίας ταῖς πτέρυγας, ταῖς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψώσας, ταῖς χαῖρας Εὐαγγελίας τῆς τῆς χάριτος, τὰς πόδας τῆς ἀληθείας τῆς κηρύγματος, τὰς ποταμὸς τῆς σοφίας, τῆς Σταυρῆ τα κέρατα δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁμοιον. Τῷ αὐτῷ.

Ποίοις πνευματικαῖς ἁσμασιν, ἐπανέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τῷ ἀθεότητι σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρενὸς τῆς Πνεύματος μαχαίρας τὰ Ῥώμης περιφανῇ ἐγκαλλωπίσματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκεμένης ἐντροφήματα, ταῖς τῆς καινῆς Διαθήκης, θεογραφῆς πλάκας, νομιμῶν αἵ ἐν Σιών, Χειρὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ εὐ ἐκ δάπεδ, τὰ δὲ δύο τρισάκοντες.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Πῶ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρῳ φιλᾶς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, καὶ Χειρὸς διωρδύσατο. Διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων Κύριε, πάντα γινώσκας, τὰ πάντα ἐπίσασαι, σὺ οἶδας ὅτι

φιλῶ σε· ὁ Θεὸς πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· ποί-
μαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκ-
λογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ
δαίῳ αἵματι περὶ ἐμοὶ ἀνέστησαν εἰς σωτηρίαν.
Αὐτὸν ἐκέλευε, Θεομακάριζε Ἀπόστολε,
δοξαθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ Προφήτης.
Εἰσόδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμε-
νον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καθολικῆς α'. Ἐπισ. Πέτρος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 13. **Ἄ**γαπητοί, ἄλογητος ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ κα-
τὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς
εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ ἐκ νεκρῶν. Εἰς κληρονομίαν ἀφθαρ-
τον, καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, πετηρημέ-
νῃ ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τὰς ἐν δυνάμει
Θεοῦ φερεσμεῖς διὰ Πίστεως, εἰς σωτηρίαν
ἐταίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐχάτω.
Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι, (καὶ δεῖν
ἐστὶν,) λυπηθεῖντες ἐν ποικίλοις παρασ-
μοῖς. Ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς Πίστεως
πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τῷ ἀπολυμένῳ,
διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένῳ, ὡς δέξῃ εἰς ἑ-
παῖνον καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν, ἐν ἀποκα-
λύψῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἐκ ἐδότες ἀγα-
πάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες
δὲ, ἀγαλλιάσθε χαρὰ ἀνεκλαλήτῃ καὶ δε-
δοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς Πί-
στεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπισ. Πέτρος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 11. **Ἄ**γαπητοί, ἀναζωσάμενοι ταῖς ὀσφύας
τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελευτῶς
ἐλπίσατε ἐπὶ τῇ φερομένῃ ὑμῖν χάριν
ἐν ἀποκαλύψῃ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα
ὑπακοῆς, μὴ συζηματιζόμενοι ταῖς πρό-
τερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις.
Ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον,
καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναισθησίᾳ γενή-
θητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε,
ὅτι ἐγὼ Ἅγιος ἔμι. Καὶ ἡ Πατέρα ἐπι-
καλεῖσθε τὸν ἀπροσπολήτως κείμενον
κατὰ τὸ ἐκάστη ἐργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς
παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀνασπάσθητε. Εἰδό-
τες ὅτι ὁ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐ-
λυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀνασρο-
φῆς πατροπαραδόσεως, ἀλλὰ τιμίῳ Αἵμα-
τι, ὡς ἀμὲν ἀμώμῳ καὶ ἀσπίλῳ Χριστῷ.

Καθολικῆς α'. Ἐπισ. Πέτρος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς πα-
ροῖκος καὶ παρεπιδήμιος, ἀπέχεσθαι
τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵ τινες σφα-
τάνται κατὰ τῆς ψυχῆς. Τὴν ἀνασρο-
φίαν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλῶν
Ἵνα ἐν ᾧ καταλαβῶσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν,
ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δο-
ξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑ-
ποτάγητε ἐν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ
τὸν Κύριον· ἢτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχον-
τι· ἢτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτῶν πεμπόμε-
νοις, εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἑπι-
νον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι ὅπως ἐστὶ τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιῶντας, φιμῶν τὴν
τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνοσίαν. Ὡς ἐ-
λθέτεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικαλύμμα ἔχοντες
τῆς κακίας τὴν ἐλθέθειαν, ἀλλ' ὡς ὁδοὶ
Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε, τὴν ἀδελφότητα
ἀγαπάτε, τὸν Θεὸν φοβᾶσθε, τὸν Βασι-
λεῖα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν
παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, ὅι μόνον τοῖς
ἀγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκο-
λιοῖς. Τὸτο γὰρ χάρις, ἡ διὰ συνάδη-
σιν Θεῷ ὑποφέρατις λύπας, πάχων ἀδί-
κως. Ποῖον γὰρ κλέος, ἡ ἀμαρτανόντες
καὶ κολαριζόμενοι ὑπομνήατε, ἀλλ' ἡ ἀγα-
θοποιῶντες καὶ πάχοντες ὑπομνήατε, τὸτο
χάρις παρά Θεῷ. Εἰς τὸτο γὰρ ἐκλή-
θητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν,
ἡμῖν ὑπόλημπάων ὑπογραμμὸν, Ἵνα ἐ-
πακολουθήσῃτε τοῖς ἰχνέσιν αὐτοῦ. Ὅς ἀ-
μαρτίαν ἐκ ἐποίησεν, ὁ δὲ ὡς δόλος
ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. Ὅς λοιδορούμενος, ἐκ
ἀντελοιδορίας, πάχων ἐκ ἡπάτης παρεδί-
δωκεν τὸ κείμενον δικαίως. Ὅς ταῖς ἀμαρ-
τίας ἡμῶν, αὐτὸς ἀντιέτεκεν ἐν τῷ σώμα-
τι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον· Ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις
ἀπογεννώμενοι, τῇ δικαιοσυνῇ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λετὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρὲς Ἱεροσολυμίταις.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν δῆ-
μόν, καλλιέργημα, τὰς τῆς χάριτος
ἐκλόγας ὑφαντὰς, Πέτρον καὶ Παῦλον,
πρέπουν ἐγκωμίοις σεφανώσωμεν, ὅτι
ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπάραντες,
συνὴ ταῖς καὶ τῇ χάριτι τῷ Πνεύματι κα-
τεπλάττησαν. Καὶ τῆς ἀληθείης ἀμπελὸς
ὑπάγει.

ὑπάρχοντες κλήματα, βότρω ἡμῖν πέπα-
ρον ἐδομήσαντο, ἀφραίνοντα τοῖς καρδίαις
ἡμῶν. Πρὸς ὅς βοήσωμεν, ἀνακαλυμ-
μύῳ προσώπῳ, καὶ καθάρῳ συναδότι λέ-
γοντες. Χαίρετε πορφυράται τῶν ἀλό-
γων, καὶ ὑπεργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε
τῶ πάντος Ποιητῆ καὶ κηδεμόνος ἐκλογία
περπνῶ. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν,
καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἰκετεύωμεν
πρεσβύαν αἰ, ἀρνώμεν σαθῆραν τῷ Κόσ-
μῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ
Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίε. Ὁ αὐτός.

Πρὸς Μαθηταῖς τῷ Χειρῶ, καὶ Θεμελίου
τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἀληθείας σύλῃς,
καὶ βάσις, καὶ σάλπιγγας ἐνδείας; τῶν τῷ
Χειρῶ δογματῶν καὶ παθημάτων, τῆς κο-
ρυφαίας Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ Κόσ-
μος ὡς προσάτας ἀφημῶμεν. Οὗτοι γὰρ
διαδραμόντες τὸ κῆτος ὅλον τῆς γῆς, ὡς-
περ ἀρότρῳ ἔσπειραν τὴν πίσιν, καὶ πᾶσι
τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τελαδὸς
δεκνῶντες λόγον. ὦ Πέτρε πέτρα καὶ κρη-
πίς, καὶ Παῦλε σκεῦος ἐκλογῆς. οἱ καὶ
ζῶντοί βόες τῷ Χειρῶ, πάντας ἔλκυσαν
πρὸς τὴν θεογνωσίαν, Ἐδνη Πόλεις τε καὶ
Νήσους. Ἑβραῖος δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χρι-
στὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβύεσι τῷ σωθῆ-
ναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γερμανῶ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποσό-
λων, ἡ πέτρα τῆς Πίσεως, καὶ Παῦ-
λε Θεσπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ
Ῥήτωρ καὶ Φωστήρ, τῷ θάφῳ θρόνῳ παρυσά-
μνοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χειρῶ πρεσβύεσθε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε σῶμα Κυρίου, ἡ κρηπίς τῶν δογ-
μάτων. ὁ ποτὲ μεν διώκτης Ἰησοῦ τῷ
Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀ-
ποσόλων γινόμενος μακάριε. ὅθεν ἀρρή-
τῳ ἔδωκε σοφίαν, ἕως τέλει Οὐρανῶ ἀνάβας,
καὶ ἐκράξας. δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγα-
θῶν μὴ ὑστερήσωμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννης Μοναχῶ.

Πρὸς τῇ αὐτῇ Ἱερουσαλὴμ πολίται, ἡ Πέ-
τρα τῆς Πίσεως, ὁ Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλη-
σίας τῷ Χειρῶ. ἡ τῆς Τελαδὸς δύαξ, τῷ
Giugno.

Κόσμος οἱ σαγυνάται, καταλιπόντες σῆ-
μερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλή-
σει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβύεσιν αὐτῷ ἐν παρ-
ρήσι, τῷ σωθῆναι τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. α'. Βυζαντίε.

Προφῆα τῷ Θεῷ, ὁ συναϊδὸς Λόγος
τῷ Πατρὶ, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις
προεφη, τὰ εὐφροα κλήματα, ὑμᾶς ἐξ
πανόφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρω τὸν
πέπαρον καὶ περπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν
φέροντες. ὃν οἱ Πιστοὶ ἐοδίωντες, ἐπιστοιχῶ-
μεν γεῦσιν πρὸς ἀφροσύνην. Πέτρε ἡ
πέτρα τῆς Πίσεως, καὶ Παῦλε καύχημα
τῆς Οἰκουμενῆς, σπείξατε Ποίμνῳ, ἦν
ἐκτίσατε διδασκαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθεένε, καὶ
δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,
τὴν Πόλιν τὴν ἀσπασον, τὸ τῆχος τὸ
ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγην προσασίαν, καὶ
καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Αἱ σωτήριαι δυνάμεις. Εἰπα ἡσυχόμεθα
ἐν τῷ Ναῷ, ψάλλοντες Στιχηρὰ ἰδιόμε-
λα τῷ Στίχῳ.

Ἦχος α'. Ἀνδρέας Κρήτης.

Πρὸς τὴν Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις
σε, τίς διηγῆσεται, εὐδοξέ. Ἀπόστο-
λε Παῦλε; ἡ τίς παραστήσει τὴν ἀγῶνας
καὶ τὴν κόπῃς σε, ὅς ἐκοπίασας ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ τῷ Χειρῶ; ἵνα πάντας κερ-
δήσῃς, καὶ Χειρῶ προσαγάγῃς τὴν Ἐκ-
κλησίαν; ἀλλὰ ταύτῃ αἰτησάμενοι φυλάτταν,
τὴν καλλιῶσθαι ὁμολογίαν, μέχρι τελευ-
ταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ
Διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρὸς τὴν Πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς θλίψεις
σε, τίς διηγῆσεται, εὐδοξέ. Ἀπόστο-
λε Παῦλε; τὰς πόνους, τὰς μόχθους, τὰς
ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ κακοπα-
θείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν
σαργάνην, τὰς ραβδισμούς, τὰς λιθασ-
μους, τὴν περιόδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυά-
για; θείατρον ἐγένετο καὶ Ἀγγέλοις καὶ αἰ-
θρώποισιν. πάντα ἔν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυ-
ναμῶντί σε Χειρῶ, ἵνα Κόσμον κερδήσῃς,
ἐν Χειρῶ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. διὰ τοῦτο
παύμεν σε, οἱ τελευτῶντες τὴν μνήμην σου.

πισῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέταί, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ.

Φως φωστῆρας τὴν μεγάλαν τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον ἀφηγήσασθαι· ὑπὲρ Ἡλίου γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς Πίσεως στερώματι, καὶ τὰ ἔδνη ταῖς ἀκτίσι τῷ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπαυήσαν· ὁ μὲν τῷ Σταυρῷ προσήλωθας, πρὸς Οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποίησαν, αἶψα τῆς Βασιλείας, παρὰ Χειρῶν τὰς κλῆς ἐγκεχάριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθας, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται· καὶ ἀμφότεροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χάρας ἀδίκως ἐκτάναντα· διὸ ἀχαῖς αὐτῶν Χειρὲς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὰς κατὰ ἡμῶν κατάβαλε καὶ τὴν ὁρθόδοξον Πίσιν κράτυνον ὡς φιλανδρῶπος.

Δόξα. Ἦχος Πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαριμόσυτος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ παύσεπτος μνήμη, τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρο καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμῃ συγχαίρα χορεύουσα· ἐν ᾧ αἶς καὶ ὕμνοις, ἐορτάσωμεν καὶ ἡμᾶς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην ἡμέραν ἐκτελέσαντες. Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τῷ σὺ Διδασκάλου Χειρὲς τῷ Θεῷ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλιτε, καὶ Κήρυξ τῆς Πίσεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς Οἰκουμενῆς. Ὡς ἔχων παρρησίαν ζευγὸς ἀγιόλεκτον, Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ αἱ ἁμπελος.

Τροπαίον. Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόδρομοι, καὶ τῆς Οἰκουμενῆς Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβύτατε, ἀρήνιμι τῇ Οἰκουμενῇ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, ἀπαξ. Ἡ ἀλόγητος πῶν ἁρπῶν, καὶ ἀνάγνωσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρὸν ἡ σιωνίτης Στιχολογία, μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος Πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐφρανέμενος τῆς ἀληθείας καταλιπὼν, οὐρανὸν ἐδέξω παρὰ Πατρός, τὴν

θάαν ἀποκάλυψιν, τῆς τῷ Λόγῳ Σαρκώσεως· καὶ παρρησίᾳ πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίσει σου· τῷ Θεῷ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον· ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς Πίσεως, καὶ κλαδὸς τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβυτε Χειρῶν τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόδι, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ενδυμῆμαι τὴν κρίσιν καὶ δαλιῶ· τὴν ἔξετασιν φέρτω τὴν φοβεράν· τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τῷ πυρὸς ὁδῶν, τὸ σκότος τὸν τάρταρον· οἱ μοι τί ποιήσω, ἐν ἐκάνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθενται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχονται; τότε Δέσποινα βοήθαί μοι γενε, καὶ προσάτις θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δόλος σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ὁμοιον. Παῦλος.

Οὐρανὸς τὴν κλήσιν παρὰ Χειρῶν, κομισάμενος ὥφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι· τὴν γὰρ τῷ νόμῳ ἔεσας, λατρείαν τῷ γράμματος, καὶ πιστοῖς κατήσραψας τὴν γνώσιν τῷ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, Οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπὶ ἡρώδης μεταρσίως, καὶ Παράδασον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβυτε Χειρῶν τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσιν πόδι, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Χαλερὴμον αἶνον χρεώσικως, ὡς ἡ χήρα ἐκάνῃ δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὅμῃ καὶ βοήθεια, παρασῶν καὶ θλίψεων, αἱ με ἔξαιρσας· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογίζουσης καμίνου, ῥυοδὰς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθα μοι, πρεσβύτα τῷ σὺ Υἱῷ, καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνέουσιν ἐν πίστι τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα Ὁμοιον.

Κορυφαῖος ὥφθεις τῶν μαθητῶν, τοῖς μεγάλῃς Φωστῆρας καὶ φαινός, Πέτρον ἀφηγήσασθαι, καὶ τὸν παύσοπον Παῦλον.

λον· τῷ γὰρ πυρὶ τῷ Θεῷ, ἐκλάμψαν-
τες Πνύματος, τὴν ἀχλύϊ τῆς πλάνης,
κατέφλεξαν ἅπαντα· ὅθεν ἡ τῆς ἀνω,
Βασιλείας ὀπλῖται, ἀξίως ἐδάχθησαν, ἡ
τῆς χάριτος συύθρονοι. Διὰ τὸ το βοή-
σωμεν· Ἀπόστολοι Χειρὶ τῷ Θεῷ, πῶν
πταίσματων ἀφῆσιν αἰτήσαοθε, τοῖς ἐορ-
τάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.
Καὶ νυν. Θεοτοκίον. Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννη-
θεὶς ἐκ Παρθένου, ἡ Σταύρωσιν. Οἱ Ἀνα-
βαθμοὶ, τὸ αἰ. Ἀντίφωνον τῷ δ'. ἦχος.
Προκείμενον. Ἦχος δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν
γῆν ἐξῆλθεν. Στίχος. Οἱ ἔρανοι διηγύν-
ται. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον· Εὐ-
αγγέλιον ἰα. ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς πῶν Ἀπο-
στόλων. Καὶ νυν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσ-
βάει. Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ
τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Πέτρε Κορυφαῖε.
Ζήτη εἰς τὴν Λιτὴν. Οἱ Κανόνες τῷ Κυ-
εῖς Ἰωάννη· τῷ Ἀγίῳ Πέτρῳ μετὰ πῶν
Εἰρμῶν εἰς ἡ. ἡ τῷ Ἀγίῳ Παύλῳ εἰς ε'.
Οἱ Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Πέτρῳ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.
Ὁ ἐν σοὶ ὁμοιος, δεδοξασμένε Κύριε.
Ὁ ἐν χειρὶ γὰρ κραταίῃ, ἐλυτρώσω τὸν
λαόν, ὃν ἐκτίσω Φιλαυδίῳ. **Π**ρὸν κορυφαϊότατον, πῶν Ἀποστόλων σή-
μερον, ὡς πρωτόκλητον Χειρὶ, ὡς
πνύουσι ἐν ὧδῃς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.
Εὖ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρσε,
παμμακάρισε Πέτρε, ὡς προσάτιον
Ἐκκλησίας ἡ πρόεδρον.
Ὁ ὑ σὰρξ ἐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ ἐ-
νέπνυσε, τὸν Χειρὶ Θεολογῶν, Τίον
Θεῷ ἀληθινόν, τῷ ὑψίστῳ Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Πὸ Ὅρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ εἰνοίαν
Ὀχημα, τὴν Μητέρα τῷ Θεῷ, ἡ Παρ-
θενὸν ἀληθῶς, μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.
Ἐπερὸς Κανὼν τῷ Ἀγίῳ Παύλῳ. Ποίη-
μα τῷ αὐτῷ Κυεῖς Ἰωάννη.
Ὡδὴ α'. Ἦχος Πλ. δ'. Ἡ κεκοιμημένη.
Ὁ ὡς περ ὄντα καλῶν τὰ αὐτοπαρκα,
Χειρὶ τῷ Θεῷ γνώσα, Παῦλε παμ-
μακάρισε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε
ἐξελέξατο, βαρύνσαι ἐναντίον πῶν ἐδῶν,
αὐτῷ τὸ ὅλον Ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνο-
μα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Πειρομὴν μεν πλῶν ὀκταήμερον, καὶ
ζηλωτῆς πατρώων Παῦλε παραδό-
σεων, Ἑβραίων ἐκ σποράς, φυλῆς Βενια-
μίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖος πε δαχθεῖς,
ἡγήσω πᾶντα σκύβαλα, ἡ Χειρὶ ἐκέρδη-
σας· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Πρὸν ἐσομένην μνηύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς
ἀσεβείας Παῦλε, ἡ πλάνης τῷ κα-
θαίρεσιν, Χειρὶς ἐπιφανῆς, ἐν ὧρα ἀσρα-
πόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζα τῆς σαρ-
κὸς, τῷ ψυχῇ σωετίζα δὲ, τῆς Τριά-
δος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.

Θεοτοκίον.

Χραντε Μητὴρ Θεῷ Παντοκράτορος,
ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλα-
στήσασα, ἡ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πᾶντων
βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς,
κινδυνῶν με διάτῳσον, τῷ Τίῳ σε ψάλ-
λοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασαι.
Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὑκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλῆτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῷ τῷ Πατρί, ὡς
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χειρὶ· ὁ γὰρ ἐστὶν Ἅ-
γιος, πλῶν σε φιλαυδίῳ.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα
Χειρὶ τῷ Θεῷ, ἡ ταμῆον ἀσφαλῆς,
τῆς Βασιλείας ἀνέδαξε· διὸ αὐμνῶμέν σοι,
Πέτρε Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν Πέτρῳ, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξα-
το, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀ-
κλόνητον· ἐν ἧς ὡς Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὁ ὑπερπερὸς, πῶν Ἀγγέλων ὁ Πέ-
τρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανεί,
ἐλάσα τῷ Χειρὶς ὁ Θεός, κερτιῶν τε
ἡ σινυέδρον, ἔσειδαι ἔφησεν.

Θεοτοκίον.

Απαρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθεῖσα κυή-
σασα, πῶν παίδων ταῖς προσβολαῖς,
κλονόμερόν με σερέωσον· ὁ γὰρ ἐστὶν Ἅ-
χραντε, πλῶν σε βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ ἂν τὸ σερέωμα.

Εὐ λίδον θεμέλιον, ταῖς πῶν πειρῶν ψυ-
χαῖς πέδικας, πολυτελῆ, ἀκρογυ-
νιαῖον, τὸν Σωτῆρα ἡ Κύριον.

Παύλε τῷ νύκτωρ, τῷ Ἰησοῦ ἐν τῷ
σώματι, ἡλικιωθῶς, Παῦλε πει-
φῶν, ἡζιώθῃς τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε Παμμακάριστε, τῷ Θεμελίῳ σε
πρέσβαι, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομῶ-
νται, ἁγίων τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Εν νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας
Παύλῳ, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀν-
θρώπων, διὰ σὲ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τὰς σὲς ὑμνολόγους.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος Πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ ἐκ ἧς σε δέσμμιον; ποία
δὲ Ἐκκλησία, ἐκ ἧς σε ῥήτορα;
Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε·
ἔδε γὰρ σε σκελιθεῖντα φωτί. Ῥώμη σου
τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει·
ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ
τιμᾶσθαι τὰ σπάργαντα, Πέτρε τῆς Πί-
σεως ἡ πέτρα, Παῦλε καύχημα τῆς Οἰ-
κουμενῆς, ἐκ τῆς Ῥώμης συνελεθόντες, ζη-
ρεῖσθε ἡμᾶς.

Ἰστέον ὅτι ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισ-
μα ἔ λέγεται.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ ὕψος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρ-
κωθεὶς, καὶ τὴν φύσιν Θεώσας, ὃν ἀνυ-
μῶντες βοῶμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιεῖσέ σε, ὡς ἐπηγγέλατο Χρι-
στὸς, ἀπαργάσατο θάνατον, τῆς αὐτοῦ
Ἐκκλησίας, πρῶτῳ ἐγγχεῖσας τὰς οἰκάδας.

Πρὸς σὲ δυσωπόμενος, ὁ ζωοδότης Ἰη-
σοῦς, δεσμῶν τε καὶ λύων, δεδοκώς σοι
ἀδωδύας, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἴλεως.

Χεῖρ τοῦ Βασιλέως, ἀνεφύθηται ἐκ-
τείνῳς, καδικέτασόν Πέτρε, τοῖς
τὴν θάνατον μνημῶν, πίσα ἀδισάκτῳ
γεραίρῃσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία Πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τὰς ἐ-
μούςς λογισμῶς, σαῖς πρεσβείαις ἐκ-
καθάρασα, δάξον εὐκαρπον, Μήτηρ τῶ
πάντων Θεῶν.

Ἄλλος. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγρυπνῶς λυμανόμε-
νος, τὴν Χεῖρ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦ-
λος ποτὲ· τιθασθεῖσας δὲ θεία φωνὴ τῶ
ἀμνὸς τῶ Θεοῦ· ἦν ἐδίωκε ποιμνίῳ, οἳ
περ ποιμὴν ἐγγχεῖται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰκουμένην σκο-
τίζεται. Ἀναΐας δὲ τέτρω ἀπέσαλται,

τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδὼς καὶ τῷ σώμα-
τος, ἐκ θάλας ἐμφανίας, σκευὸς ἐκλο-
γῆς διδάχθαις αὐτῷ.

Ω Παῦλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐνα-
βρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Πα-
ραδείσου ποτὲ, ναμάτων ἔτος προῆλθε με-
γίστη πηγὴ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ Θεο-
γνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθάλε δυνάσας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ
Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἐ-
φησε, τὰς δὲ πανῶντας θείων ἀγαθῶν
ἐνέπλησε, τὰς πίσα μελωδούντας· δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίασον.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κτησάμενος ἡμᾶς, περιέσιον λαὸν,
τῷ Αἱματί σου Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-
νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν
ποιμνίαν σου.

Ω ἦν ἐκ πόθῳ ἡλθὼς, παρρησίαν πρὸς
Θεὸν, ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιδὸς
καὶ ἀγροῖκος, τερατεργῶν παραδόξως τῇ
χαρίτι.

Ο χρυσίον διὰ σὲ, ἐκ ἀργύρου Χριστὲ,
ὁ Θεὸς σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτη-
σάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων ἐπλούτησε
δυνάμει.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργῶν σου ῥήματι· διὰ
γὰρ Θεὸς Πνύματος, ἀπετελεῖτο παράδο-
ξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Εσωμάτωται Θεὸς, κατ' ὑπόστασιν Ἀ-
γνή, ἐκ σὲ σαρκὶ ἐνέμενος, μεμελη-
κὼς ἐκ ἐλαττον, κατὰ τὴν θάνατον ἐσίαν
ἀσώματος.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Εν τῷ ἀληθεῖ, ὅτε ἐλέξω Παῦλε καύχη-
μα, τὸν Σταυρὸν τῶ Βασιλέως Χεῖρ,
αἱ βασιάζων, ὡς περ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Εοὶ τὸ ζῆν Χεῖρ, τὸ θανάτῳ δὲ κέρδος
ἄριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσάρωσαι,
τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, Παῦλε εὐδόξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τί-
μιε, ἐκδημήσας ἐκ τῷ σώματος,
καὶ ἐκδημήσας πρὸς Χριστὸν, τὸν ζωοδό-
την Θεόν.

Θεοτοκίον .

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας τὸ καμή-
λιον, ἡ τῆς Προμήτορος ἀνάκλησις,
ἡ τῆς κατάρτας ἡ λύσις τῆς Προπάτορος.
Καταβασία. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ὡδή 5. Ὁ Εἰρμός.

Εν κῆτει Χριστὲ τριημερόσας, Ἰωάννης προέ-
γραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν ἐκ-
σίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερόσαντα.
Ως πάλαι Χριστὲ τῇ δεξιᾷ σε, ἐν ὑγρᾷ
πεζόοντα Πέτρον διέσωσας, καμὲ
βυθίζομενον, σάλω θανάτων παρασμῶν,
σώσωμε ὡς εὐσπλαγχνος.

Αφῆκας ὦ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, ἡ τὰ ὄν-
τα ἐφθασας ὡς πέρ τις ἔμπορος· ἡ
σαφῶς ἠλίδσας, τὸν μαργαρίτῳ Χρι-
στὸν τὸν πολύτιμον.

Πηράζαν ἀφρόνως οἰηθεύτας, Πνεῦμα
τὸ Πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας· ὁ
ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν
παμμακάρισε.

Θεοτοκίον.

Πὸν πάσης ἐπέκανα εὐσίας, Λόγον Θεῶ
πέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διὸ Θεο-
τοκον χεῖλεσι, ἡ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περλεπρόνῃσας τῶν τερπνῶν,
βεβλημένος τῷ Δεσπότη τῷ φίλτρῳ,
ἡ τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρ-
τῶν αὐτῶν ἀρετιστάμενος· ὦ Παῦλε μακά-
ριε ἡ νῦν, ὑπὲρ τῆς Οἰκουμενῆς ἰκέταδε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πο-
λίτῳ Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν ἑρα-
νοῖς· μένσαν γὰρ ἐνταῦθα, ἐκ ἐπεπόθη-
σας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρετῆς γε-
γονώς, οἰκονόμος τε τῶν Μυστηρίων αὐτῶ.

Ως ἄριστος τῷ Δεσπότη μιμητής, καὶ
αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, ἐλι-
κρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τὸς πάντας
κερδήσῃ ἡ σῶσις λαός· ἡ ἔσωσεν ὡς ἀλη-
θῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψον ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν
ἀνακαινίζων εὐσίαν· ὡς δυνατὸς, με-
γαλὰ ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφη πα-
νάμωμε, ἡ ἔσωσέ με διὰ σε, ἐκ φθορᾶς
ὁ Θεός με ὡς εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θάαν ταύτῳ.

Giugno.

Κοντάκιον. Ἦχος β.

Πρὸς ἀσφαλῆς ἡ Θεοφθόγγος Κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε,
προσελάβε εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν
σε ἡ ἀνάπαυσιν· τὸς πόνοις γὰρ ἐκάνων ἡ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὁλοκάρ-
πωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Πραίνωσόν με τὴν γλῶτταν Σωτὴρ με,
πλάττωσόν με τὸ σῶμα, ἡ πληρώσας αὐ-
τό, καταύξον τὴν καρδίαν με, ἵνα οἷς
λέγω ἀκολουθήσω, ἡ ἃ δῆθεν διδάξας,
ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν ἡ διδά-
σκων φησὶν, ἄτος μέγας ἐστίν· εἰ γὰρ λέ-
γω, ἡ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἡχῶν λογι-
σθῆσομαι· διὸ λαλᾶν μοι τὰ δέοντα, καὶ
ποιᾶν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μῦθῳ ΚΘ. Τῶν Ἀγίων ἐνδό-
ξων ἡ πανδμήμων Ἀποστόλων, ἡ Πρωτο-
κορυφαίων, Πέτρε, ἡ Παῦλε.

Στιχ. Σταύρωσις ἔλε Κήρυκα Χριστὸς Πέτρον.
Τομὴ δὲ Παῦλον, τὸν πεμόντα τῷ πλάνῳ.
Τλῆ ἐννάτῃ Σταυρὸν Πέτρος ἐκάδε, ἄορ
ὁ Παῦλος.

Πρὸς τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μέζονα
αὐτῇς ἐπινοήσῃ, παρὰ τῷ τῷ Κυ-
ρια μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν· τὸν μετ
μακαρίσαντος, καὶ πέτρῳ καλέσαντος,
ἐφ' ἧς ἰδρῦσαι τῷ Ἐκκλησίᾳ φησὶ· τὸν
δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προηπόντος, τῷ
βασάσαι τὸ Ὄνομα αὐτῷ ἐνώπιον τυραν-
νῶν καὶ βασιλέων. Ὑπῆρχε δὲ ὁ Ἅγιος
Πέτρος, ἀδελφὸς τῷ Πρωτοκλήτῳ Ἀν-
δρέᾳ, ἐκ Πόλεως ἀσήμε καὶ ἀπελθὼς τῆς
Βηθσαϊδᾶ, Τίος Ἰωάν, ἐκ φυλῆς Συ-
μεὼν, ἐπὶ Ὑρκανῷ Ἀρχιερέως, πενήτα συ-
ζῶν ἐσχάτῃ, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ξῆν
πορεύομενος. Αὐτῷ δὲ πελάτισαντος, ὁ
μετ Σίμων ἑαυτὸν μιοθυσάμενος, ἐγήμε
τῷ θυγατέρα Ἀρισοβέλε, ἀδελφῷ Βαρ-
νάβα τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ παῖδας ἔπεκν·
ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδω-
κε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφραῖτο ὁ
Ἰωάννης ἐν τῷ δεσποτικῷ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τὴν Λίμνῳ Γεννησαρέτ ἀφικόμενος, ἡ ἄ-
ρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ
δίκτυα αὐτῶν, αὐτὸς ἐκάλεσε, καὶ ἄ-

Θεὸς ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ λοιπὸν κη-
ρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν Ἰου-
δαίᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γα-
λατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βι-
θυλίᾳ, κατήλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς.
Καὶ διὰ τὸ παραδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς
θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, αὐτόδι Νέ-
ρωνος ὑπάρχοντος, σωρωθεὶς κατὰ κεφα-
λῆς, ὡς αὐτὸς ζήτησατο, τὸ μακάριον
τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τιμὴ ἰδέαν λαοῦς,
ὑπόχρωτος, ἀναφάλας, οὗλος τοῖς περι-
ληφθεύσας τέχαις, ὑποφαίνων τοὺς ὀφ-
θαλμοὺς αἵματός, οἶνοπαρ, τιμὴ κά-
ραν καὶ τὸ γένειον πολίος, τιμὴ ῥίνα ἔχων
μακραν, ἀνεπτακῶς τοῖς ὀφρύς, τιμὴ ἡλι-
κίαν μέτερος, ἐπὶ ὀρθότερον ἡγμένος, τὸ
χῆμα τῷ σώματι συνεστὸς, ζήλω θάψ ὁ-
ξέως κατὰ τῆς ἀδικίας κινέμενος, τοῖς με-
τανοῶσι συγγνώμων καὶ ἀμετάβολος, καὶ τα-
χὺ τοῖς προτέρας ψήφῳ μετακινῶν.

Ο δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ὡς
τὸ γένος καὶ αὐτὸς, Φυλῆς Βενιαμὴν,
τιμὴ ἄρεσιν Φαρισαῖος, μαθητεύσας ὑπὸ
Γαμαλιήλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως Νόμον
πεπαιδευμένος, τιμὴ Ταρσὸν οἰκῶν. Ὃς
καὶ διάπυρος ἐραστὴς γενόμενος τῷ Νόμῳ,
ἐπόρθε τιμὴ τῷ Θεῷ Ἐκκλησίαν τῇ αὐ-
τῷ Ἀδοκίᾳ καὶ προδέσει ἀναρᾶται Στέφα-
νος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωθεὶς δὲ πα-
ρὰ Θεῷ μεσότης ἡμέρας, καὶ πυρωθεὶς τοῖς
ὄψας, φωνῆς αὐτῷ Θεῷ ἐνεχθείσης ἁ-
νωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀνανίαν ἀρχαῖον
Μαθητὴν, οἰκόντα ἐν Δαμασκῷ. Ὃν
κατηχήσας καὶ βαπτίσας, ἐπὶ σκευῶς ἐκ-
λογῆς ἐγενέτο, καθάπερ ὑπόπερός τις,
πᾶσαν διαδραμὼν τιμὴ Οἰκουμενῶν, ἐσα-
γνώσκει. Καὶ ἐν Ῥώμῃ καταστήσας καὶ
διδάξας πολλὰς, ἐκάσσε τὸν βίον κατέλυ-
σε, χρόνοις ὕστερον μετὰ Πέτρον τὸν ἀνχέ-
να τμηθεὶς. Ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρεῦ-
σαι, φασὶν, αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδεν καὶ
ὕστερον ἐπελαύσθη ὁ Μακάριος Παῦλος τῷ
χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐπέθη αὐτῶν τὰ
λαΐφανα. Ἦν δὲ τιμὴ ἰδέαν ὁ μακάριος
Ἀποστόλος Παῦλος, φαλακρὸς τιμὴ κεφα-
λὴν καὶ ψιλὸς, χαροποιὸς ἔχων τὰς ὀφ-
θαλμοὺς, κάπνισμα τοῖς ὀφρύς, λαοῦς
τὴν ὄψιν, προφερὴς, εὖ μάλα τὸ γένειον

κεκαθηκώς, ἀκαμπῇ καὶ ἀπρέπασαν ὄλῳ
τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα περιφέρων, ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς καὶ τῷ πώγωνος μέλαισι καὶ λα-
καῖς θελξίν ἐγκοσμέμενος ἀγκυλαῖος,
εὐρως, ὅλον τὸ τῷ σώματι μέγεθος
μικρὸν συνεσθλόμενος, φρόνιμος, χαρίτων
πλήρης, σεμνοῖς ἡθεσι καὶ λόγων ἐπα-
γωγαῖς, καὶ θαύμασι θαυμάτων δυνατός,
τὰς προσόντας χαρέμενος. Ἀμφότεροι θε-
οὶ Κορυφαῖοι, Πνύματος Ἁγίου καὶ Θεῶς
χάριτος ἐμπλεοὶ. Τελευταῖα δὲ ἡ αὐτῶν
συνάξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ
ἐν τῷ Ὀρφανοτροφίῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀ-
ποστολῇ τῷ Ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, τῷ
συγκαμινῶ τῇ Ἀγιωπότη μεγάλῃ Ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον
Ἀγίαις τῷ Θεῷ Ἐκκλησίαις.
Ταῖς αὐτῶν Ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐ-
λέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ο ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πα-
τρὶ καὶ Πνύματι, Τίος Μονογενὴς,
ἀλογητὸς ἢ καὶ ὑπερυψόμενος, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς Θεῶν προνοία, τῷ Χει-
ρὶ παιδευόμενος, ἐκμιμῶμαι συγχω-
ρεῖ, τὸ πρὸ τῷ πάθῳ Πέτρε τῆς ἀρνή-
σεως, ὑποσηῖναι κλυδώνιον.

Γοὶ ὁ Χειρὸς πρῶτῳ κληθεῖται, καὶ σφο-
δρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς Προέδρῳ ἀ-
κλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρῶτῳ ἐμφανίζε-
ται, ἀσας ἐκ τῷ μνήματος.

Εὖ τὸ τέλος τῆς πρὸ τῷ πάθῳ, ζῆ-
λαφῶν ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τεισ-
σῷ τῆς Θεοφθόγγῃ ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ
τὴν ἀγάπην.

Πῆς πρὸς Χειρὸν Πέτρε φιλίας, προε-
τίθεσο Μάρτυρα, καὶ τὸν πάντα ὡς
Θεὸν εἰδοῖτα Λόγον ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον,
ἐγκατεῖλας σοὶ ποιμνιον.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δειρῶ.

Εχρημάτισε Χειρὲ, σφραγίς καὶ σέφανος
τῶν Ἀποστόλων σε, ὁ ἐπ' ἐχάτων κληθεὶς
τῶν χρόνων, σπασθὲν πάντας ὑπερβάλλων δὲ
μεθ' ὃ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλασσι
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἀλογητὸς ἢ.

Εὖ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν
σε Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη
τιμὴ

τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σὺ ζήλω τῷ ἐπ' ἐχάτων· σιωπήγαγε γὰρ Χεῖρ, τὰ ἔδνη κράζοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Εὐ εἰς Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπανσι τὸ Εὐαγγέλιον, περιβαλὼν δὲ κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέλει περμάτων Παῦλε τῷ Ἰλνυρικῷ, διδάσκων ἀνεκράυγαζες· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθεῖς, τὸν τρίτον ἐφθασας πόλον πανόλβιε, ἢ ἐπακτάσας ἀρρήτων λόγων βοᾷς· δόξα τῷ ἀνώτατῳ Πατρὶ, ἢ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι σιωπρόνῳ, τῷ ἐρδυνῶντι σαφῶς, Πνύματι Θεὸς τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χεῖρός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ σὺ προῆλθεν, αἰὼν τὰ πρὶν διεσηκότα, εἰρήνῳ ἐν γῇ, καὶ ἔρανθ' ὠρῶμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς ἄλογητός ἔστι.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ὅ τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε δυνάμει Χεῖρ, τὰς ὁσίας σε Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· ἄλογα γὰρ πάντα τὰ ἔργα.

Εκτενέσις χαῖρας, ἢ σαρῶ σε περιζώσασιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προσάττει ἐπεῖθαι κράζοντα· ἄλογα τε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Πῶ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παραμεῖον θανῶς, Ταβηθαῦ δὲ θανῶσαν, περατεργῶν ἀνέστησας κράζοντας· ἄλογα τε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Ο τῷ Πέτρῳ τὰ ἔδνη, κεκαθαρμένια ἀποφήνας Χεῖρ, τῇ τῷ Πνύματος αἰγλή, καὶ μὲν τὰς φρενας κάθαρρον κράζοντος· ἄλογα τε τὰ ἔργα Κυεῖς τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ συσκληῦσα, τῶν ἐαυτῆς ἀγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθεῖνε, ὅλη μοι ὅλῳ ἡνωτα· ὅθεν σε ὡς Μητέρα Θεὸς μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρα ἀγίῳ.

Ενεκράθη τῷ πόθῳ σε ὁ Παῦλος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ᾤξεσθαι· ἔχ' ἐαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ αἰόδιμος· ἔχε δὲ Οἰκτίρμων, ζῶντα ἐν αὐτῷ σε, εἰς πάντα τὰς αἰῶνας.

Ενημερώσω ὡς Νύμφῳ παραστῆσαι, τῷ Νυμφίῳ Χεῖρ τὴν Ἐκκλησίαν. Νυμφαγωγὸς γὰρ ταύτης ἀναδέδασαι, Παῦλε θεοφόρε· ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τέλεσας τὸν δρόμον σε νομίμως, Χεῖρ προσῆλθες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν σεφάνων, Παῦλε ἡζιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυεῖς. χαῖρε Νύμφη ἀνύμφαυτε Παρθεῖνε. χαῖρε νεφέλῃ-ἡλίον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης, ὃν ὑπερυψῆμεν εἰς πάντας τὰς αἰῶνας. Καταβασία. Παῖδας ἀγαῖς.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εν τῇ ὑπερένδοξον Νύμφῳ, ἢ Παναγίᾳ Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην πεκῶσαν, τῶν ὁρατῶν τε πάντων ἢ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις μεγαλιύομεν.

Εὐ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιάζεται ἀξίως, τῆς σκιάς σε τὰ πάθη τῶν ἀδελφάντων, Πέτρε φυγαδίσσης· διό σε μεγαλιύομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμονα μάγον, τὸν θεομάχον ἐπαρθέυτα, πρὸς αἰδέεμον ὕψος, καταβαλὼν ἀρρήτῳ θεῷ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακαρίζεται.

Πῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἰκεσίαις σε παράχες, φωτισμὸν τε καρδίας, ἢ ἀφροσύνην πνύματος τοῖς ὕμνοις, τὴν μνήμην σε Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβῶσα Παρθεῖνε, Κυετοκόπος ὀνομάζη· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξολογῶντες, ἐν ὕμνοις μεγαλιύομεν.

Ἄλλος. Ὅρας παρῆλθες τῆς φύσεως.

Εὐ προσκυνῶμεν τὴν ἄλυσιν, ἐν ὑπὲρ Χεῖρ ὡς κακῆργος ἐφόρεσας, τὰ σίγματα τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ὃν τῷ ἀκλεῖσθαι, ἢ νικηφόρῳ φέρας σώματι.

Ηὐ ἀνάλυσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ σε αἰωνάως ποδόμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπῳ συνωλιζόμενος, ἀπαύσεις ἰκεσίαις, τὰς σὰς ἰκέτας πρὸς σε ἔλκυσαν.

Ηὐ ὑδαμῶς ἐραίνιγματι, εἰδὲ ἐν ἐσθ' ἡμῶν Χεῖρός σοι ὁπταίνεται, πρὸς

πρόσωπον δὲ μᾶλλον, ὁράται πρόσωπον, πλεῖως σοι τιμὴ γινώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Πόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τιμὴ ἐμὴν ἀναπλάσαι βεβλόμενον, καὶ τὸν σαρκωθέντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλυνώμεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστολ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τιμὴ κορυφῶν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον τὰς θάλασσας, τῆς Οὐκεμένης φωστῆρας, τὰς Κήρυκας τῆς Πίστεως, τὰς Θεολόγους σάλπιγγας, δογματῶν τὰς ἐκφώνους, τῆς Ἐκκλησίας τὰς σύλας, καὶ καθαιρέτας τῆς πλῆξης.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πὰ μέγα καὶ παράδοξον, τὸ τόκος σε Μυσηρίον, Θεοχαρίτωπε Κόρη, καὶ Θεομήτορ Παρθένε, Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ αὐμνῶσι, καὶ ἀνθρώποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τὰς Αἰῶνας, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὅς ὑψίστη κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τιμὴ χάριν δεδωγμένος, ὅτε τιμὴ ἐρώτησιν τῶν Μαθητῶν ὁ Σωτὴρ, τιμὴ δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων, τίνα με λέγεσιν εἶναι ἀνθρώποι; τότε καὶ ὁ πρόκετος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος, Θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· σὺ εἰ Χριστὸς, τὸ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς δὲ ὑψὺς λαβὼν ἀποκαλύψιν, τὸ δεσμεῖν τε καὶ λύαν, τὰς δεινότητας κομισάμενος.

Οὗτος ὑψίστη κληθεῖς, ἐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίχαλον σκότος ἡμαῦρωσε, τὰς ὀρθολαμίας τὰς τῶ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιάζων τιμὴ σκυθρωπότητα, τότε τὸ ἑρμῆον, φῶς περιήσραψε, τῆς διανοίας τὰ ὅμματα, τῆς ἀσεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὡραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσεν τὸν ἑξαγόντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτολε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ὅτε τιμὴ ἀκράδαντον Πίσιν ὁ Κύριος, τῆς

Ἐκκλησίας ἐκράτιωεν, Ἀρχιεπομενία, τῶν λογικῶν προβάτων κατέστησεν· ἐνπεῦθεν κληροδοχὸν σε τῶν ἑρμῆων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχάρισεν, ἀνοίγαν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδράκυσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σωρηθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε· ὃν ἰκέτολε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Χριστοκήρυξ Σταυρὸς καύχημα φέρων, σὺ τιμὴ πολυέραςον θάνατον ἀγάπησιν, ὡς τὰς ὁρῶντας σωδύεσσαν, τῷ ποδοκλήκῳ, ἀλικρινῶς ἀπαύτων προέκρινας· ἐνπεῦθεν καὶ δέσμιος προσηγορεύθης Χριστὸς, τῶν παρασμῶν τιμὴ θυχεῖραν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης ἀρετιστάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης σωτῶν τῷ Δεσπότης σε· ὃν ἰκέτολε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ.β. Κοσμῶ Μοναχῶ.

Η πάντεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτὴ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστὸς προξενῶσα σωτηρίαν ἡμῖν· μουσικῶς ἐν κροτήσαντες, τῶτοις προσάπωμεν· χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκότα, τὰ Ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες· χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγῃς φίλοι τῷ Χριστῷ, σκόλη τιμία· πάρεσε μέσον ἡμῶν ἀσπύτως, καταξιδόντες δωρεῶν αὐλῶν, τὰς τιμὴ ὑμῶν ἑορτῇ, ἀφημενίας ἄσματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τιμὴ Λατρυγίαν. Τυπικὰ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὡδή γ'. καὶ δ'. Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τιμὴ γῆν. Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται. Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους β'. Ἐπιστολῆς. Ἀδελφοί, ἐν ᾧ δ' αὐτῶν τολμᾷ. (ἐν ἀφροσύνῃ λέγω...) τολμᾷ καὶ γώ. Ἀλληλῳα. Ἦχος α'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγελίων κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκάνη, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππας. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τιμὴ γῆν. Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων.

Εἰς τὴν διάδοσιν τῷ Ἁγίῳ ἐλαίῳ. Ἦχος δ'. Χριστὸς ἡ Πέτρα τῶν Ἀποστόλων πρὸ κεφαλῆς, διὰ τοῦ ἐν ἑαυτῷ τιμὴ Ἐκκλησίαν ἐδεμελίωσε, καὶ πύλαι ᾗδε οὐ κατι-

χύσασιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγία, ἐδ' ἔμῃ πορθέσθαι βαρβάρων φρυάγματα. Ταύτῃ ἐν ῥύσαι παρασμῶν ἢ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις παμμακάρισε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννη Μοναχῷ.

Χειρὸς σέ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς Πίσεως ἐξεφάνωσε· σοὶ ὁ τῷ παντὸς Δεσπότης προέφησε, Μακάριος ἢ Σίμων βάρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ ἢ αἷμα ἔδ' ἔπερον, ἱεροκήρυκά μοι σέ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν ἑρανοῖς αὐτὸν ἱκέταε θεομακάρισε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφανὺς.

Πρὸς τῆς ἀσεβείας ἀληθείας Κήρυκας, ἢ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφυᾶς ἀσέρας, ὑμῶν ἐγκωμίοις τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς Πίσεως, ἢ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύσῃ τῷ Σωτῆρος Χριστῷ· ἔτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπάραντες, ἐν ταῖς καρδίαις πῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν δίδόντες, ἢ πρεσβύεσι Χειρῶ, τῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Μοναχῷ.

Υβελιῆς ἢ διώκτης, τῆς Ἐκκλησίας γεγονας Παῦλε παμμακάρισε· ἑρανόθεν δὲ κληθεὶς, ὑπερήσπισας πάντης παραδόξως· ἦν ἱκέταε ῥυθῆναι ἐκ κινδύνων, ἢ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

3ο. Ἡ Σύναξις πῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ

Πανδφήμων Ἀποστόλων πῶν ἱβ'.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν. Στίχους δ'. ἢ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια πῶν Κορυφαίων. Ἦχος β'. Ποίοις ἀφημιῶν σέμμασιν. Ζήτη εἰς πῆς, κθ'. Καὶ πῶν ἱβ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως αὐτόπται ἢ Μάρτυρες, τῆς τῷ Λόγῳ σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζετε· ὡς ἀσραπαὶ γὰρ λαμπόμενοι, τῷ Κόσμῳ ἐφάνητε, ἢ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσαλάξατε, ὡς αἰνῶνοι, Ποταμοὶ Παραδάσου μεριμνῆτες, πῶν Ἐθνῶν ταῖς Ἐκκλησίαις, θάλας ποτίζετε νάμμασιν.

Ως βολίδες ἀσράπτασαι, ταῖς ἀκτίσι τῷ Πνύματος, εἰς τὸν κόσμον ἀπαντα διεπέμφθητε, τὴν πῶν θαυμάτων ἀέργειαν, ἀφθόνως παρέχοντες, λατρυγοὶ πῶν

τῷ Χειρῶ, μυσηρίων γεοόμενοι, ἢ θεόγραφοι, θάλας χάριτος πλάκες γεγραμμεῖναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, ἱερομύσαι πανόλβιοι.

Αλιέων ὁ κάλαμος, Φιλοσόφων τὸ φρυάγμα, καὶ Ῥητόρων ῥάματα διεχάραιξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων ἢ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, ἀαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδία μετεσίας, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσας, καὶ διαμένοντας εὐκλῆαν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἡ πάνσεπτος πῶν Ἀποστόλων. Ζήτη εἰς τὰς αἰνὰς, εἰς τὰς κθ'. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Στίχ. Ἦχος δ'. Ὁ ἑρανόθεν τὴν χάριν. Ζήτη εἰς τὰς αἰνὰς ὀπίσθεν. Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἑορτὴ χαρμόσυτος. Ζήτη τὴν χθ' εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τροπάειον. Ἦχος δ'. Οἱ πῶν Ἀποστόλων πρῶτόθρονοι. Ἐπερον πῶν, ἱβ'. Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἄγιοι πρεσβάσατε.

Εἰς τὸν Ὁρθρον ἢ συνήθης Στιχολογία ἢ οἱ Κανόνες πῶν Κορυφαίων. Ζήτη εἰς τὴν Ἑορτὴν αὐτῶν ἢ πῶν ἱβ', οὗ ἢ ἀκροστιχίς· Χειρῶ γεραίρω τὰς σοφὰς Ἀποστόλους.

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Χοροῖαν πῶν Ἀποστόλων μέλπαι μοι, προθυμωμένῳ Χειρῶ, ταῖς ἱκεσίαις τέπων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τῷ Πνύματος, τῷ Παναγίῳ δώρησαι, καὶ τὴν λαμπράδα τῆς σοφείας σε.

Πρωτεύεις ῥώμῃ τῇ σῇ ἢ χάριτι, Χειρῶ τὴν δύαμιν, πῶν ἐναντίων ἑδραυσαν ἑχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σε Ἀπόστολοι, θεοθεῖς χειόμενοι, ταῖς ἀνειδότοις πρὸς σέ νύσσεσιν. Ἰάσας ἐπιπελόντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ πῶν Ἐθνῶν συστήματα πῇ σῇ, ἐπιγνώσα ἐζώγρησαν, οἱ ἀκλεῖς Ἀπόστολοι, ἢ τῷ φωτί σε κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Πρεσβύτης τῆς ὑπερθέας Παναγνῆ, τὸν εὐαπέτοκας, ἐκ σῆς σαρκὶ φανέντα καὶ ἡμᾶς, ἀδοκίᾳ τῷ φύσαντος, ἢ συνεργείᾳ Πνύματος, τῷ Παναγίῳ Μητροπάρθε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐρανία ἢ σεπτὰ, θεηγορέντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσας πυρὸς φεγγάμεινοι, κήρυκες Χειρῶ παρεδωκατε.

Υπέδαξας Οὐρανός, τὰς μαθητάς σου λο-
γικὰς Δέσποτα, δόξαν τιῷ σὺν ἁ-
πασι, ἐκδιηγμένους τοῖς πέρασιν.

Γραφεῖντες ἐν Οὐρανοῖς, ἡ δαδαγμένοι τῷ
Χειρὶ σὺς κλινοὶ, τὰς νῦν ὑμᾶς παύ-
σαφοι, σέβοντες προθύμως φρενήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσκιώσεν ἐπὶ σοὶ, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοι-
κῶν Πανάγνε· ἀνὰ σποράς σάρκα γὰρ
ἐκ σὲ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Ο Εἰρμός. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Καθίσμα. Ἦχος δ'. Ο ὑψωθεός.

Κατοικιθεῖτες ἐν φωτὶ ἀπρασίτῳ, ὡς
οἰκητήρια φωτὸς πεφυκάτες· οἶκον ὑ-
μῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε ἅ, θάως προ-
φοιτήσεσιν· ὅθεν πίση βοῶμεν· σκότεις
ἡμᾶς ῥύσαοτε, ἡ παντοίων κινδύνων, ἡ
χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, ἐκδυσωπᾶντες
τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Οὐ σωπήσωμεν ἅ Θεοτόκε, τὰς δυνα-
στάς σου λαλᾶν οἱ ἀνάξιοι· ἡμῇ γὰρ
σὺ προΐεσσο πρεσβύεσσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύ-
σατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξεν ἕως νῦν ἐλθεῖν; ἐκ ἀποσώ-
μεν Δέσποινα ἐκ σὲ· σὲ γὰρ δούλος σῶ-
ζης ἅ, ἐκ παντοίων θανάτων.

Ωδὴ δ'. Ἐπαρθεύτα σε.

Πημάτων θάων ὁ φθόγγος τῶν Ἀπο-
στόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τιῷ οἰ-
κμενίῳ πάσαν, πλαγῆς μὲν τιῷ ὕλῳ
ἐμπιπτῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν
ἀσεβούντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζώῳ τῆς ἀσεβείας,
θεοφειγνῆς φωστῆρες, οἱ μαθηταὶ φα-
νείντες, Κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτίσι
τῆς χάριτος, ἡ μαρμαρυγαῖς τῷ κηρύγ-
ματος.

Ερωτάταις λαμπᾶσιν ἡγλαῖσμενοὶ, τῷ
νοητῷ Ἡλίῳ, ὡς ἀσέρες κόσμον, λάμ-
πετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλα-
γῆς τιῷ ἀχλὺ ἐκδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Ωραίσμενος ποικίλῃ φωτοχυσίᾳ, ὁ Οὐ-
ρανός ὁ ἐμφυχός, σοῦ τοῦ Βασι-
λέως, τῶν βασιλεύοντων Χειρὶ, Παρ-
θενός ἡ ἀχραντός, νῦν ὡς Θεοτόκος δο-
ξάζεται.

Ωδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πρὸς θάλασσαν Χειρὶ, καὶ πανσόφους θε-
ράποντας, φῶς ἔδαξας ἐν τῷ Κόσμῳ·
σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγ-
γέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετῇ, προφανῶς ἔξασκήσαν-
τες, Ἀπόστολοι τιῷ ποικίλῳ, τῶν
Δαιμόνων κακίᾳ, ἡ βρόχος διελύσατε.

Υπέβλυναν ἡμῖν, τῆς Τελαίδος τιῷ ἑλ-
λαμψιν, Θεότιτος ἐν μονάδι, οἱ πυ-
ρίναις ἐν γλώσσῃς, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Εὐὐδὸν ἀρράγεις, κατ' ἐχθρῶν προ-
βαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν ἡ ἐλπίδα,
τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτῆμεθα.

Ωδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Γτηνῆς, τὰς μαθητὰς σοφία ἡ χάρι-
τι, δυνατωτέρως ἐργάτω, τῆς ἑλ-
λιῶν Σῶτερ ἐρεχελίας, ἡ τὰ τέτων, ἀ-
πατηλὰ κατήργησας δόγματα.

Οἱ θᾶοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρω-
σαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοι-
λάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίας,
ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ῥᾶθρα πλατήσαντες.

Φανείντες, ζωτικοὶ ὡς ἀσέρες πανόλβιοι,
διεσκεδάσατε πᾶσαν, τιῷ ζοφώδῃ πλα-
νίῳ τῷ φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεο-
γνωσίας φέγγος ἀσράπτοντες.

Θεοτοκίον.

Ολίαν σε, τιῷ πλησίον καλιώτε ἡ ἁμω-
μον, καὶ καθαρὸν ἄρων κέρον, καὶ
κοιλάδων ἀνδρὸς ὁ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος,
ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκιώσεν.

Ο Εἰρμός. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Πρὸς ἀσφαλῆς ἡ θεοφειγνῆς Κήρυκας,
τιῷ κορυφίῳ τῶν Μαθητῶν σου Κύριε,
προσελάβε εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν
σου ἡ ἀνάπαυσιν· τὰς πόνους γὰρ ἐκάναν ἡ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρ-
πωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ο Οἶκος.

Πραῖωσόν με τιῷ γλώττιαν Σωτήριμα,
πλατύων με τὸ σῶμα, ἡ πληρώσας αὐ-
τὸ, κατανύξον τιῷ καρδίᾳ με, ἵνα οἷς
λέγω ἀκολουθήσω, ἡ ἃ δῆθεν διδάσκει,
ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν ἡ διδάτ-
κων φησὶν, ἕτος μέγας ἐστίν· εἰ γὰρ λέγω,

καὶ

καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἤχων λογι-
σθήσομαι· διὸ λαλῶ μοι τὰ δέοντα, καὶ
ποιῶν τὰ συμφέροντα δῶρῃται, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ Μωϋσέ. Ἡ σωτήρις τῶν Ἀ-
γίων ἐνδόξων καὶ παναγίων Ἀποστόλων τῶν
ΙΒ'. Καὶ δὴλωσις, ὅπως, καὶ πᾶς ἕκαστος
αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐπληρώθη.

Στίχ. Τιμῷ Θεόπαις δώδεκα Χεῖρς φίλος,
Ἡρώας ἀνδρας, καὶ Θεὸς πολὺν λέγειν.

Δώδεκα δὲ κλέας τελακωσὴ μύσας ἀγέρει.
Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν
Μαθητῶν, πρότερον τὸ ἀγγελίον
κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ
καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε
καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐ-
τῆς. Καὶ διὰ τὸ παραδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν
τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέ-
ρωνος στυγερῶς κατὰ κεφαλῆς, πελαῖται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν
Ἀποστόλων, πρὸ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χεῖ-
ρὸν Πίση πάντας τὰς Ἀποστόλους ὑπερβα-
λὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς Ἰλυσιαῖς
κηρύξας τὸν Χεῖρὸν, καὶ καταλαβὼν τιμὴν
Ῥωμαίων Πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τιμὴν κεφα-
λῇ ἀπετμήθη.

Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος,
καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τιμὴν
παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόντου, καὶ Ἀρ-
μενίας, τὸν Χεῖρὸν κηρύξας, καὶ ὑποσρέ-
ψας διὰ τῆς Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κα-
τῆλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν Πά-
τραις τῆς Ἀχαΐας, ὑπὸ Αἰγείατος στυγε-
ρῶς τελαῖται.

Ἰάκωβος.

Ἰάκωβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τῆς Ζεβδαίου, ἐν
πᾶσιν τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χεῖρὸν κηρύξας,
ὑπὸ Ἡρώδου τῆς Ἀγρίππας διὰ τὸ ἀπαρ-
ρήσιασον αὐτὸν, μαχαίρᾳ ἀναιρῶνται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰα-
κώβου, ἐπὶ τῷ σῆθι τῆς Χεῖρς ἀναπε-
σών, ἐν Ἀσίᾳ τὸν Χεῖρὸν κηρύξας, καὶ ἐν
Πάτρῳ ὑπὸ Δομετιανῷ θύομενος, καὶ πολ-
λὰ πλῆθη προσαγαγὼν τῷ Χεῖρῳ, ὑπο-

σρέψας ἐν Ἐφέσῳ ἐν ἡλίῳ ἀνεπαύσατο,
πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἀπὸ Βηθσαΐδα τῆς Γαλι-
λαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου,
καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει σι-
νω Μαριάμνῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ, καὶ Βαρθολο-
μαίῳ τὸν Χεῖρὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων στυγερῶς πελαῖται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δύδιμος, Πάρθοις, καὶ Μή-
δοις, Πέρσαις, καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλε-
μένοις Ἀδαίμοσι, κηρύξας τὸ τῆς Χεῖρς
ἀγγελίον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχοις δια-
τρωθεὶς πελαῖται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς
καλεσμένοις Ἀδαίμοσι, κηρύξας τὸ τῆς
Χεῖρς ἀγγελίον, Σιναῶν προσηλωθεὶς
ἐν Ἀρβάνῃ Πόλει, ἐν αὐτῇ τελαῖται· τὸ
δὲ ἅγιον αὐτοῦ Λάψανον, ἐν Λάρνακι σιδηρῶ
ἐμβληθεὶς, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Ἀδελφὸς Ἰα-
κώβου τῆς Ἀλφαῖς, ὁ Τελώνης καὶ
Εὐαγγελιστὴς, ὃς καὶ ποιήσας δοχλὴν με-
γάλῃ τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει
τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς πελαῖταις.

Ἰάκωβος Ἀλφαῖς.

Ἰάκωβος Ἀλφαῖς, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματ-
θαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαῖον
ἔχον Πατέρα,) ὑπὸ τῶν ἀπίστων στυ-
γερῶς ἀναρτηθεὶς τελαῖται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ
καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην ἀγγελίῳ
Ναθαναὴλ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τιμὴν Μου-
ρτανίαν, καὶ τιμὴν τῶν Ἀφρων χωρὰν διελ-
θὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χεῖρὸν, στυγερῶς
ὑπ' αὐτῶν τελαῖται.

Θαδδαῖος.

Τάδης Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λεκά,
οὔτε τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν
Ἰάδης ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίου
καὶ Μάρκου Θαδδαῖος καὶ Ἀδελφὸς καλεσμένος,
ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίζων τῷ Κυ-
ρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χεῖρῳ, ἐν Μισσοποταμίᾳ
κηρύξας τὸ ἀγγελίον, ὑπερὸν ἐκοιμήθη.

ἐν Ἀραράτ τῇ Πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Ματθίας.

Ματθίας, ὁ αὐτὶ τῷ προδότῃ συγ-
κατακλεισθεὶς τῆς Ἀποστόλῃς, ἐν
τῇ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολ-
λαῖς τιμωρίαις ὑπὸ αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦ-
μα τοῦ Θεοῦ παρατίθεται.

Ἰακώβος ὁ Ἀδελφός.

Ιακώβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ Υἱὸς
Ἰωσήφ τοῦ μνήτορος, πρῶτος Ἐπίσ-
κοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱερὸς κλημνισθεὶς, καὶ ξύλῳ
τῶν κναφῶν τιμωκράταις κρεσθεὶς τελευτᾷ.

Συμεὼν.

Συμεὼν ὁ καὶ Συμεὼν, ὁ καὶ Κλεόπας, Υἱὸς
Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δεύτερος
Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἐξησεν
ἐτηρκῆ καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ
τῆς Ἰσδα φυλῆς, κατακλειθεὶς ἰοβόλων
θηρίων καὶ ὄφειων, καὶ ἐτέρων φαλαγγίων
ἐκπιεθεύπων, τὸ ἐκβληθεὶς ἐκείθεν ὑ-
γρὸν, ὑπὸ Δομετιανῷ βασιλέως Ῥωμαίων
ἀναγκασθεὶς πιᾶν, πέπονθεν ἐκεῖ βλα-
βερόν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανῷ βασιλέως,
σταυρῷ παραδοθεὶς τελευτᾷ.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς πράξεσι
τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ
Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκιοχάρως γρά-
ψας, ἐν τῇ Κύπρῳ Νήσῳ λιθοβοληθεὶς
τελευτᾷ.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματί-
σας Υἱὸς τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστό-
λων Πέτρου, καὶ ὑπὸ αὐτῷ τὸ Εὐαγγέλιον
συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύ-
της περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως ἐκήρυξε
τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ δὲ
κατ' Αἴγυπτον συρῆς, καὶ πεφρωθεὶς, ἐμαρ-
τύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρός, ὁ καὶ
συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον Εὐαγ-
γέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορεύοντος αὐ-
τοῦ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἐτι δὲ καὶ τὰς
πράξεις τῶν Ἀποστόλων μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν
ἀναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθεὶς

τοῦ ἐκάσσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν δὲ τιμὴν Ἑλ-
λάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας ὡς
φασιν ὀγδοήκοντα ἔτων γενόμενος, ἐν ἀρή-
νῃ τελευτᾷ. Φασὶ δὲ αὐτὸν, πρῶτον τὴν
εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ καὶ τῆς αὐτὸν πενήτης, καὶ τῶν Κορυ-
φαίων Ἀποστόλων, διὰ ζωγραφικῆς τέχνης
ζωγραφῆσαι, καὶ καθέναν αὐτῶν πᾶσαν τιμὴν οἰ-
κιστὴν ἔξενεχθῆναι τὸ ἀσεβεῖς τῷτο καὶ
πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἐν ταῖς πράξεσι ἐμφερόμε-
νος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης,
καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ πένταρας
ἔχων θυγατέρας προφητεύσας, Διάκονος
κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν
Σίμωνα ὑποκλειθεὶς βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ
τὸν Αἰθίοπα ἐκνοῦχον φωτίσας ὁμοίως,
οὗτος ἐν Τράλλῃ τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν
ταῖς αὐτῷ θυγατράσι, ἐκάσσε τὸν βίον
μετήλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ανανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος
Δαμασκῷ, ὅς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε
δι' ἀποκαλύψεως. Οὗτος πλεὺν πολλὰς ἰα-
σῆς ἐν Δαμασκῷ, καὶ ἐν Ἑλλάδι περὶ πόλιν,
ὑπὸ Ἀρκιανῷ Ἡγεμόνῳ τύπτεται βανάλ-
ροις, καὶ τὰς πλάρας ζέεται, καὶ λαμπρᾶσι
πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἔξω τῆς Πόλεως
λιθοβολᾷται.

Ἰσίδωρος.

Ιωσήφ ὁ καὶ Ἰσίδωρος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ
σύμψηφος γενόμενος, τῶν ὁ. Μαθη-
τῶν ὑπάρχων αἶς.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, αἶς τῶν ἐπὶ
Διακόνων, καὶ τῶν ὁ. Μαθητῶν, ἐν
ἱεραῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσι ἐμφέρεται,
ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς ἀναιρεῖται,
συνάδοκοντος τοῦ Παύλου, τῇ αὐτῷ ἀναι-
ρέσει. Εἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου
τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον
αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινῇ πόλει, καὶ ἀποτίθε-
ται ἐν Κωνσταντινῇ.

Πρόχωρος.

Πρόχωρος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ. καὶ τῶν ὁ.
Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυν-
νῶν Ἐπαρχίας γενόμενος.

Η καὶ ὁ ἑκαστὸς τῶν ζ'. Διακόνων, καὶ τῶν
ὁ. Μαθητῶν.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς ἑκαστὸς τῶν ζ'. καὶ τῶν ὁ. ὅς ἐπ'
ὄψεσι τῶν Ἀποστόλων ἐν ἑρμῇ ἐπε-
λαύθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτῶν.

Νικόλαος.

Ηνικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ζ'. καὶ τῶν ὁ.
Ὅς καὶ ἐπεροδοξήσας ἀπεβλήθη τῆς
τῶν Ἀποστόλων χορείας, ὅς ἐ καὶ ἡ τῶν
Νικολαϊτῶν αἵρεσις σωῆται.

Δὲ εἰδέναι, ὅτι οἱ Πανδύφημοι Ἀπόστο-
λοι, καὶ οἱ δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτῶν
ἐβδόμηκοντα, ὅς ὁ Κύριος Ἀπόστολος ἀνέ-
δαξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναιξίν, οὐκ ἐπε-
λέθησαν τῷ Θεῷ Βαπτίσματι· διὰ τὸ
αὐτὸν ἐκᾶνόν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χρι-
στὸν ὑποχέσθαι αὐτοῖς ἔπειτα μετὰ τὴν θείαν
ἀνάστασιν, καὶ ἅπαν, ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐ-
βάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμᾶς δὲ βαπτισθή-
σεσθε ἐν Πνύματι Ἀγίῳ.

Χρὴ ἐν γινώσκων, ὅτι μετὰ τὸ ὑποσρέ-
ψαι αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ
καλαμίνου Ἐλαιῶνος Ὄρους, καὶ καθίσαι
ἐν τῷ ὑπερώῳ, σὺν πᾶσι τοῖς Πιστοῖς
ἀδελφοῖς τῷ Κυρίῳ, καὶ τῇ παναχραύτῳ
αὐτῷ Μητρὶ, ὡς εἶναι πάντας, ρκ. κα-
τῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτῶν,
καὶ ἐμπληρώσας ὑπ' αὐτῶν, καθὼς καὶ Ἰωὴλ
ὁ Προφήτης φησὶν, ἐκ ἐδεήθησαν ἑτέρου
Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἀγίων καὶ πανδύφημων Ἀποστόλων
πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ωδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υιοθετήσας, τὰς Μαθηταῖς περὶ ὁ φύ-
σις Ἰῶς, θέσας κληρονόμους ἐδαξας
πατρικῆς, κληρονομίας ὑπεράγαθης καὶ συνε-
δράσαν σοι, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης καὶ Κύριος.
Σοφίας χάρις, καρδίας πλάτος, γλῶσ-
σαν εὐλαλον, Λόγε παραχρᾶν τοῖς
θεοῖς σε μαθηταῖς, ὅς ἀπέσταλας κηρύτ-
τοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς Βασιλείας
πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανεύσας, ὡς περ νεφέλαι πλήρεις
θεοῦ φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν,
ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κρωγάζον-
τες· Ἀλογημένους αὐτοὺς ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης
σε Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποιικιλμένη, τῆς θείας δόξης ὡφθης
Ἀχραντε, μόνη θεῶν αἰῶνος Λόγον τὸν
τῷ Πατρὶ, δεξαμένη Μητροπάρθενε· Ἀ-
λογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχης πα-
νάμωμε Δέσποινα.

Ωδὴ η'. Χάρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Θεὸς καὶ παύσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστό-
λων Χειρῶν, περὶ τῷ Πνύματος, ὡς
ὕλιν εὐπρησον ἐφλέξε τῶν δαιμόνων τὰ
σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφω-
ταγώγησε, τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα.
Εὐμψώνως τὰς θείας Μαθηταῖς, καὶ Ἀ-
ποστόλους Χειρῶν, τὰς τὰ ἐρᾶν, ἡμῖν
βροντήσαντας δόγματα, τὰς λαμῶνας τὰς
τῆς Πίστεως τὰς Εὐεργείας τὰς κοινὰς τῆς
ἀνθρωπότητος, τὰς Σωτήρας, καὶ Ὑπηρε-
τας τῷ Λόγῳ τιμήσωμεν.

Πά παύσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τῷ
φωτὶ, ταῖς τῶν βροτῶν ἀπαρχαῖς, ταῖς
τῷ κηρύγματι σάλαγγας, τὰς χαμαί-
ρας τῆς ἀφιδάρτε ζωῆς, ταῖς θεωροῦσας ἀ-
σραπαῖς, ταῖς ἰαμάτων πηγὰς, τὰς νοερὰς
πόδας, τῷ Εὐαγγελίῳ δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Θπλήρης κενῶται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώ-
σεως, αὐτῶν μετὰχωμεν· τὴν γὰρ
πανάχραντον μήτραν σε, ὑποδὺς ὁ ἀπερι-
ληπτος, τῶν πατρικῶν ἐκ ἀποστάς κόλπων
σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σε ἀλογόμεν
Μαρία Θεοτοκε.

Ὁ Εἰρμός. Χάρας ἐκπετάσας Δανιήλ

Ωδὴ θ'. Λίθος ἀχαρότμητος.

Πύειν ταῖς σαρὰς τῶν πταισμάτων, τὴν
θεῶν ἀληφότες, παρὰ τῷ Δεσπότη
Θεόπται, ταῖς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων
ὑμᾶς, συμπαθῶς ὁρᾶν ἡμᾶς, καὶ σω-
τηρίας ἀξιώσατε.

Θλὴν τὴν τῷ Πνύματος αἴγλιν, ἐσω-
δῶς ὑμῖν φανῆσαν, πάντες ὑπεδέξα-
σθε σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσαρωγόμενοι,
τὰ ὑψηλὰ διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μα-
καρίζετε.

Υμῖν ὁ Χειρὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀνα-
παύομενος βραβεία, τὰς ἀμαρτανίνας
σεφάνης, καὶ θεωρίας θείας ἐμπύπλησιν,
ὅν περ νῦν οὐσωπῆσατε, ταῖς Ἐκκλησίαις
διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Γραρκί ἐπιδημῆσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνῳ, ἀγιωτέρων πάντων δέξάμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεοκύμφατε.

Ὁ Εἰρμός. Λίθος ἀχαρότμητος ὄρας.

Ἐξαποσελάρ. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τινὶ πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συωδράμωμεν ἀφημῆσαι, χαίρετε τινὶ σύμπασαν κοκλῶσαντες, καὶ τῶν Ἑθνῶν ζωγρήσαντες, τοὺς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητὰς θεύτες τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ημᾶς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ ἡς Θεὸν σε ἔχομεν προσάσιαν, ἔκτανον τινὶ χαῖρά σε τινὶ ἀγίαν, καὶ θραύσον τὰς ἐχθρὰς ἡμῶν· σοὶς ἔξαπόσελλον δόλοις, βοήθῃαν ἔξ Ἀγίᾳ.

Εἰς τὰς Αἴνας, ἰσῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ πρῶτομοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἔξ ὑψίστου κληθείς.

Η κορυφαία κρητὶς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ, σὺ σοὶ θανῆμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν· τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ Πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστης τῶν Πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι ἁδᾶ, οὐ κατιχύουσιν, ὥτως ταύτης Χειρὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέταί σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλῶδες ἐμφάσεως, βάρους ἀπάσης φυγὼν, ἀνεπτερώθης τῷ ἔρωτι, ὥτως τῆς θεῆας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὑψὺς εὐθεῖον· εὗθι τὸν ὑπέρφωτον, γνώφον τῷ θεοῦ φωτός, ὑπασελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τινὶ τῶν ἀρρήτων, κατεπλετίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεσάλῃς τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μλυύων Χειρὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέταί σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατήξιώσας πρὸς με τὸν ἀν-

θρώπιν, ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλικῶς, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δάπερα τῆς σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀσραπῆς ἀποσίλβοντα, τὰς Ἀποστόλους, καὶ Μαθηταίς σε Σῶτερ ἀνέδειξας· οἱ καὶ πεμφθεῖτες, Κτίσιν ἁπάσων, τῷ φωτί σε τῷ θεῷ κατηύγασαν, δυσωποῦντές σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τῷ Λόγῳ ἀροτῆρες, Ἀνδρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφέ, Βαρθολομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαίε, Σίμων Ἰσάαθ Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν Μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ Κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν Παναγίαν, Τεράδα φύσει Θεὸν αἰδῖον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλλάξάλοι, ὥντως πύργοι καὶ σύλῳι ἀσάλατοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἰκετάλαπτε σῶθῃναι ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος Πλ. δ'. Κοσμᾷ Μοναχῷ.

Η διήλθετε Κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τῷ Σωτῆρι Μαθηταί, τινὶ πλάτῳ τῶν ἐδώλων, ὡς ὕλῳ καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ Ἑθνη ἔξ ἀγνοσίας βυθῶ, πρὸς τὴν θεῖαν γνώσιν, σαγυνάσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβάσατε Χειρῶ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τινὶ Λειτουργίᾳ Τυπικᾷ, καὶ ἐκ τῷ Κανόνος τῶν Κορυφαίων, Ὡδὴ γ. καὶ ἐκ τῶν, ιβ'. Ὡδὴ δ'. Προκείμενον. Ἦχος Πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τινὶ γλῶττι ἔξηλθεν. Στίχος. Οἱ Οὐρανοὶ διηγῶνται δόξαν Θεῷ. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Κορινθίους α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τὰς Ἀποστόλους. Ἀλληλεΐκεριον. Ἀγαλλιάσονται οἱ Οὐρανοί. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκάνῳ, ἐς ὃς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τινὶ Λίμνῳ Γεννησαρέτ. Ζήτη Κυριακῇ, α'. τοῦ Λουκᾶ. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τινὶ γλῶττι ἔξηλθεν. Ἀλληλεΐα. Ἀλληλεΐα.

Τῷ σωτελεῖ τῶν καλῶν Θεῷ χάρις.

Τ Ω Ν Ε Ν Τ Ω Π Α Ρ Ο Ν Τ Ι Μ Η Ν Α Ι Ω

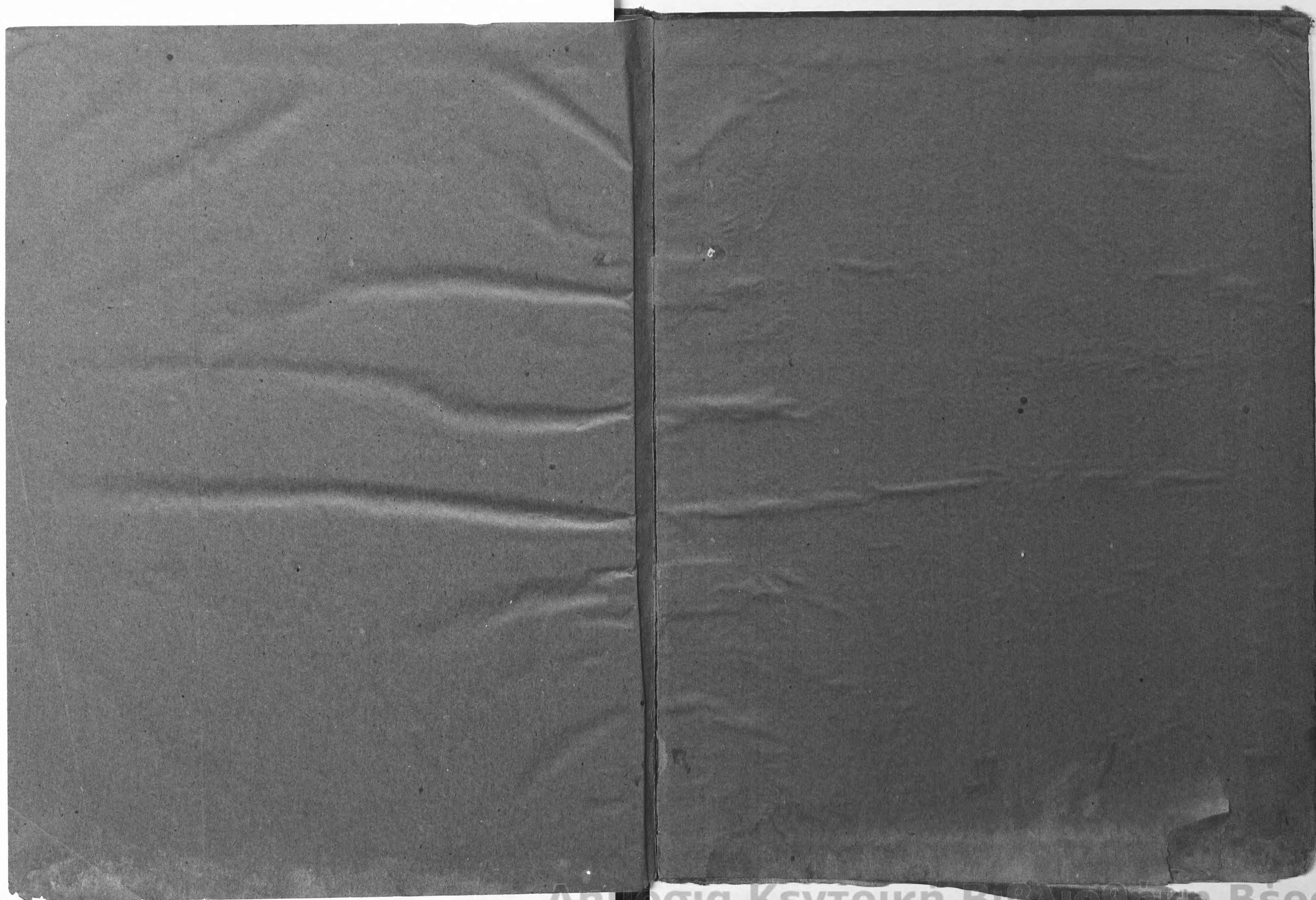
Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Ω Ν Α Γ Ι Ω Ν .

	Σελ.		Σελ.
1. Ι ανίε. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Ἰωάννῃ τῷ Φιλοσόφῳ.	3	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Ἀνθίμος.	28
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Χαρίτωνος, Χαρίτων, Εὐελπίου, Ἰέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλσουλανῶ.	5	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Ἁγία Σαβασιανή.	28
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Φέρμῃ τῷ Μάρτυρι.	5	8. Τῷ Ἁγίῳ Μεγαλομάρτυρι Θεοδώρῃ τῷ Στρατιώτῃ.	29
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Θεοπεσίῳ.	5	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου πελεμένης ἐν τῷ Σωδοσίῳ.	31
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἑρμοῦ καὶ Στρατονίκου.	5	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νικαῖδου καὶ Μαρκιανῶ.	31
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίῳ Ἐπισκόπῳ.	5	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Καλλιόπης.	31
2. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ὁμολογητῇ.	6	9. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλῳ Πάπᾳ Ἀλεξανδρείας.	33
3. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Λεκιλλιανῷ.	9	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Πελαγίας τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ.	35
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Παύλῃ, Ὑπατίῳ, Παύλῃ, καὶ Διονυσίῳ.	11	10. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρῃ καὶ Ἀρπαίνῃ.	36
4. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνῃ Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως.	12	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Τιμοθέῳ Ἐπισκόπῳ Πρύσης.	38
5. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Δαυροθέῳ Ἐπισκόπῳ Τύρου.	19	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνῳ.	38
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας.	21	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ὁσίῳ Θεοφάνῃ καὶ Πασσέμνῃ.	38
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαρκιανῶ, Νικαῖδου, Ὑπεριχίῳ, Ἀπόλλωνος, Λεωντίδου, Ἀρείῳ, Γαργίῳ, Σελινιάδου, Εὐφρόνης, καὶ Πάμβωνος.	22	11. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Βαρδολλομαίῳ καὶ Βαρνάβᾳ.	39
6. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίῳ τῷ Νέῳ, Ἡγμένῳ τῶν Δαλμάτων.	23	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ Σωφία τῇ Ἀρχαγγέλῳ Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἀδελφῷ.	43
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλῃ τῷ Θαυματουργῷ.	24	12. Τῷ Ὁσίῳ Πατρὸς ἡμῶν Ὁνοφρείῳ.	45
Καὶ μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνουσίας αὐτῶν.	24	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Ἀντωνίνης.	47
7. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Θεοδότῃ Ἀγκύρας.	25	Καὶ μνήμη τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Στρατιώτῃ, καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ Τρυφυλίου Ἐπισκόπων, καὶ τῷ Ὁσίῳ Ἰβλῳ τῷ εἰς τὰ Λίβα ἐν τοῖς Δαγάτῃ.	48
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργῆς, καὶ τῶν Ἁγίων γυναικῶν Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθηταίων Παγκρατίῳ Ἐπισκόπῳ Ταυρομενίου.	27	13. Τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Ἀκυλίνης.	49
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Μάρτυρι Λουκαρίου.	27	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀννης, καὶ τῇ ὑἱᾷ αὐτῆς Ἰωάννῃ.	51
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ Ἁγιοὶ Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης.	27	14. Τῷ Ἁγίῳ Προφῆτῃ Ἐλισαίῳ, καὶ τῷ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίῳ Πατριάρχῳ Κωνσταντινουπόλεως τῷ Ὁμολογητῇ.	52
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Ὅσιος Στέφανος.	28	Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῷ Ἁγίῳ Ἱερομάρτυρι Κυρίλλῳ Ἐπισκόπῳ Γορτύνης τῆς Κρήτης Νήσου.	56
		15. Τῷ Ἁγίῳ Προφῆτῃ Ἀμώς.	58
		Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἁγίου Μαρτύρος Δαλά.	59

- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Νερ-
ση, καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποί-
νης ἡμῶν Θεοτόκου πέρας ἐν τοῖς Μαρανανίς. 60
16. Τῶν Ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Τύχωνος. 60
17. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασι-
λείου, Ἰννοκентίου, Ἑρμείου, Φίλικου, καὶ
Περεγρίνου, καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μα-
ναήλ, Σαβέλ, καὶ Ἰσμαήλ. 63
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν
Βασαλείου. 66
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν
Ἰππατίου καὶ ἐν Ρωφίαναις. 66
18. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Λεοντίου. 67
- Καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἰππατίου καὶ Θεοδόχου. 69
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Αἰ-
σερίου. 70
19. Τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάκωβ. 71
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου. 73
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν
Ζήνωνος. 73
20. Τῶν Ἀγίων Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπι-
σκόπου Πατέρων. 74
21. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Ἰελεανῶ καὶ Ταρσέως. 77
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Ἀ-
φροδισίου. 79
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Τε-
ρεντίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ τῶν Ἀγίων
Μάρκων Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος, ἀνέψους
Βαρνάβα καὶ Ἀποστόλου τοῦ Ἐπιλεγομένου
Ἰάκωβ. 79
22. Τῶν Ἀγίων Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου Ἐπι-
σκόπου Σαμωσατών. 79
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ. 82

23. Τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης. 82
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἀλεξοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Δια-
κόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου. 83
24. Τὸ Γενέσιον τῶν τιμίων ἐνδόξων Προφήτων
Προδρόμου καὶ Βαπτιστῆ Ἰωάννη. 85
25. Τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Φωφρανίας. 96
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Ὁρσεντίου, καὶ τῶν
ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα
Φαρνάκιος, Ἑρας, Φίρμος, Φιρμίνος, Κε-
ριακός, καὶ Λογγίνος. 98
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἀνάμνησις τῆς δοθείσης
ἡμῖν βοήθειας παρὰ τῆ μεγάλης Θεᾶ, κατὰ
τῶν κυκλωσάντων τὴν κατ' ἡμᾶς Βασιλίδαν
τῶν Πόλεων. 99
26. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ καὶ ἐν Θεο-
σαλονίκη. 100
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ὁσίων Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννη Ἐπισκόπου Γοτθίας. 102
27. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ
Ἐκκοδόχου. 103
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Ἀ-
νέκτου. 105
28. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἀ-
γίων καὶ ἱερατικῶν Ἀναργύρων Κύρου καὶ
Ἰωάννου. 107
- Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν Ἀγίων Μάρτυρος Παπ-
πίου. 109
29. Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων πανδοφίμων Ἀπο-
στόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ
Παύλου. 110
30. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ Πα-
νδοφίμων Ἀποστόλων τῶν ἸΒ'. 121
- Δήλωσις ὅπως καὶ πᾶς ἕκαστος τῶν Ἀγίων Ἀ-
ποστόλων ἐκήρυξε καὶ ἐπέλειψεν. 123 ἄχει 125

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας